

SYLVIA DAY

OČARAN TOBOM

Prevela s engleskoga

Lidija Milenkov Ečimović

Naslov izvornika Sylvia Day Captivated by You

Copyright © 2014 by Sylvia Day Copyright © za hrvatsko izdanje Znanje d.o.o. 2014.

Sva prava pridržana. Ni jedan dio ove knjige ne smije se reproducirati u bilo kojem obliku bez prethodnog dopuštenja nakladnika.

*Ovu knjigu posvećujem svim čitateljima koji su strpljivo čekali sljedeće poglavlje u priči o Gideonu i Evi.
Nadam se da će vam se svidjeti koliko i meni!*

ZAHVALE

Iza mene je nebrojeno puno ljudi koji mi omogućavaju da pišem, da ispunjavam svoje obveze i sačuvam zdrav razum.

Zahvaljujem Hilary Sares, koja me drži na pravom putu i uređuje mi svaku knjigu. Oslanjam se na tebe daleko više nego što misliš.

Zahvaljujem Kimberly Whalen, fenomenalnoj agentici, za sve što čini, ali posebice za svu podršku koju mi pruža. Zahvalna sam svaki dan što je imam.

Hvala Samari Day, za sav stres koji mi je skinula s leđa. Ne mogu ni zamisliti koliko bih zaostajala da nije tebe.

Hvala mojoj djeci, koja toleriraju to što se često moraju snalaziti bez mene dok radim (i sve neugodnosti povezane s time). Ne bih ovo mogla raditi bez vaše podrške. Volim vas.

Hvala fenomenalnim timovima u nakladničkoj kući Penguin Random House: Cindy Hwang, Leslie Gelbman, Alex Clarke, Tom Weldon, Rick Pascocello, Craig Burke, Erin Galloway, Francesca Russell, Kimberley Atkins... i to je samo malen dio američkih i britanskih timova. Nadalje, drugi timovi marljivo rade u Australiji, Irskoj, Kanadi, Novom Zelandu, Indiji i Južnoj Africi. Svima zahvaljujem na vremenu i trudu uloženom u objavu mojih knjiga.

Hvala Liz Pearsons i timu u studiju Brilliance Audio na izradi audio izdanja koja su oduševila čitatelje!

Naposljetku, hvala svim mojim međunarodnim izdavačima, koji neumorno rade na svojim teritorijima. Voljela bih da vam ovdje svima mogu osobno zahvaliti. Znajte da se osjećam blagoslovljenom jer surađujem s vama.

1.poglavlje

Ledeno hladne vodene iglice bombardirale su mi pregrijanu kožu i tjerale nesnosne sjene noćne more koje se nisam mogao do kraja sjetiti.

Zatvorivši oči stao sam dublje pod mlaz tuša te snagom volje otjerao podmukli strah i mučninu, zamišljajući kako zajedno s vodom u krugovima nestaju u odvodu pod mojim nogama. Pretrese me drhtaj i misli mi odlutaju mojoj ženi. Mom anđelu koji je mirno spavao u susjednu stanu. Očajnički sam je trebao, želio sam se izgubiti u njoj, ali nisam mogao i to mi je bilo mrsko. Nisam je mogao priviti uza sebe. Nisam mogao podvući njezino zamamno tijelo pod svoje i utonuti u njega, dopustiti da njezin dodir otjera bolna sjećanja.

»U kurac.« Naslonio sam dlanove na hladne pločice i kao kaznu upijao studen ledenog tuša u svoje kosti. Bio sam sebični seronja.

Da sam bio bolji čovjek, otišao bih od Eve Cross istog trenutka kada sam je ugledao.

Umjesto toga, učinio sam je svojom ženom. I želio sam da vijest o našem vjenčanju bude objavljena putem svih mogućih medija, umjesto što je ostala dobro skrivena tajna poznata tek šačici ljudi. Što je još gore, budući da nisam imao ni najmanju namjeru pustiti je da ode, morao sam smisliti način na koji ću kompenzirati činjenicu da sam u takvoj jebenoj komi da čak ne možemo ni spavati zajedno u istoj sobi.

Nasapunao sam se i brzo isprao ljepljivi znoj u kojem sam se bio probudio. Nekoliko minuta poslije zaputio sam se u spavaću sobu, navukao donji dio trenirke i krenuo u svoj kućni ured. Tek što je prošlo sedam sati.

Samo nekoliko sati prije otišao sam iz stana koji je Eva dijelila sa svojim najboljim prijateljem, Caryjem Taylorom, jer sam joj želio dati dovoljno vremena da se naspava prije odlaska na posao. Cijele noći plazili smo jedno po drugom, oboje s prevelikom potrebom i pohlepom. Ali bilo je tu još nečeg. Neke tjeskobe na Evinu licu koja me nagrizala i ispunila me nemirom.

Nešto je mučilo moju ženu.

Pogled mi odluta kroz prozor i na panoramu Manhattana, a potom se zaustavi na praznom zidu gdje su visile njezine i naše slike, baš kao i u mom uredu u *penthouseu*, našem domu na Petoj Aveniji. Jasno sam si mogao predočiti kolaž fotografija, budući da sam tijekom posljednjih nekoliko mjeseci proveo nebrojene sate proučavajući ga. Nekada sam svoj svijet stavljao u okvir gledanjem kroz prozor na grad. Sada to činim gledajući Evu.

Sjeo sam za stol i pomakom miša probudio računalo te duboko, polako udahnuo kada se na zaslonu pojavilo lice moje žene. Na slici koju sam postavio kao pozadinu nije imala šminke na licu, a zbog svijetlih pjegica na nosu izgledala je puno mlađe od svojih dvadeset četiri godine. Pogled mi je klizio po njezinim crtama lica – po krivulji obrva, blistavim sivim očima, punoći njezinih usana. U trenucima kada si dopustim misliti na to, gotovo da mogu osjetiti te usne na svojoj koži. Njezini su poljupci blagoslov, obećanja mog osobnog anđela zbog kojih mi vrijedi živjeti.

Odlučno izdahnuvši podigao sam slušalicu i nazvao Raula Huertu. Unatoč ranim jutarnjim satima, javio se brzo i spremno.

»Gospođa Cross i Cary Taylor danas putuju u San Diego«, rekao sam stišćući šaku pri samoj pomisli na to. Nisam morao ništa više reći.

»Razumijem.«

»Do podneva želim na stolu najnoviju sliku Anne Lucas i detaljan izvještaj o tome gdje je bila prošle noći.«

»Najkasnije do podneva«, potvrdio je.

Prekinuo sam vezu i zagledao se u Evino zadivljujuće lijepo lice. Uhvatio sam je u sretnom i opuštenom trenutku, i takvom sam je namjeravao očuvati do kraja života. Ipak, prošle noći uznemirio ju je mogući neočekivani susret sa ženom koju sam jednom davno iskoristio. Prošlo je puno vremena otkako su nam se putevi ukrstili, ali ako je Anne namjerno duboko uznemirila moju ženu, vidjet ćemo se ponovo. Vrlo uskoro.

Otvorio sam sandučić s ulaznom poštom i počeo pregledavati poruke te prema potrebi sastavljati kratke odgovore. Sve sam se više približavao poruci čiji mi je predmet privukao pozornost istog trenutka kada sam otvorio sandučić s poštom.

Evu sam osjetio prije nego što sam je ugledao.

Podigao sam glavu i usporio tipkanje. Nagla navala požude ublažila je uznemirenost koju bih osjećao svaki put kada nisam s njom.

Naslonio sam se natrag da mogu bolje uživati u pogledu. »Rano si ustala, anđele.«

Eva je stajala na pragu s ključevima u ruci, plave raskuštrane kose koja joj je izazovno padala na ramena, obrazi i usne zajapureni od sna, savršeno zaobljeno tijelo odjeveno u majicu bez rukava i kratke hlačice. Nije imala grudnjak, a jedre dojke blago su se nadimale ispod rebrastog pamuka. Sitna i građena tako da svakog muškarca baci na koljena, često je naglašavala koliko se razlikuje od žena s kojima su me fotografirali prije nje.

»Probudila sam se jer si mi nedostajao«, odgovorila je grlenim glasom od kojeg mi se uvijek bez greške dizao. »Koliko su već dugo na nogama?«

»Ne dugo.« Gurnuo sam policu s tipkovnicom pod stol kako bih joj napravio mjesta na stolu.

Dotapkala je do mene bosih nogu i s lakoćom me zavela. Čim sam je prvi put ugledao, znao sam da će me uništiti. To je obećanje bilo prisutno u njezinim očima i načinu na koji hoda. Kamo god krenula, muškarci su zurili u nju. Žudjeli za njom. Baš kao i ja.

Kada se dovoljno približila, uhvatio sam je oko struka i povukao sebi na krilo. Sagnuvši glavu ustima sam joj zahvatio bradavicu i izvlačio je dugim, dubokim sisanjem. Čuo sam njezin soptaj, osjetio kako joj se tijelo trznulo i nasmiješio se u sebi. Mogu joj raditi što želim. Dala mi je to pravo. To je najveći dar koji sam ikada dobio.

»Gideone.« Položila mi je ruke na glavu i prstima prošla kroz kosu.

Odmah sam se osjećao neusporedivo bolje.

Podigao sam glavu i poljubivši je osjetio okus cimeta iz paste za zube i njezin jedinstveni, osobni okus, kakav je imala samo ona. »Hm?«

Dodirnula mi je lice i pretraživala ga pogledom. »Jesi li opet imao noćnu moru?«

Naglo sam izdahnuo. Oduvijek me mogla s lakoćom prozrijeti. Nisam bio siguran hoću li se ikada priviknuti na to.

Jagodicom palca gladio sam navlaženu pamučnu tkaninu koja joj je prijanjala uz bradavicu. »Radije bih pričao o erotskim snovima inspiriranim tobom.«

»O čemu si sanjao?«

Stisnuo sam usnice zbog njezine ustrajnosti. »Ne sjećam se.« »Gideone – «

»Pusti to, anđele.«

Eva se ukočila. »Samo ti želim pomoći.«

»Znaš jako dobro kako to možeš učiniti.«

Frknula je nosom. »Seksualni manijače.«

Privio sam je bliže. Nisam mogao pronaći riječi kojima bih joj rekao kako se osjećam dok je držim u zagrljaju, pa sam joj samo vrhom nosa lagano protrljao vrat, udišući miris njezine kože koji obožavam.

»Frajeru.«

Nešto u tonu njezina glasa zazvonilo mi je na uzbunu. Polako sam je odmaknuo i pogledom joj klizio po licu. »Reci mi što te muči.«

»Što se tiče odlaska u San Diego...« Spustila je pogled i donju usnu zahvatila zubima.

Umirio sam se i čekao da vidim u kom će smjeru razgovor krenuti.

»Six-Ninths će biti ondje«, napokon je rekla.

Nije pokušala sakriti ono što već znam i to mi je donijelo olakšanje. Ipak, umjesto toga preplavila me neka druga nelagoda i napetost.

»Želiš mi reći da je to problem.« Glas mi je ostao smiren, ali u meni je sve titralo.

»Ne, nije problem«, nježno je rekla, ali prsti su joj se nemirno zaplitali u moju kosu.

»Nemoj mi lagati.«

»Ne lažem.« Duboko je udahnula i gledala me u oči. »Nešto nije u redu. Zbunjena sam.«

»U vezi s čim, točno?«

»Ne budi takav«, tiho je rekla. »Nemoj odmah biti tako hladan i ostaviti me vani na ledu.«

»Moraš me shvatiti. Kada mi *moja žena* kaže da je zbunjena zbog drugog muškarca, ne mogu biti dobro raspoložen.«

Promeškolljila mi se na krilu i pustio sam je da to radi, tako da je mogu promatrati – procijeniti je – s određene udaljenosti. »Ne znam kako to objasniti.«

Namjerno sam zanemario hladan čvor koji mi se stvorio u trbuhu. »Pokušaj.«

»Samo – « Spuštena pogleda grickala je donju usnu. »Nešto je ostalo... nedovršeno.«

U prsima me stegne i spopadne me vrućina. »Pališ se na njega, Eva?«

Ukočila se. »Ne radi se o tome.«

»Je li to zbog glasa? Tetovaža? Zbog čarobnog kurca?«

»Prestani. Nije mi lako pričati o tome. Nemoj mi još više otežavati.«

»I meni je to vraški teško«, prasnuo sam dižući se na noge.

Pročešljao sam je pogledom od glave do pete, boreći se sa željom da je poševim i kaznim u isto vrijeme. Želio sam je vezati, zaključati, čuvati je na sigurnom od svakog tko bi mogao ugroziti moju kontrolu nad njom. »Ponio se prema tebi kao da si smeće, Eva. Jesi li sve to zaboravila vidjevši spot za 'Zlatnu djevojku'? Trebaš li nešto što ti ja ne dajem?«

»Ne budi takav seronja.« Prekrižila je ruke i ta me obrambena poza još više razljutila. Trebam je otvorenu i blagu. Trebam je cijelu. Ponekad me izluđuje spoznaja koliko mi znači. Ne mogu ni zamisliti što bi se dogodilo da je izgubim, a sve ostalo može otići k vragu. A ona govori upravo ono što ne mogu podnijeti.

»Molim te, ne budi neugodan u vezi s ovim«, šapnula je.

»Izuzetno sam pristojan i civiliziran, s obzirom na to koliko se nasilno trenutno osjećam.«

»Gideone.« Krivnja joj zatamni sive oči, a potom u njima zablistaju suze.

Skrenuo sam pogled. »Nemoj!«

Ali zagledala se u mene onako kako to uvijek čini.

»Nisam te htjela povrijediti.« Dijamantni prsten na njezinoj ruci – iskaz mog polaganja prava na nju – zahvatio je tračak svjetla i po zidu razbacao plamene iskrice u bezbroj boja. »Zao mi je što si zabrinut i ljut na mene. I mene to boli, Gideone. Ne želim ga. Kunem ti se.«

Obuzet nemirom otišao sam do prozora i pokušao pronaći mir koji mi je bio potreban da bih se mogao nositi s opasnošću koju predstavlja Brett Kline. Učinio sam sve što sam mogao. Izrekao sam zavjete, stavio joj prsten na ruku. Vezao je za sebe na sve moguće načine. Ipak, čini se da to još uvijek nije dovoljno.

Grad se prostirao preda mnom, a pogled su mi zaklanjale više zgrade. Iz *penthousea* mogu vidjeti miljama daleko. Ali iz stana na Upper West Sideu, koji sam uzeo odmah do Evina stana,

pogled je ograničen. Ne mogu vidjeti beskrajne trake ulica zatrpane žutim taksijima ni odsjaj sunca na prozorima brojnih nebodera.

Evi mogu dati New York na pladnju. Mogu joj dati cijeli svijet. Volim je svim svojim bićem; ljubav prema njoj cijelog me potrošila i ne mogu je voljeti više nego što je već sad volim. Pa ipak, seronja iz njezine prošlosti grabi prema njoj dugim koracima i prijeti da će me izgurati prema rubu.

Sjetio sam se nje u Klineovu zagrljaju, kako ga ljubi s očajničkom potrebom koju bi trebala osjećati samo za mnom. Od same pomisli na to da bi požuda za njim još uvijek mogla imati utjecaja na nju poželio sam nešto rastrgati.

Članci su mi iskočili kada sam stisnuo šake. »Zar se već moramo odmoriti jedno od drugog? Trebaš posvetiti malo vremena Klineu kako bi raščistila zbrku u glavi? Možda bih i ja trebao učiniti isto i pomoći Corinni da se riješi svojih dilema.«

Naglo je udahnula, uz snažan drhtaj, na spomen moje bivše zaručnice. »Ti to ozbiljno?«

Zavladala je nepodnošljivo duga šutnja.

Potom: »Čestitam, tupane. Upravo si me povrijedio najgore do sada.«

Okrenuo sam se upravo na vrijeme da vidim kako se brzim koracima udaljava iz sobe, napetih i ukočenih leđa. Ključevi kojima je ušla u stan ležali su ostavljeni su na mom stolu i taj je prizor u meni izazvao očajničku reakciju. »Stani.«

Uhvatio sam je, a ona se otimala. Dobro poznata dinamika između nas dvoje — Eva bježi, ja je lovim.

»Pusti me!«

Zažmirio sam i prislonio lice na njezino. »Neću mu dopustiti da te uzme.«

»Toliko sam ljuta na tebe sada da bih te mogla udariti.«

Želio sam da to učini. Želio sam osjetiti bol. »Udari me.«

Grebla me po podlakticama. »Spusti me, Gideone.«

Okrenuo sam je prema sebi i pritisnuo uza zid hodnika. »Što bih točno trebao učiniti kada mi kažeš da si *zbunjena* zbog Bretta Klinea? Imam osjećaj kao da visim s ruba litice i da će mi ruka svakog trena iskliznuti.«

»Pa ćeš me radije rastrgati, samo da me zadržiš? Zašto ne možeš shvatiti da nikamo ne idem?«

Zurio sam prema dolje u nju, zdvojno pokušavajući smisliti što bih rekao, a što će popraviti stvari između nas. Donja usna počne joj podrhtavati, a ja... Raspao sam se.

»Reci mi kako da izađem na kraj s tim«, rekao sam promuklim glasom, kružeći joj palcima po zapešćima i vršeći lagani pritisak. »Reci mi što da radim.«

»Hoćeš reći, kako da izađeš na kraj *sa mnom*?« Zabacila je ramena unatrag. »Jer ja sam ta s kojom nešto nije u redu. Bretta sam upoznala u razdoblju svog života kada sam mrzila samu sebe, ali sam željela da me drugi ljudi vole. I sada se on ponaša onako kako sam željela da se ponaša tada i to mi pruža zadovoljstvo.«

»Isuse, Eva.« Pojačao sam pritisak i potpuno prislonio tijelo uz njezino. »Kako očekuješ da se zbog te tvoje izjave ne osjećam ugroženo?«

»Trebao bi mi vjerovati. Rekla sam ti to jer ne želim da osjetiš čudne vibre i prebrzo doneseš krive zaključke. Željela sam biti iskrena u vezi s tim tako da se *ne* osjećaš ugroženo. Znam da moram riješiti neke stvari u svojoj glavi. Posjetit ću doktora Trvisa ovaj vikend i — «

»Psihići nisu lijek za sve!«

»Ne viči na mene.«

S mukom sam se odupirao porivu da zabijem šaku u zid iza nje. Slijepo vjerovanje moje žene u iscjeliteljske moći psihoterapije frustriralo me do ludila. »Nećemo juriti vražjem doktoru svaki put kada naiđemo na neki problem. U ovom smo braku samo ti i ja. Ne i cijela jebena psihijatrijska zajednica!«

Podigla je bradu, a čeljust joj se odlučno zategne, na već dobro poznat način koji me izluđivao. Nikada mi ne popušta ni milimetar osim ako moj ud nije u njoj. Onda mi daje sve.

»Ti možda misliš da ne trebaš pomoć, frajeru, ali ja znam da trebam.«

»Ja trebam tebe.« Dlanovima sam joj obujmio glavu. »Trebam svoju ženu. I treba mi da ona misli na mene, a ne na nekog drugog tipa!«

»Tjeraš me da poželim da nisam ništa rekla.«

Nacerio sam se. »Znao sam što osjećaš. Vidio sam to.«

»Bože. Ti ljubomorni, ludi...« Tiho je zastenjala. »Zašto ne shvaćaš koliko te volim? Brett ni po čemu nije bolji od tebe. *Ni po čemu*. Ali, iskreno rečeno, trenutno ne želim biti u tvojoj blizini.«

Osjetio sam njezin otpor i odguravanje dok se pokušavala osloboditi. Čvrsto sam je stezao, poput konopa za spašavanje. »Zar ne vidiš što mi činiš?«

Eva se smekša u mojim rukama. »Ne razumijem te, Gideone. Kako možeš samo pritisnuti prekidač i ugaziti osjećaje? Kako si mi mogao onako dobaciti Corinne u lice, kad znaš kako se osjećam kada je ona u pitanju?«

»Ti si razlog zbog kojeg dišem, ne mogu to isključiti.« Klizio sam joj usnama po obrazu.

»Mislim samo na tebe. Cijeli dan. Svaki dan. Sve što radim, radim s tobom u mislima. Nema mjesta ni za koga drugoga. Ubija me pomisao da ti imaš mjesta za njega.«

»Ne slušaš me.«

»Samo se drži što dalje od njega.«

»To je izbjegavanje, a ne rješenje.« Prsti joj se zariju u moj struk. »Slomljena sam, Gideone, znaš to. Pokušavam se ponovno sastaviti, dio po dio.«

Volim je upravo takvu kakva jest. Zašto to nije dovoljno?

»Zahvaljujući tebi snažnija sam nego što sam ikada bila«, nastavila je, »ali u meni ima još pukotina i kada ih pronađem, moram dokučiti što ih je napravilo i kako da ih zakrpam. Jednom zauvijek.«

»Što bi to, koji kurac, trebalo značiti?« Zavukao sam joj ruke pod majicu, tražeći голу kožu.

Ukočila se i odgurnula me, odbijajući me. »Gideone, ne...«

Zatvorio sam joj usta svojim ustima. Podigao sam je u zrak i spustio na pod. Borila se, a ja sam zarežao: »Ne opiri mi se.«

»Ne možeš ševom samo tako otjerati probleme.«

»Samo želim poševiti tebe.« Palcima sam se zakačio za pojas njezinih hlačica i povukao ih dolje. Mahnito sam želio biti u njoj, zaposjesti je, osjetiti njezinu predaju. Što god treba, samo da ubijem glas u svojoj glavi koji mi je govorio da sam zaribao. *Opet*. I ovaj put mi neće oprostiti.

»Pusti me.« Prevrnula se na trbuh.

Rukama sam joj obujmio kukove kada je pokušala otpuzati. Mogla me s lakoćom zbaciti, kao što je naučila na treningu, a mogla me i zaustaviti jednom riječju. Svojom sigurnom riječju...

»Crossfire.«

Eva se smrznula na zvuk mog glasa i te jedne riječi koja je trebala prenijeti pobunu osjećaja kojima me razorila.

Tada je u središtu oluje nešto puklo. Snažna i dobro poznata tišina eksplodirala je u meni, utišavši paniku koja mi je poljuljala samopouzdanje. Umirio sam se, upijajući iznenadnu odsutnost previranja. Prošlo je puno vremena otkako sam posljednji put osjetio vrtoglavo nagli prijelaz između kaosa i kontrole. Samo me Eva mogla tako snažno poljuljati i s treskom me vratiti u vrijeme kada sam bio prepušten na milost i nemilost svega i svib.

»Prestat ćeš mi se opirati«, smireno sam joj rekao. »A ja ću se ispričati.«

Omlitavila je u mojim rukama. Podčinila mi se potpuno i brzo. Ponovno sam imao kontrolu nad njom.

Povukao sam je prema gore i natrag, tako da mi je sjela na bedra. Eva treba moju kontrolu. Kada se ja kolebam, ona se razleti na sve strane, a to me onda samo još više potrese. To je začaran krug i moram se bolje uhvatiti u koštac s tim.

»Žao mi je.« Žao mi je što sam je povrijedio. Žao mi je što sam izgubio kontrolu nad situacijom. Bio sam napet poslije one noćne more – kao što je i sama naslutila – a budući da me odmah nakon nje izbombardirala Klineom, nisam imao dovoljno vremena pribitati se.

S njim ću izaći na kraj. Nju ću čvrsto držati pod kontrolom. Točka. Nema drugog rješenja.

»Treba mi tvoja podrška, Gideone.«

»Moraš mu reći da si udana.«

Naslonila je sljepoočnicu na moj obraz. »Reći ću mu.«

Pomaknuo sam je i posjeo sebi na krilo te se naslonio na zid, privijajući je uz sebe. Ovila mi je ruke oko vrata i moj se svijet ponovno ispravio.

Ruka joj sklizne na moja prsa. »Frajeru...«

Dobro sam poznao zavodljivu notu u njezinu glasu. U trenu mi se digao, a krv mi je uzavrela i zgusnula se. Evu je podčinjavanje meni uzbuđivalo, a mene zauzvrat ništa nije palilo tako snažno kao njezina reakcija.

Zavukao sam joj ruku u kosu i šakom zahvatio meke zlatne pramenove, gledajući kako joj vjeđe postaju sve teže dok je lagano potežem za kosu. Bila je sputana i prepuštena meni na milost i nemilost, i obožavala je to. Trebalo joj je to, baš kao i meni.

Uzeo sam joj usta.

Potom sam uzeo nju.

Dok nas je Angus vozio na posao, prelistavao sam svoj rokovnik i razmišljao o večerašnjem letu moje žene.

Bacio sam pogled prema njoj. »U Kaliforniju ćeš letjeti jednim od mlažnjaka.«

Gledala je kroz prozor Bentleya, promatrajući grad s uobičajeno gorljivim zanimanjem. Okrenula je pogled prema meni.

Rođen sam u New Yorku. Odrastao sam u gradu i blizu njega i na kraju ga počeo pretvarati u svoje vlasništvo. U nekom sam ga trenutku prestao zamjećivati. Ali, Evino ushićenje i očaranost mojim rodnim gradom ponovno su mi ga približili. Nisam proučavao grad onom žestinom kao ona, ali ipak sam ga promatrao iz neke svježije perspektive.

»Hoću li?« izazivala me. Oči su joj odavale koliko je privlačim.

Njezin jebozovan pogled držao me stalno nabrijanim.

»Da.« Zatvorio sam etui s tabletom. »Brže je, udobnije i sigurnije.«

Osmijehnula se. »Dobro.«

Tračak razdraganosti u njezinoj provokaciji očarao me i poželio sam joj raditi sve moguće opake i sirove stvari sve dok ne ostane samo njezina konačna predaja.

»Ti ćeš reći Caryju«, nastavila je prekrivši noge i otkrivši čipkasti rub čarapa i podvezice.

Na sebi je imala crvenu košulju bez rukava i bijelu suknju te sandale s remenčićima i visokim potpeticama. Savršeno prihvatljiv poslovni izgled koji je tijelo ispod odjeće podiglo na razinu samozatajnog seksipila. Između nas su frcale iskre erotičnog naboja, instinktivna spoznaja da smo rođeni jedno za drugo i da smo savršen par.

»Pozovi me da pođem s tobom«, rekao sam, mrzeći i samu pomisao da će cijeli vikend provesti daleko od mene.

Osmijeh joj izblijedi. »Ne mogu. Ako mislim početi ljudima govoriti da smo se vjenčali, moram početi s Caryjem, a to ne mogu dok si ti u blizini. Ne želim da se osjeća kao da je na marginama života koji stvaram s tobom.«

»Ni ja ne želim biti na marginama.«

Ispreplela je prste s mojima. »Druženje s prijateljima ne umanjuje nas kao par.«

»Više se volim družiti s tobom. Ti si najzanimljivija osoba koju poznajem.«

Raširila je oči i zagledala se u mene. Potom se naglo pokrenula, zadigla suknju i opkoračila me prije nego što sam uspio shvatiti što radi. Obujmivši mi lice dlanovima, utisnula je svoje usne namazane sjajilom na moje i poljubila me tako da mi je stala pamet.

»Mmm«, zastenjao sam kada se zadihano odmaknula. Prsti su mi se stezali oko zaobljene linije njezine prekrasne stražnjice. »Ponovi to.«

»Užasno sam napaljena na tebe«, dahtala je palcem mi brišući usne.

»Meni odgovara.«

Njezin hrapavi glas klizio mi je po cijelom tijelu. »Osjećam se fantastično.«

»Bolje nego jutros u hodniku?« Njezino je veselje bilo zarazno. Kad bih mogao zaustaviti vrijeme, učinio bi to upravo u tom trenutku.

»I ono je bilo fantastično, ali ovo je drugačije.« Vrhovima prstiju stepala mi je po ramenima. Tako... *zrači* kada je sretna. A njezino zadovoljstvo unosilo je vedrinu u sve što je okružuje. Čak i u mene. »To je veliki kompliment, frajeru. Naročito kada dolazi od *tebe*, Gideona Crossa, jednog i jedinog. Ti svaki dan srećeš fascinantne ljude..«

»I jedva čekam da odu da se mogu vratiti tebi.«

Oči joj zablistaju. »Bože, toliko te volim da to boli.«

Ruke su mi zadrhtale pa sam ih zakopao u stražnju stranu njezinih bedara kako bih to sakrio od nje. Pogled mi je lutao i pokušavao se uhvatiti za nešto što bi me usidrilo.

Kad bi samo znala što mi čini s te dvije male riječi.

Zagrlila me. »Želim da nešto učiniš za mene«, promrmljala je.

»Što god želiš.«

»Organizirajmo zabavu.«

Spremno sam prihvatio priliku za promjenu teme... »Super. Postavit ću ljuljačku.«

Odmaknula se od mene i udarila me po ramenu. »Ne *takvu* zabavu, manijače.«

Uzdahnuo sam. »Šteta.«

Vragolasto mi se nasmiješila. »Kako bi bilo da ti obećam ljuljačku kao nagradu za zabavu?«

»A, tako već može.« Zavalió sam se u sjedalo, neizmjerio joj se diveći. »Reci mi što si zamislila.«

»Cuga i frendovi, tvoji i moji.«

»U redu.« Razmišljao sam o mogućnostima koje se nude. »Pratim tvoju cugu i frendove i podižem ulog za seks na brzaka u nekom mračnom kutku za vrijeme zabave.«

Progutala je knedlu i ja se nasmiješim u sebi. Dobro poznajem svog anđela. Udovoljavanje njezinu prikrivenom egzibicionizmu za mene je bio totalni zaokret i premda me sve to i dalje pomalo šokira kada razmišljam o tome, zapravo mi ni najmanje ne smeta. Nema toga što ne bih učinio za te trenutke kada joj je važno jedino to da je moj ud u njoj.

»S tobom nije lako pregovarati«, rekla je.

»To mi je i bila namjera.«

»Onda, dobro.« Oblizala je usne. »Pratim tvoj seks na brzaka i podižem ulog za ručnu obradu ispod stola.«

Podigao sam obrve. »U odjeći«, uzvratio sam.

U zraku između nas začulo se nešto nalik mačjem predenju. »Mislim da biste o tome morali još malo razmisliti, gospodine Cross.«

»Mislim da se morate dodatno potruditi da me uvjerite, gospodo Cross.«

Kao i uvijek, pregovaranje s njom je najokrepljujući dio mog dana.

Razdvojili smo se na dvadesetom katu, gdje je izašla iz dizala i ušla u predvorje tvrtke Waters Field & Leaman. Imao sam odlučnu namjeru dovesti je u svoj tim i zaposliti kod sebe. To je cilj za koji svaki dan smišljam strategiju.

Kada sam stigao u ured, moj tajnik je već bio za svojim stolom.

»Dobro jutro«, pozdravio me Scott ustajući dok sam prilazio. »Zvali su iz Odnosa s javnošću prije nekoliko minuta. Zaprimili su neuobičajeno puno upita o navodnim zarukama između vas i gospođice Tramell. Željeli bi znati kako trebaju odgovoriti na to.«

»Trebaju potvrditi.« Prošao sam pokraj njega do vješalice u uglu iza svog stola.

Slijedio me. »Čestitam.«

»Hvala.« Skinuo sam sako i objesio ga na vješalicu. Kada sam ponovno podigao pogled prema njemu, vidio sam da se smijulji.

Scott Reid za mene obavlja bezbroj poslova s tihom pažnjom, zbog čega ga drugi često podcjenjuju i dopuštaju da prođe nezapaženo. U više navrata, njegova su se detaljna opažanja o pojedincima dokazala kao iznimno pronicava pa sam mu davao preveliku plaću za njegovo radno mjesto kako ne bi otišao nekamo drugamo.

»Gospođica Tramell i ja vjenčat ćemo se prije kraja godine«, rekao sam. »Svi upiti za intervjuje i fotografiranje bilo koga od nas dvoje moraju se usmjeriti preko Cross Industries. Obavijesti i zaštitarsku službu u prizemlju o tome. Nitko ne smije doći do nje, a da prije ne razgovara sa mnom.«

»Obavijestit ću ih. Osim toga, gospodin Madani želi da mu javim kada stignete u ured. Želio bi nakratko razgovarati s vama prije početka sastanka.«

»Spreman sam kad i on.«

»Odlično«, reče Arash Madani ulazeći. »Sjećam se dana kada si u ured dolazio prije sedam sati. Postaješ šlampav, Cross.«

Odvjetniku sam dobio upozoravajući, ali ipak bezazlen pogled. Arash je živio za posao i proklete ga je dobro obavljao, što je i bio razlog zbog kojeg sam ga preoteo bivšem poslodavcu. Bio je najžilaviji pravnik kojeg sam u životu sreo i to se nije promijenilo.

Pokazujući mu rukom na jedan od dva stolca ispred mog stola, sjeo sam u svoj naslonjač i promatrao ga. Tamno plavo odijelo bilo je jednostavno, ali skrojeno po mjeri, a valovita crna kosa ukroćena precizno ošišanom frizurom. Izrazita inteligencija odražavala mu se u tamno smeđim očima, pa i u osmijehu koji je više bio upozorenje nego pozdrav. Bio mi je prijatelj i zaposlenik i iznad svega sam cijenio njegovu ozbiljnost.

»Dobili smo pristojnu ponudu za nekretninu u Trideset šestoj ulici«, rekao je.

»Da?« Zamršeno klupko osjećaja na trenutak zadrži moj odgovor. Hotel koji Eva mrzi ostat će problem dokle god ga posjedujem. »To je dobro.«

»To je prilično neobično«, brzo je uzvratio, prebacujući gležanj preko nasuprotnog koljena, »s obzirom na to koliko se polako tržište oporavlja. Morao sam prokopati kroz nekoliko slojeva, ali saznao sam da je ponuđač podružnica tvrtke LanCorp.«

»Zanimljivo.«

»Drsko i bezobrazno. Landon zna da je sljedeća najviša ponuda puno manja – otprilike deset milijuna. Preporučujem da nekretninu povučemo s tržišta i ponovno je ponudimo za godinu ili dvije.«

»Ne.« Zavalivši se u naslonjač, odmahivanjem ruke odbacio sam njegov prijedlog. »Može ga dobiti.«

Arash zatrepće. »Zajebavaš me? Zašto ti se odjednom toliko žuri riješiti se tog hotela?«

Zato što ga ne mogu zadržati, a da time ne povrijedim svoju ženu. »Imam svoje razloge.«

»To si mi rekao i kada sam ti prije nekoliko godina savjetovao da ga prodaš, a ti si umjesto toga radije utrošio milijune dolara na renovaciju hotela. Taj se trošak napokon počeo približavati točki pokrića i *sada* ga želiš utopiti na još nestabilnom tržištu, i to ni manje ni više nego tipu koji ti radi o glavi?«

»Nikada nije loš trenutak za prodaju nekretnina na Manhattanu.« I svakako nikada nije loš trenutak riješiti se nečega što Eva naziva mojom »gajbom za ševu.«

»Ima i boljih trenutaka i ti to znaš. Landon to zna. Ako mu sad prodaš, time ćeš ga samo ohrabriti.«

»Dobro. Možda postane bolji igrač.«

Ryan Landon imao je svojih osobnih ratobornih razloga i nisam mu to zamjerao. Moj otac desetkovao je Landonovo bogatstvo i Ryan je želio da netko iz obitelji Cross plati za to. Nije ni prvi ni posljednji biznismen koji me želi uništiti zbog mog oca, ali je definitivno najuporniji. I dovoljno je mlad da ima dovoljno vremena posvetiti se tom cilju.

Spustio sam pogled na Evinu sliku na mom stolu. Sve druge okolnosti manje su važne.

»Hej«, reče Arash podižući ruke kao da se predaje, »to je tvoja stvar. Samo moram znati jesu li se pravila promijenila.«

»Ništa se nije promijenilo.«

»Ako stvarno vjeruješ u to, Cross, onda si daleko više ispaio iz igre nego što sam mislio. Dok Landon kuje zavjeru s ciljem da te uništi, ti provodiš dane na tamo nekoj plaži.«

»Prestani me gnjaviti zato što sam uzeo slobodan vikend, Arash.« Učinio bih to opet u trenu. Ti dani provedeni s Evom na Outer Banksu bili su ispunjenje svih jebelih snova koje sam si ikada dopustio sanjati. Ustao sam i prišao prozoru. Sjedište LanCorpa nalazilo se u neboderu samo dvije ulice dalje, a ured Ryana Landona imao je prvorazredan pogled na zgradu Crossfire. Pretpostavljao sam da svaki dan neko vrijeme provede zureći u moj ured i planirajući svoj sljedeći potez. Ponekad bih mu uzvratio i izazivao ga da jače napadne.

Moj otac bio je kriminalac koji je uništio nebrojene živote. Bio je i čovjek koji me naučio voziti bicikl i ponosno potpisati svoje ime. Nisam mogao spasiti ugled Geoffreya Crossa, ali mogu barem zaštititi ono što sam izgradio na njegovu pepelu.

Arash mi se pridruži pokraj prozora. »Neću reći da se i sam ne bih zavukao u rupu s mačkom kakva je Eva Tramell kad bih mogao. Ali barem bih ponio prokleti mobitel sa sobom. Naročito usred pregovora s visokim ulozima.«

Prisjetivši se okusa čokolade na Evinjoj koži pomislio sam da je u tom trenutku mogao zapuhati uragan i odnijeti sve crjepove s krova, ali ja mu ne bih posvetio ni sekundu pozornosti. »Stvarno mi te bude žao.«

»Kada je LanCorp kupio onaj softver, to ti je obezvrijedilo godine i godine istraživanja i razvoja. I zbog toga je postao drzak.«

To je ono što je Arashu uistinu dizalo živac, Landonovo zadovoljstvo vlastitim uspjehom. »Taj je softver praktički bezvrijedan bez PosIT-ova hardvera.«

Dobacio mi je pogled. »Pa?«

»Treća točka dnevnog reda.«

Okrenuo se prema meni. »Na mom primjerku piše *Odredit će se kasnije*.«

»Pa, na mom piše *PosIT*. Je li ti to dovoljno dobra igra?«

»Ti bokca.«

Oglasio mi se telefon na stolu, a nakon toga se iz zvučnika začuo Scottov glas. »Imam nekoliko obavijesti, gospodine Cross. Gospođica Tramell je na liniji jedan.«

»Hvala, Scott.« Zaputio sam se prema slušalici dok mi je krvlju kolalo ushićenje zbog lova. Ako kupimo PosIT, Landon će opet biti na početku. »Kada završim, spoji mi Victora Reyesa.«

»Može. Osim toga, gospođa Vidal je na recepciji«, nastavio je, zaustavljajući mi korake tom objavom. »Želite li da odgodim jutarnji sastanak?«

Pogledao sam kroz staklenu pregradu koja je dijelila moj ured od ostatka kata, premda s te udaljenosti nisam mogao vidjeti majku. Čvrsto sam stegnuo šake. Sudeći prema satu na mom telefonu, imao sam deset minuta slobodno i svoju ženu na liniji. Osjetio sam gotovo neodoljiv poriv da majku natjeram da čeka dok je ne budem mogao uklopiti u svoj raspored, a ne njezin, ali sam ga potisnuo.

»Daj mi dvadeset minuta«, rekao sam mu. »Preuzet ću pozive od gospođice Tramell i Reyesa, a potom možeš uvesti gospođu Vidal.«

»U redu.«

Pričekao sam trenutak. Potom sam podigao slušalicu i pritisnuo treptajuću tipku.

2. poglavlje

Anđele.« - Gideonov glas djelovao je na moja osjetila jednako snažno kao i kada sam ga prvi put čula. Profinjen, ali senzualno hrapav, obarao bi me s nogu i u mraku moje spavaće sobe i preko telefona, gdje mi njegovo neusporedivo lijepo lice ne bi moglo odvlačiti pozornost.

»Bok.« Privukla sam stolac malo bliže stolu. »Je li ti možda nezgodan trenutak?«

»Ako me trebaš, ovdje sam.«

Nešto u njegovu glasu nije zvučalo kako treba. »Mogu nazvati kasnije.«

»Eva.« Od autoritativnog tona kojim je izgovorio moje ime zategnuli su mi se prsti u Louboutinkama boje kože. »Reci što trebaš.«

Tebe, umalo sam rekla, što je više nego nego sumanuto, uzevši u obzir da me prije samo nekoliko sati poševio do besvijesti. Nakon što je to isto radio gotovo cijelu noć.

Umjesto toga, rekla sam: »Trebam uslugu.«

»Uživat ću kad mi je budeš vraćala.«

Napetost u ramenima malo je popustila. Povrijedio me je spomenuvši Corinne na onakav način i svađa koja je uslijedila još mi je bila odzvanjala u glavi. Ipak, moram to sada gurnuti u stranu i zaboraviti. »Ima li zaštitarska služba kućne adrese svih ljudi koji rade u Crossfireu?«

»Imaju preslike njihovih osobnih iskaznica. Raci mi zašto pitaš.«

»Recepcionarka koja radi sa mnom mi je prijateljica i cijeli je tjedan na bolovanju. Zabrinuta sam za nju.«

»Ako želiš otići k njoj doma i vidjeti kako je, trebaš od nje zatražiti adresu.«

»Bih, kada bi mi uzvratila pozive.« Prošla sam prstima po rubu šalice za kavu i zurila u kolaž mojih i Gideonovih fotografija koji mi je stajao na stolu.

»Postoji li neki razlog zbog kojeg možda ne želi razgovarati s tobom?«

»Ne, nismo se posvađale niti bilo što slično. Jednostavno nije nalik na nju da mi se ne javi, naročito kada svaki dan na posao javlja da je bolesna. Ona voli puno pričati, znaš?«

»Ne«, razvlačio je. »Nemam pojma.«

Da je to rekao bilo tko drugi, pomislila bih da pokušava biti sarkastičan. Ali ne i Gideon. Mislim da zapravo nikada nije stvarno razgovarao sa ženama na ozbiljan i smislen način. Prečesto se u razgovoru sa mnom činilo kao da nema pojma o čemu pričam, kao da mu društveni razvoj nije dobro zaokružen kada je u pitanju ophođenje sa suprotnim spolom.

»Onda ćeš mi jednostavno morati vjerovati. Ja samo... Samo želim biti sigurna da je dobro.«

»Moj odvjetnik je tu kraj mene, ali ne moram ga ni pitati je li protuzakonito pružiti ti informaciju koju želiš na način koji si predložila. Nazovi Ratila. On će je naći.«

»Stvarno?« Slika tamnokosog i tamnookog stručnjaka za sigurnost proleti mi pred očima. »Hoće li se on složiti s time?«

»Anđele, plaćen je za to da se složi sa svime.«

»O.« Poigravala sam se olovkom. Znala sam da mi ne bi trebalo biti neugodno koristiti se Gideonovim resursima, ali imala sam osjećaj da naša veza gubi ravnotežu ti njegovu korist. Premda nisam vjerovala da bi to mogao jednog dana iskoristiti protiv mene, nisam mislila ni da će me smatrati sebi ravnom, a to mi je bilo uistinu važno.

Već je sam na svoju ruku riješio neke probleme u kojima sam i ja trebala sudjelovati. Poput one grozne snimke seksa između Bretta i mene koju je napravio Sam Yimara. I Nathana.

Ipak, pitala sam: »Kako da dođem do njega?«

»Poslat ću ti poruku s njegovim brojem.«

»Okej. Hvala.«

»Hoću da Angus, Raul ili ja osobno budem s tobom kada je budeš išla posjetiti.«

»Da, to neće nimalo čudno izgledati.« Bacila sam pogled prema Markovu uredu da se uvjerim da me šef ne treba. Nastojala sam ne obavljati privatne razgovore na poslu, ali Megumi je već četiri dana zaredom izostala s posla, a da mi svo to vrijeme nije uzvratila nijedan poziv ni poruku.

»Nemoj mi se razbacivati onim forama tipa 'frendice su važnije od frajera, Eva. Moraš mi malo izaći u susret.«

Shvatila sam što želi reći. Bio je zabrinut zbog mog odlaska u San Diego, ali neće ništa poduzeti u vezi s tim. Zauzvrat sam mu negdje morala malo popustiti.

»Dobro, dobro. Ako se u ponedjeljak ne vrati na posao, smislit ćemo što i kako učiniti.«

»U redu. Još nešto?«

»Ne. To je to.« Pogled mi se vrati na njegovu sliku i srce me mrvicu zaboli, kao i uvijek kada ga gledam. »Hvala. Nadam se da ćeš provesti prekrasan dan. Ludo te volim, to znaš. I ne, ne očekujem da i ti to meni kažeš dok ti je odvjetnik u blizini.«

»Eva.« U glasu mu se čula neka bolna nota koja bi me svaki put ganula više nego sve riječi ovog svijeta. »Dođi k meni kada završiš s poslom.«

»Svakako. Ne zaboravi nazvati Caryja i reći mu da putujemo tvojim mlažnjakom.«

»Smatraj to riješenim.«

Prekinula sam vezu i naslonila se na stolac.

*

»Dobro jutro, Eva.«

Okrenula sam se na stolcu i ugledala Christine Field, izvršnu predsjednicu. »Dobro jutro.«

»Željela bih vam još jednom čestitati na zarukama.« Pogled joj je preko mog ramena odlutao do uokvirenih fotografija iza mojih leđa. »Oprostite, nisam znala da hodate s Gideonom Crossom.«

»U redu je. Nastojim ne govoriti o privatnom životu na poslu.«

Izrekla sam to ležernim glasom jer nisam željela izazvati neprijateljstvo kod jednog od partnera. Ipak, nadala sam se da je shvatila što sam htjela reći. Gideon je središte mog života, ali neki njegovi dijelovi ipak moraju pripadati samo meni.

Nasmijala se. »To je dobro! No, to samo pokazuje da ne obraćam dovoljno pozornosti na stvari oko sebe.«

»Sumnjam da vam je išta važno promaknulo.«

»Jeste li vi razlog zbog kojeg nam se Cross obratio za kampanju za Kingsman?«

Lecnula sam se u sebi. Naravno da je pomislila da sam svog poslodavca preporučila svom dečku jer je pretpostavila da Gideon i ja hodamo puno duže, ili barem dovoljno dugo da bi zaruke imale smisla. Kada bih joj rekla da u tvrtki Waters Field & Leaman radim duže nego što hodam s Gideonom, a ondje sam zaposlena svega par mjeseci, to bi otvorilo prostor za nagađanja koja nisam željela pokrenuti.

Što je još gore, bila sam prilično uvjerenjena da je Gideon *stvarno* iskoristio reklamnu kampanju za votku kao izgovor da me uvuče u svoj svijet, pod svojim uvjetima. To ne znači da Mark nije odradio fantastičan posao i pripremio izvršnu ponudu. Nisam željela da moja veza s Gideonom skrene pozornost s mog šefa i njegovih postignuća.

»Gospodin Cross agenciji se obratio sam«, odgovorila sam, držeći se istine. »Što se pokazalo kao izuzetno dobra odluka. Mark je napravio fenomenalnu ponudu.«

Christine kimne. »Zaista je. Dobro. Ostavljam vas da se vratite poslu. Uzgred, Mark vas neprestano hvali. Drago nam je što vas imamo u svom timu.«

Uspjela sam se nasmiješiti, ali dan mi je zbilja katastrofalno započeo. Prvo me Gideon izbacio iz ravnoteže s onim glupim nabacivanjem u vezi s Corinne. Potom sam saznala da je Megumi još uvijek bolesna. A sada mi se još indirektno daje do znanja da će se na poslu prema meni odnositi drugačije jer je moje ime na značajan način povezano s Gideonovim.

Otvorila sam sandučić s ulaznom poštom i počela pregledavati pristigle poruke. Shvatila sam da me Gideon želio natjerati da osjetim isto što i on, pa je kao protutežu iskoristio Corinne. Znala sam da će razgovor o Brettu predstavljati problem, zbog čega sam to stalno odgađala, ali nisam imala nikakav prikriveni motiv kada sam to spomenula, kao ni onda kada sam poljubila Brett. Da, time sam povrijedila Gideona, ali mogla sam iskreno reći da to nisam svjesno namjeravala.

S druge strane, Gideon je mene namjerno povrijedio. Nisam znala da je sposoban niti da je spreman nešto takvo učiniti. Nešto se važno pomaknulo između nas tog jutra. Činilo mi se kao da je poljuljan ključni stub povjerenja.

Zna li on to? Je li shvatio koliko je to velik problem?

Telefon na stolu zazvoni i javim se uobičajenim pozdravom.

»Koliko dugo si mislila čekati prije nego što me obavijestiš o svojim zarukama?«

Uzdah mi se otrgne prije nego što sam ga stigla zadržati. Ovaj se petak uistinu polako pretvara u suđenje. »Bok, mama. Mislila sam te nazvati u pauzi za ručak.«

»Znala si još sinoć!« optužila me. »Je li te zaprosio dok ste išli na večeru? Jer nisi spominjala prosidbu kada smo razgovarale o tome da je zatražio dopuštenje od tvog oca i Richarda. Vidjela sam prsten u Ciprianiju i bila sam prilično sigurna, ali budući da ti ništa nisi rekla, nisam htjela forsirati jer si u posljednje vrijeme dosta osjetljiva. A – «

»A ti si u posljednje vrijeme kršila zakon«, oštro sam uzvratila.

» – i Gideon je imao prsten, pa sam mislila da je to možda neka vrsta obećanja ili nešto – «

»I jest.«

» – a onda sam na internetu pročitala da si se zaručila! Mislim, stvarno, Eva. Nijedna majka ne bi na internetu trebala saznati da joj se kći udaje!«

Tupavo sam zurila u monitor, a srce mi je počelo brže kucati. »Molim? Gdje na internetu?«

»Biraj! Page Six, Huff Post... i samo da ti još jednom kažem, nema teorije da do kraja godine stignem organizirati pristojno vjenčanje!«

Dnevni izvještaj od Googlea još mi nije stigao u sandučić, pa sam napravila brzu pretragu, tipkajući tako brzo da sam vlastito ime krivo napisala. Nije bilo bitno.

Mlada dama iz visoka društva Eva Tramell zgrabila je mjedeni prsten (Eng. grab a brass ring slikoviti izraz koji u slobodnom prijevodu znači »osvojiti (glavnu) nagradu«). Ne doslovno, naravno. Multimilijarder i poduzetnik Gideon Cross, čije je ime sinonim za prekomjernu raskoš i luksuz, ne prst žene koja će nositi njegovo ime ne bi stavio ništa manje od bijelog zlata (vidi sliku s lijeva). Izvor u Cross Industries potvrdio je značaj divovskog kamena na lijevoj ruci Trammelove. Nema komentara u vezi s prstenom koji smo vidjeli na Crossovoj ruci (vidi sliku s desna). Vjenčanje se planira do kraja godine. Moramo se zapitati: čemu žurba? Započinje operacija Gideova Baby Bump Watch iliti Tko će prvi snimiti trudnički trbušić.

»O, Bože«, dahnula sam užasnuta. »Moram ići. Moram nazvati tatu.«

»Eva! Moraš doći k meni poslije posla. Moramo razgovarati o vjenčanju.«

Srećom, moj tata živi na Zapadnoj obali, čime sam dobila barem tri sata, ovisno o tome kada ide na posao. »Ne mogu. Ovaj vikend idem s Caryjem u San Diego.«

»Mislim da moraš odgoditi put na neko vrijeme. Moraš – « »Počni bez mene, mama«, nestrpljivo sam rekla, bacivši pogled na sat. »Nemam nikakvih određenih želja.«

»Ne misliš to ozb – «

»Moram ići. Imam posla.« Spustila sam slušalicu, a potom otvorila ladicu i izvadila mobitel.

»Hej.« Mark Garrity nagnuo se preko ruba mog odjeljka i počastio me svojim šarmantrnim osmijehom. »Spremna za akciju?«

»Uh...« Prsti su mi lebdjeli nad tipkom za odlazak na početnu stranicu mobitela. Bila sam u dilemi što učiniti: ono za što sam plaćena – raditi – ili pobrinuti se da tata o mojim zarukama sazna prvo od mene. Obično se takva dilema nije pojavljivala. Previše sam voljela svoj posao da bih riskirala zabušavanjem. Ali tata mi je u banani otkako se spetljao s mojom mamom i bila sam zabrinuta za njega. On nije tip muškarca koji bi olako spavao s udatom ženom, makar se radilo o ženi u koju je zaljubljen.

Odložila sam mobitel natrag u ladicu. »Apsolutno«, odgovorila sam dižući se od stola i uzimajući tablet.

Smjestivši se u uobičajeni stolac ispred Markova stola, tati sam s tableta poslala kratku poruku da mu moram nešto važno reći i da ću ga uskoro nazvati.

To je bilo najbolje što sam u tom trenutku mogla učiniti. Mogla sam se samo nadati da će biti dovoljno.

3. poglavlje

Čovječe, baš si slatkorječiv.«

Spustivši slušalicu podigao sam pogled prema Arashu. »Još si tu?«

Odvjetnik se nasmijao i udobno se zavalio na mom uredskom dvosjedu. Prizor nije bio ni približno ugodan kao onaj koji mi je nedavno na istom mjestu pružila moja žena.

»Kako se samo ulaguješ puncu«, rekao je. »Impresioniran sam. Pretpostavljam da će i Eva biti impresionirana. Kladam se da računaj na to za nadolazeći vikend.«

Bogami da. Trebat će mi svi mogući bodovi kada se sretnem s Evom u San Diegu. »Ona putuje van grada, a ti moraš krenuti u salu za sastanke prije nego što ondje postanu nervozni. Pridružiti ću vam se čim budem mogao.«

Ustao je. »Da, čuo sam. Majka ti je ovdje. Počinje sveopće ludilo prije vjenčanja. Budući da si ovaj vikend slobodan, kako bi bilo da večeras kod mene skupimo uobičajenu ekipu? Prošlo je dosta vremena otkako smo se zadnji put našli, a tebi su dani kao neženji odbrojani. Dobro, tehnički su završili, ali to nitko drugi ne zna.«

A njega veže obveza povjerljivosti između odvjetnika i klijenta.

U trenutku sam odlučio. »Može. U koliko sati?«

»Oko osam.«

Kimnuo sam, a potom pogledom potražio Scotta. Shvatio je poruku i zaobišavši svoj stol zaputio se prema recepciji.

»Super.« Arash se naceri. »Vidimo se na sastanku.«

Tijekom dvije minute koliko sam još bio sam, poslao sam Angusu poruku o odlasku u Kaliforniju. Ondje sam imao nekog nedovršenog posla pa mi je rješavanje toga dok je Eva u posjetu svom tati pružalo legitiman izgovor za to da budem gdje je i ona. Nije, zapravo, da mi je uopće potreban.

»Gideone.«

Kada je moja majka ušla, prsti mi se zariju u dlanove.

Scott je ušao za njom i upitao: »Sigurno ne želite da vam nešto donesem, gospođo Vidal? Kavu, možda? Ili čašu vode?«

Odmahnula je glavom.. »Ne, hvala. Ne treba.«

»U redu.« Nasmiješio se i izašao, zatvarajući vrata za sobom.

Pritisnuo sam tipku na stolu kojom se daljinski zamučuje staklena stijenka ureda i zaklanja pogled u unutrašnjost ureda. Prilazila je mom stolu, vitka i elegantna, odjevena u tamno plave hlače i bijelu bluzu. Kosu crnu poput ebanovine podigla je u urednu punđu i otkrila savršeno lijepo lice koje je moj otac obožavao. Nekada davno, obožavao sam ga i ja. Sada jedva da je mogu pogledati.

A budući da smo toliko slični, ponekad jedva da mogu pogledati sebe.

»Zdravo, majko. Što te dovodi u grad?«

Spustila je torbicu na rub stola. »Zašto Eva nosi moj prsten?«

I ono malo zadovoljstva koje sam osjetio kada sam je vidio raspršilo se istog trena. »To je *moj* prsten. A odgovor na tvoje pitanje i više je nego očit. Nosi prsten jer sam joj ga ja dao kada sam je zaprosio.«

»Gideone.« Zabacila je ramena unatrag. »Ne znaš u što se upuštaš s njom.«

Prisilio sam se da ne skrenem pogled s njezina lica. Mrzim kad me gleda s tugom u očima. Plavim očima toliko nalik mojima. »Nemam vremena za ovo. Zbog tebe sam važan sastanak stavio na čekanje.«

»Ne bih morala dolaziti u tvoj ured kad bi mi se javio na telefon ili barem povremeno došao doma!« Lijepe ružičaste usne stisnu se s neodobravanjem.

»Ono *nije* moj dom.«

»Iskorištava te, Gideone.«

Skinuo sam sako s vješalice. »O tome smo već razgovarali.«

Prekrižila je ruke na grudima, poput štita. Dobro poznajem svoju majku; tek se počela zagrijavati. »Spetljala se s onim pjevačem, Brettom Klineom. Jesi li to znao? I ima užasno ružnu stranu koju još nisi vidio. Sinoć je prema meni bila izrazito opaka.«

»Razgovarat ću s njom.« Poravnajući sako odlučnim potezanjem revera zaputio sam se prema vratima. »Ne bi smjela trošiti vrijeme na tebe.«

Majka zadrži dah. »Pokušavam ti pomoći.«

»Malo je prekasno za to, ne čini ti se?«

Uz drhtaj je ustuknula korak unatrag pred pogledom koji sam joj uputio. »Znam da te je Geoffreyeva smrt teško pogodila. Svima nam je bilo teško. Pokušala sam ti dati – «

»Neću o tome ovdje razgovarati!« prasnuo sam, bijesan kao ris jer se usudila spomenuti nešto tako osobno kao očevo samoubojstvo dok radim. Jer je to uopće spomenula. »Otela si mi dragocjeno vrijeme i digla mi živac. Mora ti biti kristalno jasno: Nema teorije da bi ti u nadmetanju s Evom ikada mogla izaći kao pobjednica.«

»Ne slušaš me!«

»Nema toga što bi ti mogla reći, a što bi imalo bilo kakvog utjecaja. Da želi moj novac, dao bih joj i zadnji cent. Da želi drugog muškarca, natjerao bih je da ga zaboravi.«

Nesigurnom je kretnjom podigla ruku prema kosi i zagladila je premda je sve i jedan sjajni pramen bio na svom mjestu. »Želim ti samo najbolje, a ona na površinu izvlači sranja koja su odavno zakopana. To za tebe ne može biti zdrava veza. Stvorila je jaz između tebe i tvoje obitelji koji – «

»Odavno smo se otuđili, majko. Eva s tim nema veze.«

»Ne želim da bude tako!« Prišla mi je bliže i ispružila ruku prema meni. Otkrila se niska crnih bisera, a sat marke Patek Philippe optočen safirima krasio joj je zapešće. Nakon smrti mog oca nije samo započela novi život; potpuno je izbrisala stvari i krenula ispočetka. I nikada se nije osvrnula. »Nedostaješ mi. Volim te.«

»Ne dovoljno.«

»Nisi fer, Gideone. Ne želiš mi pružiti priliku.«

»Ako trebaš prijevoz, Angus ti je na usluzi.« Primio sam kvaku na vratima i zastao. »Ne dolazi više ovamo, majko. Ne volim se svađati s tobom. Za oboje bi bilo najbolje da se jednostavno držiš po strani.«

Iza sebe sam ostavio otvorena vrata i zaputio se prema sali za sastanke.

*

»Ovo si danas snimio?«

Podigao sam pogled prema Raulu, koji je stajao ispred mog stola. Odjeven u jednostavno crno odijelo, imao je čvrst, oprezan pogled čovjeka koji za život zarađuje tako što sve vidi i čuje.

»Da«, odgovorio je. »Prije nekih sat vremena.«

Ponovno sam usmjerio pozornost na sliku pred sobom. Nije bilo jednostavno gledati Anne Lucas. Njezino lisičje lice, oštre brade i još oštrijih očiju, prizvalo je sjećanja koja bih najradije

potpuno izbrisao iz glave. Ne samo na nju, nego i na njezina brata, od čije mi se sličnosti s njom dizala kosa na glavi.

»Eva je rekla da je žena imala dugu kosu«, promrmljao sam zamijetivši da je Annina kosa i dalje kratko podšišana. Sjetio sam se njezina krutog dodira, oštrih geliranih vrhova koji su me grebli po bedrima dok mi je pušila onu stvar, očajnički nastojeći učiniti sve da mi se dovoljno digne da je mogu pojebati.

Vratio sam tablet Raulu. »Saznaj tko je to bio.«

»Hoću.«

»Je li te Eva zvala?«

Namrštio se. »Ne.« Ipak, izvadi mobitel i provjeri još jednom. »Nije«, potvrdio je.

»Možda će pričekati dok ne poletite za San Diego. Želi da joj pomogneš pronaći prijateljicu.«

»Nema problema. Pobrinit ću se za to.«

»Pobrini se za *nju*«, rekao sam gledajući ga u oči.

»Ne trebate mi to ni reći.«

»Znam. Hvala ti.«

Kada je otišao, zavalio sam se u naslonjač. U mojoj je prošlosti bilo nekoliko žena koje bi mi mogle praviti probleme s mojom suprugom. Žene s kojima sam spavao bile su agresivne naravi i dovodile su me u poziciju da moram preuzeti kontrolu. Eva je jedina koja je preuzela inicijativu, a da sam nakon toga poželio da to i dalje čini.

Sve mi teže pada dopustiti joj da se makar i na kratko udalji od mene, a ne lakše.

»Tim iz Envoya je stigao«, najavi Scott preko zvučnika.

»Neka uđu.«

*

Nekako sam progurao dan, dovršio poslove predviđene za taj tjedan i postavio temelje za ono što dolazi. Još je puno toga trebalo napraviti prije nego što budem mogao uzeti malo slobodnog vremena i otići nekamo s Evom. Naš jednodnevni medeni mjesec bio je savršen, ali prekratak. Želio bih se negdje izgubiti s njom barem na dva tjedna, po mogućnosti cijelih mjesec dana. Što dalje od posla i odgovornosti, gdje bih je imao samo za sebe i nitko nas ne bi prekidao.

Mobitel mi zavibrira na stolu. Iznenadio sam se ugledavši sestrino lice na zaslonu. Nešto ranije poslao sam Ireland poruku i obavijestio je o zarukama. Njezin je odgovor bio kratak i jednostavan: Jupi! Zakon. Čestitke, braco!

Jedva da sam se uspio javiti kada mi je upala u riječ.

»Tako sam jebeno presretna!« vikala je tako glasno da sam morao odmaknuti telefon od uha.

»Pripazi malo na jezičinu.«

»Zezaš me? Imam sedamnaest godina, a ne sedam. Ovo je fantastično. Oduvijek sam željela sestru, ali mislila sam da ću ostarjeti i posijediti prije nego što ti i Christopher prestanete jurcati ženske uokolo i skrasite se.«

Leđima sam se naslonio na stolac. »Volim biti na usluzi.«

»Aha, baš. Dobro si napravio, znaš. Eva je pravi dragulj.«

»Da, znam.«

»Zahvaljujući njoj mogu te gnjaviti kad god hoću. To mi uvijek uljepša dan.«

Stegnulo me u prsima pa sam morao pričekati trenutak da joj mogu odgovoriti opuštenim glasom. »Možda zvuči čudno, ali uljepša ga i meni.«

»Pa, da, tako i treba biti.« Nastavila je tišim glasom. »Čula sam kako je mama poludjela zbog toga. Rekla je tati da je otišla k tebi na posao i da ste se posvađali ili nešto takvo. Mislim da je samo malo ljubomorna. Proći će je to.«

»Ne brini zbog toga. Sve je u redu.«

»Znam. Samo je bez veze da je baš danas morala prolupati. Kako god bilo, ja sam oduševljena i htjela sam da to znaš.«

»Hvala.«

»Ali neću biti klinka koja nosi cvijeće. Prestara sam za to. Javljam se za djeverušu, pa čak i kumu, ako treba. Samo da znaš.«

»U redu.« Osmjehnuo sam se. »Prenijet ću to Evi.«

Upravo sam spustio slušalicu kada mi je Scott pozvonio na interni telefon.

»Gospođica Tramell je ovdje«, najavio je i tek tada sam shvatio kako je dan brzo prošao.

»Usput, podsjećam da vam videokonferencija s razvojnim timom u Kaliforniji počinje za pet minuta.«

Odmaknuvši se od stola, vidio sam kako Eva dolazi iza ugla i približava se uredu. Mogao bih satima gledati kako hoda. Zamamno je ljuljala bokovima, zbog čega bi me u preponama svaki put zaboljelo od želje da je poševim, i odlučno izbacivala bradu, čime je uvijek dovodila u pitanje sve moje dominacijske instinkte.

Poželio sam joj šakom zgrabiti kosu svezanu u rep, zarobiti joj usta i trljati se o nju. Baš kao što sam poželio kada sam je prvi put ugledao. I svaki put poslije toga.

»Pošalji im kompletnu dokumentaciju s ponudom«, rekoh Scottu. »Neka je pregledaju, a ja ću im se ubrzo pridružiti.«

»U redu.«

Eva uđe žustrim korakom.

»Eva.« Ustao sam. »Kako si provela dan?«

Zaobišla je stol i zgrabila mi kravatu.

Istog trena mi se digao i potpuno sam se usredotočio na nju.

»Volim te do neba«, rekla je prije nego što me privukla k sebi i poljubila me.

Jednom sam joj rukom obuhvatio struk, a drugom pipao po stolu tražeći dugme za zamućivanje stakla. Svo to vrijeme dopuštao sam joj da me ljubi kao da me posjeduje. Što je zapravo istina. Apsolutna.

Dodir njezinih usana na mojima i nesumnjiva posesivnost njezinih postupaka bili su upravo ono što mi je trebalo na kraju ovakvog dana. Držeći je u zagrljaju, okrenuo sam se i naslonio na rub stola te je privukao sebi između bedara. Mogao sam reći da to činim jer je tako grlim na sigurniji način, ali iskreno rečeno, pravi je razlog taj što su mi koljena klecala.

Njezini poljupci tako djeluju na mene. Rade mi ono što tri sata sparinga s trenerom ne mogu.

Udišući kroz sve snažniju požudu, upijao sam je i puštao da me opije profinjen miris njezina parfema i neponovljivi, izazovni miris njezina bića. Njezine meke, vlažne usne priljubile su se uz moje i postavljale suptilne zahtjeve. Jezikom me nježno lickala, kušala, izazivala i s lakoćom napaljivala.

Eva me ljubi kao da sam nešto najslasnije što je u životu probala, okus za kojim žudi i o kojem je bespomoćno ovisna. Taj osjećaj opija i s vremenom mi je postao neophodan. Živim za njezine poljupce.

Kada me ljubi, znam da pripadam upravo ovdje gdje sam sada.

Nagnute glave stenjala mi je u usta, tihi zvuk užitka i predaje. Prsti su joj bili u mojoj kosi, klizili kroz nju i povlačili je. Taj osjećaj zarobljenosti – *potraživanja* – izazivao me na najdubljoj mogućoj razini. Privukao sam je bliže, tako da se njezin čvrsti trbuh utisnuo u tvrdoću moje erekcije. Ud mi je bolno pulsirao.

»Natjerat ćeš me da svršim«, promrmljao sam. Sav trud, koji sam nekada morao uložiti u to da se dovoljno napalim da mogu doživjeti orgazam, s mojom ženom bio je potpuno nepotreban. Krv

mi se uskomeša od same činjenice da ona postoji. Snaga njezine požude bila je dovoljna da me uzbudi.

Lagano se nagnula unatrag, zadihana poput mene. »Nemam ništa protiv.«

»Ne bih imao ni ja, da me ne čeka sastanak.«

»Ne želim te zadržavati. Samo sam ti željela zahvaliti na onome što si rekao mom tati.«

Smiješeći se, stisnuo sam joj stražnjicu s obje ruke. »Odvjetnik mi je rekao da ću time zaraditi puno bodova.«

»Na poslu je bila užasna ludnica i nisam imala priliku nazvati ga prije ručka. Strašno sam se brinula da će o zarukama čuti prije nego što mu ja uspijem reći.« Gurnula me po ramenu. »Mogao si me upozoriti da ćeš to objaviti cijelom svijetu!«

Slegnuo sam ramenima. »Nije bilo u planu, ali nisam namjeravao zaniijekati kada me pitaju.«

Usne joj se kiselo izviju. »Naravno da ne. Jesi li vidio onaj idiotski komentar o trudničkom trbušiću?«

»Ta mi je misao prilično zastrašujuća u ovom trenutku«, rekao sam nastojeći zadržati vedrinu u glasu unatoč iznenadnoj navali panike. »Neko te vrijeme planiram zadržati samo za sebe.«

Odmahnula je glavom. »Prepala sam se da će tata pomisliti da sam zaručena i trudna, a da nisam smatrala potrebnim da mu to javim. Laknulo mi je kada sam ga nazvala i saznala da si mu ti već sve objasnio i izgadio situaciju.«

»Bilo mi je zadovoljstvo.« Zapalio bih cijeli svijet samo da njoj raščistim put, kada bi bilo potrebno.

Počela mi je otkopčavati prsluk. Obrve mi se izviju u nijemom upitu, ali nisam je imao namjeru zaustavljati.

»Još nisam ni otišla, a već mi nedostaješ«, tiho je rekla popravljajući mi kravatu.

»Nemoj ići.«

»Da se samo radi o druženju s Caryjem, napravila bih to doma, a ne u San Diegu.« Podigla je pogled prema meni. »Ali on je u totalnoj banani zbog Tatianine trudnoće. Osim toga, moram provesti malo vremena i s tatom. Naročito sada.«

»Ima li nešto što mi nisi rekla?«

»Ne. Zvučao je sasvim dobro kada sam razgovarala s njim, ali mislim da se nada da ćemo imati malo više vremena zajedno prije nego što se udam. Njemu se čini kao da smo se ti i ja netom sreli.«

Znao sam da bih trebao držati jezik za zubima, ali nisam mogao. »A ne smijemo zaboraviti ni Klinea.«

Čeljust joj se zategne. Spustila je pogled na prste koji su mi otkopčavali prsluk. »Uskoro odlazim. Ne želim se opet svađati.«

Uhvatio sam je za ruke. »Eva. Pogledaj me.«

Netremice gledajući u njezine sive oči, osjetio sam kako me steže u prsima: polagano, mučno zatezanje koje me potpuno izbacuje iz ravnoteže. Još uvijek se ljuti na mene, a to ne mogu podnijeti. »Ti i dalje ne razumiješ što mi činiš. Koliko me izluđuješ.«

»Ne govori to. Nisi smio na onakav način spomenuti Corinne.«

»Možda nisam. Ali budi iskrena, ti si jutros spomenula Klinea jer si zabrinuta zbog susreta s njim.«

»Nisam zabrinuta!«

»Anđele.« Pogledao je s puno strpljenja u očima. »Zabrinuta si. Ne mislim da ćeš spavati s njim, ali mislim da se pribojavaš da ćeš prekoračiti neku granicu koju ne bi trebala. Trebala ti je moja snažna reakcija pa si bila izravna i dobila si je. Morala si vidjeti kako će to djelovati na mene. Kako me sama pomisao na tebe s njim dovodi do ludila.«

»Gideone.« Uхватила me za nadlaktice. »Ništa se neće dogoditi.«

»Ne pokušavam se opravdati.« Vrhovima prstiju pogladio sam joj obraz. »Povrijedio sam te i žao mi je zbog toga.«

»I meni je žao. Željela sam izbjeći probleme, ali svejedno su se dogodili.«

Znao sam da žali zbog svađe. Vidio sam joj to u očima. »Učimo u hod. Svako malo ćemo negdje zaribati. Samo mi moraš vjerovati, anđele.«

»Vjerujem ti, Gideone. Zato smo i dospjeli ovako daleko. Ali činjenica da si me *namjerno* povrijedio... « Odmahnula je glavom. Vidio sam koliko je muči ono što sam rekao. »Ti bi uvijek trebao biti onaj u koga se mogu pouzdati da me nikada neće namjerno povrijediti.«

U glasu sam joj čuo sumnju u vlastito povjerenje u mene i to me je snažno pogodilo. Otrpio sam udarac i pokušao objasniti onako kako bih se jedino zbog nje potrudio. Bio sam spreman objasniti bilo što, govoriti satima, ispisati obećanje vlastitom krvlju, ako treba, samo da mi povjeruje.

»Postoji razlika između namjere i zle namjere, ne misliš li?« Dlanovima sam joj obujmio lice. »Obećavam da ti nikada neću nanijeti bol samo zato da te povrijedim. Zar ne shvaćaš da sam jednako ranjiv kao i ti? Ti imaš jednaku moć kojom me možeš povrijediti.«

Lice joj poprimi blaži izraz i postane još ljepše. »Ne bih to učinila.«

»Ali ja jesam. Moraš mi oprostiti.«

Odmaknula se korak unatrag. »Mrzim kad mi se obraćaš tim tonom.«

Gonjen potrebom za samoodržanjem nisam dopustio mi se smiješak koji sam osjetio u sebi viditi na licu. »Ali se i pališ na to.«

Dobacivši mi ljutit pogled preko ramena, Eva se zaputi prema prozoru i zaustavi se na istom mjestu gdje sam ja jutros stajao. Kosa svezana u rep naglašavala joj je ljepotu – i oduzela joj mogućnost prikrivanja osjećaja. Toplina rumenila oblije joj obraze.

Zna li uopće koliko puta sam je poželio vezati dok je ovako razdražena? Ne zato da je strpam u kavez ili stavim na uzicu, nego da uhvatim tu njezinu treperavu energiju, tu snažnu želju za životom kakvu ja nikada nisam naučio imati. Sve mi je to dala, predala u potpunosti.

»Ne pokušavaj me kotrolirati seksom, Gideone«, reče leđima okrenutim prema meni.

»Ne želim te uopće kontrolirati.«

»Manipuliraš mnome. Činiš stvari... izgovaraš riječi... samo zato da bi kod mene izazvao određenu reakciju.«

Prekrižio sam ruke na prsima sjetivši se kako se ljubila s Klineom. »Isto kao i ti, o tome smo upravo razgovarali.«

Okrenula se prema meni. »Ja to smijem. Žena sam.«

»Aha.« Tada sam se nasmiješio. »Znao sam to.«

»Ti si meni velika zagonetka.« Uzdahnula je i vidio sam da je ljutnju polako napušta. - Ali ti mene savršeno poznaješ, znaš sve moje tipke i kako ili treba pritisnuti.«

»Ako misliš da ne provodim dobar dio dana pokušavajući te dokučiti, onda ne obraćaš dovoljno pozornosti. Razmisli o tome dok završim sa sastankom, a onda ćemo se pozdraviti kako treba.«

Pratila me pogledom dok sam sjedao na stolac. Podešavao sam slušalice i zastao shvativši da zuri u mene. Voljela me gledati. Jedino mi je njezina pohlepna glad budila dobar osjećaj o sebi samom. Uz nju nikada nisam osjetio da mi trzaju koljena kao obrambena reakcija na seksualno zanimanje koje su druge žene pokazivale prema meni. Uz nju se osjećam voljenim i željenim i to na nimalo prijeteći način.

»Napaljuje me dok gledam kako se prebacuješ u poslovni modus«, pojasnila je glasom dovoljno hrapavim da me spriječi u namjeri da se potpuno koncentriram na posao. »Seksi do bola.«

Oporo sam izvio usne. »Anđele, budi pristojna petnaestak minuta.«

»Što je u tome zabavno? Osim toga, ti voliš kad sam zločesta.«

Bogami, volim.

»Petnaest minuta«, ponovio sam. S obzirom na to da sam planirao da će sastanak trajati gotovo sat vremena, to je bio velik ustupak.

»Radi što moraš.« Eva zastane kraj mog stolca i nagne se poput *pin-up* djevojke te mi toplim dahom preplavi uho. »Naći ću si nešto za zabavu dok se ti na telefonu igraš svojim milijunima.«

Smjesta mi se digao i ukrutio do bola. Nešto mi je slično rekla još na početku naše veze i maštao sam o tome tjednima nakon toga.

Rekao bih joj da pričekaj, ali znao sam da neće. Pogled joj je bio odlučan, a kukovima je zamamno ljuljala dok je obilazila stol. Zaribao sam i željela mi je uzvratiti istom mjerom. Neki parovi jedno drugo kažnjavaju nanošenjem boli ili uskraćivanjem pažnje. Eva i ja jedno drugo kažnjavamo pružanjem užitka.

Kada se maknula iz vidokruga, ulogirao sam se u sastanak bez uključivanja kamere i mikrofona. Sva šestorica sudionika aktivno su raspravljala o materijalima koje im je Scott dostavio. Dao sam im trenutak da registriraju da sam se ulogirao...

... i iskoristio to vrijeme da ustanem i raskopčam raspacak.

Eva izuje sandale. »Odlično. Bit će ti puno lakše ako surađuješ.«

»Ne misliš valjda ozbiljno da će mi u bilo kom smislu biti lako s tvojim ustima oko moje kite dok sudjelujem na videokonferenciji?« Upravo u tom trenutku u slušalicama su mi odzvanjali pozdravi tima koji se nalazio u Kaliforniji. Ignorirao sam ih na trenutak, razmišljajući samo o onome što će se uskoro dogoditi u mom uredu.

Još prije samo nekoliko tjedana, mogućnost da bih se zabavljao dok radim nije uopće postojala. Da je Eva imalo drugačije nabrijana, natjerao bih je da čeka dok ne budem imao vremena i mogućnosti da joj se potpuno posvetim.

Ali, moj anđeo je opasna partnerica u ljubavi, koja svršava od ushićenja pri pomisli da joj *tako malo* nedostaje da bude otkrivena. Da nije nje, nikada ne bih saznao da i sam uživam u izlaganju takvom riziku. Ponekad je poželim poševiti tako da cijeli svijet vidi, kako bi svima bilo nedvojbeno jasno da je potpuno moja.

Njezino je smijuljenje bila čista opakost. »Da voliš da sve bude lako, ne bi se oženio sa mnom.«

I oženit ću se njome ponovno, što je prije moguće. To neće biti posljednji put. Obnavljat ćemo zavjete često i podsjećati se da smo obećali zauvijek ostati zajedno, bez obzira na to kakve nam izazove život dobaci.

Graciozno se spustivši na koljena na drugom kraju mog stola, Eva položi dlanove na pod i počne puzati prema meni kao lavica koja se šulja prema svom plijenu. Kroz staklenu površinu stola promatrao sam kako se namješta i paluca jezikom kako bi ovlažila usne.

Tijelom mi prostruji predosjećaj, navala adrenalina i erotičnog iščekivanja. Uživao sam u svemu što ima veze s mojom ženom, ali njezina usta bila su klasa za sebe. Pušila mi je kao da umire od gladi za mojim sjemenom, kao da je ovisna o njegovu okusu. Eva mi pruža oralni seks jer to jednostavno voli. Gledati me kako se raspadam dok mi to radi njoj je čisti bonus.

Dodatno sam raširio raspacak i spustio pasicu bokserica te proučavao njezino lice dok sam joj otkrivao koliko utječe na mene. Razdvojila je usne dok joj se dah ubrzavao, a tijelo pomicalo unatrag sve dok nije ostala sjediti na petama kao molitelj.

Zavalivši se u stolac, upijao sam neuobičajeni osjećaj sputanosti oko bedara i zatezanje gumice ispod testisa. Moja je reakcija bila brza i neugodna jer je doživljaj zavezanosti za površinu istjerao neka sjećanja koja sam nemilosrdno zakopao.

Predomislivši se, počeo sam se povlačiti natrag prema naslonu, a srce mi je sve brže kucalo...

Eva me progutala.

»Jebemti«, prosiktao sam i zakopao prste u naslon za ruke dok su se njezini prsti zarili u moje kukove.

Val vlažne vrućine koji mi je zapljusnuo osjetljivi glavić bio je šokantno intenzivan. Silovito sisanje stezalo se oko mene, a baršunasto mekan jezik masirao mi je savršenu točku. Kroz glasno bubnjanje svog srca čuo sam kako se u timu pitaju rade li mi kamera i slušalice... Uspravivši leđa pomaknuo sam se prema naprijed i aktivirao prijenos. »Oprostite zbog kašnjenja«, rekoh žustro, dok me Eva nastavila proždirati. »Budući da ste imali priliku pregledati materijale, razgovarajmo o koracima koje ćete poduzeti u svrhu uvođenja preporučenih prilagodbi.«

Eva zadovoljno zabruji i tijelom mi prostruje vibracije. Toliko mi se ukrutio da sam njime mogao zabijati čavle, a njezini dugi, tanki prsti zadirkivali su me i gladili upravo s toliko pritiska koliko je potrebno da poželim još.

Tim Henderson, voditelj projekta i tima, progovori prvi.

Jedva sam se uspijevao usredotočiti, a njegov mi je lik bio pred očima više po sjećanju nego s monitora ispred mene. Visok, mršav čovjek blijede puti i guste crne kovrčave kose volio je pričati, što je u tom trenutku bio blagoslov, s obzirom na to koliko su mi se usta osušila.

»Volio bih imati više vremena da ovo proučim«, počeo je, »ali ovako iz rukava, mislim da je ovaj plan ozbiljno ubrzan. Neke stvari su izvrsne i jedva čekam da vidim što možemo učiniti s njima, ali prelazak u fazu korisničkog beta testiranja može početi tek za godinu dana, a ne šest mjeseci.«

»To si mi rekao i prije šest mjeseci«, podsjetio sam ga i stisnuo šaku kada mi je Eva uvukla kitu sve do dna grla. Na potiljku mi izbiju kapljice znoja dok se povlačila sisajući me svojim vrućim, baršunastim ustima.

»Najbolji dizajner otišao nam je u LanCorp – «

»Ponudio sam ti zamjenu, ali si odbio.«

Hendersonu se zategne čeljust. On je programerski genij fenomenalno kreativna uma, ali nije se dobro slagao s drugima i odupirao se intervencijama izvana. To bi bilo njegovo pravo... kada time ne bi trošio moje vrijeme i novac.

»Kreativni tim temelji se na vrlo osjetljivoj ravnoteži«, objasnio je. »Ne možeš samo tako dovesti neku nasumično odabranu osobu i njome popuniti prazninu. Sada imamo pravog čovjeka na tom mjestu – «

»Hvala«, ubaci se Jeff Simmons, a na četvrtastom mu se licu razlegne smiješak zbog pohvale.

»– i napredujemo«, nastavio je Tim. »Mi – «

»– stalno probijate rokove koje ste sami odredili.« Ton mi je bio grublji nego što sam namjeravao zbog opako marljivog i spretnog jezika moje žene.

Nježno, zaigrano lickanje od korijena do vrha gotovo su me izludili. Bedra su me boljela od napora, mišići su mi se ukrutili od sile koju sam morao primijeniti da ostanem sjediti na stolcu. Vrhom jezika slijedila je liniju svake osjetljive vene i gladila pulsirajuće grebene.

»Dok istovremeno stvaramo jedinstveno i revolucionarno korisničko iskustvo«, oštro je uzvratio. »Obavljamo posao i radimo to kako treba.«

Poželio sam prebaciti Evu preko stola i poševiti je odostraga. Silovito.

Da bih to učinio, moram progurati kroz ovaj vražji sastanak.

»Izvršno. Sada to samo morate napraviti brže. Poslat ću vam tim koji će vam pomoći na vrijeme ostvariti ciljeve. Oni će – «

»Čekaj malo, Cross«, prasnuo je Henderson, naginjući se bliže kameri. »Šalješ nam neke šminkere koji će nam puhati za vratom i samo nas usporavati! Razvoj moraš prepustiti nama. Ako zatrebamo pomoć, zatražit ćemo je.«

»Ako ste mislili da ću vam dati novac i biti samo tihi partner, niste se dobro informirali.«

»O-o«, promrmljala je Eva, a oči su joj nasmiješeno blistale ispod stakla.

Posegnuo sam ispod stola i dlanom joj obujmio potiljak te ga stisnuo. »U svijetu aplikacija vlada velika konkurencija. Zbog toga ste mi se i obratili. Predstavili ste mi jedinstvenu i zanimljivu koncepciju računalnih igara, s rokom od godine dana od razvoja do implementacije, što je moj tim ocijenio razumnim i ostvarivim.«

Zastao sam i zadržao dah, izmučen dodiranjem toplih usana koje klize gore-dolje po mojoj razgoropađenoj kiti. Eva je sada prionula sa svrhom, tjerala me prema naprijed snažnim pumpanjem šakom. Nije više bilo predigre, ni zadirkivanja. Željela je da svršim. Smjesta.

»Vi to promatrate iz krive perspektive, gospodine Cross«, reče Ken Harada prelazeći rukom preko kozje bradice. »Tehnički definirani rokovi ne ostavljaju prostora za organski kreativni proces. Ne shvaćate kako – «

»Nemojte od mene praviti zlikovca.« Poriv za zabijanje, za ševom, sve me više obuzimao. Agresija se u meni skupljala poput plimnog vala i prisiljavala me da se borim za očuvanje barem privida pristojnosti. »Jamčili ste pravovremenu isporuku svih elemenata, prema planu koji ste sami izradili, i ne pridržavate se svog dijela dogovora. Zato sam primoran pomoći vam da održite dato obećanje.«

Dizajner utone natrag u stolac, tiho mrmljajući.

Čvršće stegnuvši Evin vrat pokušao sam je usporiti. Potom sam odustao i počeo je grubo poticati da siše brže. Jače. Da me isprazni. »Ovako ćemo to riješiti. Surađivat ćete s timom koji šaljem. Ako propustite još jedan rok, povlačim Tima s mjesta voditelja projekta.«

»Glupost!« viknuo je. »Ovo je moja aplikacija! Ne možeš mi je oduzeti.«

Trenutak je bio delikatan i zahtijevao je finoću u pristupu, ali ja je u sebi nisam mogao pronaći. Mozak mi je bio totalno zamagljen životinjskom potrebom za parenjem. »Trebao si pažljivije pročitati ugovor. Pročitaj ga večeras i sutra ćemo ponovno razgovarati nakon što tim stigne.«

Nakon što svršim...

Trnci mi prostruje kralješnicom. Jaja mi se podignu. Bio sam jako blizu i Eva je to znala. Obrazi su joj se izdubili od siline kojom me usisavala, a jezik joj je palucao po osjetljivoj donjoj strani glavića. Srce mi je tuklo kao ludo, a dlanovi se ovlažili od znoja.

Zureći u šest ljutih lica čiji su mi glasni prosvjedi eksplodirali u slušalici, osjetio sam kako me orgazam udario poput teretnog vlaka. Isključio sam mikrofona i ispustio urlik iz grla dok sam snažno svršavao u Evina pohlepna usta. Stenjala je i muzla me s obje ruke, povlačila i stezala dok sam izbacivao mlazove sperme koje nisam mogao zaustaviti.

Osjetio sam kako mi se toplina penje prema licu. Skamenjena lica zurio sam u monitor i odupirao se porivu da sklopim oči i zabacim glavu unatrag, da se oslobodim i upijem jedinstveni užitak svršavanja za svoju ženu. Svršavanja *zbog* nje.

Kada je pritisak popustio, pustio sam joj kosu i vrhovima prstiju dodirnuo obraz.

Ponovno sam uključio mikrofona.

»Moj administrator nazvat će vas za nekoliko minuta«, ubacio sam se promuklim glasom, »i dogovoriti sutrašnji sastanak. Nadam se da ćemo postići obostrano prihvatljiv sporazum. Do tada, doviđenja.«

Zatvorio sam preglednik i skinuo slušalice. »Dođi ovamo, anđele.«

Odgurnuo sam stolac i izvukao je ispod stola prije nego što je sama uspjela izaći.

»Ti si stroj!« prodahtala je, glasom promuklim kao moj, crvenih i natečenih usana. »Ne mogu vjerovati da nisi ni trznuo! Kako možeš – Au!«

Tanke čipkaste trakice koje je nosila kao donje rublje padnu na pod u komadima.

»Te su mi se gaćice sviđale«, zadihano je rekla.

Podigao sam je i smjestio joj голу stražnjicu na hladnu staklenu površinu stola te je tako savršeno namjestio da može primiti moju kitu. »Ovo će ti se još više svidjeti.«

*

»Anđele.«

Poput pospane mačkice, Eva me trepćući gledala dok sam izlazio iz kupaonice u svom uredu. »Hm?«

Nacerio sam se zatekavši je i dalje utonulu u kožni naslonjač za mojim radnim stolom.

»Pretpostavljam da si dobro.«

»Nikad bolje.« Podigla je ruku i prošla dlanom po kosi. »Nedostaje mi mozak koji si mi upravo skurio nevjerojatnim seksom, ali inače sam odlično, hvala.«

»Nema na čemu.« Krenuo sam prema njoj s krpicom namočenom u toplu vodu.

»Pokušavaš postaviti novi rekord u najvećem broju orgazama u jednom danu?«

»Zanimljiv prijedlog. Voljan sam pokušati.«

Ispružila je ruku kao da me želi zaustaviti. »Dosta je bilo, manijače. Poševi me još jednom i pretvorit ću se u slinavog, blebetavog idiota.«

»Javi mi ako se predomisliš.« Kleknuo sam pred nju i raširio joj noge. Glatko depilirana i ružičasta, pica joj je bila prekrasna. Savršena.

Promatrala me dok sam je prao i ispružila ruku te prstima prošla kroz moju kosu. »Nemoj previše raditi ovaj vikend, okej?«

»Kao da išta drugo vrijedi raditi dok ti nisi u blizini«, promrmljao sam.

»Spavaj duže. Čitaj knjigu. Planiraj zabavu.«

Usta mi se izviju u smiješak. »Nisam zaboravio. Pozvat ću dečke večeras.«

»O?« Lijenost joj nestane iz očiju. Odmaknuo sam se prije nego što je skupila noge. »Koje dečke?«

»One koje želiš upoznati.«

»Pozvat ćeš ih?«

Ustao sam. »Naći ćemo se.«

»I što ćete raditi?«

»Piti. Družiti se.« Vrativši se u kupaonicu, ubacio sam krpicu u košaru i oprao ruke.

Eva me slijedila. »U nekom klubu?«

»Možda. Vjerojatno ne.«

Naslonila se na dovratnik i prekrižila ruke. »Je li itko od njih oženjen?«

»Da.« Objesio sam ručnik na vješalicu. »Ja.«

»To je to? Hoće li Arnoldo biti ondje?«

»Možda. Vjerojatno.«

»Zašto mi daješ kratke odgovore?«

»Zašto me toliko ispituješ?« Postavio sam pitanje, ali znao sam razlog. Moja supruga je ljubomorna, posesivna žena. Srećom po oboje, to mi se sviđa. Jako.

Slegnula je ramenima, ali to je bila obrambena gesta. »Samo želim znati što ćete raditi, to je sve.«

»Ostat ću kod kuće, ako želiš.«

»Ne tražim to.«

Ispod očiju je imala tamne tragove razmazane šminke. Volim je tako unerediti i dati joj izgled žene koja se upravo dobro poševala. Nijednoj ženi nije bolje pristajao. »Onda prijeđi na stvar.«

Frustrirano je uzdahnula. »Zašto mi ne želiš reći što imate u planu?«

»Ne znam, Eva. Obično se nađemo u nečijem stanu i pijemo. Kartamo. Ponekad izađemo.«

»Divota. Nabrijana grupica zgodnih, privlačnih frajera zuji gradom i traži dobar provod.«

»To nije zločin. I tko kaže da su privlačni?«

Oštro me odmjerila. »Druže se s tobom. To znači da su ili dovoljno zgodni da ne budu potpuno u tvojoj sjeni ili dovoljno samouvjereni da ih to ne brine.«

Podigao sam lijevu ruku. Crveni rubini na mom vjenčanom prstenu upijali su svjetlo. Nikada ne skidam prsten i nikada neću.

»Sjećaš se ovoga?«

»Ne brinem se zbog tebe«, promrmljala je spuštajući ruke niz tijelo. »Ako ti ja ne pružam dovoljno seksa, onda trebaš pomoć.«

»Reče žena koja nije mogla čekati petnaest minuta.«

Isplazila mi je jezik.

»To te i stajalo skurenog mozga maloprije.«

»Arnoldo mi ne vjeruje, Gideone. Ne želi da budemo zajedno.«

»To ionako nije njegova odluka. Osim toga, ni ja se neću svidjeti svim tvojim prijateljima. Znam da je Cary neodlučan.«

»Što ako Arnoldo ispriča ostalima što misli o meni?«

»Anđele.« Prišao sam joj i primio je za kukove. »Razgovori o osjećajima pretežno su ženska tema.«

»Ne budi seksist.«

»Znaš da imam pravo. Osim toga, Arnoldo zna kako je to. Bio je zaljubljen.«

Pogledala me onim očima jedinstvene ljepote. »Jeste li vi zaljubljeni, gospodine Cross?«

»Nepovratno.«

*

Manuel Alcoa potapša me po leđima. »Zbog tebe sam izgubio tisuću dolara, Cross.«

Naslonio sam se na kuhinjski otok i gurnuo ruku u džep traperica te dlanom omotao mobitel. Eva je negdje na pola leta, i napeto sam iščekivao novosti od nje ili Raula. Nikada se nisam bojao letenja, nikada se brinuo zbog nečije sigurnosti na putovanju. Sve do sada.

»Kako?« upitao sam prije nego što sam otpio gutljaj piva.

»Ti si posljednji za kojeg sam mislio da će se vezati, a na kraju si ispao prvi.« Manuel odmahne glavom. »Ubija me to.«

Spustio sam bocu. »Kladio si se protiv mene?«

»Aha. Premda mislim da je netko imao informacije iznutra.« *Portfolio manager* suzi pogled preko otoka prema Arnoldu Ricciju, koji slegne jednim ramenom.

»Ako te to tješi«, rekoh, »i ja bih se bio kladio protiv sebe.«

Manuel se naceri. »Latinoamerikanke su zakon, prijatelju. Seksi, zaobljene. Zahtjevne u krevetu i van njega. Temperamentne. Strastvene.« Zapjevušio je.

»Dobar izbor.«

»Manuele!« Arash dovikne iz dnevne sobe. »Donesi te limete ovamo.«

Gledao sam kako Manuel odlazi iz kuhinje sa zdjelom punom kriški limete.

Arashev stan bio je moderan i prostran, s panoramskim pogledom na East River. Zidova praktički nije ni bilo, osim onih iza kojih su se skrivale kupaonice.

Zaobišavši otok s površinom od granita prišao sam Arnoldu. »Kako si?«

»Dobro.« Pogled mu se spusti na tekućinu boje jantara koju je vrtio u čaši. »Pitao bih te isto, ali dobro izgledaš. Drago mi je.«

Nisam imao vremena za čavrljanje. »Eva je zabrinuta jer misli da imaš nešto protiv nje.«

Pogledao me. »Uvijek sam se s poštovanjem odnosio prema njoj.«

»Nije ni rekla da nisi.«

Arnoldo otpije gutljaj, uživajući na trenutak u finom okusu pića i potom proguta. »Mogu razumjeti da te ta žena – kako vi Amerikanci kažete? – začarala.«

»Očarala«, ispravio sam ga, pitajući se zašto jednostavno ne govori talijanski.

»A, da.« Blago se nasmiješio. »Doživio sam to, prijatelju, kao što znaš. Ne krivim te.«

Znao sam da Arnoldo razumije. Pronašao sam ga u Firenci dok se pokušavao oporaviti od gubitka voljene žene. Utapao se u piću i kuhao kao luđak te stvarao tone vrhunske hrane koju je potom poklanjao. Fascinirala me sveobuhvatnost njegova očaja i nisam to mogao shvatiti.

Bio sam apsolutno siguran da nikada neću doživjeti nešto takvo. Poput zamućivanja staklenog zida i zvučne izolacije u mom uredu, moj je pogled na život bio zamagljen i izoliran. Znao sam da Evi nikada neću moći objasniti kako mi je izgledala kada sam je prvi put vidio, onako punu života i toplu. Eksploziju boja u crno-bijelom krajobrazu.

»*Voglio che sia felice.*« Bila je to jednostavna izjava, ali u njoj je bila bit svega. *Želim da bude sretna.*

»Ako njezina sreća ovisi o onome što mislim« nastavio je na talijanskom, »previše tražiš.

Nikada neću ništa reći protiv nje. Odnosit ću se prema njoj s istim poštovanjem koje osjećam prema tebi sve dok ste zajedno. Ali moje mišljenje je moj odabir i moje pravo, Gideone.«

Pogledao sam prema Arashu, koji je slagao čaše na šanku u dnevnoj sobi. Kao moj osobni odvjetnik, znao je i za moj brak i za Evinu snimku seksa, i nijedno od tog dvojeg nije ga smetalo.

»Naša veza je... složena«, tiho sam objasnio. »Povrijedio sam je isto koliko i ona mene – možda i više.«

»Nisam iznenađen što to čujem, ali žao mi je.« Arnoldo me pomno promatrao. »Nisi mogao odabrati neku drugu ženu koja bi te voljela i ne bi ti stvarala probleme? Lijep, ugodan ukras koji bi ti se uklopio u život bez ikakvih potresa?«

»Kao što Eva kaže, što je u tome zabavno?« Osmijeh mi izbljedi s lica. »Ona me izaziva i potiče, Arnoldo. Zbog nje vidim stvari ... razmišljam o stvarima onako kako nikada prije nisam. I voli me. Ne kao druge.« Ponovno sam posegnuo za mobitelom.

»Drugima nisi dopustio da te vole.«

»Nisam mogao. Čekao sam nju.« Zamišljen izraz preleti mu licem pa sam dodao: »Ne mogu si zamisliti da je tvoja Bianca bila sunce.«

Nasmijao se. »Ne. Ali moj je život jednostavan. Mogu si priuštiti malo komplikacija.«

»Moj je život bio posložen. Sada je avantura.«

Arnoldo se uozbiljio. »Najviše me brine ta njezina divlja strana koju toliko voliš.«

»Prestani se brinuti.«

»Spomenut ću ovo samo jednom i nikada više. Možda ćeš se naljutiti na mene zbog onog što ću ti reći, ali shvati da mi je srce na pravom mjestu.«

Čeljust mi se zategne. »Olakšaj si dušu.«

»Sjedio sam s Evom i Brettom Klineom za večerom. Promatrao sam ih. Između njih ima neke kemije, slične onoj koju sam vidio između Biance i čovjeka zbog kojeg me ostavila. Volio bih vjerovati da će je Eva ignorirati, ali već je dokazala da ne može.«

Gledao sam ga u oči. »Imala je svoje razloge. Razloge koje sam joj ja dao.«

Arnoldo otpije još jedan gutljaj. »Onda se nadam da joj više nećeš davati nove razloge.«

»Hej«, vikne Arash. »Prestanite se preseravati na talijanskom i dovući te se ovamo.«

Arnoldo u prolazu kucne čašom o moju bocu.

Nasamo sam dovršio svoje pivo, zadržavši se trenutak da razmislim o Arnoldovim riječima.

Potom sam se pridružio zabavi.

4. poglavlje

Zašto se mrštiš, malena?« tiho upita Cary, glasom pospanim od tableta protiv mučnine koje je popio pri polijetanju.

Zurila sam u izbor na padajućem meniju iznad kojeg mi je lebdio pokazivač i mozgala što od ponuđenog odabrati. *Zaručena* ili *U složenoj vezi* Budući da je i *U braku* također točno, pomislila sam kako mi nedostaje opcija *Sve navedeno*.

Ne bi li to bilo zabavno objašnjavati?

Bacivši pogled na drugu stranu luksuzne kabine Gideonova privatnog mlažnjaka, vidjela sam svog najboljeg prijatelja ispruženog na bijelom kožnom trosjedu, s rukama podignutim iza glave. Onako dugačak i vitak pružao je lijep prizor, sa zadignutom majicom i *cargo* hlačama spuštenim nisko na bokove, razotkrivajući fantastično oblikovane trbušne mišiće koji su tvrtki Grey Isles pomagali prodavati traperice, donje rublje i ostalu mušku odjeću.

Cary se bez ikakvih problema priviknuo na raskoš i pogodnosti koje je donosilo Gideonovo neizmjereno bogatstvo. Odmah se udobno smjestio u elegantnoj, ultra modernoj kabini i na neki je način, čak i onako nemarno odjeven, djelovao savršeno udomaćeno usred uglancanog čelika i sive hrastovine.

»Pokušavam si otvoriti profil na društvenoj mreži«, odgovorila

»Ideš.« Pridigao se graciozno i bez imalo napora, naglo se razbudivši. »To je velik korak.«

»Aha.« Zbog Nathana sam se skrivala, bojala sam se izaći u javnost i izložiti se riziku ako mu olakšam da me pronađe. »Vrijeme je. Čini mi se da... Nema veze. Jednostavno je vrijeme.«

»U redu.« Oslonio je laktove na koljena i lupkao spojenim vrhovima prstiju. »Zašto ti je lice onda tako namrgođeno?«

»Pa, puno toga treba uzeti u obzir. Hoću reći, koliko uopće trebam javno obznaniti? Više se ne moram brinuti zbog Nathana, ali Gideon je pod stalnom prismotrom.«

S Gideonom u mislima, potražila sam njegov profil. Pojavio se s plavom kvačicom po čemu sam znala da je potvrđeno da profil pripada njemu. Vidjevši ga na slici u crnom trodijelnom odijelu i plavoj kravati koju volim, osjetila sam strahovitu čežnju za njim. Snimljen je na krovu zgrade, sa zamućenom panoramom Manhattana iza leđa, dok je objektiv fotoaparata njegov lik uhvatio kristalno jasno i oštro.

U stvarnosti je još oštrij i upečatljiviji. Zagledala sam se u Gideonove oči, izgubljena u tom nevjerojatnom plavetnilu. Sjajni i svilenkasti crni pramenovi kose uokvirili su to savršeno lice palog anđela. Poetično? Da. Njegov bi izgled mogao biti inspiracija za sonete. Da vjenčanje iz vedra neba ni ne spominjemo.

Kada je ta fotografija snimljena? Prije našeg prvog susreta? Imao je onaj nesmiljeni, udaljeni izgled zbog čega se činio poput nemogućeg sna.

»Udala sam se«, izlanula sam otkinuvši pogled s najljepšeg muškarca kojeg sam u životu vidjela. »Za Gideona, naravno. Za koga bih se drugog mogla udati?«

Cary se smrznuo dok sam ja neprestano brbljala. »Kako, molim?«

Protrljala sam dlanove o hlače. Bilo je kukavički od mene objaviti mu novost dok mu je mozak još uspavan od tableta, ali morala sam iskoristiti svaku prednost koja mi se nudila. »Kada smo prošli tjedan otišli na put. Pobjegli smo i vjenčali se.«

Zavladala je duga, mučna tišina. Potom je naglo skočio na noge. »Zajebavaš me?«

Raul okrene glavu prema nama. Kretanja je bila ležerna i pomalo usporena, ali pogled mu je bio budan i oprezan. Sjedio je u udaljenu uglu, jezivo neprimjetan za tako upadljivog tipa.

»Čemu vražja žurba?« prasnuo je Cary.

»Jednostavno se dogodilo.« Nisam to mogla objasniti. Mislila sam da je prerano. I dalje to mislim. Ali Gideon je jedini čovjek kojeg bih mogla tako potpuno voljeti. Kada to uzmem u obzir, znam da je Gideon imao pravo; samo bismo odgađali neizbježno. Osim toga, Gideonu je trebalo moje obećanje da ću zauvijek biti njegova. Moj predivni suprug nije mogao vjerovati da bi ga netko mogao voljeti. »Nije mi žao.«

»Još ne.« Cary zarije obje ruke u kosu. »Isuse, Eva. Ne možeš se samo tako udati za prvog tipa s kojim uđeš u ozbiljnu vezu.«

»Nije tako«, prosvjedovala sam, s nelagodom izbjegavajući Raulov pogled. »Znaš što osjećamo jedno prema drugom.«

»Naravno. Svaki za sebe ste totalne munjare. Zajedno ste ludi kao cijeli sanatorij.«

Pokazala sam mu srednji prst. »Riješit ćemo to. To što nosimo prsten ne znači da smo prestali rješavati probleme.«

Spustio se na stolac nasuprot meni. »Kakvu je inicijativu pokazao da bilo što popravi? Strpao je plijen u vreću i obilježio ga. Zaglavila si s njegovim psihotičnim snovima i promjenama raspoloženja velikim poput Grand Canyon.«

»Čekaj malo«, rekla sam osjetivši žalac istine u njegovim riječima. »Nije ti smetalo kada sam ti rekla da smo zaručeni.«

»Zato što sam mislio da će proći barem godina dana prije nego što Monica uspije organizirati vjenčanje. Možda godina i pol. Tako da barem neko vrijeme pokušate živjeti zajedno.«

Pustila sam ga pričati u prazno. Bolje da to radi na visini od deset tisuća metara nego na nekom javnom mjestu gdje bi cijeli svijet mogao čuti. Nagnuo se bliže, a u zelenim su mu očima frcale iskre. »Ja ću dobiti dijete, ali neću se vjenčati. Znaš li zašto? Zato što sam previše sjeban i svjestan sam toga. Nemam pravo na tu ludu vožnju povesti još nekoga. Da te voli, razmišljao bi o *tebi* i o onome što je najbolje za *tebe*.«

»Veseli me što ti je drago zbog mene, Cary. To mi puno znači.«

Riječi su bile prepune sarkazma, ali na neki su način bile iskrene. Imam prijateljice koje mogu nazvati i koje će mi reći da sam nevjerojatno sretno stvorenje. Cary mi je najbližiji prijatelj upravo zato što mi sve govori bez uvijanja, čak i kada meni očajnički treba uljepšavanje istine.

Ipak, Cary je mislio samo na tamu. Nije shvaćao kakvo je svjetlo Gideon donio u moj život. Osjećaj prihvaćenosti i ljubav. Sigurnost. Gideon mi je vratio slobodu, život bez straha. Zavjeti ljubavi najmanje su što mu mogu ponuditi zauzvrat.

Ponovno sam obratila pozornost na Gideonov profil i spustivši se prema dnu stranice vidjela da je najnoviji objavljeni post poveznica na članak o našim zarukama.

Sumnjala sam da je to sam objavio; previše je zaposlen da bi se bavio nečim takvim. Ipak, pretpostavila sam da je on to odobrio. Ako nije, već je na neki način jasno dao do znanja da sam dovoljno važna da me se spomene u osobnim vijestima koje se mogu objaviti na inače poslovno orijentiranom profilu.

Gideon se ponosio mnome. Ponosio se time što sam mu baš ja žena, zgodna, ali zbrkana ženska koja je u prošlosti donijela nebrojene loše odluke. Što god bilo tko drugi mislio, znala sam da sam *ja* ta koja je strpala plijen u vreću i obilježila ga.

»Kvragu.« Cary obeshrabreno utone u stolac. »Sad se osjećam kao zadnji seronja.«

»Ako opis odgovara ...« promrmljala sam kliknuvši na poveznicu na ostale Gideonove slike.

To je bila pogreška.

Sve slike koje je administrator njegovih profila na društvenim mrežama objavio bile su vezane s poslom, ali neslužbene fotografije na kojima je označen nisu bile. Ugledala sam slike Gideona s prelijepim ženama, koje su me snažno pogodile. Ljubomora me šćepala svojim pandžama i izokrenula mi želudac.

Bože, kako samo fantastično izgleda u smokingu. Tako mračan i opasan. Lice mu je zračilo barbarskom ljepotom, jagodice i usta savršeno isklesani, a stav samouvjeren i prilično arogantan. Alfa mužjak u najboljem izdanju.

Znala sam da te slike nisu novijeg datuma. Znala sam da žene na njima nemaju pojma o njegovu bezumnom, nestvarnom umijeću u krevetu; imao je pravilo u vezi s tim. Ipak, ništa od toga nije zaustavilo moje nervozne trzaje pri pogledu na njih.

»Jesi li meni posljednjem rekla?« upita Cary.

»Tebi sam jedinom rekla.« Bacila sam pogled prema Raulu. »Barem što se mene tiče. Gideon želi reći cijelom svijetu, ali neko vrijeme ćemo to držati u tajnosti.«

Pomno me promatrao. »Koliko dugo?«

»Zauvijek. Naše sljedeće vjenčanje za sve ostale bit će naše prvo vjenčanje.«

»Premišljaš se?«

Ubijalo me to što Cary nije mario za to što nismo sami. Ja sam bila više nego svjesna da netko pomno prati svaki moj pokret, svaku moju riječ. Premda Raulova prisutnost ni na koji način nije utjecala na moj odgovor. »Ne. Drago mi je da smo se vjenčali. Volim ga, Cary.«

Bilo mi je drago što je Gideon moj. I nedostajao mi je. Još više nakon što sam vidjela one slike.

»Znam da ga voliš«, uzdahne Cary.

Nisam si mogla pomoći pa sam otvorila aplikaciju za slanje poruka na svom prijenosnom računaru i poslala Gideonu poruku. *Nedostaješ mi.*

Odgovorio mi je gotovo istog trena. *Okreni avion.*

To mi je izmamilo smiješak na lice. Tako tipično za njega. I tako netipično za mene. Protratiti pilotovo vrijeme, gorivo... Meni se to činilo prilično neozbiljnim. Osim toga, bio bi to i dokaz moje ovisnosti o Gideonu. To bi ubilo našu vezu. On može imati sve što poželi, svaku ženu, u svakom trenutku. Ako mu ikada postanem prelako dostupna, oboje ćemo izgubiti poštovanje prema meni. Ubrzo nakon toga uslijedio bi i gubitak njegove ljubavi.

Vratila sam se svom novom profilu i s mobitela učitala *selfie* s Gideonom. Postavila sam je kao glavnu sliku profila. Potom sam ga označila i dodala opis: *Ljubav mog života*. Na kraju krajeva, ako će na njegovim slikama biti žena, željela sam da barem jedna od njih budem ja. Slika koju sam odabrala neosporno je bila intimna. Ležali smo na leđima, sljepoočnice su nam se dodirivale, moje lice bez šminke, a njegovo opušteno sa smiješkom u očima. Svatko tko je pogleda jednostavno mora vidjeti prisnu vezu između nas dvoje, kakvu svijet nikada neće upoznati.

Odjednom sam ga poželjela nazvati. Tako silno da sam gotovo mogla čuti njegov zadivljujuće seksipilan glas, koji opija poput najskupljeg pića, uglađen, tek s nagovještajem žestine. Željela sam biti s njim, držati ga za ruku, prisloniti mu usne na udubinu na vratu gdje miris njegove kože priziva nešto gladno i primitivno u meni.

Ponekad me plaši ta neizmijerna potreba za njim. Toliko je snažna da isključuje sve ostalo. Ne postoji nitko s kim bih više voljela biti, uključujući i mog najboljeg prijatelja, koji me u tom trenutku jednako silno trebao.

»Sve je u redu, Cary,« uvjeravala sam ga. »Ne brini se.«

»Bio bih više zabrinut kada bih mislio da stvarno vjeruješ u to.« Nestrpljivom kretnjom ruke sklonio je šiške s čela. »Prerano je, Eva.«

Kimnula sam. »Ali bit će dobro.«

Mora biti. Ne bih mogla zamisliti život bez Gideona.

Cary zabaci glavu unatrag i zatvori oči. Pomislila bih da podliježe djelovanju tablete protiv putne mučnine da mu članci nisu pobijeljeli od siline kojom je stezao naslonjače za ruke. Teško je podnio vijest. Nisam znala kako ga razuvjeriti.

I dalje ideš u krivom smjeru, stigla je poruka od Gideona.

Umalo sam ga zapitala kako to zna, ali sam se na vrijeme zaustavila. *Dobro se provodiš s dečkima?*

S tobom bi mi bilo zabavnije.

Nacerila sam se. *Nadam se da bi.* Prsti su mi zastali, a potom sam napisala: *Rekla sam Caryju.*

Odgovor nije stigao istog trena. *I dalje ste si dobri.*

Još me se nije odrekao.

Nije ništa odgovorio na to, a ja sam sama sebi govorila da njegovoj šutnji ne smijem pridavati preveliku važnost. Vani je s dečkima. Bilo je previše za očekivati da će se uopće javiti.

Ipak, bila sam presretna kada je nakon deset minuta stigla nova poruka.

Nemoj da ti prestanem nedostajati.

Pogledala sam prema Caryju i vidjela da me promatra. Je li i Gideon bio izložen sličnom neodobravanju svojih prijatelja?

Nemoj me prestati voljeti, odgovorila sam.

Odgovor je bio jednostavan i tako tipičan za Gideona. *Dogovoreno.*

*

»Kalifornijo, ljubavi moja, nedostajala si mi.« Cary je stepenicama silazio iz aviona na asfaltnu površinu, naginjući glavu unatrag kako bi mogao vidjeti noćno nebo. »Bože, kako je dobro ostaviti vlagu istočne obale daleko iza sebe.«

Zurila sam niz stepenice za njim, nestrpljiva da se bacim u zagrljaj visokom, tamnom liku koji je čekao pokraj crnog terenca. Victor Reyes je muškarac koji plijeni pozornost. Djelomično zbog toga što je policajac. Ostalo je zbog njega samog.

»Tata!« Potrčala sam prema njemu, a on se odmaknuo od automobila na koji je bio naslonjen, i raširio ruke prema meni.

Upio je udarac mog tijela u svoje i podigao me s tla, stišćući me tako čvrsto da sam ostala bez zraka. »Drago mi je što te vidim, zlato«, reče grubim glasom.

Cary se dogega do nas. Tata me spusti na do.

»Cary.« Tata stisne Caryju ruku, potom ga privuče u brzinski zagrljaj i srdačno ga potapša po leđima. »Dobro izgledaš, mali.«

»Trudim se.«

»Jeste li sve uzeli?« pitao je tata. Pogledom je odmjerio Raula, koji je prvi izašao iz aviona i sada je bez riječi stajao pokraj crnog Mercedesa parkiranog u blizini.

Gideon mi je rekao da zaboravim na to da je Raul ondje. To nije bilo nimalo jednostavno.

»Jesmo«, odgovori Cary, namještajući remen svoje sportske torbe na ramenu. U ruci je nosio svoju torbu, koja je bila lakša od njegove. Čak i uza svu svoju šminku i tri para cipela, Cary je spakirao više stvari od mene.

Obožavala sam tu njegovu osobinu.

»Jeste li gladni?« Tata mi otvori vrata suvozača.

U Kaliforniji je bilo tek nešto malo više od devet sati, ali u New Yorku je već prošla ponoć. Inače nikada ne jedem tako kasno, ali nismo stigli večerati prije puta.

Cary odgovori ulazeći na stražnje sjedalo. »Umirem od gladi.«

Nasmijala sam se. »Ti si uvijek gladan.«

»I ti si, slatkice«, uzvratilo je skliznuvši na srednje sjedalo, kako bi se mogao nagnuti naprijed i gurnuti glavu između tate i mene. »Samo što ja ne osjećam krivicu zbog toga.«

Počeli smo se udaljavati od mlažnjaka i gledala sam kako postaje sve manji i manji dok smo se vozili pistom prema izlazu. Bacila sam pogled na tatin profil tražeći bilo kakav nagovještaj njegovih razmišljanja o stilu života kakav ću imati kao Gideonova supruga. Privatni mlažnjaci. Stalno zaposleni tjelohranitelji. Znala sam što misli o Stantonovu bogatstvu, ali on mi je očuh. Nadala sam se da će na mojem supruga gledati s malo više blagonaklonosti.

Ipak, bila sam i te kako svjesna drastične promjene rutine. Prije bismo sletjeli u zračnu luku San Diega. Otišli bismo u Gaslamp i uhvatili stol u restoranu Dick's Last Resort, gdje bismo proveli sat ili više vremena smijući se bedastoćama i uživajući u pivu uz večeru.

U zraku se osjećala napetost koje prije nije bilo. Nathan. Gideon. Moja mama. Svi su oni lebdjeli između nas.

Bilo je grozno. Neopisivo.

»Da odemo u onu rupu u Oceansideu s bljutavim pivom i ljuskama od kikirikija na podu?« predloži Cary.

»Aha.« Okrenula sam se u sjedalu i uputila mu zahvalan osmijeh. »To bi bilo zabavno.«

Opuštena atmosfera i dobro poznato mjesto. Savršeno.

Osjetila sam da i tata misli isto jer se nasmiješio kada sam ga pogledala. »Idemo onda tamo.«

Ostavili smo zračnu luku za sobom. Izvadila sam mobitel i uključila ga s namjerom da ga sinkroniziram sa stereom u automobilu kako bismo mogli slušati glazbu koja će nas odvesti u neka dobra, stara, manje komplicirana vremena.

Poruke su iskočile takvom brzinom da su mi zapunile zaslon.

Zadnja koja je stigla bila je od Bretta. *Nazovi me kada stigneš u grad.* I kao naručena, »Zlatna djevojka« počne svirati na radiju.

*

Sutradan, uspinjala sam se po stubama tatina malog trijema kada mi je mobitel počeo vibrirati. Izvadila sam ga iz džepa kratkih hlača i osjetila sretne trnce ugledavši Gideonovu sliku na zaslonu.

»Dobro jutro«, javila sam se sjedajući na jedan od dva tapecirana stolca od kovana željeza odmah pokraj ulaznih vrata. »Jesi li dobro spavao?«

»Dovoljno dobro.« Rašpica u njegovu glasu koju toliko obožavam ugodno mi je strujala tijelom. »Raul kaže da Victorova kava može probuditi medvjeda iz zimskog sna.«

Bacila sam pogled na Mercedes parkiran na drugoj strani uske ulice. Prozori su bili toliko zatamnjeni da nisam mogla vidjeti čovjeka koji je sjedio unutra. Bilo je pomalo zastrašujuće to što je Raul nekako uspio razgovarati s Gideonom o kavi koju sam mu netom odnijela prije nego što sam se stigla vratiti u kuću. »Pokušavaš me zastrašiti dajući mi do znanja kako me detaljno nadzireš?«

»Da sam te mislio zastrašiti, bio bih manje suptilan.«

Podigla sam šalicu koju sam odložila na stolicu na terasi prije nego što sam Raulu isporučila kavu. »Znaš da me tim tonom samo još više tjeraš da ti vratim istom mjerom, zar ne?«

»Zato što voliš kako odgovaram na izazove«, preo je, a koža na leđima mi se naježi unatoč toplini ljetnog dana.

Nasmiješila sam se. »Onda, što ste sinoć radili?«

»Uobičajeno. Pili smo. Zagorčavali život jedan drugom.«

»Jeste li išli van?«

»Na nekoliko sati.«

Čvršće sam stegnula slušalicu zamislivši skupinu zgodnih frajera u pohodu. »Nadam se da ste se zabavili.«

»Nije bilo loše. Reci mi kakvi su ti planovi za danas.«

U njegovim riječima razabrala sam onu istu napetost kao u svojim maloprije. Nažalost, brak nije lijek za ljubomoru. »Kada se

Cary probudi i digne guzicu s kauča, otići ćemo na brzinski ručak s mojim tatom. Potom idemo u San Diego posjetiti doktora Trávisa.«

»A večeras?«

Otpila sam gutljaj kave, prikupljajući snagu za predstojeću svađu. Zнала sam da razmišlja o Brettu. »Menadžer benda poslao mi je e-mail s podacima gdje mogu podići VIP ulaznice, ali odlučila sam da neću ići na koncert. Pretpostavljam da bi Cary mogao povesti nekog prijatelja, ako želi. Ono što imam za reći neće dugo trajati, pa se mogu naći s Brettom sutra prije polaska ili možemo razgovarati telefonom.«

Polagano je izdahnuo. »Pretpostavljam da znaš što ćeš mu reći.«

»Neću komplicirati. S obzirom na 'Zlatnu djevojku' i moje zaruke, mislim da nije primjereno da se zajedno pojavljujemo u društvu. Nadam se da ćemo ostati prijatelji i u kontaktu, ali bolje je da samo razmjenjujemo elektroničku poštu i poruke, osim ako ti nisi sa mnom.«

Šutio je dovoljno dugo da pomislim da je telefonska veza možda pukla. »Gideone?«

»Moram znati je li te strah susreta s njim.«

S nelagodnom otpijem još jedan gutljaj. Kava se ohladila, ali ionako jedva da sam je kušala. »Ne želim se svađati zbog Bretta.«

»Znači, tvoje rješenje je izbjegavati ga.«

»Ti i ja imamo dovoljno problema i bez njega. Nije vrijedan toga.«

Gideon je ponovno šutio. Ovaj put sam pričekala da progovori. Kada sam mu ponovno čula glas, zvučao je samouvjereno i odlučno. »Mogu s tim živjeti, Eva.«

Ramena mi se opuste i nešto u meni se smiri. A potom, potpuno paradoksalno, stegne me u grudima. Sjetila sam se da mi je jednom rekao da bi živio sa mnom i kada bih voljela nekog drugog, sve dok me ima.

Voli me puno više nego što voli sebe. Srce mi se slamalo pri pomisli da se toliko podcjenjuje. Nisam se više mogla suzdržati.

»Ti si mi sve«, dahnula sam. »Stalno mislim na tebe.«

»I za mene vrijedi isto.«

»Stvarno?« Još sam malo stišala glas i trudila se nastaviti tiho pričati. »Jer ja se užasno palim na tebe. Jednostavno gorim za tobom. Kao da me svlada ta očajnička *potreba* da te dodirujem. Mozak mi eksplodira i treba mi vremena dok me prođe, ali tako se teško nositi s time. Toliko sam puta umalo ostavila što god u datom trenutku radila, samo da dođem do tebe.«

»Eva – «

»Maštam o tome da upadnem na neki od tvojih sastanaka i jednostavno se zaletim u tebe. Jesam li ti to rekla? Kada ta čežnja postane stvarno jaka, gotovo da mogu *osjetiti* kako me privlačiš, poput magneta.«

Ubrzala sam kada sam čula da tiho stenje. »Ostanem bez daha svaki put kada te vidim. Ako zatvorim oči, čujem tvoj glas. Jutros sam se probudila i uhvatila me panika jer si tako daleko. Dala bih *sve* da dođem do tebe. Došlo mi je da plačem jer to nisam mogla.«

»Isuse. Eva, molim te – «

»Stoga, ako zbog nečega trebaš brinuti, Gideone, onda sam to *ja*. Nisam u stanju racionalno razmišljati kada si ti u pitanju. Luda sam za tobom. Doslovno. Ne mogu zamisliti budućnost bez tebe – izbezumljuje me to.«

»Kvragu Eva. *Nikada* nećeš ostati bez mene. Ostarit ćemo zajedno. Umrijeti zajedno. Neću nijedan jedini dan živjeti bez tebe.«

Suza mi sklizne iz kuta oka. Obrisala sam je. »Želim da shvatiš da ne moraš prihvatiti kompromis da bi dobio djelić mene. Ne moraš uopće prihvaćati kompromise. Zaslužuješ puno bolje. Možeš imati bilo koga – «

»Sad je dosta!«

Poskočila sam zbog oštine njegovog glasa.

»Da mi tako nešto više nikada nisi rekla«, prasnuo je. »Ili, kunem ti se Bogom, anđele, kaznit ću te.«

Zaprepaštena tišina ispuni prostor između nas. Riječi koje sam izgovorila nemirno su mi kružile po mislima i rugale se mojoj teatralnosti. Nikada nisam željela biti ovisna o njemu, ali već sam to postala.

»Moram ići«, rekoš promuklim glasom.

»Ne prekidaš vezu. Za Boga miloga, Eva, mi smo *u braku*. Volimo se. Nema u tome sramote. Pa što ako je ludo? To smo *mi*. To je ono što nas definira. Moraš se s tim pomiriti.«

Mrežasta vrata zaškripe dok je tata izlazio na trijem. Podigla sam pogled prema njemu i rekla: »Tata je ovdje, Gideone. Čujemo se kasnije.«

»Ti me usrećuješ«, rekao je dubokim, čvrstim tonom kojim se služi pri donošenju nepokolebljivih odluka. »Zaboravio sam kakav je to osjećaj. Nemoj obezvređivati ono što mi znači.«

Bože.

»I ja tebe volim.« Prekinula sam poziv i drhtavom rukom odložila telefon na stolić.

Tata se smjestio na drugi stolac, sa šalicom kave u ruci. Na sebi je imao dugi donji dio trenirke i tamno zelenu majicu kratkih rukava, ali noge su mu bile bosc. Obrijao se i kosa mu je još bila mokra, a vrhovi su se lagano kovrčali dok su se sušili.

Premda mi je otac, nisam mogla ne diviti se činjenici da je nevjerojatno privlačan muškarac. Održavao se u izvrsnoj formi i imao je prirodno samouvjereno držanje. Bilo mi je jasno zašto mu moja majka nije mogla odoljeti kada su se upoznali. Čini se da još uvijek ne može.

»Čuo sam što si govorila«, rekao je ne gledajući u mene.

»O.« Želudac mi se stegnuo. Bilo je dovoljno to što sam Gideonu istresla dušu. Spoznaja da me i tata čuo samo je dodatno pogoršala stvar.

»Htio sam razgovarati s tobom o tome znaš li što činiš jer si se tako naglo zaručila, a još si tako mlada.«

Podigla sam noge na stolac i prekrizene ih podvukla pod sebe. »I mislila sam da hoćeš.«

»Ali mislim da sada znam što osjećaš.« Njegove su me sive oči pomno i s nježnošću promatrale. »Ti si to daleko bolje izrazila nego što sam ja ikada mogao, onih davnih dana. Najviše što sam uspio izustiti bilo je 'volim te', ali to jednostavno nije bilo dovoljno.«

Bilo mi je jasno da misli na mamu. Znala sam da mu je teško ne misliti na nju kad joj toliko sličim. »Ni Gideon ne misli da su te riječi dovoljne.«

Spustila sam pogled na svoje prstenje. Na prsten koji mi je Gideon dao kao izraz svoje potrebe da me zadrži uza sebe i drugi koji istovremeno simbolizira njegove zavjete i podsjeća na vrijeme iz njegove prošlosti kada se posljednji put osjećao voljenim. »Ipak, voli me. Neprestano.«

»Razgovarao sam s njim nekoliko puta do sada.« Tata zastane. »Stalno se moram podsjećati da još nema ni trideset godina.«

To mi izmami osmijeh na lice. »Vrlo je ozbiljan za svoje godine.«

»I teško ga je čitati.«

Osmijeh mi se još više raširio. »Igra poker. Ali misli ono što kaže.«

Gideonu bezrezervno vjerujem. Uvijek mi govori istinu. Problem je u tome što mi puno toga ne govori.

»I želi se oženiti mojom kćeri.«

Odrješito sam ga pogledala. »Dao si mu svoj blagoslov.«

»Rekao je da će uvijek brinuti o tebi. Obećao je da će te štiti i usrećiti.« Zurio je u Mercedes preko puta. »Još uvijek ne znam zašto mu vjerujem, premda mi je kuću stavio pod prismotru zbog tebe. Ne pomaže ni to što je lagao kada je rekao da će pričekati s prošnjom.«

»Nije mogao čekati, tata. Nemoj mu to zamjeriti. Previše me voli.«

Ponovno me pogledao. »Nisi zvučala sretno maloprije dok si razgovarala s njim.«

»Ne. Zvučala sam zdvojno i nesigurno.« Uzdahnula sam. »Volim ga do ludila, ali mrzim kada me obuzme takva potreba za njim. Trebali bismo biti izbalansirani u vezi. Ravnopravni«

»To je dobar cilj. Nemoj ga izgubiti iz vida. Zar on ne želi to isto?«

»On želi da budemo zajedno. U svemu. Ali on je već izgradio svoju reputaciju i carstvo, a ja želim izgraditi svoje. Ne nužno carstvo, ali reputaciju svakako.«

»Jesi li razgovarala s njim o tome?«

»O, da.« Usna mi zadrhti. »On vjeruje da bi gospoda Cross normalno trebala igrati za ekipu Cross. I donekle ga razumijem.«

»Lijepo je čuti da si dobro razmislila o tome.«

Osjetila sam da još nešto slijedi. »Ali?«

»Ali to bi mogao biti ozbiljan problem, zar ne?«

Volim način na koji me tata potiče na istraživanje, a da me pri tome ne pokušava poljuljati niti osuđivati. Oduvijek je takav. »Da. Ne mislim da bismo zbog toga mogli prekinuti, ali moglo bi izazvati probleme. Naviknuo je uvijek dobiti sve što zamisli.«

»Onda si ti baš ona prava za njega.«

»I on to misli.« Slegnula sam ramenima. »Nije Gideon problem. Ja sam. U životu je dosta propatio i sam se morao nositi s time. Ne želim da ikada više pomisli da sam mora sve rješavati. Želim da shvati da smo jedno i da ću mu uvijek biti podrška. Takvu poruku nije lako prenijeti kada istovremeno želim i svoju nezavisnost.«

»Ti si poput mene«, reče s nježnim osmijehom, a pri tome je izgledao tako zgodno da mi se srce nadimalo od ponosa.

»Znam da ćeš se slagati s njim. Dobar je čovjek, s plemenitim srcem. Učinit će sve za mene, tata.« *Čak i ubiti, ako treba.*

Od te me pomisli spopadne mučnina. Vjerojatnost da bi Gideon na neki način mogao odgovarati za Nathanovu smrt bila je prestvarna. Ne mogu dopustiti da mu se išta dogodi.

»Bi li mi dopustio da platim vjenčanje?« Tata se glasno nasmije. »Pretpostavljam da bih se trebao zapitati koliko bi mi se tvoja majka usprotivila.«

»Tata...« Ponovno me stegne u grudima. Nakon svih onih rasprava o plaćanju školarine za moj koledž znala sam da ne trebam ni pokušavati sugerirati da se ne mora dovoditi u financijske poteškoće zbog mene. Bilo je to pitanje ponosa, a moj otac je vrlo ponosan čovjek. »Ne znam što bih rekla osim hvala.«

Nasmiješio mi se s olakšanjem i shvatila sam da je očekivao otpor i s moje strane. »Imam pedesetak tisuća dolara. Znam da nije puno – «

Primila sam ga za ruku. »Savršeno dovoljno.«

U glavi sam već čula mamu kako šizi. S time ću se nositi kad za to dođe vrijeme. Što god se dogodi, bit će vrijedno izraza na očevu licu u tom trenutku.

*

»Ništa se nije promijenilo.« Cary zastane na pločniku ispred nekadašnjeg rekreacijskog centra i skinje sunčane naočale. Pogledom je klizio po ulasku u sportsku dvoranu. »Nedostajalo mi je ovo mjesto.«

Primila sam ga za ruku i ispreplela prste s njegovima. »I meni.«

Zaputili smo se pločnikom prema ulazu i kimnuli paru koji je stajao kraj ulaza i pušio. Čim smo ušli, dočekali su nas zvukovi i prizor igre pod obročima. Dvije ekipe po tri igrača haklale su na jedan koš, izazivale jedna drugu i smijale se. Iz iskustva sam znala da je neobična ordinacija doktora Tralisa ponekad jedino mjesto gdje se osjećaš slobodno i dovoljno sigurno da se možeš smijati.

Mahnuli smo igračima, koji su zastali samo koliko je trebalo da nas zamijete, i potom se zaputili ravno prema vratima na čijem je staklenom oknu i dalje pisalo *Trener*. Kroz odškrinuta vrata vidjela sam dragi lik zavaljen u pohabani stolac, s nogama dignutim na radni stol. Bacao je tenisku lopticu o zid i spretno je hvatao, dok je pacijentica koju poznajem od prije pušila elektroničku cigaretu i govorila.

»O, Bože.« Kyle naglo ustane, a lijepa crvena usta se otvore i ispuste oblačić pare. »Nisam znala da ste se vas dvoje vratili!«

Bacila se Caryju u zagrljaj prije nego što sam mu stigla pustiti ruku.

Doktor Travis spusti noge i ustane, a na licu mu zabljesne osmijeh dobrodošlice. Bio je odjeven u uobičajene safari hlače i košulju, s kožnim sandalama na nogama i naušnicama u ušima, po čemu se jasno vidjelo koliko je nekonvencionalan. Svijetlo smeđa kosa bila je raskuštrana i pomalo neuredna, a naočale sa žičanim okvirom lagano nakošene na hrptu nosa.

»Očekivao sam vas tek poslije tri«, rekao je.

»U New Yorku su prošla tri sata«, odvrati Cary ispetljavajući se iz Kyleina zagrljaja.

Pretpostavila sam da je Cary nekada davno spavao s lijepom plavušom i da ona to nije olako shvatila kao on.

Doktor Travis me kratko zagrlji, a potom na isti način pozdravi Caryja. Gledala sam kako moj najbolji prijatelj zatvara oči i na trenutak naslanja obraz doktoru Travisu na rame. Zapeklo me u očima kao i svaki put kada Caryja vidim sretnog. Doktor Travis bio mu je poput oca i znala sam koliko ga voli.

»I dalje čuvate leđa jedno drugom tamo preko u Velikoj Jabuci?«

»Naravno«, odgovorila sam.

Cary pokaže palcem na mene. »Ona se udaje. Ja ću dobiti dijete.«

Kyle zasopće.

Udarila sam Caryja laktom u rebra.

»Au«, požalio se, trljajući bolno mjesto.

Doktor Travis zatrepće. »Čestitke. Brzi ste, oboje.«

»Bogami je tako«, promrmlja Kyle. »Koliko je prošlo? Mjesec dana?«

»Kyle.« Doktor Travis zavuče stolac pod stol. »Možeš li nas ostaviti na minutu?«

Frknula je nosom i lijenim se korakom odvušla prema vratima. »Dobri ste, doktore, ali mislim da će vam ipak trebati više od minute.«

— ® —

»Zaručena, ha?« Kyle povuče još jedan dim svoje elektronske cigarete i zagleda se u Caryja kada se u skoku izdigao iznad glave doktora Tralisa i zakucao. Sjedile smo na pohabanim

tribinama u trećem redu odozgo, dovoljno daleko da ne možemo čuti terapijski razgovor koji se odvijao na terenu.

Cary uvijek postane nemiran kada se otvara. Doktor Travis vrlo je brzo shvatio da Caryja mora poticati na fizičku aktivnost ako želi da nastavi govoriti. Kyle me pogledala. »Uvijek sam mislila da ćete ti i Cary na kraju završiti zajedno.«

Nasmijala sam se i odmahнула glavom. »Među nama nije tako. Nikada nije ni bilo.«

Slegnula je ramenima. Oči su joj bile boje neba San Diega i uokvirene debelom linijom električno plavog tuša. »Dugo znaš tipa za kojeg se udaješ?«

»Dovoljno dugo.«

Doktor Travis zabije koš od table i potom s ljubavlju razbaruši Caryju kosu. Vidjela sam da je bacio pogled prema meni i znala sam da je na mene red.

Ustala sam i protegnula se. »Vidimo se kasnije«, rekoh Kyle.

»Sretno.«

Kiselo se osmijehnem i krenem niz stepenice prema doktoru Travisu.

Bio je otprilike Gideonove visine pa sam zastala na predzadnjoj stepenici kako bismo barem na trenutak bili u istoj razini. »Jeste li ikada razmišljali o preseljenju u New York, doktore?«

Obješenjački se nasmiješio. »Ondje su porezi još gori nego u Kaliforniji.«

Teatralno sam uzdahnula. »Morala sam pokušati.«

Prebacio mi je ruku oko ramena kada sam mu se pridružila na igralištu. »I Cary isto. Polaskan sam.«

Otišli smo u njegov ured. Zatvorila sam vrata, a on je dohvatio stari metalni stolac i okrenuo ga naslonom prema meni te sjeo i obgrlio naslon. Bila je to jedna od njegovih osobitosti. Za stolom sjedi kada se s nekim neobavezno druži; relikviju bi opkoračio kada bi razgovor postao ozbiljan.

»Pričaj mi o svom zaručniku«, reče kada sam sjela na svoje uobičajeno mjesto na zelenom dvosjedu od vinila skrpanog ljepljivom trakom i ukrašenom potpisima bivših i aktualnih pacijenata.

»Ma dajte«, progundala sam. »Oboje znamo da vam je Cary već sve rekao.«

Cary bi svoju terapiju uvijek započinjao razgovorom o mom životu i meni. Priča bi se na kraju postupno preusmjerila na njega.

»A znam i tko je Gideon Cross.« Doktor Travis tapkao je stopalima o pod na način koji se nikada nije činio nemirnim ili nestrpljivim. »Ali zanima me čovjek za kojeg se udaješ.«

Neko sam vrijeme razmišljala o tome, a on je za to vrijeme sjedio bez riječi, ne čekajući, samo promatrajući. »Gideon je... Bože, on je toliko toga. Kompliciran je. Moramo riješiti neke probleme, ali uspjeh ćemo. Moj daleko hitniji problem su osjećaji koje imam prema tom pjevaču s kojim sam nekada... hodala.«

»Brett Kline?«

»Sjećate se njegova imena.«

»Cary me podsjetio, ali sjećam se naših razgovora o njemu.«

»Da, eto.« Gledala sam svoj predivni vjenčani prsten i vrtjela ga oko prsta. »Neizmjerne volim Gideona. Promijenio mi je život na toliko puno načina. Uz njega se osjećam lijepom i voljenom. Znam da se čini prebrzo, ali on je onaj pravi za mene.«

Doktor Travis se nasmiješi. »Moja žena i ja zavoljeli smo se na prvi pogled. Kada smo se upoznali, bili smo još srednjoškolci, ali znao sam da je ona djevojka kojom ću se oženiti.«

Pogled mi odluta prema slikama njegove žene na stolu. Jedna je bila iz mlađe dobi, a druga novijeg datuma. Ured je bio zatrpan papirima, sportskom opremom, knjigama i prastarim posterima nekadašnjih sportskih zvijezda, ali okviri i staklo kojima su fotografije bile zaštićene bili su besprijekorno čisti.

»Ne shvaćam zašto Brett uopće ima takav utjecaj na mene. Nije da ga želim. Ne mogu zamisliti da budem bilo s kim drugim osim s Gideonom. Seksualno ili na bilo koji drugi način. Ali nisam ravnodušna prema Brettu.«

»Zašto bi bila?« jednostavno je upitao. »Bio je dio tvog života u ključnom trenutku, a prekid vaše veze donio ti je svojevršno prosvjetljenje.«

»Moje... zanimanje za njega — premda to nije prava riječ — ne čini mi se kao nostalgija.«

»Ne, vjerujem da nije. Rekao bih da osjećaš žaljenje. Razmišljaš što bi bilo da je bilo. Ta je veza za tebe bila izrazito seksualne naravi, pa je moguće da privlačnost još uvijek postoji, iako znaš da se u to više nikada nećeš upustiti.«

Bila sam gotovo sigurna da ima pravo u vezi s tim.

Prstima je bubnjao po naslonu stolca. »Rekla si da ti je zaručnik kompliciran čovjek i da rješavate neke probleme. Brett je bio vrlo jednostavan. Zнала si što dobivaš s njim. U posljednjih nekoliko mjeseci prošla si veliku selidbu, sada si bliže majci i zaručena si. Možda povremeno poželiš da stvari opet budu jednostavne.«

Zurila sam u njega dok mi je to polako sjedalo. »Kako ste to shvatili?«

»Praksa.«

Strah me natjerao da kažem: »Ne želim zaribati vezu s Gideonom.«

»Imaš li nekoga s kim možeš razgovarati u New Yorku?«

»Idemo na terapiju za parove.«

Kimnuo je. »Praktično. To je dobro. I on želi da uspijete. Zna li on?«

Za Nathana? »Da.«

»Ponosim se tobom, mala.«

»Izbjegavat ću Brettta, ali pitam se znači li to da ne rješavam ishodište problema. Kao što je alkoholičar koji ne pije i dalje alkoholičar. Problem je i dalje prisutan, samo se drži podalje od njega.«

»Nije baš tako, ali zanimljivo je da si upotrijebila analogiju s ovisnošću. Sklona si autodestruktivnom ponašanju kada su muškarci u pitanju. Mnogi pojedinci s prošlošću poput tvoje skloni su tome, stoga to nije neočekivano i time smo se već bavili.«

»Znam.« To je razlog zašto me toliko strah izgubiti se u Gideonu.

»Moraš uzeti u obzir još nekoliko stvari«, nastavio je. »Zaručena si s čovjekom koji, na površini, prilično odgovara tipu muškarca kakvog tvoja majka priželjkuje za tebe. S obzirom na to što misliš o majčinoj ovisnosti o muškarcima, možda osjećaš neku vrstu otpora.«

Namrštila sam nos.

Podignuo je prst prema meni. »Aha, znači moguće je? Druga je mogućnost da možda misliš da ne zaslužuješ ono što si pronašla s njim.«

Nešto teško sjelo mi je na želudac. »A Brettta zaslužujem?«

»Eva.« Blago mi se osmjehnuo. »Već sama činjenica da si uopće postavila to pitanje... U tome leži tvoj problem.«

5. poglavlje

Nisam te prepoznao bez odijela i kravate«, reče Sam Yimara dok sam se spuštao na sjedalo preko puta njega. Bio je kompaktne građe, nešto niži od metar i osamdeset, ali mišićav. Glava mu je bila izbrijana i tetovirana, a ušna školjka probušena, tako da se moglo vidjeti kroz nju. Petes 69th Street Bar nije se nalazio u 69. ulici, pa nisam znao otkuda potječe taj naziv. Znao sam da se bend Six-Ninths nazvao po njemu, nakon što su godinama nastupali na njegovoj pozornici. Znao sam i da su toaleti u stražnjem dijelu bara poslužili kao mjesto gdje je Brett Kline ševio moju ženu.

Htio sam ga zatući šakama zbog toga. Ona zaslužuje palače i privatne otoke, a ne zadimljene barove i kabine u toaletu.

Petes nije bio potpuna rupa, ali nije bio ništa osobito. Bar na plaži koji najbolje izgleda pod plaštom tame i najpoznatiji kao mjesto gdje se studenti sveučilišta u San Diegu okupljaju i opijaju dok se više ne mogu sjetiti što su radili ili s kim su se ševili.

Nakon što bar poravnam sa zemljom, ni njega se više nitko neće sjećati.

Yimarin odabir mjesta za sastanak bio je promišljen i prilično genijalan. To me držalo nabrijanim i fokusiranim na ono što mi je bitno. Ako ga je moja odluka da se pojavim sam i odjeven u traperice i majicu iznenadila i izbacila iz ravnoteže, mogu smatrati da sam mu adekvatno uzvratilo na izazov.

Naslonio sam se na sjedalo i pažljivo ga promatrao. Bar je imao nekoliko vlasnika, od kojih je većina sjedila na terasi. Samo nas je nekoliko sjedilo u unutrašnjosti bara uređenog s motivima plaže. »Jesi li odlučio prihvatiti moju ponudu?«

»Razmislio sam o njoj.« Prekrižio je noge i nagnuo se tako da je mogao prebaciti ruku preko naslona sjedala. Pretjerano samouvjeren i ne dovoljno pametan da primijeni oprez. »Ali čuj, s obzirom na to koliko si težak, čudi me što ti Evina privatnost ne vrijedi više od milijun dolara.«

Osmjehnuo sam se u sebi. »Evin duševni mir za mene nema cijene. Ali ako misliš da ću povisiti svoju ponudu, očito ti je um malo zamagljen. Sudski nalog protiv tebe *bit* će proveden, a tu je još i neugodan detaljić u vezi sa zakonitošću snimanja Eve bez njezina dopuštenja, što je potpuno drugačiji scenarij od onog kada u javnost procuri privatna snimka seksa za koju su sudionici uzajamno dali svoj pristanak.«

Čeljust mu se zategne. »Mislio sam da ovo želiš zadržati u tajnosti, a ne obznaniti javnosti. Eva bi u bilo kakvoj parnici bila sama, to znaš. Već sam razgovarao s Brettom i sve smo usuglasili.«

Ramena mi se zategnu. »Vidio je snimku?«

»Dobio ju je.« Sam posegne u džep i izvadi *stick*. »Ovo je kopija za Evu. Zaključio sam da trebaš vidjeti što plaćaš.«

Pomisao na Klinea kako gleda Evinu snimku seksa pokrene plimni val bijesa koji me cijelog preplavio. Dovoljno je loše to što se sjeća svega. Snimka je neprihvatljiva.

Šaka mi se stegne oko *sticka*. »Saznat će se da snimka postoji; ne mogu to zaustaviti. Ponudio si je prevelikom broju novinara u želji da je prodaš. Mogu te uništiti. Iskreno, to bi mi bilo najdraže. Želim gledati kako goriš, govno jedno.«

Sam se promeškoltio na sjedalu.

Nagnuo sam se naprijed. »Nisi snimao samo Evu i Klinea. Postoje deseci drugih žrtava koje nisu potpisale dopuštenje za objavu snimke. Ja sam vlasnik ovog bara. Vlasnik sam i benda. Nije

mi trebalo dugo da pronađem redovite goste i sljedbenike Six-Ninthsa koji su se zatekli ovdje kada si ilegalno snimao po zahodima.«

I posljednji tračak gramzivosti u njegovu pogledu se zamrača i potom potpuno ugasi.

»Da si pametniji«, nastavio sam, »ishodio bi dugoročni dobitak umjesto trenutačne isplate. Zato ćeš sada potpisati ugovor koji ću staviti pred tebe i otići odavde s čekom na četvrt milijuna dolara.«

Uspravio se. »Jebeš to! Rekao si milijun. To je bio dogovor.«

»Koji ti nisi prihvatio.« Ustao sam. »Milijun više nije na stolu. I ako budeš predugo razmišljao, ni ova nova ponuda više neće biti. Jednostavno ću te zgaziti i šutnuti ravno u zatvorsku ćeliju. Bit će dovoljno da Evi kažem da sam pokušao.«

Dok sam se udaljavao, gurnuo sam *stick* u džep, gdje je smjesta propalio rupu koju nisam mogao ignorirati. Prošao sam pokraj Arasha koji je sjedio za šankom čekajući znak da uskoči. Pogledi su nam se sreli.

Skočio je s barskog stolca. »Uvijek mi je zadovoljstvo gledati kako nekome tjeraš strah u kosti«, reče i zaputi se prema sjedalu koje sam upravo oslobodio, s ugovorom i čekom u ruci.

Izašao sam iz zamračenog bara na blještavo sunčevo svjetlo San Diega.

Eva nije željela da vidim snimku; natjerala me da obećam da je neću gledati.

Ali ona nešto osjeća prema Klineu. On je i dalje nadasve stvarna prijetnja. Kada bi ih vidio zajedno, u intimnim trenucima, možda bih dobio informacije koje trebam kako bih ga otjerao.

Je li i s njim bila seksualno nezasićena kao i sa mnom? Je li i za njim osjećala pohlepnu, očajničku glad? Je li je dovodio do vrhunca kao ja? Čvrsto sam stisnuo oči braneći se od slika u mojoj glavi, ali nisu htjele otići.

Sjetivši se svog obećanja, prešao sam parkiralište do iznajmljenog automobila.

*

Je li šašavo to što sam gotovo jednako sretna što sam ti »prijateljica« kao što sam sretna što sam ti žena ?

Nasmijao sam se u sebi pročitavši Evinu poruku i odgovorio.

Ja sam jednako sretan što sam ti ljubavnik kao što sam sretan što sam ti muž.

O... zlotvore.

Na to sam se glasno nasmijao.

»Kakav je to zvuk?« Arash me pogleda preko ruba svog tableta, udobno se udomaćivši na kauču u mom hotelskom apartmanu. »Je li to bio smijeh, Cross? Jesi li se ti to ozbiljno upravo nasmijao? Ili si doživio moždani udar?«

Pokazao sam mu srednji prst.

»Ozbiljno?« brzo je uzvratio. »Srednji prst?«

»Eva kaže da je to klasika.«

»Eva je dovoljno seksi da joj to može proći. Ti nisi.«

Otvorio sam novi prozor na prijenosnom računalu i logirao se na svoj profil na društvenoj mreži te ga povezo s Evinim tako što sam stavio oznaku *Zaručen* s nakon što smo postali »prijatelji«. Dok sam čekao da prihvati poveznicu, kliknuo sam na njezin profil i ponovno se nasmiješio vidjevši sliku koju je bila odabrala za naslovnicu. Po prvi se put otvoreno pokazala javnosti i učinila je to kao žena koja pripada meni.

Kada je odobrila naš zajednički status, poslao sam joj poruku: *Sada si oboje.*

Ja se držim svog dijela dogovora.

Pogled mi odluta s prozora za poruku prema slici nas dvoje na njezinu profilu. Vrhovima prstiju prešao sam preko njezina lica, odolijevajući porivu da odem k njoj. Prerano je. Treba joj svaki komadić prostora koji joj mogu dati, a da me to ne uništi.

I ja, anđele moj.

Dvorana u *casinu* nije bila naročito velik koncertni prostor, ali ni mali, pa ga je bilo lakše napuniti. Six-Ninthsima je puno bolje hvaliti se rasprodanim koncertima nego riskirati neugodno velik broj praznih sjedala, čak i u njihovu rodnom gradu. Christopher je vodio računa o tome. Moj brat dobro radi svoj posao. Ipak, naučio sam da je bolje da mu to ne kažem. Samo bi se još više ponašao kao seronja.

Dok su se redovi sjedala polako praznili, zaputio sam se prema prostorijama iza pozornice.

Ovo ipak nije moj teren, unatoč propusnici za sve zone koju sam imao kao glavni dioničar Vidal Recordsa. Kline je ovdje definitivno bio u prednosti.

Ipak, nisam bio u stanju čekati do jutra, premda sam znao da bi to bio mudriji potez. Ujutro bi bio iscrpljen. Možda i mamuran. Tada bih *ja* bio u prednosti.

Nisam mogao tako dugo čekati. Snimka je kod njega. Pogledao bi je barem jedanput. Možda i više puta. Nisam mogao podnijeti pomisao na to da je ponovno gleda. Oduzeti mu snimku bilo je najvažnije od svega što sam naumio učiniti.

Htio sam i da zna da sam u blizini prije nego što se nađe s Evom. Označavao sam svoj teritorij, tako reći, i odlučio sam to učiniti odjeven u traperice i majicu koje sam imao na sebi na sastanku s Yimarom. Sve što ima veze s Evom osobna je stvar, a ne posao, i htio sam da to bude jasno od trenutka kada me Kline ugleda.

Ušao sam s lijeve strane pozornice i naletio na opću pomutnju. Oskudno odjevene žene potpuno obeznanjene drogom ili pićem po vlastitu izboru stajale su naslonjene na zid duž pretrpanog, uskog hodnika. Deseci tetoviranih muškaraca s pirsevima rastavljali su i pakirali opremu učinkovitim, dobro uvježbanom vještinom i brzinom. Glasna muzika treštala je iz skrivenih zvučnika i sudarala se s melodijama koje su dopirale iz pojedinačnih prostorija. Probijao sam se kroz opći kaos u potrazi za prepoznatljivom glavom s bijelim šiljastim pramenovima.

Predobro i prebolno poznata plavuša isteturala je kroz otvorena vrata nekoliko metara dalje i privlačila pozornost bujnim oblinama svoje prekrasne stražnjice i kosom koja joj je padala oko ramena.

Usporio sam korake. Srce mi je počelo brže kucati. Kline je izašao za njom, s pivom u jednoj ruci, dok je drugom rukom posezao za njom. Uхватила ga je za ruku i povukla ga van prema krilu zgrade.

Znam kako je nježna ta ruka, kako joj je glatka koža. Kako joj je čvrst stisak. Znam kakav je osjećaj kada mi se ti nokti zariju u leđa. Kako me ti prsti potežu za kosu dok svršava. Poznajem električni udar njezina dodira. Iskonsku svijest o njezinu prisustvu.

Stajao sam kao zamrznut, a utroba mi se zgrčila u veliki čvor. Stajala je blizu, preblizu Klineu. Ramenom se oslonila na zid. Pro vokativno je izbacila kuk i vrhovima prstiju sugestivno mu prelazila preko trbuha.

Kline joj uputi samouvjeren, zavodnički osmijeh i dlanom joj protrlja nadlakticu na preintiman način. Svatko tko bi ih vidio zajedno nesumnjivo bi pomislio da su ljubavnici.

Krv mi proključa od gnjeva. Mučna tmina zračila je kroz mene. Bol. Goruća bol u dubini duše. Oduzela mi je dah i svu samokontrolu.

Ruka neke žene prebaci mi se preko ramena. Dlanom je skliznula ispod ovratnika moje majice i dodirnula mi prsa, dok mi je drugu ovila oko kuka i pogladila mi kitu. Pretjerano sladunjav parfem iritirao mi je nosnice i potaknuo me da je grubo odgurnem dok me vitka brineta intenzivno našminkanih plavih očiju sprijeda pokušala stisnuti u sendvič.

»Odbij!« zarežao sam, gledajući ih obje s takvom mržnjom da su oteturale unatrag i nazvale me seronjom. U neko drugo vrijeme poševio bih obje i tako osjećaj progonjenosti pretvorio u osjećaj potpune kontrole. Nakon Hugh-a naučio sam kako se postaviti prema seksualnim predatorima. Kako ih staviti ondje gdje im je mjesto.

Jurnuo sam prema naprijed, probijajući se kroz mnoštvo i prisjećajući se osjećaja prilikom sudara Klineove čeljusti s mojom šakom. Neumoljive tvrdoće njegova torza. Zvuka kada mu je zrak izletio iz pluća kada sam ga udario svom snagom.

Želio sam vidjeti kako leži na tlu, nokautiran i izubijan. Krvav. Slomljen.

Kline se nagnuo nad nju i nešto joj govorio tik uz uho. Šake mi se stisnu.

Zabacila je glavu unatrag i nasmijala se. Naglo sam se zaustavio. Zapanjen i zbunjen. Unatoč zaglušujućoj buci, shvatio sam da taj smijeh zvuči pogrešno.

To nije bio Evin smijeh. Bio je previsok. Smijeh moje žene bio je dubok i grlen. Seksi. Jedinstven kao i žena kojoj pripada.

Plavuša okrene glavu tako da sam je vidio iz profila. To nije Eva. Tijelo i kosa su slični. Ne i lice.

Koji kurac!

Mozak mi napokon spozna stvarnost. Radilo se o curi iz glazbenog špota za »Zlatnu djevojku«. Onoj koja glumi Evu.

Obožavateljice i sljedbenice benda kružile su oko mene, ali ostao sam ukopan na mjestu dok je Kline milovao i zavodio blijedu imitaciju moje neusporedivo lijepše žene.

U džepu mi zavibrira mobitel i prene me. Opsujem i izvadivši ga, pročitam poruku od Raula: Upravo je stigla u *casino*.

Znači, predomislila se i ipak će se naći s Klineom. Odlučivši okrenuti situaciju u svoju korist odgovorio sam: Usmjeri je prema lijevom krilu, smjesta.

Može.

Naslonio sam se leđima na zid, zakoračivši u stranu u prostorijicu napola skrivenu čeličnim sanducima za opremu naslaganim na transportna kolica. Vrijeme je užasno sporo protjecalo.

Osjetio sam je prije nego što sam je ugledao. Okrenuo sam glavu i s lakoćom je pronašao. Za razliku od svoje imitatorice, koja je na sebi imala kratku pripijenu haljinu, Eva je bila odjevena u traperice koje su krile sve njezine obline i jednostavnu sivu majicu na bretele. Imala je sandale s visokim potpeticama i naušnice u obliku koluta, izgledala je ležerno i opušteno.

Glad za njom obuzme me silovitom snagom. Ona je najljepša žena koju sam u životu vidio i vjerojatno najseksi žena na svijetu. Ostale žene slijedile su je pogledom dok je prolazila kraj njih, zavideći joj na prirodnoj ljepoti i seksepilu. Muškarci su je odmjeravali s velikim zanimanjem, ali činilo se da ona to ne primjećuje, jer je svu pozornost usmjerila na Klinea.

Suzila je pogled ugledavši isti prizor kao i ja samo nekoliko minuta prije. Promatrao sam kako procjenjuje situaciju i znao sam da je došla do istog zaključka kao i ja. Licem joj je preletjelo bezbroj osjećaja. Mora da joj je bilo čudno vidjeti bivšeg ljubavnika koji tako očajnički pokušava rekonstruirati ono što je nekada davno imao s njom.

Meni je to bilo neshvadjivo. Kad ne bih mogao imati Evu, ne bih želio nijednu drugu.

Zabacila je glavu i podigla bradu. Potom joj se usne izviju u osmijeh. Na licu sam joj vidio izraz prihvaćanja, novi oblik duševnog mira. Što god da je trebala, upravo je to našla.

Eva je prošla pokraj mene ne zamijetivši me, ali mi se Raul odmah potom pridružio.

»Nezgodno«, reče pozorno promatrajući Klinea kada je pjevač podigao glavu i ugledao moju ženu, a tijelo mu se vidljivo ukočilo.

»Savršeno«, odgovorio sam kada je moja žena pozdravila Klinea pružajući mu lijevu ruku na pozdrav. Na ruci joj je blistao moj prsten, tako intenzivno da ga je jednostavno morao uočiti.

»Obavještavaj me i dalje.«

Otišao sam.

Mišići su mi gorjeli od osamdeset napravljenih sklekova, a pogled mi je bio prikovan za *stick* koji je ležao na tepihu preda mnom. Način na koji sam riješio Yimaru i Klinea bio je učinkovit, ali nije mi donio zadovoljstvo. I dalje sam bio napet i zlovoljan, spreman za svađu.

Oči su me pekale dok su mi se potoci znoja slijevali niz čelo. Prsa su mi se nadimala od napora. Znajući da je Eva u obilasku noćnih klubova s Caryjem i nekim njihovim prijateljima s juga Kalifornije, samo je produbila provaliju nad kojom sam lebdio. Znam kako je nabrijana kada izađe u klub na piće i ples. Volim je pritisnuti uza zid kada joj je tijelo vlažno i isijava znoj iz sebe, a pica joj je natopljena i pohlepna.

Isuse. Kita mi je pulsirala i još više se ukrutila. Ruke su mi podrhtavale dok sam se približavao točki u kojoj nastupa zamor mišića. Vene su mi iskočile duž podlaktica i nadlanica. Trebao mi je hladan tuš, ali nisam se htio sam zadovoljiti. Uvijek sam se čuvao za Evu. Svaku gustu, kremastu kap.

Na prijenosnom računalu oglasila se aplikacija za poruke pa sam usporio ludi tempo i odradio sto sklekova prije nego što sam se digao na noge. Zgrabio sam *stick* i ispustio ga na stol, a potom uzeo ručnik koji sam bio prebacio preko naslona stolca. Obrisavši lice prije nego što sam otvorio prozor za poruke na računalu, očekivao sam da ću pročitati najnoviji izvještaj o Evinu večernjem izlasku. Umjesto toga, ugledao sam poruku od nje.

U kojoj si sobi?

Na trenutak sam zurio u zaslon, razmišljajući o pitanju. Još jedan zvučni signal najavio je poruku od Raúla: Ide prema tvom hotelu.

Ugodan predosjećaj skrenuo mi je pozornost s vježbanja na moju preslatku, pametnu ženicu. Odgovorio sam joj: 4269.

Posegnuo sam za telefonom na stolu i nazvao poslugu u sobu. »Bocu Cristala«, naručio sam. »Dvije visoke čaše, jagode i tučeno vrhnje. Neka bude ovdje za deset minuta. Hvala.«

Vrativši telefon u ležište, objesio sam ručnik oko vrata. Brzi pogled na sat otkrio mi je da je pola tri ujutro.

Prije nego što se oglasilo zvono na vratima, upalio sam sva svjetla u dnevnoj i spavaćoj sobi te rastvorio zastore koji su zaklanjali pogled na ocean obasjan mjesečinom.

Otišao sam do vrata i otvorivši ih ugledao Evu i poslugu kako čekaju pred njima. Odjevena onako kako sam je prije vidio, Eva je izgledala kao zločesta cura, zbog čega mi se erekcija istog trena vratila. Kosa joj je bila slijepljena, lice se sjajilo, a maškara joj se lagano razmazala. Mirisala je na čisti znoj i alkohol.

Da poslužitelj nije stajao iza nje, srušio bih je na leđa i uzeo na podu u predvorju prije nego što bi shvatila što ju je snašlo.

»Jebote«, dahnula je, odmjerivši me od glave do pete.

Spustio sam pogled. Još uvijek sam bio pregrijan, a koža mi se sjajila od znoja. Pojas trenirke bio je natopljen njime i privlačio je pozornost na erekciju koju nisam ni pokušavao umiriti snagom volje. »Oprosti, zatekla si me usred vježbanja.«

»Što radiš u San Diegu?« odlučno je upitala s hodnika.

Zakoračivši unatrag pokretom ruke pozvao sam je da uđe.

Nije se ni pomaknula. »Nećeš me uvući u svoj božanstveni vrtlog seksa dok mi ne odgovoriš.«

»Ovdje sam poslovno.«

»Sereš.« Prekrižila je ruke.

Pruživši ruku primio sam je za lakat i uvukao unutra. »Mogu dokazati.«

Poslužitelj je ugurao kolica iza nje.

»Previše si optimističan«, promrmljala je promatrajući narudžbu dok sam potpisivao dostavnicu. Vrativši mu račun i olovku, pričekao sam da poslužitelj ode, a potom otišao do telefona pokraj trosjeda. Birao sam broj Arasheve sobe.

»Ti to ozbiljno?« javio se mamurnim glasom. »Neki od nas spavaju, Cross.«

»Moja žena želi razgovarati s tobom.«

»Molim?« Čulo se šuškanje plahti. »Gdje ste?«

»U mojoj sobi.« Pružio sam telefon Evi. »Moj odvjetnik.«

»Jesi li poludio?« pitala je. »U New Yorku je pet sati ujutro! I nedjelja je!«

»On je u sobi do moje. Uzmi. Pitaj ga jesam li danas radio.«

Prišla mi je žurnim koracima i istrgnula mi telefon iz ruke. »Trebao bi potražiti drugi posao«, rekla mu je. »Sef ti je lud.«

Odgovorio je, a ona je uzdahnula. »Prije.« Bacila je pogled prema meni. »Hvala Bogu da je zgodan. Ipak, mislim da sam zrela za promatranje. Oprosti što te probudio. Spavaj dalje.«

Eva mi pruži telefon. Uzeo sam ga i prislonio na uho. »Kao što je rekla, spavaj dalje.«

»Sviđa mi se. Zajebava te.«

Pogledom sam klizio po njezinu tijelu. »I meni se sviđa. Laku noć«

Prekinuo sam vezu i posegnuo za njom.

Uzmaknula je unatrag, izbjegavajući moj stisak. »Zašto mi nisi rekao da si ovdje?«

»Nisam ti htio pokvariti zabavu.«

»Ne vjeruješ mi?«

Podigao sam obrvu. »Upita žena koja mi je pratila mobitel do hotela.«

»Samo me zanimalo jesi li u *penthouseu* ili ne!« Napućila je usne kada sam samo nastavio odmjeravati je. »I... Nedostajao si mi.«

»Ovdje sam, anđele.« Raširio sam ruke. »Dođi i uzmi me.«

Namrštila je nos. »Moram se istuširati. Zaudaram.«

»Oboje smo znojni.« Prišao sam joj. Ovaj put nije ustuknula. »I volim tvoj miris. Znaš to.«

Stavio sam joj ruke na struk i klizio prema gore dok nisam obgrlio nježan grudni koš odmah ispod bujnih grudi. Obujmivši ih dlanovima preko majice, nježno sam ih podizao i stiskao,

Nikada nisam imao fetiš na određene dijelove ženskog tijela, sve dok nisam upoznao Evu. Obožavao sam svaki njezin djelić, sve njezine zamamne obline.

Jagodicama palca kružio sam joj oko bradavica i osjetio kako se ukružuju. »Volim osjećaj tvoje kože pod mojim prstima.« Spustio sam glavu i pronašao udubinu u dnu njezina vrata te je lagano protrljao vrhom nosa i mokrom joj kosom okrznuo vrat.

Zastenjala je. »Nije fer. Sav si napet i sjajan i gotovo gol, a ja nemam nimalo snage volje.«

»Ni ne treba ti.« Zavukao sam joj ruke pod majicu i otkopčao grudnjak. »Podaj mi se, Eva.«

Udahnuo sam duboko i polako kada je posegnula ispod pojasa trenirke i primila me za kitu.

»Mljac«, šapnula je. »Vidi što sam našla.«

»Anđele.« Dlanovima sam joj obujmio guzu. »Reci mi da ga želiš upravo onako kako ti ga ja želim dati.«

Pogledala me očima ispod teških vjeđa. »A kako bi to bilo?«

»Ovdje. Na podu. S trapericama obavijenim oko jednog gležnja, zadignutom majicom i gaćicama gurnutim u stranu. Želim svoju kitu u tebi, želim te ispuniti svojim sjemenom.« Jezikom sam joj prešao po ubrzanom bilu na vratu. »Pobrinut ću se za tebe kada te odvedem u krevet, ali ovog tren... Samo te želim iskoristiti.«

Zadrhtala je. »Gideone.«

Jednom sam je rukom obuhvatio iza bedara i izmaknuo joj uporište ispod nogu te je pažljivo spustio na tepih. Moja su usta pronašla njezina, meka i topla, njezin je jezik lizao moj. Rukama mi

je obuhvatila vrat i pokušala me zagrliti. Dopustio sam joj to, dok sam joj istovremeno opkoračio kukove i raskopčao traperice.

Ravan trbuh, gladak poput svile, udubio se kada se zahihotala jer sam joj člancima ovlaš okrznuo slabine. Njezina škakljivost izmamila mi je osmijeh koji se pomiješao s poljupcem, a prsa mi se toliko ispune radošću da su se činila pretijesnima.

»Ostat ćeš sa mnom«, rekao sam joj. »Probuditi se sa mnom.«

»Da.« Podigla je kukove i pomogla mi da joj svučem hlače.

Oslobodio sam joj jednu nogu, a drugu ostavio zarobljenu u trapericama. Razmaknuo sam joj bedra da je mogu vidjeti. Gaćice su se pogužvale dok sam joj svlačio traperice i dobio sam upravo ono što sam želio.

Ona je moja žena. Moje najvrednije blago; čuvam je kao malo vode na dlanu. Ali volim je i ovako droljastu i prljavu. Seksualni objekt samo za moj užitak. Jedina žena koja može utišati sjećanja u mojoj glavi i osloboditi me.

»Anđele.« Ispružio sam se po podu i skliznuo prema dolje, a usta mi se napune slinom od želje za njezinim okusom.

»Ne«, pobunila se i pokrila se rukama.

Pritisnuo sam joj zapešća uz bedra i zagledao se u nju. »Želim te ovakvu.«

»Gideone – «

Liznuo sam je preko svilene tkanine i izvila se uz jecaj, potpeticama se zarila u tepih i podigla picu prema mojim ustima. Zubima sam joj povukao gaćice u stranu i razotkrio nevjerojatno meku kožu.

Iz grla mi se oteo neartikulirani zvuk, a kita mi se ukrutila gotovo do bola. Usnama sam joj omotao klitoris, sisao je i lizao. Osjetio sam kako postaje sve napetija. Pustio sam joj ruke znajući da mi sada potupno pripada, da mi se ne može oduprijeti.

»O, Bože«, dahnula je, previjajući se. »Tvoja usta...«

Raširio sam je ramenima i obrađivao jezikom, vodeći je prema orgazmu. Prstima me vukla za kosu bolno je potežući iz korijena i pobuđivala me dok nije svršila uz začuđen krik. Lizao sam je iznutra, ševio je, osjetio kako drhti oko mog jezika. Bila je sve klizavija i napaljenija. Gladio sam joj klitoris i gurnuo dva prsta u nju, a potom sam počeo snažno trljati kukovima o pod osjetivši njezinu čvrstu, baršunastu unutrašnjost. Kita me zaboljela od želje da uronim u tu nevjerojatno ugodnu toplinu, od želje da osjetim njezino stezanje.

»Molim te«, preklinjala je Eva, trljajući se prema nadiranju mojih prstiju, s očitom potrebom za mojom kitom, da uklizi u nju i ispuni je.

Želio sam ševiti. Svršiti. Ne zato što mi treba seks, već zato što trebam *nju*.

Tijelo joj se izvijalo i napelo od još jednog orgazma, zabacila je glavu unatrag i ispustila krik. Obrisavši usta o njezino bedro digao sam se na koljena i spustio trenirku. Jednu sam ruku položio na pod, a drugom usmjerio kitu. Nadvio sam se nad nju i prislonio pulsirajući glavić na njenu picu. Snažno sam se zabio unoseći težinu cijelog tijela u potisak i ispustio urlik zaronivši kroz čvrsti tjesnac.

»Gideone.«

»Isuse.« Protrljao sam znojem obliveno čelo o njezin obraz jer sam želio da miriše na mene. Zabila mi je nokte u leđa. Htio sam da me označi, da mi ostavi ožiljak.

Dlanovima sam joj obujmio stražnjicu i podigao je, te namjestio pod odgovarajućim kutom, ukopavši se stopalima u tepih kako bih si osigurao uporište koje mi je trebalo da se zabijem do kraja. Eva je dahtala i vrtjela kukovima kako bi se uskladila sa mnom.

»Primi me«, prošištao sam kroz stisnute zube odupirući se potrebi da svršim prije nego što me uzme cijelog. »Pusti me unutra.«

Pica joj se zatresla u valovima i usisala me. Pribio sam joj rame o pod, da se ne miče, i zabio se još snažnije. Predala se, dopustila mi da je uzmem.

Taj osjećaj, kako me njezina srž steže cijelom dužinom moje kite, bilo je sve što mi je u tom trenutku trebalo. Obgrlio sam je, držao uz sebe i divlje je ljubio dok sam svršavao tako silovito da sam na kraju drhtao u njezinu naručju poput šibe na vjetru.

– <8> –

Oblaci pare plesali su oko nas dok se Eva leđima naslanjala na mene u velikoj kadi u kupaonici apartmana. Mokra kosa zalijepila joj se za moja prsa, a ruke je prebacila preko mojih, ovijenih oko njezina struka.

»Frajeru.«

»Hm?« Prisionio sam usne na njezinu sljepoočnicu.

»Kada ne bismo mogli biti zajedno – ne kažem da će se to ikada dogoditi, nego samo onako, hipotetski – bi li spavao s nekim tko izgleda poput mene? Hoću reći, znam da nisam tip žene s kojim, i si obično izlazio, ali bi li se želio pretvarati s nekim drugim, nekim tko te podsjeća na mene?«

»Nemam namjeru razmišljati o situacijama koje se nikada neće dogoditi.«

»Gideone.« Nagnula se u stranu i zabacila glavu unatrag da me pogleda. »Shvaćam. Pokušala sam zamisliti bih li pronašla utjehu u nekom sličnom tebi. Možda, kada bi bio mrak, a kosa dugačka kao tvoja – «

Čvršće sam je stegnuo. »Eva. Nemoj mi pričati o tome da maštaš o drugim muškarcima.«

»Bože. Kao i obično, ne slušaš me.«

»O čemu se tu, dovraga, radi?« Znao sam, naravno. Ali nisam bio ni najmanje raspoložen razgovarati o bilo kojem aspektu te teme.

»Brett spava s onom curom iz špota za 'Zlatnu djevojku'. S onom koja izgleda kao ja.«

»Nitko ne izgleda kao ti.«

Zakolotala je očima.

»Možda ima obline kao ti«, priznao sam, »ali ne zvuči kao ti. Nema tvoj smisao za humor, tvoju pamet. Nema tvoje srce.«

»O, Gideone.«

Mokrim vrhovima prstiju prešao sam joj po obrvi. »Ugašena svjetla ne bi nimalo pomogla. Bilo koja druga plavuša bujnih grudi ne bi mirisala poput tebe. Ne bi se kretala kao ti. Ne bi me dodirivala na isti način, ni trebala jednako kao ti.«

Raznježena izraza lica naslonila mi je obraz na rame. »To sam i ja mislila. Ne bih to mogla. A onog trena kada sam Brett vidjela s tom djevojkom, znala sam da ne bi ni ti.«

»Ni s kim. Nikada.« Poljubio sam je u vrh nosa. »Promijenila si ono što mi seks znači, Eva. Ne bih se mogao vratiti na staro. Ne bih ni pokušao.«

Okrenula se i obgrlila me nogama, tako da je voda zapljuskala i prelila se preko ruba kade. Promatrao sam je i pogledom upijao mokru kosu boje pšenice zaglađenu unatrag, mrlje od šminke, presijavanje vode na njezinoj zlaćanoj puti.

Prstima mi je masirala potiljak. »Tata želi financirati vjenčanje.« »Zna li 011?«

Kimnula je. »Moraš pristati na to.«

Pristao bih na bilo što dok je moja naga, mokra i vrckava žena omotana oko mene. »Dobio sam vjenčanje kakvo sam želio. S ovim drugim možeš napraviti što god želiš.«

Njezin blistavi osmijeh i oduševljeni poljubac bili su mi dovoljna nagrada. »Volim te.«

Privukao sam je bliže.

Ugrizla se za donju usnu, a potom rekla: »Mama će dobiti napadaj. U stanju je spiskati pedeset tisuća dolara samo na cvijeće i pozivnice.«

»Onda reci svojim roditeljima da će ti tata platiti vjenčanje, a mama se može isprсити za domjenak. Problem riješen.«

»O-ho. To mi se sviđa. Dobro vas je imati pri ruci, gospodine Cross.«
Podigao sam je i polizao joj bradavicu. »Daj da to dokažem.«

*

U spavaćoj se sobi počelo razdanjivati s nadolazećim svitanjem kada je Evino disanje poprimilo ujednačen ritam duboka sna. Izvukao sam se iz njezina zagrljaja i ispod plahti što sam opreznije mogao, i neko vrijeme ostao stajati kraj kreveta i promatrati je. Kosa joj je padala po ramenima, a usne i obrazi bili su rumeni od seksa. Protrljao sam bolno mjestu u prsima koja su mi odjednom postala pretijesna.

Nije bilo lako ostaviti je ovako i svakim je danom postajalo sve teže. Koža me boljela zbog razdvajanja od njezine. Navukao sam zastore u spavaćoj sobi, a potom otišao u dnevnu i napravio isto, uronivši sobu u tamu. Potom sam se smjestio na trosjedu i zaspao.

Probudio me iznenadan bljesak svjeda. Trepćući, protrljao sam oči i vidio da su zastori rastvoreni tako da mi je zraka sunca padala preko lica. Eva mi je prilazila polaganim korakom, s prozirnim ogrtačem oko nagog tijela.

»Hej«, šapnula je spuštajući se na koljena pokraj mene. »Rekao si da ću se probuditi s tobom.«

»Koliko je sati?« Pogledao sam na sat i shvatio da sam spavao samo sat i pol vremena. »Trebala si duže spavati.«

Pritisnula je usne na moj trbuh. »Ne spavam dobro bez tebe.«

Probode me snažan osjećaj žaljenja. Mojoj ženi treba nešto što joj ja ne mogu dati. Probudila me svjedom umjesto dodirom jer se bojala moje reakcije. S pravom je bila oprezna. U kandžama noćne more gubim kontrolu i na običan dodir rukom mogao bih se probuditi divlje mašući šakama. Sklonio sam joj kosu s lica. »Zao mi je.« *Zbog svega. Zbog svega onoga čega se odričeš da bi bila sa mnom.*

»Pst.« Podigla mi je pasicu trenirke i povukla je prema dolje. Digao mi se zbog nje. Kako da si pomognem kada mi priđe gola i pospanih očiju? Ovila je usta oko glavića moje kite. Zatvorio sam oči i prostenjao, predajući se.

Sljedeći put probudilo me kucanje na vratima. Eva se promeškolljila u mom naručju, stisnuta uz mene na uskom trosjedu.

»Prokletstvo«, promrmljao sam privlačeći je čvršće k sebi.

»Pravi se da ne čuješ.«

Kucanje se nastavilo. Nagnuo sam glavu unatrag i viknuo: »Odlazi.«

»Donio sam kavu i kroasane«, uzvratilo je Arash. »Otvaraj, Cross, prošlo je podne i želim upoznati tvoju gospođu.«

»Isuse.«

Eva zatrepće prema meni. »Tvoj odvjetnik?«

»Bivši.« Pridigao sam se u sjedeći položaj i zario ruke u kosu. »Ti i ja ćemo nekamo otići. Uskoro. Nekamo daleko.«

Poljubila me u donji dio leđa. »Dobro zvuči.«

Navukao sam nogavice trenirke i ustao da je povučem gore. Eva je iskoristila priliku da me pljesne po goloj stražnjici.

»Čuo sam to!« viknuo je Arash. »Prestanite s tim i otvorite vrata.«

»Otpušten si«, rekoš mu hodajući prema vratima. Okrenuo sam se da Evi kažem da se pokrije, ali ona je već utrčavala u spavaću sobu. Arash je stajao pred apartmanom s kolicima za poslugu.

»Koji ti je vrag?«

Morao sam uzmaknuti da me ne pregazi kolicima.

»Prestani zvocati.« Odgurnuo je kolica u stranu cerekajući se i odmjerio me pogledom.

»Maratonski seks ostavi za medeni mjesec.«

»Ne slušaj ga!“ viknula je Eva kroz vrata spavaće sobe.

»Neću.« Okrenuo sam mu leđa. »Ne radi više za mene.«

»Ne možeš mi to zamjeriti«, reče Arash prateći me u dnevnu sobu. »Čovječe. Leđa su ti kao da si se potukao s pumom. Nije ni čudo da si umoran.«

»Začepi.« Podigao sam majicu s poda.

»Nisi mi rekao da je i Eva u San Diegu.«

»Nije te se ticalo.«

Podigao je ruke u zrak. »Predajem se.«

»Ni riječi o Yimari«, tiho sam rekao. »Ne želim da se brine zbog toga.«

Arash se uozbilji. »Riješeno. Neću to više spominjati.«

»Dobro.« Otišao sam do kolica i pripremio dvije šalice kave, onako kako Eva voli.

»I ja bih jednu«, reče Arash.

»Posluži se.«

Sarkastično se nasmiješio pridruživši mi se. »Hoće li izaći odande?«

Slegnuo sam ramenima.

»Nadam se da se nije naljutila.«

»Sumnjam.« Odnio sam obje šalice do stolića, a potom prišao zidu gdje su se nalazili prekidači za pomicanje zastora. »Nju je teško naljutiti.«

»Tebi to sasvim dobro ide.« Osmjehnuo se i smjestio u jedan od naslonjača. »Sjećam se one video snimke vaše svađe u parku Bryant.«

Ošinuo sam ga pogledom kada je sunčevo svjedo počelo nadirati u sobu. »Mora da stvarno mrziš svoj posao.«

»Nemoj mi reći da ti ne bi bio znatiželjan kada bih ja pobjegao s nekom ženskom koju znam tek dva-tri mjeseca i oženio se njome.«

»Poslao bih joj izraze sućuti.«

Nasmijao se.

Vrata spavaće sobe se otvore i Eva izađe odjevena u ono isto što je prošle noći imala na sebi. Lice joj je bilo svježije umiveno, .ili zbog tamnih podočnjaka i natečenih usana istovremeno je djelovala i izuzetno zadovoljeno i krajnje jebozovno. Bosih nogu i jedva ukroćene kose izgledala je apsolutno prekrasno.

Grudi mi se ispune ponosom. Budući da joj lice nije bilo skriveno šminkom, pjegice na nosu činile su je preslatkom. Njezino tijelo davalo je do znanja da ju je božanstveno ševiti, a samouvjeren stav da ni od koga neće trpjeti nikakva sranja, dok je nestašan sjaj u očima govorio da s njom nikada nije dosadno. Bila je san svakog muškarca. I bila je moja.

Zurio sam u nju. I Arash isto.

Eva se promeškoljila na mjestu i sramežljivo se osmjehnula. »Bok.«

Prenuo se čuvši njezin glas. Naglo je ustao i prolio kavu. »Sranje. Oprosti. Bok.« Spustio je šalicu na stol i otresao nekoliko kapljica kave s hlača.

Prišao joj je i pružio ruku. »Ja sam Arash.«

Srdačno ju je prihvatila. »Drago mi je, Arash. Ja sam Eva.«

Prišao sam im i rukom odgurnuo Arasha. »Prestani sliniti.«

Pogledao me. »Jako smiješno, Cross, seronjo.«

Eva se nasmijala i naslonila na mene kada sam joj stavio ruku oko ramena.

»Drago mi je vidjeti da radi s ljudima koji ga se ne boje«, rekla je.

Arash namigne, otvoreno koketirajući. »Znam sve njegove manevre.«

»Stvarno? Voljela bih čuti sve o tome.«

»Mislim da ne bi«, ubacio sam se.

»Ne kviri nam zabavu, frajeru.«

»Da, frajeru«, izazivao je Arash. »Što želiš sakriti?«

Osmjehnuo sam se. »Tvoj leš.«

Pogledao je moju ženu i uzdahnuo. »Vidiš što moram trpjeti?«

6. poglavlje

Kasnoposlijepodnevi ručak u predivnom San Diegu, s tri najvažnija muškarca u mom životu definitivno je zauzeo jedno od najviših mjesta na popisu najboljih trenutaka u mom životu. Sjedila sam između Gideona i tate, dok se Cary zavalio na stolac točno nasuprot meni.

Da ste me pitali prije nekoliko mjeseci, rekla bih da sam potpuno ravnodušna prema palmama. Sada sam ih cijenila na novi način jer ih neko vrijeme nisam vidjela. Promatrala sam kako se lagano ljuljaju na toplom povjetarcu s oceana i osjećala onu vrstu duševnog mira koju sam često tražila, ali rijetko nalazila. Galebovi su se nadmetali s golubovima za mrvice ispod stolova, dok se zapljuskivanje valova o obližnju plažu miješalo sa žamorom u prepunom restoranu.

Oči mog najboljeg prijatelja bile su skrivene iza zrcalnih sunčanih naočala, ali smiješio se često i opušteno. Odjeven u kratke hlače i majicu, tata je bio neuobičajeno tih na početku objeda. Opuatio se nakon jednog piva i sada je djelovao zadovoljno kao Cary. Moj muž je na sebi imao bež cargo hlače i bijelu majicu kratkih rukava, i to je bilo prvi put da sam ga vidjela u odjeći svijetlih boja. S avijatičarskim naočalama na nosu izgledao je smireno i opušteno, a prste je isprcplco s mojima na naslonu mog stolca.

»Vjenčanje u predvečerje«, razmišljala sam naglas, »Negdje oko zalaska sunca. Samo obitelj i najbliži prijatelji.« Pogledala am Caryja. »Naravno, ti ćeš mi biti kum.«

Usta mu se na jednu stranu izviju u lijen osmijeh. »A tko drugi?«

Pogledala sam Gideona. »Znaš li koga ćeš zvati da ti bude kum?«

Gotovo neprimjetno stisne usne, ali meni to nije promaknulo. »Nisam još odlučio.«

Moje dobro raspoloženje malčice je splasnulo. Razmišlja li o tome je li Arnoldo prikladan izbor, s obzirom na to što poznati kuhar misli o meni? Rastužila me pomisao da sam im možda ugrozila prijateljstvo.

Gideon je izrazito diskretna i samozatajna osoba. Premda nisam mogla biti sigurna u to, pretpostavljala sam da je prilično blizak sa svojim prijateljima, ali da ih nema puno.

Stisnula sam mu ruku. »Zamolit ću Ireland da bude djeveruša.«

»Bit će joj drago.«

»Što ćemo učiniti s Christopherom?«

»Ništa. Uz malo sreće, možda ni ne dođe.«

Tata se namrštio. »O kome je riječ?«

»O Gideonovu bratu i sestri«, odgovorila sam.

»Ne slažeš se s bratom, Gideone?«

Nisam željela da tata išta zamjeri mom mužu, pa sam objasnila: »Christopher nije dobar čovjek.«

Gideon okrene glavu prema meni. Nije to rekao naglas, ali shvatila sam što je htio reći: Ne želi da govorim u njegovo ime.

»Misliš, totalni je kreten«, ubacio se Cary. »Bez uvrede, Gideone.«

»Nisam se uvrijedio.« Slegnuo je ramenima i potom objasnio mom ocu. »Christopher u meni vidi konkurenciju. Volio bih da je drugačije, ali ne ovisi o meni.«

Tata polako kimnc glavom. »Stvarno šteta.«

»Kat! već govorimo o vjenčanju«, Gideon spretno promijeni temu, »bilo bi mi zadovoljstvo kad bih vam mogao ponuditi prijevoz.«

Na taj način bih dobio priliku barem malo pridonijeti, na čemu bih bio zahvalan.«

Duboko sam udahnula, shvaćajući — a znala sam da i tata to osjeća — da je mom mužu zbog njegove izravnosti i taktičnosti teško bilo što odbiti.

»To je vrlo velikodušno od tebe, Gideone.«

»To je trajna ponuda. Uz najavu od sat vremena ranije, možete poletjeti u svako doba. Na taj način ćete lakše uskladiti svoje obveze s Evinim i moći ćete provesti više vremena zajedno.«

Tata nije odmah odgovorio. »Hvala. Trebat će mi vremena da se naviknem na tu ideju. Za mene je to prilično ekstravagantno, a ne želim nikome biti na teret.«

Gideon skine naočale i razotkrije oči. »Tome novac služi. Želim samo usrećiti vašu kćer. Olakšajte mi to, gospodine Reyes. Svi želimo Evu vidjeti nasmiješenu što je više moguće.«

U tom sam trenutku shvatila zašto se tata toliko protivio tome da Stanton financira bilo što. Moj očuh nije to činio zbog mene, već zbog mame. Gideon u svojim odlukama uzima u obzir samo mene. Znala sam da bi tata mogao živjeti s tim.

Uhvatila sam Gideonov pogled i usnama oblikovala poruku: *Volim te.*

Njegov se stisak oko moje ruke pojačavao do boli. Nije mi smetalo.

Tata se nasmiješio. »Usrećiti Evu. Kako bih mogao imati išta protiv toga?«

*

Miris svježe kuhane kave oživio mi je dobro uvježbana osjetila sljedećeg jutra. Zatreptala sam prema stropu spavaće sobe u mom stanu na Upper West Sideu i pospano se nasmiješila ugledavši Gideona kako stoji pokraj kreveta i skida majicu. Prizor njegova vitkog mišićavog torza i pločica na trbuhu gotovo mi je nadoknadio činjenicu da sam očito ponovno noć provela sama nakon što sam mu zaspala u naručju.

»Dobro jutro«, promrmljala sam okrećući se na stranu dok je skidao donji dio pidžame i zbacio ga s nogu.

Tko god da je rekao da su ponedjeljci koma, očito se nikada nije probudio pokraj nagog Gideona Crossa.

»Bit će«, rekao je podižući prekrivače i zavlazeći se pod plahte uz mene.

Zadrhtala sam osjetivši njegovu hladnu kožu na svojoj. »Ajme!«

Njegove ruke skliznu oko mene, a usne mi dodirnu vrat. »Ugrij me, anđele.«

Kada sam završila s njim, znojio se, a kava koju mi je bio donio se ohladila.

To mi nije ni najmanje smetalo.

Na posao sam stigla odlično raspoložena. Naravno, za to je bio zaslužan jutarnji seks. Kao i promatranje Gideona kako se odijeva za posao i kako se iz diskretne osobe koju poznajem i volim pretvara u mračnog i opasnog globalnog magnata. Dan je postao još bolji kada sam izašla na dvadesetom katu i ugledala Megumi za njezinim stolom.

Mahnula sam joj kroz staklena sigurnosna vrata, ali osmijeh mi je iščeznuo s lica kada sam je malo bolje pogledala. Bila je blijeda i imala je tamne kolutove ispod očiju. Njezina inače provokativna asimetrična frizura izgledala je mlohavo i predugačko, a na sebi je imala bluzu s dugim rukavima i tamne hlače, nimalo prikladne za sparani ljetni dan.

»Hej«, pozdravila sam je kada mi je otvorila vrata. »Kako si? Brinula sam se.«

Slabašno mi se osmjehnula. »Oprosti što ti se nisam javila.«

»Ne brini se. I ja sam totalno antidruštvena kada se razbolim. Samo se želim sklupčati u krevetu i da me svi ostave na miru.«

Donja usna joj zadrhti i oči joj se napune suzama.

»Jesi li dobro?« Osvrnula sam se, zabrinuta zbog njezine privatnosti budući da su drugi zaposlenici prolazili pokraj recepcije. »Jesi li išla liječniku?«

Počela je plakati.

Užasnuta sam se i na trenutak ostala nepomično stajati. »Megumi. Što se dogodilo?«

Skinula je slušalice i ustala, a suze su joj se slijevale niz lice.

Odmahnula je glavom. »Ne mogu sada razgovarati o tome.«

»Kada imaš stanku?«

Ali ona je već žurila prema toaletu i ostavila me zuriti za njom.

Zaputila sam se do svog odjeljka i odložila torbu, a potom produžila niz hodnik do stola Willa Grangera. Nije bio ondje, ali pronašla sam ga u sobi za odmor kamo sam svratila po kavu.

»Hej.« Oči iza četvrtastih okvira naočala djelovale su jednako zabrinuto kao što sam se ja osjećala. »Jesi li vidjela Megumi?«

»Aha. Izgleda smoždeno. I počela je plakati kada sam je pitala kako je.«

Pružio mi je karton s polumasnim mlijekom. »Nije dobro, što god da je.«

»Grozno se osjećam jer ne znam što je muči. Mašta mi luduje. Na pamet mi pada karcinom, trudnoća i sve između toga.«

Will bespomoćno slegne ramenima. Uredno podrezanih zalizaka i s košuljama neobičnih uzoraka, bio je susretljiv i dobrodušan tip kojeg su svi voljeli.

»Eva.« Mark promoli glavu kroz vrata. »Imam novosti.«

Sjaj u očima mog šefa govorio mi je da je zbog nečega uzbuđen. »Jedva čekam da čujem. Kava?«

»Može. Hvala. Vidimo se u mom uredu.« Potom se izgubi. Will dohvati svoju šalicu s pulta. »Ugodan ti dan.«

Otišao je. Požurila sam napraviti kavu, a potom otišla u Markov ured. Skinuo je sako i nešto proučavao na svom monitoru. Podigao je pogled i nasmiješio se kad me vidio.

»Dobili smo novi zahtjev za ponudu.« Osmjehnuo se još šire. »I tražili su baš mene.«

Osjetila sam napetost. Spustivši kavu na stol oprezno sam upitala: »Radi li se o još jednom proizvodu Cross Industriesa?«

Koliko god voljela Gideona i divila se svemu što je postigao, nisam željela da me njegov svijet potpuno zasjeni. Dio onog što predstavljamo kao par je to što smo dvoje ljudi koji imaju svaki svoj posao. Volim se voziti na posao s mužem, ali moram se i odvojiti od njega. Treba mi tih nekoliko sati u kojima mi ne troši energiju.

»Ne, radi se o nečem puno većem.«

Podigla sam obrve. Nisam se mogla sjetiti nijedne tvrtke veće od Cross Industriesa.

Mark mi preko stola pruži sliku srebrno-crvene kutije. »To je novi sustav za računalne igre PhazeOne od tvrtke LanCorp.«

Smjestila sam se na stolac ispred njegova stola s prikrivenim uzdahom olakšanja. »Super. Zvuči zabavno.«

Bilo je tek nešto malo poslije jedanaest sati kada me Megumi nazvala i pitala jesam li slobodna za ručak.

»Naravno«, rekla sam joj.

»Na nekom mirnom mjestu.«

Razmotrila sam raspoložive opcije. »Imam ideju. Prepusti to meni.«

»Izvršno. Hvala.«

Sjela sam za stol. »Kako ti je prošlo jutro?«

»Puno posla. Moram se okupirati nečime.«

»Javi mi ako ti mogu ikako pomoći.«

»Hvala, Eva.« Duboko je uzdahnula, uz drhtaj, pomalo gubeći pribranost. »Cijenim to.«

Prekinule smo razgovor. Nazvala sam Gideonov ured i javio se njegov tajnik.

»Hej, Scott. Eva je. Kako si?«

»Dobro sam.« Čula sam osmijeh u njegovu glasu. »Što mogu učiniti za vas?«

Nervozno sam tapkala nogama o pod. Nisam mogla ne biti zabrinuta za prijateljicu. »Možeš li zamoliti Gideona da me nazove kada bude slobodan na minutu?«

»Odmah ću vas spojiti.«

»O. Okej, super. Hvala.«

»Pričekajte.«

Trenutak poslije čula sam voljeni glas. »Što trebaš, Eva?«

Sekundu-dvije ostala sam zapanjena njegovom grubošću. »Jesi li zauzet?«

»Na sastanku sam.«

Sranje. »Moja greška. Bok.«

»Eva – «

Spustila sam slušalicu i zatim ponovno nazvala Scotta da se dogovorimo kako ćemo ubuduće rješavati pozive tako da ne ispadnem glupača. Prije nego što se stigao javiti, na drugoj liniji zasvijedi crvena lampica za ulazni poziv. Prebacila sam se na nju. »Ured Marka Garrityja – «

»Da mi više nikada nisi spustila slušalicu«, izderao se Gideon.

Nakostriješila sam se od njegova tona. »Jesi li na sastanku ili nisi?«

»Bio sam. Sada se bavim tobom.«

Dovraga sve ako ću dopustiti da se itko »bavi« sa mnom. I ja mogu biti čangrizava kao i on bilo koji dan u tjednu. »Znaš, zamolila sam Scotta da ti prenese poruku da me nazoveš kad budeš imao vremena, a on me odmah prespojio. Nije to trebao napraviti, ako si bio zauzet s – «

»Dobio je trajni nalog da uvijek prespoji tvoje pozive. Ako mi želiš poslati poruku, onda mi pošalji SMS ili e-mail.«

»Pa, oprosti što ne znam pravila za stupanje u kontakt s tobom!«

»Nije to sad važno. Reci što trebaš.«

»Ništa. Zaboravi.«

Glasno je izdahnuo. »Nemoj igrati igrice sa mnom, anđele.«

Sjetila sam se da je i zadnji put kada sam ga zvala na posao zvučao čudno. Ako ga nešto muči, definitivno to nije podijelio sa mnom. Nagnula sam se preko stola i stišala se. »Gideone, tvoje me ponašanje živcira. Ne želim se *baviti tobom* kada si ovako nabrijan. Ako si previše zauzet za razgovor sa mnom, ne bi smio davati trajne naloge koji te prekidaju u poslu.«

»Nikada neću biti nedostupan.«

»Stvarno? Jer sad mi baš tako djeluješ.«

»A u kurac.«

Ljutnja u njegovu glasu priuštila mi je osjećaj zadovoljstva. »Nisam ti slala SMS jer ti nisam htjela smetati na sastanku. Nisam ti poslala e-mail, jer se radi o usluzi koja ne može dugo čekati i ne znam kako često čitaš poštu. Mislila sam da će poruka ostavljena kod Scotta biti najbolje rješenje.«

»I sada imaš moju potpunu pozornost. Reci mi što želiš.«

»Želim prekinuti razgovor i želim da se vratiš na sastanak.«

»A dobit ćeš to«, reče opasno ravnomjernim glasom, »da ću doći do tvog stola ako odmah ne prestaneš s tim sranjima i objasniš zašto si zvala.«

Zurila sam u njegovu sliku. »Zbog tebe ću poželjeti potražiti posao u New Jerseyju.«

»Izluđuješ me.« Tiho je zarežao. »Ne mogu normalno funkcionirati dok se svađamo, znaš to. Samo reci što trebaš, Eva, i za sada mi oprosti. Poslije se možemo svađati i miriti seksom.«

Napetost se izgubila. Kako da se i dalje ljutim na njega nakon što je priznao koliko ga ranjivim mogu učiniti?

»Kvragu«, promrmljala sam. »Mrzim kada postaneš razuman nakon što me uzrujaš.«
Ispustio je tihi zvuk koji je zvučao kao da ga to zabavlja, ali nije siguran smije li to pokazati. Odmah sam se osjetila bolje.

»Anđele moj.« Glas mu je poprimio onu seksipilnu, hrapavu toplinu koju sam trebala čuti.
»Definitivno nisi tih i ugodan ukras.«

»O čemu govoriš?«

»Ne brini se. Savršena si. Reci mi zašto si zvala.«

Poznajem taj ton. Nekako sam ga uspjela uzbuditi. »Ti si manijak. I to ozbiljno.« *Blago meni.*

»Uglavnom, htjela sam pitati mogu li posuditi jednu od tvojih soba za sastanke za ručak s Megumi. Vratila se, ali je totalno u komi i mislim da želi razgovarati o tome, ali u blizini nema nijednog pristojnog, tihog i mirnog mjesta.«

»Možete ručati u mom uredu. Naručit ću vam nešto i imat ćete prostor samo za sebe dok sam vani.«

»Zbilja?«

»Naravno. Međutim, moram te podsjetiti da bi mogla imati vlastiti ured u kojem možeš ručati kada bi radila za Cross Industries.«

Zabacila sam glavu unatrag. »Začepi.«

Zaokupila sam se istraživanjem za pripremu ponude reklamne kampanje za PhazeOne, ali unatoč tome vrijeme mi je presporo prolazilo jer nisam mogla dočekati da vidim Megumi.

Našle smo se na recepciji u podne. »Ako nemaš ništa protiv«, rekoh dok je vadila torbicu iz ladice, »ručat ćemo u Gideonovu uredu. On je vani i bit ćemo same.«

»O, čovječe.« Dobacila mi je pogled pun isprike. »Oprosti, Eva. Trebala sam ti čestitati. Will mi je rekao za tvoje zaruke, ali potpuno sam se izgubila.«

»U redu je. Ne brini se zbog toga.«

Uhvatila me za ruku. »Stvarno mi je drago zbog tebe.«

»Hvala.«

Njezine su me riječi još više zabrinule. Megumi je uvijek pratila najnovije tračeve. Prijateljica koju sam poznavala bila bi čula za moje zaruke gotovo prije mene.

Dizalom smo se popeli na najviši kat. Predvorje Cross Industriesa bilo je impozantno kao i sam Gideon. Bilo je puno veće od ostalih predvorja u zgradi te ukrašeno ljljanima i papratima u visećim košarama. Natpis Cross Industries bio je ugraviran u matirano staklo sigurnosnih vrata muževnim, ali elegantnim slovima.

»Impresivno«, promrmljala je Megumi dok smo čekale da nam netko s recepcije otvori vrata.

Crvenokosa koju sam obično ovdje viđala vjerojatno je otišla na ručak jer nas je unutra pustio neki muškarac tamne kose. Ustao je kada smo mu se približile. »Dobar dan, gospođice Tramell. Scott je rekao da možete odmah ući.«

»Je li gospodin Cross otišao?«

»Nisam siguran. Upravo sam preuzeo.«

»U redu. Hvala vam.« Povala sam Megumi dalje. Skrenule smo iza ugla prema Gideonovu uredu upravo u trenutku kada je izašao iz njega. Obuzme me silan ponos i osjećaj posesivnosti. I užitka, jer je njegov dugi korak na trenutak zastao kada me ugledao. Sreli smo se na pola puta.

»Bok«, pozdravila sam ga.

Uzvratio mi je kimanjem glave i pružio ruku »Mislom da se nismo službeno upoznali. Gideon Cross.«

»Megumi Kaba.« Čvrsto mu je stisnula ruku. »Čestitam vama i Evi.«

Nagovještaj osmijeha dodirne mu senzibilna usta. »Ja sam sretan čovjek. Udobno se smjestite. Ako bilo što trebate, samo nazovite recepciju i Ron će se pobrinuti za to.«

»Bit ćemo dobro«, odgovorih. »Nećeš ni primijetiti da smo unutra imale ludi tulum dok te nije bilo.«

Iskreno se nasmijao. »Dobro. Poslije imam sastanak. Bilo bi zanimljivo objašnjavati prazne čaše žestice i šarene trakice.«

Očekivala sam da će se zaputiti prema izlazu. Umjesto toga, dlanovima mi je obuhvatio lice, nagnuo mi glavu i utisnuo mi nježan, čedan poljubac od kojeg su mi u očima zablistale zvjezdice. Tada mi šapne u uho: »Veselim se mirenju poslije.«

Prsti na nogama su mi se smotali.

Odmaknuo se i s lakoćom navukao masku suzdržane osobe koju je pokazivao ostatku svijeta. »Uživajte u ručku, moje dame.«

Udaljio se samouvjerenim, urođeno opuštenim korakom koji privlači pozornost.

»I ti i dalje stojiš na nogama«, promrmlja Megumi odmahujući glavom. »Da ne povjeruješ.«

Nisam mogla objasniti kako uz Gideona postajem slaba. Kako lako me obuzima drhtavica i grozničava potreba. »Dođi«, rekoh bez daha. »Idemo jesti.«

Slijedila me u Gideonov ured. »Mislim da ne mogu.«

Dok je pogledom upijala ogroman prostor s panoramskim pogledima i jednobojnim uređenjem, otišla sam do šanka gdje nas je čekao ručak. Sjetila sam se kako sam se ja osjećala kada sam prvi put ušla u ovu prostoriju. Unatoč tome što se u prostoru nalazilo više sjedećih garnitura, koje posjetitelje možda pozivaju da sjednu i zadrže se neko vrijeme, ultra moderan, avangardan dizajn nije im dopuštao da se previše udobno smjeste.

Čovjek za kojeg sam se udala ima puno lica. Njegov je ured odražavao samo jedno od njih. *Penthouse* uređen u klasičnom europskom stilu odražavao je drugo.

»Jesi li ikada eksperimentirala sa sado-mazo vezom?« upita Megumi privlačeći mi pozornost.

Od iznenađenja sam isпустиła pribor za jelo umotan u ubrus koji sam držala u ruci. Naglo sam se okrenula prema njoj i vidjela da zuri kroz prozor.

»Taj pojam podrazumijeva puno toga.«

Protrljala je zapešće. »Kad te netko veže i zatvori ti usta. Kad si bespomoćna.«

»Da, bila sam bespomoćna.«

Okrenula je glavu. Oči su joj bile dvije velike sjene na blijedom licu. »Je li ti se svidjelo? Jesi li se uzбудila?«

»Ne.« Otišla sam do najbližeg kauča i sjela. »Ali nisam bila s pravom osobom.«

»Jesi li se bojala?«

»Bila sam prestravljena.«

»Je li on to znao?«

Isprva primamljivi miris hrane počeo mi je izazivati mučninu. »Zašto me sve to pitaš, Megumi?«

Odgovorila mi je zavrnuvši rukav i razotkrivši zapešće prekriveno crnim masnicama.

7. poglavlje

Prošlo je osam navečer kada sam ušao u Evin stan i zatekao je kako sjedi s Caryjem na bijeloj kutnoj garnituri u dnevnoj sobi i objema rukama drži čašu crnog vina.

Moja žena naginje modernom tradicionalističkom namještaju, ali sam u stilu kojim je stan bio uređen mogao prepoznati i dodir njezine majke i cimera. Nisu mi smetale te Monicine i Caryjeve sitnice, ali jedva sam čekao dan kada ću s Evom dijeliti dom koji odražava samo *nas*, i nikog drugog.

Ipak, ovaj će stan za mene zauvijek ostati posebno mjesto. Nikada neću zaboraviti kako je Eva izgledala kada sam prvi put došao k njoj. Naga ispod svilenog ogrtača dužine do pola bedra, lica našminkanog za predstojeću večer, s dijamantnom nanožnicom koja mi je namigivala. Provocirala me.

Potpuno sam bio izgubio sposobnost racionalnog razmišljanja. Uzeo sam je ustima, ruke su mi bile posvuda, a prsti i jezik u njoj. Nisam ni pomislio odvesti je u »gajbu za ševu«. Ne bih mogao čekati, čak i da jesam. Toliko se razlikovala od svih ostalih žena koje sam upoznao prije nje. Ne samo zbog nje same, već i zbog toga kakva osoba *ja* postajem kada sam s njom.

Malo je vjerojatno da ću upravitelju zgrade ikada dopustiti da ponovno iznajmi taj stan. Čuvao je toliko sjećanja, i dobrih i loših.

Pozdravio sam Caryja podizanjem brade i sjeo pokraj Eve. Najbolji prijatelj moje žene bio je odjeven za izlazak, dok je Eva na sebi imala majicu s logom Cross Industries, a kosa joj je bila podignuta i pričvršćena kopčom. Oboje su me pogledali i znao sam da nešto nije u redu. Želio sam razgovarati s njom o nekim stvarima, ali što god da je muči ima prioritet.

Cary ustane. »Oдох van. Zovi me ako me trebaš.«

Kimnula je. »Dobru zabavu.«

»Uvijek, malena.«

Ulazna se vrata zatvore za njim dok je Eva nježno spuštala glavu na moje rame. Zagrlio sam je, zavalio se dublje u trosjed i privukao je bliže. »Pričaj mi, anđele.«

»Radi se o Megumi.« Uzdahнула je. »Jedan joj se tip sviđao, ali veza baš i nije najbolje funkcionirala — malo je bio zainteresiran, malo nije, i nije se htio obvezati — pa ju je prekinula. Ipak, nakon nekog vremena opet se potrudio i dopustila mu je da dođe k njoj. Počeli su se malo zafrkavati s vezivanjem, ali stvari su izmakle kontroli na gadan način.«

Spominjanje vezivanja potaknulo me na oprez. Prešao sam joj rukom po leđima i čvršće je ušuškao uza sebe. S neizmjernim strpljenjem svoje sam želje prilagođavao njezinim strahovima. Očekivao sam poteškoće i rješavao ih, ali nisam želio da tuđe nesreće stvaraju nove prepreke s kojima se Eva i ja moramo suočavati.

»U svakom slučaju, čini mi se kao loša procjena«, rekoh. »Jedno od njih dvoje trebalo je znati što rade.«

»O tome se i radi.« Odmaknula se i okrenula prema meni. »Megumi mi je sve ispričala. Rekla je ne — *puno* puta — dok joj nije začepio usta. Svršava na njezinu bol, Gideone. A sada je terorizira porukama i fotografijama koje je snimio te noći. Molila ga je da prestane, ali neće. Bolestan je. Nešto nije u redu s njim.«

Razmišljao sam kako najbolje odgovoriti na to. Odlučio sam se za neuvijenu iskrenost. »Eva. Prekinula je s njim i onda ga primila natrag. Možda nije shvatio da ovaj put ozbiljno misli.«

Otrgnula mi se iz zagrljaja i naglo digla s kauča. »Nemoj ga opravdavati! Ima modrice posvuda. Prošlo je tjedan dana, a modrice su još tamne. Danima nije mogla sjesti!«

»Ne opravdam ga.« Ustao sam. »Nikada ne bih opradavao zlostavljača – znaš to. Ne znam cijelu priču, ali znam *tvoju* priču. Njezina je situacija drugačija. Nathan je bio poremećen.«

»Nisu to moje projekcije, Gideone. Vidjela sam slike. Vidjela sam modrice, njezin vrat. Vidjela sam njegove poruke. Prekoračio je granicu. Opasan je.«

»Utoliko više razloga da se ne petljaš u to.«

Stavila je ruke na bokove. »O, Bože. Ne vjerujem da si to upravo rekao! Prijateljica mi je.«

»A ti si moja žena. Poznajem taj izraz na tvom licu. Neke bitke jednostavno nisu tvoje. Nećeš se tom tipu suprotstaviti kao što si se suprotstavila mojoj majci i Corinni. Nećeš se staviti između njih.«

»Jesam li rekla da ću to učiniti? Ne, nisam. Nisam glupa. Zamolila sam Clancyja da ga pronade i razgovara s njim.«

Zaledio sam se. Benjamin Clancy bio je zaposlenik njezina očuha, ne moj. Potpuno van moje kontrole. »Nisi to smjela napraviti.«

»Što sam trebala napraviti umjesto toga? Ništa?«

»To bi bilo bolje. Ili si barem trebala tražiti Raula.«

Digla je ruke u zrak. »Zašto bih to učinila? Ne poznajem Raula dovoljno dobro da bih ga zamolila za osobnu uslugu.«

Suspregnuo sam ljutnju. »Razgovarali smo o tome. On radi za tebe. Ne moraš ga moliti za uslugu, samo mu trebaš reći što treba napraviti.«

»Raul radi za *tebe*. Osim toga, nisam neki mafijaški kum koji šalje unajmljene grubijane da plaše ljude. Zamolila sam nekoga kome vjerujem, kao prijatelja, da pomogne mom drugom prijatelju.«

»Kako god to pokušala opravdati, rezultat je isti. Zaboravljaš da je posao Bena Clancyja da štiti interese tvog očuha. Na tebe pazi samo zato što mu to omogućava bolju kontrolu pri očuvanju Stantonove sigurnosti i ugleda.«

Nakostrušila se. »Otkud ti znaš koji su njegovi motivi?«

»Anđele, pojednostavimo to. Sjeti se činjenice da su tvoja majka i Stanton neko vrijeme kršili tvoju privatnost. Ako se koristiš njihovim resursima, ta vrata ostavljaš otvorenima.«

»O.« Eva se ugrize za donju usnu. »Nisam o tome tako razmišljala.«

»Poslala si izučenog profesionalca da 'razgovara' s tim tipom. Ali nisi u potpunosti razmislila o posljedicama i kako bi ti se to moglo vratiti. Da si se obratila Raulu za pomoć, on bi bio posebno oprezan.« Zategnuo sam čeljust. »Kvrugu, Eva. Nemoj mi dodatno otežavati brigu o tvojoj sigurnosti!«

»Hej.« Pružila je ruku prema meni. »Ne brini se, okej? Rekla sam ti što se događa čim si došao. A Clancy je bio uz mene do prije sat vremena, kada me dovezao s treninga *krav maga*. Još se ništa nije dogodilo što bi me dovelo u opasnost.«

Privukao sam je u zagrljaj, želeći da mogu biti siguran da je u pravu. »Želim da te Raul prati kamo god ideš«, rekoh grubim glasom. »Na trening, u teretanu, u kupovinu... nebitno. Moraš mi dopustiti da pazim na tebe.«

»To i činiš, ljubavi«, rekla je umirujućim glasom, malo se ohladivši. »Ali znaš biti užasno opsesivan u vezi s tim.«

Uvijek sam opsesivan kada je ona u pitanju. Pomirio sam se s tim. Na kraju će i ona. »Ima stvari koje ti ne mogu pružiti. Nemoj mi se opirati u vezi s onima koje mogu.«

»Gideone.« Lice joj se raznježilo. »Pružoš mi sve što mi treba.«

Prešao sam joj prstima po čeljusti. Tako je meka. Tako nježna. Nikada prije nisam mogao ni zamisliti da će moj zdrav razum ovisiti o nečemu tako krhkom. »Kući se vraćaš nekom drugom

čovjeku. Za život zarađuješ radeći za nekog drugog. Nisam ti onoliko neophodan koliko bih želio biti.«

Oči joj se razdragano zacakle. »A zapravo sam neopisivo ovisna o tebi.«

»Uzajamno je.« Spustio sam dlanove niz njezine ruke, uhvatio je za zapešća i stisnuo onoliko jako koliko mi je trebalo da ostane usredotočena. Gledao sam kako joj se zjenice šire i usne razdvajaju jer joj je tijelo instinktivno reagiralo za sputanost. »Obećaj mi da ćeš se od sada uvijek prvo obratiti meni.«

»Okej«, dahnula je.

Od primjese uzbuđenja i predaje u njezinu glasu krv mi snažnije prostruji venama. Zaljuljala se prema meni, a tijelo joj se opustilo. »Sad bih se malo mazila.«

»Na usluzi, kao uvijek.«

Gideone.

Sok zbog panike u Evinu glasu odjekivao je kroz mene.

Naglo sam se pridigao i trgnuo iz najdubljeg sna. Prevrnuvši se na bok uz tiho stenjanje, s mukom sam se pokušavao razbuditi. Maknuvši kosu s lica ugledao sam je kako kleči na rubu kreveta.

Težak, neizbježan osjećaj užasa ubrza mi kucanje srca i hladan znoj oblije mi kožu. Pridigao sam se na jedan lakat. »Što je bilo?«

Mjesečina je obasjala sobu i napravila joj aureolu oko glave. Došla je u našu spavaću sobu u stanu odmah pokraj njezina. Nešto ju je probudilo i uplašio sam se. Strah mi je zaledio kosti.

»Gideone.« Privila se uz mene sa svojom svilenom kožom i sjajnom kosom. Stisnuta uz mene, podigla je ruku i dodirnula mi lice. »Što si sanjao?«

Dodir vrhova njezinih prstiju ostavio mi je moker trag na koži. Zapanjen i prestravljen, protrljao sam oči i razmazao još suza po obrazu. Negdje u podsvijesti osjećao sam zaostalu sjenu sna, koja nije htjela nestati. Tračak sjećanja pokrenuo je drhtaj, koji mi se potom spiralno produbio cijelim tijelom.

Utisnuo sam se u nju i čvrsto je stisnuo uz sebe. Čuo sam kako je ostala bez zraka jer sam je prejako stegnuo. Koža joj je bila hladna na dodir, ispod nje je bila topla. Upijao sam njezinu toplinu, udisao njezin miris i osjetio kako strahovita, neumoljiva bol u meni počinje popuštati od njezine blizine.

Nisam mogao dokučiti što sam sanjao, ali san me očito nije htio pustiti.

»Pst«, pjevušila je provlačeći mi prste kroz znojem natopljenu kosu i rukom me gladeći gore-dolje po leđima. »Dobro je. Tu sam.«

Nisam mogao disati. Borio sam se za zrak, a iz gorućih pluća mi se otrgne užasan zvuk.

Jecaj. Isuse. Potom još jedan. Nisam mogao zaustaviti snažne kontrakcije.

»Ljubavi.« Čvršće me zagrlila i ispreplela noge s mojima. Nježno nas je ljuljala, šaputala mi riječi koje nisam mogao čuti od srca koje je glasno lupalo i krika moje fantomske boli. Ovio sam se oko nje i čvrsto se uhvatio za ljubav koja me može spasiti.

»Gideone!«

Eva je izvijala leđa u luk dok sam se snažno zabijao u nju, koljenima joj raširivši bedra. Rukama sam joj čvrsto držao zapešća, lamatala je glavom dok sam je silovito ševio.

Ima dana kada je probudim nježnošću. Danas nije bilo takvo jutro.

Probudila me pulsirajuća erekcija, glavić mi je bio vlažan od predejakulata, prislonjen uz obline Evine stražnjice. Uzbudio sam je požudno, nestrpljivo, sisao sam joj bradavice dok se nisu ukrutile, navlažio joj picu nesmiljenim pokretima prstiju. Zapalila se na moj dodir i potpuno mi se predala.

Bože. Koliko je volim.

Potreba za orgazmom stezala mi je jaja poput škripca, pritisak je bio nezamisliv.

Bila je uska i čvrsta, tako nevjerojatno udobna, i tako vlažna. Nisam je se mogao zasititi. Nikada mi nije bilo dovoljno duboko, čak i kada bih osjetio kako se stražnji zidovi njezine utrobe stežu oko glavića moje kite.

Lamatala je glavom pod mojim silovitim potiscima, pete su joj klizile po plahtama, a dojke se ljuljale pod snagom mojih naleta. Bila je tako sitna, tako mekana, a ja sam ševio njezino raskošno tijelo svakim atomom svog bića.

Uzmi me. Uzmi me cijelog. I dobro i loše. Sve. Uzmi sve.

Zaglavlje kreveta lupalo je u zid između naša dva stana neumornim ritmom koji je svima koji eventualno slušaju jasno govorio da se tu događa *ludi seks*. Kao i urlici koji su se razlijevali iz mog grla, životinjski zvukovi mog užitka koje nisam ni pokušavao suspregnuti. Volim ševiti svoju ženu. Čeznem za tim. Treba mi. I nije me briga tko zna što mi čini.

Eva se pridigne i ugrize me za nadlakticu, a zubi joj skliznu po mojoj znojnoj koži. Znak kojim me obilježila kao svoje vlasništvo doveo me do ludila pa sam se počeo zabijati još snažnije i pogurao je prema uzglavlju kreveta.

Kriknula je. Siktao sam dok se pohlepno stezala oko mene poput šake.

»Svrši«, procijedio sam zatežući čeljust kako ne bih učinio isto, pustio se i isumpao u nju sve i jednu kap koju imam u sebi.

Zavrtevši kukovima protrljao sam joj klitoris i plameni jezici užitka jurnuli su mi uz kralježnicu kada je prostenjala moje ime i svršila oko mene u pulsiraj učim valovima.

Grubo sam je poljubio, upijao njezin okus i izlio se u nju glasno stenjući i drščući.

— ® —

Eva se lagano spotaknula dok sam joj pružao ruku pri izlasku sa stražnjeg sjedišta Bendeya ispred Crossfirea. Lice joj se zajapuri i dobaci mi optužujući pogled. »Grozan si.«

Zbunjeno sam podigao obrve.

»Ja se tresem, a ti ne, stroju za seks.«

Neduzno sam se osmjehnuo. »Zao mi je.«

»Ne, nije.« Smiješak joj iščezne s lica kada je pogledala niz ulicu. »*Paparazzi*«, smrknuto je rekla.

Slijedio sam njezin pogled i uočio fotografa kako usmjerava aparat kroz otvoreni prozor na suvozačevoj strani automobila. Uhvatio sam je za lakat i uveo u zgradu.

»Budem li svako jutro morala popravljati frizuru«, promrmljala je, »morat ćeš se sam pobrinuti za jutarnje erekcije.«

»Anđele«, privukao sam je k sebi i šapnuo joj u uho, »Radije ću zaposliti privatnog frizera nego se odreći tvoje pice svako jutro.«

Podbola me laktom u rebra. »Bože, koja si ti sirovina, znaš li to? Neke žene ta riječ vrijeđa.«

Prošla je ispred mene kroz sigurnosna okretna vrata i pridružila se masi ljudi koji su čekali sljedeće dizalo.

Stao sam tik iza nje. »Ti nisi jedna od njih. Ipak, možda bih mogao razmisliti o nekoj drugoj. Koliko se sjećam, *otvor* je bila tvoja omiljena riječ.«

»O, Bože. Daj zašuti«, nasmijala se.

Razdvojili smo se kada je izašla na dvadesetom katu, a ja sam nastavio prema gore do Cross Industriesa bez nje. To neću još dugo morati raditi. Jednog dana Eva će raditi sa mnom i pomoći mi da zajedno, kao tim, izgradimo svoju budućnost.

Razmišljao sam o brojnim pristupima postizanju tog cilja kada sam skrenuo prema svom uredu. Usporio sam korak ugledavši vitku brinetu koja je čekala pokraj Scottova stola. Pripremio sam se za ponovni susret s majkom.

U tom je trenutku okrenula glavu i vidio sam da se radi o Corinne.

»Gideone.« Graciozno je ustala, a u očima joj je blistao sjaj koji sam naučio prepoznati jer sam ga vidio na Evinu licu. Nije mi bilo nikakvo zadovoljstvo vidjeti tu toplinu u Corinninim očima. Osjećaj nelagode klizio mi je niz leđa i ukočio sam se. Posljednji put sam je vidio nedugo nakon što si je pokušala oduzeti život.

»Dobro jutro, Corinne. Kako si?«

»Bolj e.« Krenula je prema meni, a ja sam uzmaknuo korak natrag, zbog čega je usporila i prestala se smješkat. »Imaš li malo vremena?«

Pokazao sam prema svom uredu. Duboko uzdahnuvši, okrenula se i krenula ispred mene. Dobacio sam pogled Scottu. »Daj nam deset minuta.«

Kimnuo je, sa suosjećanjem u očima.

Corinne priđe mom stolu, a ja sam sjedajući za stol pritiskom na dugme zatvorio vrata za nama. Nisam zamutio staklo niti skinuo sako, čime sam joj jasno dao do znanja da se ne treba previše udobno smjestiti jer ne može dugo ostati.

»Zao mi je što si izgubila bebu, Corinne.« Same riječi nisu bile dovoljne, ali više od toga nisam joj mogao dati. Sjećanja na tu noć u bolnici još će me neko vrijeme pratiti.

Usne joj pobijele. »Još ne mogu vjerovati. Godinama smo pokušavali... Mislila sam da ne mogu zanjati.« Podigla je Evinu sliku s mog stola. »Jean-Francois mi je rekao da si ga nekoliko puta zvao i pitao za mene. Voljela bih da si zvao mene. Ili uzvratilo moje pozive.«

»Mislim da to ne bi bilo primjereno, s obzirom na okolnosti.«

Pogledala me. Oči joj nisu bile iste nijanse plave kao majčine, ali bile su slične, kao i njihov stil odijevanja. Corinnina elegantna bluza i hlače definitivno su kombinacija koju sam često viđao na svojoj majci.

»Vjenčat ćete se«, reče Corinne.

To nije bilo pitanje, ali svejedno sam odgovorio. »Da.«

Zatvorila je oči. »Nadala sam se da je Eva lagala.«

»Nikome ne dopuštam da išta ružno kaže o njoj. Budi oprezna.«

Otvorila je oči i spustila sliku uz tresak. »Voliš li je?«

»To se tebe ne tiče.«

»To nije odgovor.«

»Ni ne dugujem ti ga, ali ako baš moraš čuti, ona mi je sve.«

Usne joj se opuste uz drhtaj. »Bi li ti išta značilo kada bih ti rekla da se rastajem?«

»Ne.« Glasno sam izdahnuo. »Ti i ja više nikada nećemo biti zajedno, Corinne. Ne znam koliko puta ti to moram reći. Nikada ne bih mogao biti ono što ti želiš da budem. Izbjegla si katastrofu prekinuvši naše zaruke.«

Trznula se, a kosa joj je preko ramena potekla dolje do struka. »Je li to ono što nas razdvaja? Ne možeš mi to oprostiti?«

»Oprostiti ti? Zahvalan sam ti.« Ublažio sam ton glasa vidjevši da su joj se oči napunile suzama. »Ne želim biti okrutan. Mogu zamisliti koliko to može boljeti. Ipak, ne želim ti buditi bilo kakve nade za nešto što se neće dogoditi.«

»Što bi bilo kada bi Eva tebi rekla to isto?« izazivala me. »Bi li jednostavno digao ruke i otišao?«

»To nije isto.« Prošao sam rukom kroz kosu, mučeći se da pronađem prave riječi. »Ne shvaćaš što je to što imam s Evom. Ona me treba jednako koliko ja trebam nju. Za dobro nas oboje, nikada ne bih prestao pokušavati.«

»Ja te trebam, Gideone.«

Iziritirano sam podigao glas. »Ne poznaješ me. Odigrao sam ulogu za tebe. Dopustio sam ti da vidiš samo ono sam želio da vidiš, što sam mislio da možeš prihvatiti.« A za uzvrat, vidio sam samo ono što sam želio vidjeti u njoj, djevojku kakva je nekada bila. Odavno sam bio prestao

obraćati pravu pozornost pa nisam ni primijetio koliko se promijenila. Bila mi je u nekoj vrsti mrtvog kuta i nisam je dobro vidio, ali sada je drugačije.

Na trenutak je bez riječi zaprepašteno zurila u mene. »Elizabeth me upozorila na to da Eva pokušava promijeniti tvoju prošlost. Nisam joj vjerovala. Koliko znam, nitko te prije nije tako poljuljao, ali pretpostavljam da za sve postoji prvi put.«

»Moja majka vjeruje samo ono što želi i slobodno joj se pridruži, što se mene tiče.« I po tome su bile slične. Vjeruju u ono što žele i ignoriraju svaki dokaz koji govori suprotno.

Za mene je bilo pravo otkriće kada sam shvatio da mi je s Corinne bilo ugodno jer sam znao da neće zapitkivati. Uz nju sam mogao glumiti da je sve u redu i normalno, a ona nikada ne bi podrobnije istraživala. Eva je to promijenila. To nije bilo normalno i ne mora biti. Eva me prihvatila onakvog kakav jesam. Nikome nisam htio otkriti svoju prošlost, ali vrijeme laži zauvijek je iza mene.

Corinne pruži ruku prema meni. »Volim te, Gideone. I ti si mene nekada volio.«

»Bio sam ti zahvalan«, ispravio sam je. »I uvijek ću biti. Bila si mi privlačna, dobro smo se zabavljali, neko sam te vrijeme čak i trebao, ali naša veza ne bi zauvijek funkcionirala.«

Spustila je ruku niz bok.

»Na kraju bih svejedno pronašao Evu. I poželio bih je, odrekao se svega da je mogu imati. Ostavio bih te da mogu biti s njom. Kraj je bio neizbježan«

Corinne se okrenula. »Pa... barem ćemo uvijek biti prijatelji.«

Uložio sam silan napor u to da iz tona svog glasa izbacim svaki prizvuk isprike. Nisam je želio ohrabrivati. »To neće biti moguće. Nas dvoje više nikada nećemo razgovarati jedno s drugim.«

Ramena joj zadrhte od isprekidanog udaha pa sam okrenuo glavu boreći se s nelagodnom i žaljenjem. Nekada davno bila mi je važna. Nedostajat će mi, ali ne onako kako bi ona željela.

»Za što da živim ako nemam tebe?«

Okrenuo sam se na njezino pitanje i jedva je stigao uhvatiti kada se zaletjela prema meni. Držao sam je na distanci čvrsto je primivši za nadlaktice. Strahovita bol i očajanje na njezinu lijepom licu pogodila me prije nego što sam uspio shvatiti što je rekla. Tada mi je sjelo. Užasnuto sam je odgurnuo. Posrnula je unatrag jer su joj potpetice zapele u tepihu.

»Nemoj mi to nametati«, upozorio sam je tihim i odlučnim glasom. »Nisam odgovoran za tvoju sreću. Nisam uopće odgovoran za tebe.«

»Što je s tobom?« viknula je. »Ovo nisi ti.«

»Ti to ne možeš znati.« Otišao sam do vrata i naglo ih otvorio. »Idi kući svom suprugu, Corinne. Pobrini se za sebe.«

»Jebi se«, prosiktala je. »Bit će ti žao zbog ovoga, a ja ću možda biti previše povrijeđena da bih ti oprostila.«

»Zbogom, Corinne.«

Zurila je u mene još nekoliko trenutaka i potom poput furije odjurila iz mog ureda.

»Dovraga.« Okrenuo sam se, ne znajući kamo bih pošao ni što bih učinio, ali nešto sam jednostavno morao napraviti. Bilo što. Nervozno sam se uskoračao. Izvukao sam mobitel i nazvao Evu prije nego što sam svjesno donio takvu odluku.

»Ured Marka Garrityja«, javila se.

»Anđele.« Ta jedna riječ odala je olakšanje koje sam osjetio kada sam joj čuo glas. Ona je ono što trebam. Nešto u meni je to znalo.

»Gideone.« Odmah me pročitala, kao što to često čini. »Je li sve u redu?«

Bacio sam pogled prema svom osoblju koje se u udaljenim odjeljcima polako ubacivalo u svakodnevnu radnu kolotečinu. Pritisnuo sam tipku za zamagljivanje stakla jer sam htio ukrasti jedan trenutak nasamo sa svojom ženom.

Nastavio sam vedrijim tonom, da je ne uzrujam. »Već mi nedostaješ.«

Pričekala je trenutak prije nego što je odgovorila, prilagodivši se mom raspoloženju. »Lažeš«, uzvratila je. »Previše si zaposlen za to.«

»Nikada. Reci mi koliko ti nedostajem.«

Nasmijala se. »Grozan si. Što da radim s tobom?«

»Sve što želiš.«

»Da znaš da hoću. Što ima kod tebe? Danas ću imati puno posla i moram uskoro ići.«

Otišao sam do stola i zagledao se u njezinu sliku. Ramena mi se opuste. »Samo sam ti htio reći da mislim na tebe.«

»Dobro. Nemoj prestati. I samo da znaš, lijepo je čuti da nisi mrzovoljan na poslu.«

Lijepo je čuti je, točka. Odustao sam od pokušaja da dokučim zašto tako djeluje na mene. Samo sam bio zahvalan na tome da mi može resetirati dan. »Reci mi da me voliš.«

»Ludo. Vi ste sav moj svijet, gospodine Cross.«

Zurio sam u njezine nasmijane oči, a vrhovima prstiju lagano sam prešao po staklu. »A ti si središte moga.«

Ostatak jutra prošao je brzo i bez ikakvih značajnijih događanja. Upravo sam završavao sastanak o mogućem ulaganju u lanac turističkih odmarališta kada me svojim pojavljivanjem prekinula još jedna osoba iz privatnog života. Toliko o radnom tijeku.

»Moraš sjebati sve čega se dotakneš, zar ne?« optužio me brat ulijećući u moj ured sa Scottom za petama. Pogledom sam Scottu dao do znanja da može izaći. Zatvorio je vrata za sobom.

»Dobar dan i tebi, Christopher.«

Premda smo u bliskom krvnom srodstvu, među nama nije bilo nikakve sličnosti. Kao i njegov otac imao je valovitu crvenkasto-smeđu kosu. Oči su mu bile sivo-zelene boje, dok sam ja definitivno bio sin naše majke.

»Jesi li zaboravio da je Vidal Records i Irelandino nasljedstvo?« otresao se, s mržnjom u očima.

»Nikada to ne zaboravljam.«

»Onda te jednostavno boli briga. Tvoj osvetnički pohod protiv Bretta Klinea skupo nas košta. Svima nanosiš štetu, ne samo njemu.«

Prišavši stolu, naslonio sam se na njega i prekrižio ruke. Trebao sam to predvidjeti, s obzirom na to kako je Christopher poludio na premijeri glazbenog spota za »Zlatnu djevojku« na Times Squareu.

Želio je da Kline i Eva budu zajedno. Štoviše, želio je da se Eva i ja razidemo.

Tužna je istina da ja u svom bratu budim ono najgore. Njegovo je ponašanje bešćutno ili nepromišljeno jedino kada nastoji povrijediti mene. Gledao sam ga kako drži fantastične govore, šarmira ljude svojom prirodnom karizmom i impresionira članove upravnog odbora svojim poznavanjem struke, ali prema meni te osobine nikada nije iskazivao. Frustriran njegovom ničim izazvanom netrpeljivošću, izazvao sam ga. »Pretpostavljam da ćeš uskoro prijeći na stvar.«

»Ne glumi nevinašce, Gideone. Dobro si znao što radiš kada si sustavno uništio sve i jednu priliku za medijsku eksponiranost i publicitet koju je Vidal omogućio Six-Ninthsima.«

»Ako su se te prilike fokusirale na Evu, nisu se uopće smjele ni pojaviti.«

»To nije tvoja odluka.« Usta mu se iskrive u zloban osmijeh. »Shvaćaš li uopće koliku si štetu napravio? Uredništvo *Behind the Music* odgodilo je prikazivanje specijalne emisije jer Sam Yimara više ne posjeduje prava na snimke prikupljene tijekom ranih godina benda. *Diners, Drive-Ins and Dives* u svojoj epizodi o San Diegu ne mogu obuhvatiti Pete s 69th Street Bar jer će biti srušen prije nego što stignu snimiti taj segment. A otkako su objavljene vaše zaruke, *Rolling Stone* više nije zainteresiran za objavu članka o 'Zlatnoj djevojci'. Bez sretnog završetka publika gubi zanimanje za pjesmu.«

»Mogu ti nabaviti snimke koje VH1 želi. Neka se jave Arashu i on će se pobrinuti za to.«

»Nakon što pobrišeš sve Evine snimke? Kakvog to smisla ima?«

Podigao sam obrve. »Smisao svega treba biti Six-Ninths, a ne moja žena.«

»Nije ti još žena«, uzvratilo je, »i to je tvoj problem. Bojiš se da bi se mogla vratiti Brettu. Ti zapravo nisi njezin tip i svi to znamo. Možeš joj lizati picu na tulumima, ali ona najviše voli pušiti rock-zvijezdama u javnosti – «

Navalio sam na njega prije nego što je uspio trepnuti. Pogodio sam ga šakom u vilicu; glava mu je poletjela unatrag. Zahvatio sam ga još jednim udarcem ljevicom tako tla je posrnuo i udario u staklenu stijenu.

Kroz nju sam krajičkom oka vidio kako je Scott skočio na noge i potom se pripremio za Christopherov nalet. Pali smo na pod. Zakotrljao sam se i udario ga u rebra dok nije počeo stenjati. Zabio mi se glavom u sljepoočnicu.

Soba se zavrtjela. Ošamućeno sam se otkotrljao i nekako uspentrao na noge.

Christopher se pridigao pokraj klupskog stolića, krv mu je s ruba usana curila na tepih. Vilica mu je natekla i borio se za zrak, teško dišući. Šake su me boljele. Zategnuo sam ruke, sav napet od potrebe da ga još jednom udarim. Da se radilo o bilo kome drugom, učinio bih to.

»Samo daj«, provocirao me, brišući usta rukavom. »Želiš me vidjeti mrtvog još otkako sam se rodio. Zašto bi sada stao?«

»Ti si lud.«

Dva zaštitara dotrče iza ugla, ali zaustavio sam ih podizanjem ruke.

»Sredit ću te, šupčino«, rekao je moj brat, s mukom se dižući na noge. »Razgovarao sam s članovima upravnog odbora. Objasnio sam im što radiš. Želiš me uništiti, a ja ću ti se suprotstaviti svim sredstvima.«

»Totalno si skrenuo, idiote glupi. Nosi to svoje ludilo nekamo drugamo i ostavi Evu na miru. Ako želiš u meni dobiti neprijatelja, petljanje oko nje najbolji je način da to postigneš.«

Dugo je zurio u mene, a onda se promuklo nasmijao. »Zna li ona što radiš Brettu?«

Duboko sam udahnuo i lecnuo se od tupog bola u slabinama gdje mi se upravo pravila modrica. »Ništa mu ne radim. Samo štitim Evu.«

»A bend je samo kolateralna žrtva?«

»Bolje oni nego ona.«

»Jebeš to«, zarežao je.

»Jebi se ti.«

Christopher krupnim koracima krene prema vratima.

Trebao sam ga pustiti da ode, ali umjesto toga čuo sam samog sebe kako govorim. »Za Boga miloga, Christopher, dečki su talentirani. Ne trebaju im nikakvi trikovi da bi postigli uspjeh. Da nisi toliko prokleta zapeo da me natjeraš da platim za nešto što si umislio da sam učinio, usredotočio bi se na bolje pristupe od toga da od njih napraviš zvijezde sa samo jednim hitom.«

Okrenuo se prema meni sa stisnutim šakama. »Nemoj me učiti mom poslu. I mići mi se s puta jer ću te izgurati.«

Gledao sam kako odlazi u pratnji zaštitara. Potom sam se vratio do stola i provjerio poruke. Scott me izvjestio da su dva člana upravnog odbora Vidal Recordsa zvala tijekom dana. Otvorio sam telefonsku liniju između Scotta i sebe. »Spoji mi Arasha Madanija.«

Ako Christopher želi rat, dobit će ga.

— ® —

U ordinaciju doktora Lylea Petersena stigao sam na vrijeme, u šest sati. Psiholog me pozdravio srdačnim osmijehom i ljubaznim sjajem u tamno plavim očima.

Nakon onakvog dana, zadnje što sam želio bilo je provesti sat vremena u razgovoru s psihičom. Sat vremena nasamo s Evom bio mi je potrebniji.

Započeli smo, kao i uvijek, tako što je doktor Petersen pitao kako sam proveo tjedan, a ja sam odgovarao što sam sažetije mogao.

Tada reče: »Razgovarajmo o noćnim morama.«

Naslonio sam se i ruku položio na naslon kauča. O problemima sa spavanjem govorili smo još na samom početku kako bi mi mogao prepisati lijek od kojeg sam noću za Evu predstavljao barem malo manju opasnost, ali seciranje snova nikada nije bila tema razgovora. To je značilo da mu ih je netko spomenuo.

»Razgovarali ste s Evom.« To zapravo nije bilo pitanje jer je odgovor bio više nego očit.

»Poslala mi je e-mail«, potvrdio je, sklopivši ruke preko zaslona na svom tabletu.

Nečujno sam bubnjao prstima. Pogledom je slijedio moje pokrete. »Smeta li vas to što mi se obratila?«

Odvagnuo sam svoj odgovor prije nego što ga izrekнем. »Zabrinuta je. Ako će razgovor s vama to ublažiti, neću se žaliti. Vi ste i njezin psihoterapeut pa ima pravo razgovarati s vama o tome.«

»Ali ne sviđa vam se to. Više biste voljeli sami odabrati probleme o kojima ćete razgovarati sa mnom.«

»Najvažnije mi je da se Eva osjeća sigurnom.«

Doktor Petersen kimne. »Zato ste ovdje. Radi nje.«

»Naravno.«

»Kakav ishod očekuje od ovih psihoterapijskih razgovora?«

»Vi ne znate?«

Nasmiješio se. »Volio bih čuti vaš odgovor na to pitanje.«

Dobio ga je trenutak poslije. »Eva je u prošlosti donijela neke loše odluke. Navikla je oslanjati se na savjete psihoterapeuta. To joj je pomoglo i tu se osjeća sigurno.«

»Što vi mislite o tome?«

»Moram li išta misliti?« uzvratio sam protupitanjem. »Zamolila me da pokušam i pristao sam. Veze se temelje na kompromisu, zar ne?«

»Da.« Uzeo je olovku za tablet i dodirnuo zaslon. »Pričajte mi o svojim iskustvima s psihoterapijom u prošlosti.«

Udahnuo sam. I izdahnuo. »Bio sam dijete. Ne sjećam se.«

Pogledao me preko ruba naočala. »Što ste osjećali zbog toga što morate razgovarati s nekim? Gnjev, strah, tugu?«

Spustivši pogled na svoj vjenčani prsten odgovorio sam: »Poma lo od svega toga.«

»Pretpostavljam da ste se slično osjećali i u vezi s očevim samoubojstvom.«

Umirio sam se. Pomno sam ga promatrao suzivši pogled. »Što želite reći?«

»Samo razgovaramo, Gideone.« Naslonio se natrag. »Cesto imam dojam da se pitate koji je skriveni motiv. Nema skrivenog motiva. Samo vam želim pomoći.«

Prisilio sam se zauzeti opušteniju pozu.

Želio sam da noćne more prestanu. Želio sam dijeliti krevet sa svojom ženom. Trebam pomoć doktora Petersena da to ostvarim. Međutim, nisam želio razgovarati o stvarima koje se ne mogu promijeniti da bi se stiglo do tog cilja.

8. poglavlje

Hej, koka. Što misliš o karaokama?« pitala je Shawna Ellison čim sam se javila na telefon.

Spustila sam olovku na notes po kojem sam nešto pisala, zavalila se na naslon kauča i digla noge na jastuke. Bilo je gotovo devet sati navečer, a Gideon se još nije javio. Nisam znala je li to dobar ili loš znak, s obzirom da je danas poslijepodne imao termin kod doktora Petersena.

Sunce je zašlo prije gotovo sat vremena i nastojala sam ne razmišljati o svom mužu svakih pet sekundi. Čavrljanje sa Shawnom dobro mi je došlo da mi malo skrene misli s njega.

»Pa«, otezala sam, »budući da nemam nimalo sluha, mislim da nemam nikakvu želju pjevati u javnosti. Zašto pitaš?«

U glavi sam si prizvala sliku živahne crvenokose djevojke s kojom sam se brzo sprijateljila. Na mnogo načina, sličila je svom bratu Stevenu, zaručniku mog šefa. Oboje su bili zabavni i opušteni, duhoviti, ali i čvrstog karaktera. Brat i sestra Ellison bili su mi jako dragi.

»Mislila sam da bismo mogli otići u novi karaoke bar za koji sam danas čula na poslu«, objasnila je. »Umjesto onih stereotipnih matrica imaju živu muziku. Ne moraš pjevati ako ne želiš. Mnogi samo dolaze gledati.«

Posegnula sam za tabletom koji je ležao na stoliću. »Kako se zove taj bar?«

»Starlight Lounge. Mislila sam da bi bilo zabavno otići onamo u petak navečer.«

Podigla sam obrve. Petak je naš dan za večernje okupljanje s prijateljima. Pokušala sam zamisliti Arnolda ili Arasha kako pjevaju karaoke i to mi je izmamilo osmijeh. Uostalom, zašto ne? U najmanju ruku, tako bismo mogli probiti led.

»Spomenut ću to Gideonu.« Potražila sam bar na internetu i pronašla njihovu web-stranicu. »Lijepo izgleda.«

Naziv bara asocira na tradicionalna mjesta za okupljanje uz šansone, ali slike su prikazivale suvremeni klupski prostor uređen u nijansama plave boje s kromiranim detaljima. Djelovao je izrazito elegantno i šminkerski.

»Jel' da? I meni se čini. Bit će zabavno.«

»Aha. Čekaj samo da vidiš Caryja s mikrofonom. Besraman je.«

Nasmijala se i taj mi zvuk, prštav poput pjenušca, izmami osmijeh na lice. »I Steven isto. Javi mi što ste odlučili. Jedva čekam da se vidimo.«

Završivši razgovor, bacila sam mobitel na kauč pokraj sebe. Naginjala sam se naprijed s namjerom da nastavim sa svojim projektom, kada sam čula signal za pristiglu poruku.

Od Bretta. *Moramo razgovarati. Nazovi me.*

Zurila sam u njegovu sliku na zaslonu. Zvao je cijeli dan, ali svaki put bi prekinuo kada bi se oglasila moja govorna pošta. Lagala bih kada bih rekla da me njegov neumorni pokušaj obnove naše veze ne zbunjuje, ali to je bila slijepa ulica. Možda ćemo jednog dana biti prijatelji, ali ne sada. Nisam bila spremna za to, niti za stras koji bi to izazvalo Gideonu.

Nekada sam mislila da je suočavanje s poteškoćama koje izazivaju nelagodu znak snage i odgovornosti. Sada shvaćam da donošenje odluke ponekad nije glavna svrha. Ponekad si jednostavno moraš dati priliku za preispitivanje samoga sebe.

Nazvat ću te kad budem mogla, odgovorila sam mu i ponovno odložila mobitel. Nazvat ću ga kada Gideon bude kraj mene. Bez tajni i skrivanja.

»Hej.« Cary ušeta u dnevnu sobu iz hodnika, odjeven u donji dio pidžame i izlizanu majicu kratkih rukava. Tamno smeđa kosa bila mu je još uvijek vlažna od tuširanja nakon Tatianina odlaska prije sat vremena.

Bilo mi je drago da nije ostala prenočiti. Željela sam da mi se sviđa žena koja tvrdi da nosi dijete mog najboljeg prijatelja, ali dugonoga manekenka mi je to otežavala. Činilo mi se da me namjerno provocira svaki put kada joj se pruži prilika. Stekla sam dojam da bi najviše željela zadržati Caryja samo za sebe, a mene je smatrala velikom preprekom na tom putu.

Cary se potrbuške ispružio na drugoj strani kutne garniture, s glavom blizu mog bedra i ispruženim dugim nogama. »Što radiš?«

»Sastavljam popis. Želim pokrenuti nešto za žrtve zlostavljanja.«

»Da? Na što si mislila?«

Bespomoćno slegnem jednim ramenom. »Zapravo ne znam. Stalno razmišljam o Megumi i o tome da nikome ništa nije rekla. Ja nisam nikome rekla. Nisi ni ti, do puno kasnije.«

»Možda zato što nikoga nije briga?« odgovori grubim glasom, naslanjajući bradu na dlanove.

»I zastrašujuće je pričati o tome. Postoji puno *hrabrih telefona* i utočišta za žrtve. Želim pronaći nešto drugo što će to promijeniti, ali nemam nikakvih revolucionarnih ideja.«

»Pa razgovaraj onda s ljudima koji imaju.«

Usta mi se iskrive u grimasu. »Po tebi je to tako jednostavno.«

»Gle, čemu izmišljati toplu vodu? Potraži neku organizaciju koja dobro radi i podrži je.«

Prevrnuo se na leđa i objema rukama protrljao lice. Znala sam što ta gesta znači. Nešto ga muči.

»Pričaj mi kako si proveo dan«, rekoh. U San Diegu sam na kraju više vremena provela nasamo s Gideonom nego s Caryjem i grizla me savjest zbog toga. Cary je rekao da se dobro proveo družeći se sa starom ekipom, ali to nije bila svrha našeg puta. Osjećala sam da sam ga iznevjerila, premda mi on to nije predbacio.

Spustio je ruke. »Jutros sam imao snimanje, a poslije sam se našao s Treyem na ručku.«

»Jesi li mu rekao za bebu?«

Odmahnuo je glavom. »Razmišljao sam o tome, ali nisam mogao. Baš sam kreten.«

»Ne budi tako strog prema sebi. U gadnom si škripcu.«

Cary zatvori oči, zaklanjajući jarko zelenu boju svojih šarenica. »Neki dan sam razmišljao kako bi sve bilo puno jednostavnije kada bi Trey bio biseksualan. Onda bi se obojica mogli trošiti s Tat i jedan s drugim i mogao bih imati sve. Onda sam shvatio da ne želim Treya dijeliti s Tat. Nju mogu dijeliti s drugim. Njega ne. Reci mi da nisam totalni gad.«

Pružila sam ruku i provukla mu prste kroz tamnu kosu. »Samo si čovjek.«

Bila sam u sličnoj situaciji s Gideonom kada sam mislila da mogu naći način da zadržim prijateljstvo s Brettom, premda me istovremeno užasno smetalo to što je Gideon i dalje bio prijatelj s Corinne. »U savršenu svijetu, nitko ne bi bio sebičan, ali to ne ide tako. Jednostavno radimo najbolje što znamo.«

»Uvijek nalaziš isprike za mene«, promrmljao je.

Na trenutak sam razmislila o tome. »Ne«, nježno sam ga ispravila saginjući se da ga poljubim u čelo. »Samo ti opraštam. Netko mora, budući da ti sam sebi nećeš.«

— <8> —

Jutro je u srijedu došlo i proletjelo u hipu. Nisam se ni okrenula, a već je bilo vrijeme ručka.

»Prije dva tjedna slavili smo naše zaruke«, reče Steven Ellison dok sam se spuštala na stolac koji mi je pridržavao. »A sada slavimo tvoje.«

Nasmiješila sam se; nisam si mogla pomoći. Zaručnik mog šefa zračio je nekim zaraznim veseljem i jednostavno ste ga morali pokupiti. »Mora da je nešto u vodi.«

»Mora biti.« Bacio je pogled prema svom partneru, a potom opet prema meni. »Mark te neće izgubiti, zar ne?«

»Stevene«, opomenuo ga je Mark odmahujući glavom. »Nemoj.«

»Nikamo ne idem«, odgovorila sam i zaradila iznenađen i zadovoljan osmijeh svog šefa. Njegov smiješak uokviren kozjom bradicom bio je jednako zarazan kao i Stevenova razdraganost. Uistinu, naši redoviti ručkovi srijedom neizmjereno su mi puno značili.

»Pa, drago mi je to čuti«, reče Mark.

»I meni.« Steven otvori jelovnik odlučnim pokretom, kao da je donesena neka važna odluka. »Voljeli bismo da ostanesh, mala.«

»Ostajem«, uvjeravala sam ih.

Konobar je donio košaricu kruha s maslinovim uljem i češnjakom, a potom izrecitirao specijalitete tog dana. Dečki su se odlučili za dva menija: talijanski i grčki.

Poput većine restorana na Manhattanu i ovaj je bio skučen, s gusto zbijenim stolovima, toliko gusto da su se gosti za jednim stolom miješali sa susjednim i morali ste paziti na laktove. Od mirisa koji su dopirali iz kuhinje i s pladnjeva koje su konobari nosili uokolo želudac mi je glasno zakruljio. Zahvaljujući glasnom žamoru gostiju, nitko me nije čuo.

Steven prođe rukom kroz gustu crvenu kosu za koju bi mnoge žene bile spremne ubiti. »Ja ću musaku.«

»I ja.« Zaklopila sam jelovnik.

»Za mene *pizza* sa salamom«, reče Mark.

Steven i ja zadirkivali smo ga zbog nedostatka avanturizma.

»Ne davite me«, otpilio nas je, »vjenčanje sa Stevenom bit će dovoljno velika avantura.«

S vragolastim osmijehom na licu Steven stavi lakat na stol i nasloni bradu na dlan.

»Onda, Eva... Kako te Cross zaprosio? Valjda se nije samo izbrbljao nasred ulice.«

Mark, koji je sjedio na klupi pokraj njega, dobaci mu ljutit pogled.

»Ne«, potvrdila sam. »Vijest mi je priopćio na privatnoj plaži. Ne mogu čak reći ni da me zaprosio jer mi je manje-više samo rekao da ćemo se vjenčati.«

Mark se uozbiljio razmišljajući o tome, ali Steven je bio otvoren kao i uvijek. »Romantika u stilu Gideona Crossa,«

Nasmijao se. »Apsolutno. On će vam prvi reći da nije romantičan, ali nije u pravu.«

»Da vidim prsten.«

Pružila sam ruku prema Stevenu, a dijamant *asscher* izbrušen u četvrtastom obliku reflektirao je iskrice u bezbroj boja. Bio je to prekrasan prsten, za kojeg su Gideona vezala prekrasna sjećanja. Mišljenje Elizabeth Vidal o toj temi nije to moglo promijeniti.

»Čovječe. Mark, dušo, moraš mi nabaviti jedan takav.«

Slika krupnog građevinarca vatreno crvene kose s prstenom poput mojeg koju sam si u tom trenutku stvorila u glavi bila je krajnje komična.

Mark ga ošine pogledom. »Pa da ga uništiš na gradilištu? Nisam pao s Marsa.«

»Dijamanti su čvrste stvarčice, a i pazio bih na njega.«

»Morat ćeš pričekati dok budem imao vlastitu agenciju«, odvrati Mark frkćući nosom.

»Mogu pričekati.« Steven mi namigne. »Jeste li se već negdje prijavili?«

Odmahnula sam glavom. »A vi?«

»O, da.« Otvorio je svoju torbu i izvukao planer vjenčanja. »Reci mi što misliš o ovim uzorcima.« Mark podigne pogled prema nebu i patnički uzdahne. Uzela sam komad kruha s češnjakom i nagnula se naprijed sretno pjevušeći.

Ostatak poslijepodneva radila nam na ponudi za Lančorp. Na kraju radnog dana otišla sam na trening *krav maga* s Raulom. Putem sam još jednom pročitala Clancyjev odgovor na moju poruku da me ne treba voziti onamo. Odgovorio mi je da je sve u redu, ali osjetila sam potrebu podrobnije objasniti.

Gideon želi da me njegovi ljudi voze, pa si od sada slobodan što se mene tiče. Hvala na svemu.

Nije mu trebalo dugo da odgovori. I drugi put. Zovi kad god me trebaš. Uzgred, tvoja prijateljica više ne bi trebala imati nikakvih nevolja.

Obično »hvala« koje sam mu poslala kao odgovor nije mi se činilo dovoljno. Moram se sjetiti poslati mu nešto čime bih bolje izrazila svoju zahvalnost.

Raul je parkirao ispred preuređenog skladišta od crvene opeke u kojem je bio smješten studio za *krav maga* Parkera Smitha. Potom je ušao sa mnom unutra i zauzeo mjesto na montažnim tribinama. Njegova me prisutnost malo izbacila iz ravnoteže. Clancy je uvijek čekao vani. To što me Raul gledao kako treniram učinilo me pomalo nesigurnom.

U ogromnom otvorenom prostoru i dalje je bila gužva, zbog velikog broja polaznika na strunjačama i onih koji su trenirali jedan na jedan sa svojim instruktorima. Buka je bila gotovo zaglušujuća, kakofonija zvukova tijela koja padaju na strunjače, mesa koje se sudara s mesom i različitih povika kojima borci ohrabruju sebe i istovremeno zastrašuju protivnike. Divovska metalna vrata doka za dostavu još su više naglašavala industrijski ugođaj studija i vrućinu, koju ni klima-uređaji ni nekoliko samostojećih ventilatora nije moglo značajnije ublažiti.

Istezala sam se pripremajući se za napore vježbe koje mi predstoje kada mi je u vidokrug ušetao par dugih, vitkih nogu. Uspravila sam se i našla se oči u oči s policijskom inspektoricom Shelley Graves.

Kovrčavu smeđu kosu podigla je u punđu ozbiljnu poput njezina lica, a plave su me oči proučavale lucidnom nepristranošću. Bojala sam se nje i onoga što bi mogla učiniti Gideonu, ali sam joj se i neizmjerljivo divila. Bila je snažna i samouvjerena na način kojem ja mogu samo stremiti.

»Eva«, pozdravila me.

»Inspektorice Graves.« Bila je odjevena za posao, u tamne hlače i crvenu majicu. Crni sako nije skrivao ni značku ni oružje. Čizme su joj djelovale izlizano i smrtno ozbiljno, baš kao i njezin stav.

»Baš sam bila na odlasku kad sam vas ugledala. Čula sam za zaruke. Čestitam.«

Želudac mi se lagano zgrčio. Dio Gideonova alibija – ako se tako uopće može nazvati – bilo je to što smo nas dvoje prekinuli kada je Nathan ubijen. Zašto bi moćan, ugledan i u javnosti dobro poznat biznismen ubio tipa zbog bivše cure koju je ostavio ni ne okrenuvši se?

Naše zaruke ubrzo nakon toga morale su pobuditi sumnju. Gravesova mi je rekla da su se ona i njezin partner posvetili drugim slučajevima, ali shvatila sam kakav je ona tip policajca. Shelley Graves vjeruje u pravdu. Vjerovala je da je Nathana sustigla pravda, ali znala sam da se nešto u njoj pita ima li i Gideon zbog čega ispaštati.

»Hvala«, odgovorila sam zabacujući ramena unatrag. Gideon i ja u ovome smo tim. »Prava sam sretnica.«

Pogledala je prema tribinama. Prema Raulu. »Gdje je Ben Clancy?«

Namrštila sam se. »Ne znam. Zašto?«

»Samo sam znatiželjna. Znate, jedan od agenata FBI-a s kojim sam razgovarala o Yedemskom također se preziva Clancy.« Probola me pogledom. »Mislite da su možda u rodu?«

Krv mi je iščezla iz glave na spomen ruskog mafijaša na čijem je mrtvom tijelu pronađena Nathanova narukvica. Zaljuljala sam se od naglog naleta vrtoglavice. »Molim?«

Kimnula je, kao da je to i očekivala. »Vjerojatno nisu. Svejedno. Vidimo se.«

Gledala sam je kako se udaljava pogleda prikovanog za Raula. Potom je zastala i ponovno se okrenula prema meni. »Pozivate me na vjenčanje?«

Nastojala sam zanemariti zujanje u glavi i odgovoriti: »Na domjenak. Na vjenčanju će biti malo uzvanika, samo obitelj.«

»Stvarno? Nisam to očekivala.« Nešto nalik osmijehu preobrazi joj mršavo lice. »Pun je iznenađenja, zar ne?«

Nisam znala ni otkuda bih počela dešifrirati što to znači. Bila sam previše zaokupljena razmišljanjem o svemu što je rekla. Nisam ni shvatila da trčim za njom dok je nisam uhvatila za lakat.

Zaustavila se, a tijelo joj je bilo napeto na način koji mi je govorio da je pustim. Što sam i učinila. Smjesta.

Na trenutak sam zurila u nju, pokušavajući pribрати misli.

Clancy. Gideon. Nathan. Što to, dovraga, znači? Što je htjela reći?

Ponajviše od svega, zašto imam osjećaj da mi pomaže? Da pazi na mene. Na Gideona.

Zapanjile su me vlastite riječi koje sam na kraju izgovorila. »Željela bih podržati humanitarnu organizaciju koja pomaže žrtvama zlostavljanja.«

Začuđeno je podigla obrve. »Zašto mi to govorite?«

»Ne znam odakle početi.«

Ošinula me pogledom. »Pokušajte s Crossroadsom«, odgovori ironičnim tonom. »O njima sam čula dobre stvari.«

*

Sjedila sam prekrivenih nogu na podu svoje spavaće sobe kada je Gideon došao kući. Ušao je odjeven u traperice širokog kroja i bijelu majicu s V-izrezom, a oko prsta je vrtio ključeve mog stana.

Zurila sam. Nisam si mogla pomoći. Hoće li mi zauvijek oduzimati dah? Nadam se da hoće.

Soba je bila mala i ženskasta, majka ju je uredila antikvitetima, kao što je starinski stolić koji sam trebala rabiti kao pisaći stol. Gideon je u prostor unosio opojnu dozu testosterona od koje sam se istovremeno osjećala nježnom i ženstvenom, ali i željnom žestokog seksa.

»Bok, frajeru.« Te dvije riječi iskazivale su ljubav i čežnju koje je budio u meni.

Naglo je prestao vrtjeti ključeve i zaustavio se, gledajući dolje prema meni onako kako me gledao prvog dana u predvorju Crossfirea. U očima mu se zrcalila mračna strast koju sam smatrala ludo uzbudljivom. Iz nekog razloga, koji vjerojatno nikada neću shvatiti, i on je prema meni osjećao isto.

»Anđele moj.« Elegantno se spustio u čučanj, a kosa mu je pala po obrazima i s ljubavlju ih pogladila. »Što radiš?«

Prstima je pročešljao papire razbacane po podu oko mene. Prije nego što mu moje istraživanje njegove zaklade Crossroads Foundation odvuče pozornost, primila sam ga za ruku i stisnula je.

Istresla sam što znam, naglo kao što je informacija priopćena meni. »Bio je to Clancy, Gideone. Clancy i njegov brat u FBI-u podmetnuli su Nathanovu narukvicu onom mafijašu.«

Kimnuo je. »To sam i mislio.«

»Jesi? Kako?« Udarila sam ga po ramenu. »Zašto mi nisi ništa rekao? Umirala sam od brige.«

Gideon se spusti na pod ispred mene i prekriži noge kao i ja. »Nemam još sve odgovore. Angus i ja smo pokušali smo napraviti uži izbor. Tko god da je odgovoran za to, promatrao je ili Nathana ili mene i slijedio sva naša kretanja, pa smo počeli odatle.«

»Ili je promatrao obojicu.«

»Upravo tako. Tko bi to učinio? Tko ima interesa u tome? Koga ti zanimaš?«

»Isuse.« Pogledom sam mu pretraživala lice. »Inspektorica Graves zna. FBI. Clancy – «

»Graves?«

»Spomenula je to večeras u Parkerovu studiju. Dobacila mi je to u prolazu, tek toliko da vidi kako ću reagirati na vijest.«

Suzio je pogled. »Ili te zajebava ili želi da prestaneš brinuti. Kladim se na ovo drugo.«

Umalo sam upitala zašto, ali onda sam shvatila da sam i sama došla do istog zaključka.

Inspektorica je oštra, ali ima dobro srce. Primijetila sam to onih nekoliko puta kada smo razgovarale. I očito dobro radi svoj posao.

»Onda joj moramo vjerovati?« pitala sam puzajući preko brošura i papira kako bih mu se skupčala u krilu.

Privukao me k sebi i smjestio na tvrde pločice svog tijela kao da sam rođena da zauvijek ostanem ondje. Tako sam se osjećala u njegovu zagrljaju. Sigurno. Čuvano poput blaga. Obožavano.

Usnama mi dodirne čelo. »Razgovarat ću s Clancyjem, tek toliko da budem siguran, ali nije blesav. Ništa ne bi prepustio slučaju.«

Stezala sam šaku oko njegove majice i čvrsto se uhvatila za njega cijelim svojim bićem. »Nemoj skrivati takve stvari od mene, Gideone. Prestani me toliko štititi.«

»Ne mogu.« I njegov se stisak oko mene pojača. »Možda sam ti trebao nešto reći, ali na dan provedemo samo nekoliko sati nasamo i htio sam da budu savršeni.«

»Gideone. Moraš me uputiti u ono što radiš i o čemu razmišljaš.«

Prsa su mu se nadimala pod mojim obrazom, a srce je tuklo snažno i sigurno. »Radim na tome, Eva.«

Ništa više nisam ni mogla tražiti.

*

Sljedećeg jutra otapkala sam bosonoga u kuhinju i zatekla Gideona kako toči kavu. Mogla bih reći da je miris kave unio poletnost u moj korak, ali zapravo je to bio moj muž, svjež obrijan i odjeven, s raskopčanim prslukom. Volim ga vidjeti tako opuštenog.

Pogledao me dok sam mu prilazila lupkajući potpeticama po mramornom podu. Lice mu je bilo smireno, a oči tople. Osjeća li i on isto uzbuđenje kada me vidi spremnu za novi radni dan? Sumnjam. Uvjerena sam da muškarci vide samo ako je netko seksi... ili nije.

Omotavši mu prste oko zapešća povelala sam mu ruku ispod svoje suknje tako da mi je dlanom objmio stražnjicu.

Iz kutova njegovih usana pozdravio me smiješak. »Dobro jutro i vama, gospođo Cross.«

Povukao mi je podvezicu i pustio je da me pljesne po bedru. Poskočila sam od boli i dahnula kada se toplina s te točke počela širiti prema van.

»Hm... sviđa ti se to.« Samozadovoljno se nacerio.

Napučila sam donju usnu. »Boljelo je.«

Gideon se pomaknuo i naslonio na pult te me povukao između svojih raširenih nogu, s obje ruke na mojim bedrima. Vrhom nosa protrljao mi je sljepoočnicu i masirao mi bolno mjesto. »Oprosti, anđele.«

Potom mi je povukao podvezicu na drugoj nozi.

Iznenadeno sam se izvila unatrag, tijela sljubljena s njegovim. Digao mu se. Opet. Tiho sam prostejala. »Prestani.«

»To te napaljuje«, promrmljao mi je u uho.

»To boli!« požalila sam se, premda sam se trljala o njega. Bio me probudio nježnim poljupcima i provokativnim rukama. Poslije sam mu se odužila ustima pod tušem. Ipak, mogao bi opet. Mogla bih i ja. Ovisni smo jedno o drugom.

»Želiš da te poljubim da prođe?« Prsti su mu skliznuli između mojih bedara i našao me toplu i spremnu. Zastenjao je. »Isuse. Što mi činiš, Eva. Toliko toga moram napraviti...«

Bože, kako je dobar. Miriše još bolje. Ovila sam mu ruke oko vrata. »Moramo ići na posao.«

Podigao me tako da sam stajala na prstima i protrljao me o svoj nabrekli ud. »Poslije ćemo se igrati s ovim podvezicama.«

Poljubila sam ga. Položila sam otvorena usta na njegova i proždrla ga. Jezikom sam prelazila po njegovom. Pohlepno ga sisala.

Gideon mi je šakom zahvatio kosu svezanu u rep i tako me držao na mjestu preuzimajući kontrolu nad poljupcem, ševio mi usta, upijao me. Napalila sam se istog trenutka, a koža mi se navlažila znojem.

Usne su mu istovremeno bile i čvrste i meke, svojim čvrstim stiskom namjestio me pod kutem pod kojim je želio, a zubima mi je nježno zagrebao donju usnu. Opčinio me njegov okus, neodoljivo začinjjen aromom jake crne kave. Opijena njime, vukla sam ga za kosu istežući se na prstima da se odgurnem bliže njemu. Uvijek bliže. Ali nikada dovoljno blizu.

»Opa.« Caryjev glas istragne me iz senzualne čarolije koju je Gideon bacio na mene. »Ne zaboravite da tu jedemo.«

Počela sam se odvajati od svog muža, ali on me čvrsto držao i dopustio mi jedino da prekinem poljubac. Pogledi su nam se susreli. Ispod napola spuštenih kapaka oči su mu živahno blistale, a usne su mu bile meke i vlažne.

»Dobro jutro, Cary«, rekao je prebacivši pozornost na mog najboljeg prijatelja kada nam se Cary pridružio kraj aparata za kavu.

»Vama možda je.« Cary otvori ormarić sa šalicama i izvadi jednu. »Nažalost, preumoran sam da bi me vaša predstava uzbudila. To mi baš i ne daje razloga da budem previše optimističan što se ostatka dana tiče.«

Na sebi je imao traperice uskog kroja i tamno plavu majicu kratkih rukava, a kosu je spretno složio u modernu kokoticu. Zalila sam sve one slobodne žene na Manhattanu koje će ga danas negdje susresti. Bio je impozantan muškarac, i u fizičkom smislu i zbog odglumljena samopouzdanja kojim je zračio.

»Imaš li danas snimanje?« pitala sam.

»Ne. Tat ima i želi da budem ondje. Ima jutarnje mučnine pa idem s njom da joj se nađem pri ruci ako se ne bude osjećala dobro.«

Pružila sam ruku i suosjećajno ga protrljala po nadlaktici. »To je divno, Cary. Najbolji si.«

Sarkastično se nasmiješio prinoseći šalicu vruće kave usnama. »Što drugo mogu? Ne mogu preuzeti mučnine na sebe, a ona mora ići raditi dokle god može.«

»Reći ćeš mi ako bilo što mogu učiniti?«

Slegnuo je ramenima. »Naravno.«

Gideon me rukom gladio gore-dolje po leđima, nudeći mi nijemu podršku. »Cary, ako imate vremena, volio bih da oboje dođete na sastanak s arhitektom koji će renovirati naš stan na Petoj aveniji.«

»Da, razmišljao sam o tome.« Cary se kukom podboči o pult. »Nisam još ništa konkretno dogovorio s Tat, ali mislim da ćemo u nekom trenutku naći zajednički stan. Vas dvoje ne želite dijete koje non-stop plače u susjedstvu. Kad budete spremni za to, imat ćete svoje, a nećete trpiti moje.«

»Cary...« Moj najbolji prijatelj rijetko razmišlja dalje od sljedećih petnaest minuta svog života. Vidjevši da je spreman preuzeti dugoročnu odgovornost, zavoljela sam ga još više.

»Oba dijela *penthousea* potpuno su zvučno izolirana«, reče Gideon s čvrstom zapovjednom notom u glasu kojom bi razuvjerio svakog tko ga sluša. »Sve možemo riješiti, Cary. Samo mi reci što te brine i smislit ćemo nešto.«

Cary se zagleda u svoju šalicu, a njegovo lijepo lice odjednom se činilo strašno umornim. »Hvala. Razgovarat ću s Tat o tome. Teško je, znate? Ona ne želi razmišljati o tome što slijedi, a ja ne mogu prestati razmišljati o tome. Pojavit će se to malo biće koje će potpuno ovisiti o nama i moramo biti spremni za to. Na ovaj ili onaj način.«

Zakoračila sam unatrag i Gideon me pustio. Bilo mi je teško gledati Caryja kako se muči. I uplašilo me to. Nije se dobro nosio s izazovima i bojala sam se da će se vratiti dobro poznatim, auto-destruktivnim mehanizmima obrane od stresa. S tom se opasnošću oboje svakodnevno suočavamo. Ja imam cijelu skupinu ljudi koji me čvrsto drže na zemlji. Cary ima samo mene.

»Tome obitelj služi, Cary.« Nasmiješila sam mu se. »Da jedni druge izluđuju i otjeraju ravno na psihoterapiju.«

Zastenjao je, a potom sakrio lice iza šalice. Izostanak britkog odgovora još me više zabrinuo. Zavladao je mučna tišina.

Dali smo mu minutu-dvije da razmisli i za to vrijeme ispijali svoje šalice i natakali se kofeinom. Nismo razgovarali niti gledali jedno u drugo jer nismo željeli stvoriti dojam jedinstva koje bi izostavilo Caryja, ali osjetila sam koliko smo usklađeni. To mi je puno značilo. Nikada prije nisam u svom životu imala istinskog partnera i ljubavnika koji mi nije pružao samo dobar provod, nego puno više.

Gideon je čudo u svakom pogledu.

U tom sam trenutku shvatila da se i ja moram malo prilagoditi i pristati na nekakav kompromis što se tiče rada s Gideonom. Moram prestati razmišljati o timu Cross kao isključivo njegovu timu. To je sada i moj tim, pa bih trebala na neki način sudjelovati u njemu.

»Imat ću vremena sljedeći tjedan«, napokon reče Cary gledajući mene, pa Gideona.

Gideon kimne. »Onda ćemo dogovoriti za srijedu. Daj nam par dana da se oporavimo od vikenda.«

Cary se vragolasto nasmiješi. »Znači o takvom se tulumu radi.«

Uzvratila sam mu osmijeh. »Ima li ikakva druga vrsta?«

*

»Kako si?« pitala sam Megumi kada smo sjele ručati u četvrtak poslijepodne.

Izgedala je bolje nego u ponedjeljak, ali i dalje je bila pretopio odjevena za ljetnu vrućinu. Stoga sam naručila salatu iz dostave pa smo se smjestile u sobu za odmor umjesto da se preznojavamo na onoj užasnoj sparini vani.

Slabašno mi se nasmiješila. »Bolje.«

»Zna li Lacey što se dogodilo?« Nisam bila sigurna koliko je Megumi bliska sa svojom cimericom, ali nisam zaboravila da je Lacey prije nje hodala s Michaelom.

»Ne sve.« Megumi je plastičnom vilicom prebiralala po salati. »Osjećam se tako glupo.«

»Uvijek prvo krivimo sebe, ali *ne* znači *ne*. Nisi ti kriva.«

»Znam to, ali ipak...«

Dobro sam znala kako se osjeća. »Jesi li razmišljala o tome da razgovaraš s nekim?«

Pogledala me sklanjajući kosu iza uha. »Misliš s psihoterapeutom?«

»Da.«

»Ne baš. Gdje uopće početi tražiti nekog takvog?«

»Osiguranje nam pokriva i mentalno zdravlje. Nazovi broj na poledini zdravstvene iskaznice. Oni će ti dati popis davatelja usluga među kojima možeš birati.«

»I onda samo... izaberem jednog?«

»Pomoći ću ti.« I ako se uspijem organizirati, pronaći ću način da u većoj mjeri pomognem ženama poput nje i mene. Nešto dobro mora proizaći iz naših iskustava. Imala sam motivaciju i sredstva. Samo još moram smisliti način.

Oči joj zablistaju. »Divna si prijateljica, Eva. Hvala ti.«

Nagnula sam se prema njoj i zagrlila je.

»Više mi ne šalje poruke«, rekla je kada sam se odmaknula. »Stalno se bojim da će opet početi, ali svaki put kada prođe sat vremena bez nove poruke, osjećam se bolje.«

Zavalivši se u svoje sjedalo, u sebi sam zahvalila Clancyju. »Dobro.«

*

Završivši s poslom u pet sati, otišla sam dizalom do Cross Industriesa u nadi da ću uhvatiti par minuta vremena nasamo s Gideonom prije našeg termina kod doktora Petersena.

Cijeli sam dan razmišljala o njemu i o budućnosti kakvu sam željela s njim. Željela sam da poštuje moju individualnost i moje osobne granice, ali sam istovremeno željela i da on otvori neke svoje. Željela sam više onakvih trenutaka kao jutros s Caryjem, kada smo Gideon i ja stajali zajedno i suočili se sa situacijom kao jedno. Ne mogu stvarno inzistirati na tome ako i sama nisam voljna uložiti isti napor.

Crvenokosa recepcionerka u predvorju Cross Industriesa otvori mi vrata. Pozdravila me hladnim osmijehom koji joj nije dopirao do očiju. »Mogu li vam kako pomoći?«

»Ne treba, hvala«, odgovorila sam prolazeći pokraj nje. Bilo bi lijepo kada bi svi Gideonovi zaposlenici mogli biti srdačni kao Scott, ali ženi na recepciji očito se ne sviđam i moram to jednostavno prihvatiti.

Zaputila sam se straga prema Gideonovu uredu, ali za Scottovim stolom nije bilo nikoga.

Kroz staklo sam vidjela svog muža na djelu, kako vodi sastanak s ležernim autoritetom. Stajao je ispred svog stola i naslanjao se na njega s gležnjevima prekrivenim jedan preko drugoga. Na sebi je imao sako i obraćao se publici koja se sastojala od dva muškarca u odijelima i jedne žene s predivnim parom Louboutinki. Scott je sjedio sa strane i vodio bilješke na tabletu.

Smjestivši se u jedan od naslonjača pokraj Scottova stola, promatrala sam Gideona s jednakim ushićenjem kao i ostali koji su se nalazili s njim u sobi. Uvijek me iznova zadivi koliko je samouvjeren za nekog tko ima samo dvadeset osam godina. Ljudi s kojima je imao sastanak djelovali su dvostruko stariji od njega, ali njihov govor tijela i usredotočena pozornost jasno su ukazivali na to koliko poštuju mog muža i ono što govori.

Da, novac govori – i to glasno – a Gideon ga je imao na tone. Ipak, on je svoju moć i kontrolu iskazivao profinjenim postupcima. Shvatila sam to nakon što sam živjela s Nathanovim ocem, mamnim prvim suprugom, koji je moć koristio kao instrument prisile.

Gideon je znao zaokupiti pozornost svih prisutnih u prostoriji bez busanja u prsa. Ne vjerujem da okruženje pri tome igra ikakvu ulogu; bio bi jednako impresivan u bilo čijem uredu.

Okrenuo je glavu i pogled mu se sretne s mojim. U sjajnim plavim očima nije bilo iznenađenja. Znao je da sam ondje, osjetio me upravo onako kao što sam i ja često bez gledanja znala osjetiti da mi se približava. Na neki smo način bili povezani, na nekoj razini koju nisam znala objasniti. Bilo je trenutaka kada ne bi bio sa mnom i kada bih samo željela da jest, ali ipak bih osjećala njegovu blizinu.

Nasmiješila sam se, a potom potražila mobitel u torbi. Nisam htjela da Gideon dobije dojam da samo sjedim i čekam, premda mu to ne bi stvaralo nikakav pritisak.

Majka mi je poslala desetak e-mailova s priloženim fotografijama vjenčanica, cvijeća i dvorana za vjenčanja te me podsjetila na to da moramo razgovarati o tome da tata želi platiti vjenčanje. Taj

sam razgovor odgađala cijeli tjedan, pokušavajući se pripremiti za njezinu reakciju. Stigla je još jedna poruka od Bretta u kojoj mi kaže da moramo razgovarati... hitno. Ustala sam i ogledala se oko sebe u potrazi za mirnim kutkom gdje bih mogla obaviti taj poziv. Umjesto toga, ugledala sam starijeg Christophera Vidala kako dolazi iza ugla.

Gideonov oćuh na sebi je, kao i inaće, imao kaki hlaće i mokasine, sa svijetlo plavom košuljom raskopćana ovratnika i podvijenih rukava. Kovrćava kosa tamne bakrene boje koju je prenio na mlađeg Christophera bila je uredno podšišana, a iznad zelenih oćiju protezale su se bore, iza klasićnih naoćala s mjedenim okvirom.

»Eva.« Chris uspori korak dok mi se priblićavao. »Kako si?«

»Dobro. A vi?«

Kimnuo je i preko mog ramena bacio pogled prema Gideonovu uredu. »Ne mogu se poćaliti. Imaš li minutu? Volio bih s tobom o nećemu razgovarati.«

»Naravno.« Okrenula sam se ćuvši otvaranje vrata iza svojih leća i vidjela Scotta kako izlazi.

»Gospodine Vidal«, rekao je prilazeći nam. »Gospoćice Tramell. Gospodin Cross bit će zauzet joć nekih petnaestak minuta. Mogu li vam donijeti nećto za piće dok ćekate?«

Chris odmahne glavom. »Meni nićta, hvala. Ali ako imate neku prostoriju gdje bismo mogli na miru razgovarati, to bi bilo izvrsno.«

»Naravno.« Scott me pogleda.

»Ne bih nićta, hvala«, odgovorila sam.

Odloćivši tablet na stol, Scott nas uvede u salu za sastanke s prekrasnim pogledom na grad. Dugaćak, ulaćten drveni stol presijavao se ispod skrivene rasvjete, s odgovarajućim regalom na jednom zidu i velikim monitorom na drugom.

»Ako nećto trebate«, poćeo je, »samo pritisnite jedan i pobrinut ćemo se za to. Ondje u ormariću ima kave i vode.«

Chris kimne. »Hvala, Scott. Cijenim ovo.«

Nakon ćto je Scott otićao, Chris mi pokaće da sjednem, a potom se smjesti na stolac s moje desne strane i okrene se prema meni.

»Kao prvo, ćestitam na zarukama.« Nasmijećio se. »Ireland

0 tebi govori samo najbolje i znam da si puno pridonijela njezinu zblićavanju s Gideonom. Na tome sam ti beskrajno zahvalan.«

»Nisam puno ućinila, ali drago mi je to ćuti.«

Posegnuo je za mojom lijevom rukom koju sam drćala na stolu. Palcem je njećno prećao preko mog zarućnićkog prstena i snućdeno se nasmijećio. Je li razmićljao o tome da je Geoffrey Cross taj prsten izabrao za Elizabeth?

»Prsten je prekrasan«, napokon progovori. »Siguran sam da je Gideonu puno znaćilo kada ti ga je dao.«

Nisam znala ćto bih na to rekla. Mom je muću taj prsten puno znaćio jer predstavlja simbol ljubavi izmeću njegovih roditelja.

Chris mi pusti ruku. »Elizabeth ovo jako tećko pada. Siguran sam da svaka majka proćivljava mnogo sloćenih osjećaća kada joj prvo dijete odlući stupiti u brak, naroćito sin. Moja je majka obićavala govoriti da je sin sin sve dok se ne oćeni – onda postaje suprug – ali kći je kći do kraja ćivota.«

Njegovo pomirljivo objaćnjenje izazvalo je suprotnu reakciju. Pokućavao je biti ljubazan, ali meni je već bilo dosta svih tih izgovora, naroćito kada se radilo o Elizabeth Vidal. To glumatanje mora prestati ili Gideon nikada neće prestati patiti. Ta bol mora prestati. Svaki put kada se probudi u sućama, mene to potrese viće nego prije. Mogu samo zamićljati kakvu ćtetu to ćini njemu.

Ipak, razmišljala sam da to za sada pustim na miru. Mogla bih se stalno prepirati i forsirati, ali Gideon mora biti taj koji će zahtijevati

1 čuti odgovore.

Pusti to sada. Dogodit će se kada trenutak bude povoljan.

Umjesto toga, zatekla sam samu sebe kako se naginjem naprijed jer više nisam mogla zadržati šutnju koju je Gideon tako dugo čuvao.

»Budimo iskreni«, rekoh tihim i odlučnim glasom. »Vaša žena nije ovako reagirala kada se Gideon zaručio s Corinne.« Nisam mogla biti sigurna u to, ali vidjevši Elizabeth s Corinninim roditeljima u bolnici, činilo mi se vjerojatnim.

Njegov skrušeni smiješak pokazao je da imam pravo. »Mislim da je to drugačije jer je Gideon neko vrijeme prije zaruka bio s Corinne i poznavali smo je. Ti i Gideon niste dugo zajedno pa nam treba vremena za prilagodbu. Ne bih želio da to shvatiš osobno, Eva.«

Osmijeh me isprovocirao, ali zapravo su riječi bile kap koja je prelila čašu. Ogorčenje i ljutnja nezaustavljivo su navirali i uzalud sam ih pokušavala suspregnuti.

Ni Chris nije nedužan. Sigurno nije bilo jednostavno primiti ožalošćenog, problematičnog dječaka u svoj dom – naročito kada je započeo stvarati vlastitu obitelj s Christopherom i Ireland na putu. Ipak, ženidbom s Elizabeth prihvatio je ulogu očuha i samim tim snosio je odgovornost za traženje pravde za ranjeno i iskorišteno dijete. Dovraga, i običan *stranac* imao bi obvezu prijaviti zločin.

Nagnula sam se prema njemu da vidi koliko sam gnjevna. »Ovo je *veoma* osobno, gospodine Vidal. Elizabeth se osjeća ugroženo jer ja više ne mislim tolerirati ta sranja. Oboje dugujete Gideonu ispriku i ona mora priznati da je bio zlostavljan. Inzistirat ću na tome da ispravi tu nepravdu. Možete računati na to.«

Držanje mu se vidljivo ukočilo. »O čemu govoriš?«

Zasiktala sam s gnjušanjem. »Vi to ozbiljno?«

»Elizabeth ne bi nikada zlostavljala svoju djecu«, odlučno reče budući da mu nisam odgovorila. »Ona je divna, brižna majka.«

Zatreptala sam i zagledala se u njega. Je li i on izgubio vezu sa stvarnošću kao Elizabeth? Kako se oboje mogu ponašati kao da nemaju pojma?

»Bolje ti je da objasniš što si htjela reći, Eva. I to brzo.«

Zaprepašteno sam utonula natrag u stolac. Ako je to bila gluma, onda zavređuje vražjeg Oscara.

Nasrnuo je naprijed ne ustajući, nakostriješen i agresivan. »Govori. *Smjesta*.«

Glas mi je pukao. Jedva se čuo. »Netko ga je silovao. Psihoterapeut koji ga je posjećivao.«

Chris se zaledio. Nekoliko trenutaka nije čak ni disao.

»Rekao je Elizabeth, ali nije mu vjerovala. Zna da joj je rekao istinu, ali zanijekala je to iz tko zna kakvog glupog razloga koji je smislila.«

Uspravio se silovito odmahujući glavom. »Ne.«

Otpor sadržan u jednoj riječi natjera me da skočim na noge. »Hoćete li i vi to poreći? Tko bi lagao o nečem takvom? Imate li uopće pojma koliko mu je teško bilo priznati što se događa? Koliko je zbunjen morao biti jer mu je čovjek kojem je vjerovao radio takve stvari?«

Chris podigne pogled prema meni. »Elizabeth ne bi nikada ignorirala... nešto takvo. Sigurno se radi o nesporazumu. Zabunila si se.«

Vidjela sam njegove raširene zjenice i blijede usne, ali nisam ga htjela žaliti. »Obavila je formalnosti. To je sve. Kada je trebalo poduzeti nešto konkretno, odlučila je stati na stranu svih drugih osim svog rođenog djeteta.«

»Ne znaš što govoriš.«

Zgrabila sam torbicu i prebacila je preko ramena. Sagnula sam se prema njemu i našla se s njim u razini očiju. »Gideon je bio silovan. Jednog dana, vi i vaša supruga pogledat ćete ga u oči kao što ja sada gledam vas i priznat ćete to. I ispričat ćete mu se za sve one godine koje je morao sam živjeti s tim.«

»Eva.«

Gideonov glas praskom se razlomi kroz zrak, tako da sam poskočila. Naglo sam se uspravila i posrnula ugledavši ga.

Stajao je na otvorenim vratima i takvom silinom stezao ručku da je pravo čudo da je nije odlomio. Lice mu je bilo skamenjeno, tijelo ukočeno, a njegov me pogled palio nekom drugom vrstom vatre. Bio je to bijes. Još ga nikada nisam vidjela ovako gnjevnog.

Chris s mukom ustane. »Gideone. Što se događa? Što ona to govori?«

Gideon munjevito ispruži ruku i zgrabi me. Tako me snažno povukao na hodnik da sam uzbunjeno zacvilila. Čak i nakon što me pustio, osjetila sam peckanje na mjestu gdje su me njegovi prsti stezali.

Rukom na mojim križima gurao me prema naprijed tako dugim i brzim koracima da sam se sva potrgala pokušavajući pratiti njegov ritam.

»Gideone, čekaj«, rekla sam bez daha, dok mi je srce luđački tuklo. »Mi – «

»Ni jedne jebene riječi«, oteresao se grubo me gurnuvši kroz staklena sigurnosna vrata u predvorje s dizalima.

Čula sam kako Chris doziva Gideona. Uspjela sam ga vidjeti kako trči prema nama netom prije nego što su se vrata dizala zatvorila.

9. poglavlje

Kada sam Evu izveo iz Crossfirea, Angus je bacio samo jedan . pogled na moje lice i osmijeh mu je nestao. Otvorio je stražnja vrata Bentleya i maknuo se u stranu promatrajući me kako guram svoju ženu u automobil.

Pogledi su nam se sreli iznad njezine glave dok se zavlačila na stražnje sjedalo. Pročitao sam poruku u njegovim svijedo plavim očima. *Budi nježan prema njoj.*

Nije znao koliki je napor bio pokazati toliku suzdržanost prema van. Osjećao sam kako mi vene na sljepoočnicama pulsiraju i poput jeke prenose divlji ritam koji mi udara kroz kitu.

Umalo sam zaustavio dizalo na pola puta prema dolje i poševio Evu uza zid poput životinje. Jedino što me u tome spriječilo bile su sigurnosne kamere i oči zaštitara koji pozorno prate slike na zaslonima.

Želio sam je zauzdati. Zariti joj zube u rame i zakucati je. Ovladati njome. Ona je tigrica koja pruža kandže i reži na svakog za koga vjeruje da mi je učinio nešto nažao i moram je ukrotiti. Natjerati je da mi se podčini.

»Prokletstvo«, procijedio sam zaobilazeći automobil odostraga kako bih došao na drugu stranu. Eva je potpuno divlja. Ne mogu je kontrolirati.

Smjestio sam se na sjedalo i s treskom zalupio vratima. Zurio sam kroz prozor jer sam se bojao onoga što bih mogao učiniti ako je pogledam. Ona je zrak koji udišem, a u tom trenutku nisam mogao doći do daha.

Stavila mi je ruku na bedro. »Gideone...«

Zgrabio sam tanku ruku na kojoj je moj prsten i gurnuo je između nogu te joj zabio bolno nabreklu kitu u dlan. »Još jednom otvori usta i ovo ću ti ugurati u njih.«

Zaprepašteno je dahnula.

Angus sjedne za upravljač i upali motor. Osjetio sam Evin pogled na svom licu. Izvukla je ruku i umalo sam zastenjao ostavši bez njezina dodira. Pomaknula se i sklupčala uz mene. Drugu je ruku ponovno zavukla između mojih nogu i dlanom mi posesivno obujmila kitu. Utisnula mi je poljubac u čeljust.

Zavukao sam joj ruku iza leđa i zagrlio je. Duboko sam udahnuo, udišući i njezin miris.

Bentley se polagano odvojio od ivičnjaka i stopili smo se s gustim gradskim prometom.

*

Tek kada smo se zaustavili ispred poslovne zgrade u kojoj je doktor Petersen imao svoj ured, sjetio sam se našeg zajedničkog termina. Brojao sam minute dok ne stignemo kući da Evu mogu uzeti onako kako mi je trebalo... brzo... čvrsto... žestoko.

Počela se pridizati kada je Angus izašao iz automobila. Pojačao sam stisak ruke oko nje. »Ne danas«, rekoh čvrstim glasom.

»Dobro« šapnula je i ponovno me poljubila u čeljust.

Angus otvori vrata. Odvojila se od mene, a potom ipak izašla. Prošla je kroz okretna vrata i ostavila me da zurim za njom.

»Isuse.«

Sagnuvši se Angus zaviri u unutrašnjost automobila prema meni. »Terapija za parove znači da oboje morate ići.«

Ljutito sam ga odmjerio. »Prestani uživati u ovome.«

Smiješak u njegovim očima pretvorio se u širok osmijeh. »Voli te, čovječe, svidjelo se to tebi ili ne.«

»Naravno da mi se sviđa«, promrmljao sam gledajući preko ramena da vidim ide li neki auto prije nego što otvorim vrata i izađem na cestu. Zaobišao sam automobil sa stražnje strane. »To ne znači da nije opasno nepredvidiva.«

Angus zatvori vrata. Prosijeda crvena kosa koja mu je izvirivala ispod šoferske kape zaleprša na ljetnom povjetarcu. »Ponekad vodiš, ponekad pratiš. Pretpostavljam da ćeš još neko vrijeme gundati zbog ove druge varijante.«

Ogorčeno sam zarežao. »Razgovarala je s Chrisom.«

Iznenadeno je podigao obrve iako je kimnuo glavom. »Vidio sam da je ušao u zgradu.«

»Zašto to, dovraga, ne ostavi na miru?« Zakoračio sam na pločnik i poravnao prsluk te poželio da i svoje misli mogu tako jednostavno dovesti u red. »Ne može promijeniti prošlost.«

»Ne razmišlja ona o prošlosti.« Nakratko mi spusti ruku na rame. »Nego o budućnosti.«

*

Pronašao sam Evu kako uzrujano korača po ordinaciji doktora Petersena, mašući rukama dok govori. Dobri je doktor sjedio na svom uobičajenom stolcu, a pozornost mu je bila usmjerena na tablet na kojem je vodio bilješke.

»Cijela me ta situacija izluđuje«, pjenila se. U tom trenutku ugledala me kako stojim na vratima i zastala usred koraka.

»Gideone.« Blistav osmijeh obasja joj lijepo lice.

Nema toga što ne bih učinio za taj sretan izraz na njezinu licu. Sama činjenica da se tako nasmiješila samo zato što me vidjela...

»Eva. Doktore.« Sjeo sam na sofu. Koliko mu je dosada rekla?

Doktor Petersen slijedio me pogledom. »Pozdrav, Gideone. Drago mi je da ste nam se ipak pridružili.«

Potapšao sam jastuk pokraj sebe i čekao da Eva dođe sjesti.

»Planiramo povratak u *penthouse* na Petoj aveniji zajedno s Caryjem«, rekoh samouvjereno kada se smjestila kraj mene, skrećući razgovor na teritorij na kojem se puno ugodnije osjećam. »Pretpostavljam da će to za sve nas biti uzbudljiva promjena.«

Eva me zaprepašteno pogledala.

Doktor Petersen odloži olovku. »Eva mi je upravo pričala o posjeti vašeg očuha. Volio bih čuti nešto više o tome prije nego što odemo dalje.«

Isprepleo sam prste s Evinima. »Ne želim o tome razgovarati.«

Zurila je u mene. Okrenuvši glavu prema njoj pogledao sam je u oči i ostao bez daha. Taj novi izraz na njezinu licu zadao mi je bol iz sasvim drugačijeg razloga.

Terapija tek što je započela, a meni se već činilo da neću moći dočekati da završi.

*

Rekao sam Angusu da nas vozi kući – u *penthouse*.

Eva je očito bila izgubljena u vlastitim mislima jer se silno iznenadila kada joj je poslužitelj otvorio vrata. Stigli smo u podzemnu garažu ispod zgrade.

Pogledala me.

»Objasnit ću«, rekao sam primajući je za lakat i vodeći je prema dizalu.

Gore smo se vozili u tišini. Kada su se vrata dizala otvorila u našem privatnom predvorju, osjetio sam kako u njoj raste napetost. Gotovo mjesec dana nismo bili zajedno u *penthouseu*.

Posljednji put smo u ovom predvorju bili one noći kada je došla tražiti objašnjenje za Nathanovu smrt.

I mene je bilo strah. Užasno sam se bojao da sam učinio nešto što mi neće moći oprostiti.

Ovdje smo doživjeli mnoge eksplozivne trenutke. *Penthouse* nije posvjedočio toliko puno radosti i ljubavi između nas dvoje kao tajni stan na Upper West Sideu. Ali to ćemo promijeniti. Jednog dana osvrnut ćemo se oko sebe i ovaj će nas stan podsjećati na sve korake na našem zajedničkom putovanju, dobre i loše. Nisam htio zamišljati bilo što drugo.

Otvorio sam vrata i pokazao joj da uđe ispred mene. Odbacila je torbicu na naslonjač i izula cipele. Skinuo sam sako, objesio ga na naslon jednog barskog stolca u kuhinji i izvadio bocu crnog vina sa stalka.

»Razočarao sam te«, doviknuo sam otvarajući bocu. Eva je dotapkala do otvorenog prolaza prema kuhinji i naslonila se na zid od svijetlog kamena. »Ne, nisi ti.«

Vadeći bokal i dvije čaše iz ormarića, razmišljao sam što odgovoriti. S mojom je ženom teško pregovarati. U svaki drugi posao ulazim sa spoznajom da mogu uzeti ili ostaviti. Nema tog sporazuma od kojeg ne mogu odustati i otići.

Osim od onih koji mi ugrožavaju kontrolu nad Evom.

Pridružila mi se uz otok dok sam vino iz boce pretakao u bokal.

Položila mi je ruku na rame. »Nismo dugo zajedno, Gideone, a ti si već toliko daleko otišao. Neću te forsirati da odeš još dalje. Za te stvari treba vremena.«

Pustio sam da se vino slegne i okrenuo se prema njoj privlačeći je k sebi. Posljednjih sat vremena činila se tako dalekom i ta me udaljenost ubijala.

»Poljubi me«, promrmljao sam.

Zabacivši glavu unatrag, Eva podigne usne prema meni. Prislonio sam usne na njezine, ali nisam učinio ništa više jer sam želio da ona bude ta koja će napraviti prvi korak. Trebalo mi je da to bude ona.

Zastenjao sam kada mi je jezikom lagano prešla po rubu usana. Osjećaj njezinih prstiju koji mi uranjaju u kosu na potiljku donio mi je smirenje. U mekoći njezinih usana koje su klizile po mojim naslućivala se isprika, a u tihom uzdahu predaje osjećala se ljubav.

Obuhvatio sam je i podigao s poda, osjetivši tako silno olakšanje kada sam shvatio da me još uvijek želi, da mi se zavrtjelo u glavi od toga. »Eva... Žao mi je.«

»Pst, ljubavi, u redu je.« Odmaknula se i dodirnula mi lice, objumivši ga s oba dlana. »Ne moraš mi se ispričavati.«

Zapeklo me u grlu. Podigao sam je na pult i stao između njezinih raširenih nogu. Suknja joj se zadigla i razotkrila rubove podvezica. Želio sam je. U svakom pogledu.

Prislonio sam čelo na njezino. »Uzrujana si jer nisam želio razgovarati o Chrisu.«

»Nisam očekivala da ćeš to tako apsolutno izbjegavati, ništa više.« Poljubila me u obrvu i prstima mi sklonila kosu s lica. »Trebala sam razmotriti tu mogućnost, s obzirom na to koliko si bio ljut kada smo otišli iz Crossfirea.«

»Ne na tebe.«

»Na Chrisa?«

»Na cijelu situaciju.« Glasno sam izdahnuo. »Ti očekuješ da se ljudi promijene, a to se ne događa. U međuvremenu, izazivaš nove nevolje u vrijeme kad već ionako imamo dovoljno problema. Samo želim uživati na miru s tobom, Eva. Želim dane koje provodimo sami i sretni i bez ikakvih sranja.«

»I noći kada odlaziš spavati u drugi krevet? U drugu sobu?«

Zatvorio sam oči. »O tome se zapravo radi?«

»Ne u potpunosti, ali djelomično, da. Gideone, želim biti s tobom. Na javi i u snu.«

»Shvaćam, ali – «

»Taj mir koji tražiš? Danju se pretvaraš da ga imaš, a noću patiš bez njega. To te razdire iznutra i mene ubija dok gledam kada ti se to dogodi. Ne želim da zauvijek živiš ovako. Ne želim da *mi* zauvijek ovako živimo.«

Pogledao sam je i duša mi se ogolila pred tim predivnim sivim očima pred kojima ništa nisam mogao sakriti. U njezinu pogledu bilo je toliko puno ljubavi. Ljubavi i brige, razočaranja i nade. Viseće svjetiljke iznad kuhinjskog otoka obasjale su joj plavu kosu i podsjetile me na to koliko mi je dragocjena. Dar koji nikada nisam očekivao.

»Eva... Razgovaram s doktorom Petersenom o noćnim morama.«

»Ali ne o onome što ih uzrokuje.«

»Ti pretpostavljaš da je Hugh problem«, rekoh ravnomyernim glasom, osjetivši kako mi mržnja i poniženje pale utrobu. »Umjesto o njemu, razgovarajmo o mom ocu.«

Odmaknula se. »Frajeru... Ne znam što je točno u tvojim snovima, ali vidjela sam da se budiš na dva različita načina: spreman da se potučeš s nekim ili plačeš kao da ti se srce slama. Zbog onog što govoriš kada se budiš zamahujući šakama prilično sam sigurna da se braniš od Hugh-a.«

Udahnuo sam naglo i duboko. Žestilo me to da moj nekadašnji terapeut – i zlostavljač – može segnuti iz groba i dodirnuti Evu kroz mene.

»Slušaj.« Ovila je noge oko mojih kukova. »Rekla sam da te neću forsirati i to sam ozbiljno mislila. Da naša veza traje dvije godine, možda bih napravila ozbiljnu frku. Ali radi se samo o par mjeseci, Gideone. Već sama činjenica da odlaziš na terapiju i razgovaraš o svom ocu za sada je više nego dovoljna.«

»Je li?«

»Da. Ali ima stvari o kojima nikada ne možemo razgovarati, a proganjaju te. Doktor Petersen već radi s hendikepom zbog toga. Što više kriješ od njega, manje ti može pomoći.«

Nathan. Nije morala izgovoriti ime.

»Trudim se, Eva.«

»Znam.« Rukama mi je zagladila ramena, a potom posegnula za gumbima mog prsluka. »Samo mi reci da se ne nadaš da ćeš zauvijek moći izbjegavati razgovor o tome. Reci mi da samo radiš na tome.«

Srce mi je počelo brže tući. Uhvatio sam je za zapešća i čvrsto ih držao, koristeći se njome kao sidrom. Osjećao sam se stiješnjeno u kut, zarobljeno između njezinih potreba i mojih vlastitih, koje su se u tom trenutku činile strahovito različitim.

Usne joj se razdvoje pod pritiskom mojih ruku, a grudi su joj se nadimale od ubrzanog daha. Dodir koji sputava, zapaljeni pogled, ton moga glasa... Eva je na moje neizgovorene zahtjeve reagirala kao da je to uvježbavala.

»Dajem najbolje od sebe«, rekao sam joj.

»To nije odgovor.«

»To je sve što u ovom trenutku imam, Eva.«

Progutala je slinu, uskomešanih misli dok joj se tijelo lagano meškolojilo. »Poigravaš se sa mnom«, tiho je rekla. »Manipuliraš mnome.«

»Ne. Govorim ti istinu, premda to nije ono što želiš čuti. Rekla si da nećeš forsirati. Jesi li to ozbiljno mislila?«

Ovlaživši usne vrhom jezika, zagledala se u mene. Potom je kimnula. »Da.«

»Dobro. Idemo onda večerati i popiti malo vina. Poslije toga, ako se želiš igrati, samo reci.«

»Igrati? Kako?«

»Imam svileno uže koje sam ti kupio.«

Raširila je oči. »Svileno uže?«

»Grimizno crveno, naravno.« Pustio sam je i odmaknuo se korak unatrag dajući joj malo prostora da razmisli i posegnuo za bokalom da joj natočim čašu. »Volio bih te vezati kada budeš spremna za to. Ako ne večeras, onda jednog dana. Ni ja neću forsirati.«

Oboje smo usmjeravali jedno drugo u pravcima koji nisu bili ugodni.

Odlučila je vjerovati da je educirani promatrač dio odgovora koji tražimo. Ja sam pak vjerovao da sami možemo pronaći mnoge odgovore, nas dvoje sami dok se povezujemo na najintimniji mogući način.

Iscjeljivanje seksom. Što bi moglo biti savršenije za dvoje ljudi s prošlošću kakvu imamo Eva i ja?

Prihvatila je vino koje sam joj pružio. »Kada si to kupio?«

»Prije tjedan dana. Možda dva. Nisam to mislio upotrijebiti u skorije vrijeme, ali danas si me navela da to poželim.« Otpio sam gudjaj i pustio da mi se vino kotrlja oko jezika. »Eto, sad kad sam to rekao, bio bih savršeno sretan i s tim da te samo pošteno poševim.«

Vino je malo bućnulo u njezinoj čaši dok ju je prinosila ustima. Ispila ju je u dahu, ostavivši tek nekoliko kapi na dnu. »Jer si ljut na mene zbog toga što sam razgovarala s Chrisom.«

»Rekao sam ti da nisam.«

»Bio si užasno ljut kada smo otišli.«

»Užasno napaljen.« Oporo se nasmiješih. »Ne mogu objasniti zašto, jer ni sam to ne razumijem.«

»Pokušaj.«

Podigao sam ruku i jagodicom palca prešao joj preko usana. »Vidio sam te tako ljutitu, strastvenu, spremnu za borbu i poželio zarobiti svu tu silu ispod sebe. Tjeraš me da te poželim čvrsto držati pod sobom, dok me grebeš i vrištiš, dok tvoja pica muze moju kitu koja se zabija u tebe. Moja. Samo moja.«

»Gideone.« Odložila je čašu u stranu, zgrabila me i poljubila s divljom požudom za koju sam se nadao da se nikada neće utišati.

»Kako to da nikada nisi rekao Chrisu što se dogodilo s Hughom?«

Neželjeno pitanje došlo je iz jebeno vedrog neba. Zastao sam usred gutljaja i odjednom mi komadić *pizze* u ustima više nije bio ukusan. Spustio sam ostatak kriške na tanjur ispred sebe, uzeo ubrus i obrisao si usta. »Zašto opet razgovaramo o tome?«

Eva me namršteno pogleda sjedeći na podu pokraj mene između stolića i kauča u dnevnoj sobi. »Nismo razgovarali o tome.«

»Nismo? U svakom slučaju, nije bitno. Majka mu je rekla.«

Još se više namrštila. Posegnula je za daljinskim od televizora i smanjila glasnoću, utišavši glasove policijskih inspektora na zaslonu. »Mislim da nije.«

Naglo sam ustao i zgrabio svoj tanjur. »Rekla mu je, Eva.«

»Jesi li siguran?« Slijedila me u kuhinju.

»Da.«

»Kako?«

»Razgovarali su o tome jednu večer za stolom, što ja ne želim.«

»Ponašao se kao da nije znao.« Naslonila se rukama na pult dok sam ostatke svoje *pizze* bacao u smeće. »Djelovao je iskreno zbunjen i užasnut.«

»Onda je neosjetljiv kao moja majka. To te ne bi trebalo iznenaditi.«

»Što ako nije znao?«

»Pa što onda?« Odložio sam tanjur u sudoper, a od zaostalog mirisa hrane okrenuo mi se želudac. »Koji je kurac to sada više važno? Prošlo je, Eva. Prošlo je i gotovo. Pusti to.«

»Zašto se toliko ljutiš?«

»Zato što sam mislio provesti mirnu večer sa svojom ženom. Večerati, popiti malo vina, gledati televiziju, poslije voditi ljubav... nakon dugog, napornog dana.« Izašao sam iz kuhinje. »Zaboravi. Vidimo se ujutro.«

»Gideone, čekaj.« Zgrabila me za ruku. »Ne idi ljutit u krevet. Molim te. Zao mi je.« Zastao sam i sklonio njezinu ruku sa svoje. »I meni.«

*

»Počni polako«, šapuće mi, s usnama tik uz moje uho.

Osjećam da je sve više uzbuđen. Pružio je ruku oko mene ondje gdje sam si gladio penis. Dlanom mi je prekrpio ruku. Dah mu je bio ubrzan i plitak. Njegova me erekcija okrnula po stražnjici.

Osjećam mučninu u želucu. Znojim se. Ne mogu ostati tord, unatoč tome što nauljenim dlanovima klizim gore i dolje, a njegova me ruka vodi.

»Previše razmišljaš«, govori mi. »Usredotoči se na to koliko je to dobar osjećaj. Gledaj tu ženu ispred sebe. Želi da je pojebeš. Zamisli kako bi bilo da ga uguraš u nju. Meko. Toplo. Vlažno. I usko.« Stisak mu se pojača. »Tako usko.«

Gledam duplericu rastvorenu povrh kotlića. Ima tamnu kosu i plave oči, a noge su joj dugačke. Uvijek tako izgledaju, te žene na slikama koje Hugh donosi.

Dahće mi u uho i mučnina se vraća. Nije dobro. Nešto nije u redu sa mnom. Ovo se ne čini u redu. Zbog njegove gorljive želje osjećam se prljavo. Zločesto.

Ja sam zločesto dijete, čak i mama to kaže. Viče na mene kada plače, kada je ljuta na mene zbog tate.

Tiho stenjanje presiječe njegovo teško disanje. Taj zvuk dopire do mene. Godi mi, premda to ne želim.

Ne mogu disati, misliti, boriti se...

»To je to«, potiče me. Drugu ruku gume mi između guzova.

Pokušam se odmaknuti, ali uhvatio me u stupicu. Veći je od mene, snažniji. Koliko god se opirao, ne mogu ga odgurnuti.

»Nemoj«, kažem mu, meškoljeći se.

»Sviđa ti se«, grokće. Rukom me pumpa sve jače. »Svaki put špricaš kao fontana. U redu je. I treba ti goditi. Bit će ti bolje kada svršiš. Nećeš se toliko svađati s majkom...«

»Ne. Nemoj! O, Bože...«

Ugura dva skliska prsta u mene. Plačem, izmičem se, ali on ne prestaje. Trlja me i zabija prste u mene i pogađa onu točku zbog koje želim svršiti više nego išta. Užitek raste unatoč suzama koje me peku u očima.

Glava mi padne naprijed. Brada mi dodirne prsa koja se nadimaju. Dolazi. Ne mogu ga zaustaviti...

Odjednom, gledam dolje s veće visine. Ruke su mi odjednom duže, podlaktice deblje i prožete su venama. Imam tamne dlačice na rukama i prsima, a mišići na trbuhu ocrtavaju se dok se borim protiv orgazma koji ne želim.

Više nisam dijete. Ne može me više povrijediti.

Na duplerici leži nož i presijava se na svjetlu koje dolazi s ogledala iznad umivaonika kraj mene.

Zgrabim ga i oslobodim se prstiju koji me siluju. Okrenem se i zabijam mu oštricu noža u prsa.

»Ne diraj me!« urlam i hvatam ga za rame, povlačim ga na nož, sve do balčaka.

Hugh užasnuto razrogači oči. Usta mu se otvore u nijemom krik.

Lice mu promijeni oblik u Nathanovo. Kupaonica mog djetinjstva zatreperi i pretvori se u nešto drugo. Sada smo u jezivo dobro poznatoj hotelskoj sobi.

Srce mi lupa jače. Ne smijem biti ovdje. Ne smiju me naći ovdje. Ne smiju naći moje tragove. Moram otići.

Posrćem unatrag. Jednim pokretom izvlačim krolju obliven nož.

Nathanove oči postaju bijele s nadolazećom smrću. Sive su. Sive oči. Prelijepo, voljene oči boje sive grlice. Evine oči. Magla se navlači nad njih...

Eva krvari preda mnom. Umire preda mnom. Ubio sam je. Bože...

Anđele!

Ne mogu se pomaknuti. Ne mogu je dosegnuti. Stropošta se na pod, otupjelih, beživotnih očiju –

Probudio sam se s trzajem, boreći se za zrak i pridigao se tako naglo da sam osjetio hladan povjetarac na znojem natopljenoj koži. Od panike i straha koji su me gušili nisam mogao disati. Strgnuo sam plahtu omotanu oko nogu i oteturao iz kreveta, slijep od užasa. Želudac mi se digao u znak prosvjeda pa sam pojurio prema kupaonici i jedva stigao do zahodske školjke prije nego što sam povratio.

*

Otuširao sam se i isprao ljepljivi znoj sa sebe.

Tugu i očajanje nije bilo tako jednostavno otresti. Pritiskali su me i gušili dok sam suhim ručnikom trljao kožu. Proganjalo me sjećanje na Evino blijedo lice unakaženo izdajom i smrću. Nisam ga mogao izbiti iz glave.

Skinuo sam posteljinu grubim trzajima, a potom navukao čistu plahtu preko madraca.

»Gideone.«

Uspravio sam se i okrenuo začuvši Evin glas. Stajala je na vratima moje spavaće sobe i rukama gnječila rub majice koju je imala na sebi. Obuzme me snažno žaljenje. Otišla je spavati sama u sobu koju sam preuredio tako da izgleda točno kao njezina spavaća soba na Upper West Sideu.

»Hej«, reče tiho, oprezno, meškoljeći se s jedne noge na drugu, po čemu sam znao koliko se nelagodno osjeća. Koliko uplašeno. »Jesi li dobro?«

Svjetlo iz kupaonice obasjalo joj je lice, razotkrivajući tamne podočnjake i crvene oči. Zaspala je u suzama.

To sam joj ja učinio. Zbog mene se osjeća nedobrodošlom, neželjenom, o njezinim sam mislima i osjećajima vodio manje računa nego o svojim. Dopustio sam da nagon iz prošlosti napravi razdor između nas.

Ne, to nije istina. Dopustio sam da je moj strah odgurne.

»Ne, anđele, nisam.«

Prišla je korak bliže, a potom se zaustavila.

Raširivši ruke, promuklim glasom rekoh: »Žao mi je, Eva.«

Dotrčala je k meni, a tijelo joj je bilo bujno i toplo. Prečvrsto sam je stegnuo, ali nije se žalila. Prislonivši obraz na njezino tjeme, udisao sam njezin miris. Mogu se suočiti s bilo čime – *voljan* sam suočiti se s bilo čime – sve dok je ona uz mene.

»Bojim se.« Glas mi je bio tek slabašni šapat, ali čula ga je.

Zarila mi je prste u leđa privlačeći me bliže.

»Nemoj. Ovdje sam.«

»Trudit ću se više«, obećao sam. »Nemoj odustati od mene.«

»Gideone.« Uzdahnula je i svojim mi toplim dahom nježno okrznula prsa. »Toliko te volim. Samo želim da budeš sretan. Žao mi je što sam te forsirala nakon što sam rekla da neću.«

»Ja sam kriv. Zaribao sam. Žao mi je, Eva. Tako mi je žao.«

»Pst. Ne moraš se ispričavati.«

Podigao sam je i pažljivo položio na krevet. Uvukao sam joj se u naručje, omotao se oko nje i naslonio lice na njezin trbuh. Prošla mi je prstima kroz kosu, masirala mi vlasište, potom potiljak i leđa. Prihvatila me, svim mojim manama usprkos.

Njezina pamučna majica natopila se mojim suzama i sklupčao sam se čvršće uz nju, posramljen.

»Volim te«, promrmljala je. »Nikada neću prestati.«

*

Gideone.

Promeškoltio sam se na zvuk Evina glasa, a potom i na dodir njezine ruke koja mi klizi niz prsa. Otvorivši umorne, upaljene oči vidio sam kako se nagine nad mene. Soba je bila lagano osvijetljena nadolazećim svitanjem, a kosa joj se sjajila na oskudnom svjetlu.

»Anđele?«

Pomaknula se i prebacila nogu preko mene. Uzdigla se i opkoračila me. »Učinimo ovaj dan našim najboljim danom do sada.«

Progutao sam slinu. »Slažem se s tim planom.«

Njezin smijeh je moj život. Posegnula je za nečim što je bila ostavila na jastuku, a trenutak poslije iz zvučnika na stropu se počela razlijevati tiha glazba.

Trebao mi je trenutak da je prepoznam. »Ave Maria.«

Dodirnula mi je lice i vrhovima prstiju klizila po obrvi. »Dobro?«

Htio sam joj odgovoriti, ali u grlu me previše stezalo. Mogao sam samo kimati glavom. Kako da joj kažem da mi se čini kao san, kao veličanstveni raj koji nisam zaslužio?

Posegnula je iza leđa i odgurnula mi plahtu ispod bokova, da joj ne smeta. Prekriživši ruke ispred grudi, podigla je majicu i svukla je preko glave. Bacila ju je u stranu.

Zadivljen, borio sam se da dođem do glasa. »Bože, predivna si«, rekoah promuklo.

Pružio sam ruke prema njoj i klizio po mekim oblinama i dolinama njezina zamamna tijela. Pridigao sam se i ukopavši pete u madrac, odgurao sam nas unatrag dok se nisam naslonio na zaglavljive kreveta. Jednu sam joj ruku zavukao u kosu, a drugom klizio niz vrat. Mogao bih je dirati danima i ne bi mi bilo dosta.

»Volim te«, rekla je naginejući glavu i zarobila mi usta vrućim, zapovjednim poljupcem.

Prepustio sam joj se, potpuno se otvorio. Eva me lizala duboko, gladila me jezikom, mekim i vlažnim usnama.

»Reci mi što trebaš«, promrmljao sam, izgubljen u nježno prigušenoj glazbi. Izgubljen u njoj.

»Tebe. Samo tebe.«

»Uzmi me, onda«, rekoah. »Tvoj sam.«

*

»Žao mi je što ti ja to moram reći, Cross«, reče Arash bubnjajući prstima po naslonu stolca ispred mog stola, »ali izgubio si svoj ubojiti instinkt. Eva te ukrotila.«

Podigao sam pogled s monitora. Nakon što sam jutros dva sata vodio ljubav sa svojom ženom, mogao bih priznati da se ne osjećam naročito agresivnim. Prije bih rekao da sam zadovoljen i opušten. Pa ipak...

»Samo zato što ne mislim da LanCorpov sustav za računalne igre PhazeOne ne predstavlja opasnost za GenTen, ne znači da ne obraćam pozornost.«

»Svjestan si«, ispravio me, »što nije isto što i obraćati pozornost. I jamčim ti da je Ryan Landon to zamijetio. Prije si ga svaki tjedan nečime bockao, tako da je – bilo to dobro ili loše – imao nešto za raditi.«

»Nismo li prošli tjedan zaključili posao s PosIT-om?«

»To je bila reakcija, Cross. Moraš napraviti potez koji nije on potaknuo.«

Na uredskom telefonu zazvonila je linija sinkronizirana s mojim mobitelom. Na zaslonu se pojavilo Irelandino ime pa sam posegnuo za slušalicom. »Moram se javiti.«

»Naravno«, promrmljao je.

Pogledao sam ga suženih očiju dok sam se javljao. »Ireland, kako si?«

Moja sestra obično ne zove. Najčešće razmjenjujemo poruke mobitelom i taj je oblik komunikacije oboma odgovarao. Nema neugodne tišine ni potrebe za lažnim veseljem.

»Hej, oprosti što te zovem usred dana.« Glas joj je bio čudan.

Zabrinuto sam se namrštitio. »Što se dogodilo?«

Ireland zastane. »Možda sada nije zgođan trenutak.«

Opsovao sam u sebi. Eva slično reagira kada sam previše otresit. Moram malo popustiti ženama u mom životu. Kada su u pitanju društvene interakcije, moram još puno toga naučiti.

»Zvučiš uzrujano.«

»I ti isto«, odmah je uzvratila.

»Možeš nazvati Evu i požaliti joj se. Ona će suosjećati s tobom. A sada mi reci što se dogodilo.«

Uzdahnula je. »Mama i tata svađali su se cijelu večer. Ne znam zbog čega, ali tata je vikao. On nikada ne viče, to znaš. On je najležerniji čovjek na svijetu. Ništa ga ne dira. A mama mrzi svađu. Uvijek izbjegava sukobe.«

Njezina me pronicljivost istovremeno zapanjila i impresionirala. »Žao mi je što si to morala čuti.«

»Tata je rano jutros otišao i mama od tada nije prestala plakati. Znaš li ti što se događa? Radi li se možda o tvojim i Evinim zarukama?«

Obuzme me neobičan, ali prepoznatljiv mir. Nisam znao što bih joj rekao, a nisam htio naprečac donositi zaključke. »Vjerojatno ima neke veze s tim.«

Jedino u što sam bio siguran bilo je to da ne želim da Ireland sluša kako joj se roditelji svađaju. Sjetio sam se kako je meni bilo kada su se moji roditelji svađali u danima nakon što je tatina financijska prevara razotkrivena. Još mogu čuti odjeke panike i straha. »Imaš li prijateljicu kod koje bi mogla provesti vikend?«

»Tebe.«

Prijedlog me obeshrabrio. »Želiš doći k meni?«

»Zašto ne? Nikada nisam bila kod tebe.«

Zurio sam u Arasha, koji me promatrao. Nagnuo se naprijed nalaktivši se na koljena.

Nisam znao kako odbiti, ali nisam mogao ni pristati na to. Jedina osoba koja je ikada provela noć sa mnom bila je Eva i to očito nije dobro ispalo.

»Nije važno«, rekla je. »Zaboravi.«

»Ne, čekaj.« Dovraga. »Eva i ja planirali smo izlazak s prijateljima večeras, to je sve. Samo mi treba vremena da to odgodim.«

»O, kužim.« Glas joj poprimi blaži ton. »Ne želim vam kvariti planove. Imam prijateljice koje mogu nazvati. Ne brini se zbog toga.«

»Brinem zbog tebe. Eva i ja možemo se prilagoditi; nije problem.«

»Nisam dijete, Gideone«, uzrujano odgovori. »Ne želim vam se motati po stanu znajući da ste trebali biti vani i zabavljati se. To bi bila totalna koma, zato radije ne, hvala. Radije ću se družiti sa svojim prijateljima.«

Kralješnica mi se opusti s olakšanjem. »Što misliš o večeri u subotu, umjesto toga?«

»Da? Ja sam za. Mogu li onda ostati prenoćiti?«

Nisam imao pojma kako to organizirati. Morao sam se pouzdati u to da će Eva znati što treba učiniti. »To možemo dogovoriti. Hoćeš li biti dobro do tada?«

»Isuse, daj se poslušaj.« Nasmijala se. »Zvučiš kao stariji brat. Bit ću dobro. Samo je čudno, znaš, čuti ih kako se deru. To me izbezumilo. Većina ljudi vjerojatno je navikla na to da im se roditelji svađaju, ali ja nisam.«

»Bit će dobro. Svi se parovi posvađaju, prije ili poslije.« Izgovorio sam to, ali bio sam istovremeno zbunjen i znatiželjan.

Nije valjda Eva imala pravo kada je rekla da Chris nije znao. Nisam to mogao povjerovati.

*

Upravo sam podvio rukave na svojoj crnoj košulji kada se Eva pojavila u odrazu zrcala. Smrznuo sam se i odmjerio je pogledom od glave do pete.

Odabrala je kratke hlače, jednostavnu bluzu bez rukava i sandale s visokom petom. Kosu je podigla u uobičajeni konjski rep, ali nešto je učinila s njom tako da izgleda divlje i raščupano kao da se upravo digla iz kreveta. Oči je našminkala tamnim sjenilom, a na usnama je imala svijetli ruž. Veliki zlatni kolotovi visili su joj na ušima, a iste takve narukvice ukrašavale zapešća.

Probudio sam se uz anđela. U krevet ću leći s potpuno drugačijom ženom.

Zadivljeno sam zazviždao i okrenuo leđa zrcalu da pogledam ono pravo. »Izgledaš kao jako, jako zločesta cura.«

Protresla je stražnjicom i provokativno zabacila glavu. »I jesam.«

»Dođi ovamo.«

Odmjerila me. »Radije ne bih. Moramo ići, a tebi na čelu piše >ševi me<.«

»Možemo malo zakasnit. Što trebam napraviti da te nagovorim da te hlačice nosiš samo za mene?«

Želio sam da je i drugi požele i da znaju da je moja. Želio sam je samo za sebe.

U očima joj zablista proračunat sjaj. »Mogli bismo ponovno pregovarati o ručnoj obradi.«

Sjetivši se našeg dogovora – seks na brzaka u zamjenu za ručnu obradu bez skidanja odjeće – shvatio sam da će mi hlačice prilično otežati ono prvo. Što se tiče onog drugog, nešto ću već smisliti.

Nagnuvši glavu u znak pristanka, rekoh joj: »Obuci suknju, anđele, i neka zabava započne.«

*

»Je li to bila tvoja ideja?« upita Arash kada smo se sreli pred ulazom u Starlight Lounge.

Kroz staklene zidove predvorja promatrao sam izbacivača kako nadgleda broj gostiju koji ulaze u dizalo koje će ih odvesti na najviši kat. Druga dvojica stajala su na vanjskim vratima i zaustavljala nalete svjetine koja se nadala ući na temelju dobrog izgleda, odjeće i/ili šarma.

»I ja sam iznenađen koliko i ti.«

»Mislila sam ti reći.« Eva je doslovno skakutala od uzbuđenja.

»Shawna je čula dobre stvari o ovom klubu pa sam mislila da će biti zabavno.«

»Ima izvrsne kritike na internetu«, reče Shawna, »i neki od mojih redovitih gostiju oduševljeno su pričali o tome.«

Manuel je promatrao nestrpljivo mnoštvo iza užadi, dok je Megumi Kaba samozatajno stajala između Caryja i Eve. Mark Garrity, Steven Ellison i Arnoldo stajali su odostraga, ostavljajući slobodan prolaz za one čija su imena na VTP popisu.

Cary prebaci ruku oko Megumi. »Drži se mene, mala.« Široko joj se osmjehnuo. »Pokazat ćemo im kako se to radi.«

Eva me uhvati za ruku. »Tvoje iznenađenje je stiglo.«

Slijedio sam njezin pogled i uočio par koji nam se približavao. Začuđeno sam podigao obrve prepoznavši Magdalene Perez. Držala se za ruke s čovjekom pokraj sebe i odavno nisam vidio tako vedar sjaj u njezinim tamnim očima.

»Maggie«, pozdravio sam je prihvaćajući njezinu ispruženu ruku i naginjući se da je poljubim u obraz. »Drago mi je da si došla.«

Još mi je više bilo drago da ju je Eva pozvala. Njih dvije nisu se na početku dobro slagale, što je u potpunosti bila Maggiena krivnja. Jaz između njih izazvao je napetost u inače prijateljskom

odnosu između mene i Maggie u tjednima koji su uslijedili, i bio sam spreman pomiriti se s time da će tako ostati zauvijek. Ipak, drago mi je da nisam morao.

Maggie se nacerila. »Gideone, Eva. Ovo je moj dečko, Gage Flynn.«

Rukovao sam se s njim nakon što se upoznao s Evom i zamijetio snažan stisak i staloženost kojom je odgovorio na moj prodoran pogled. I on je mene odmjerio od glave do pete, ali ja ću se dodatno potruditi. Prije kraja tjedna znat ću o njemu sve što je vrijedno znati. Maggie je dovoljno pretrpjela s Christopherom. Nisam želio da je itko ponovno povrijedi.

»Evo Willa i Natalie«, reče Eva kada su stigli i posljednji iz naše skupine.

Will Granger njegovao je *retro beat* stil koji mu je dobro pristajao. Ruku je ovio oko sitne plavokose žene koja se odijevala u istom Milu pedesetih godina i imala tetovažu na obje ruke.

Dok nas je Eva upoznavala, kimnuo sam izbacivaču da mu dam do znanja da su stigli svi iz našeg društva. Zaustavio je red i napravio nam prolaz.

Eva me sumnjičavo pogleda. »Nemoj mi reći da posjeduješ i ovaj klub.«

»Dobro, neću.«

»Znači da je tvoj?«

Rukom sam joj klizio niz leđa i zaustavio se na boku. Hlačice je zamijenila uskom suknjom s razrezom straga. Gotovo da sam poželio da se nije presvukla. Hlačice su joj otkrivala noge, a suknja isticala prekrasnu stražnjicu.

»Moraš odlučiti želiš li da ti odgovorim na pitanje ili ne«, rekao sam dok smo ulazili u klub. Glazba je bila glasna, a pjevač amater na pozornici još glasniji. Strateški raspoređena rasvjeta obasjavala je prolaze i stolove, ali i dopuštala da noćna panorama Manhattana zadivi goste. Klimatizacijski uređaji ispuhivali su sa zidova i podova i hladili prostor na ugodnu temperaturu.

»Ima li nešto u New Yorku što *ne* posjeduješ?«

Arash se nasmijao. »Više ne posjeduje hotel DArgos Regal u Trideset šestoj ulici.«

Eva je stala kao ukopana tako da se Arash zaletio u nju odostraga pa je posrnula prema naprijed. Ljutito sam ga pogledao.

Uhvativši me za ruku, Eva je povikala kroz buku prenapučena kluba. »Riješio si se hotela?«

Pogledao sam dolje prema njoj. Čuđenje i nada na njezinu licu bili su više nego dovoljna kompenzacija za financijski gubitak koji sam pretrpio. Kimnuo sam.

Bacila se na mene i ovila mi ruke oko vrata. Obasula mi je čeljust brzim, strastvenim poljupcima, a ja sam se smiješio. Pogled mi se susretne s Arashevim.

»I odjednom«, reče on, »sve ima smisla.«

10. poglavlje

Bože, kako su njih dvoje slatki«, reče Shawna gledajući Willa i Natalie kako na pozornici pjevaju »I Got You, Babe«.

»Dobit ću šećernu bolest od njih.« Manuel ustane s pićem u ruci. »Ispričajte me, ekipa. Vidim nešto zanimljivo.«

Gideonov glas tik uz moje uho zvučao je razdragano. »Pozdravi se, anđele. Večeras ga više nećemo vidjeti.«

Pratila sam njegov pogled i ugledala lijepu brinetu koja je otvoreno odmjeravala Manuela.

»Bok, Manuel!« viknula sam za njim i mahnula mu. Potom sam se naslonila na Gideona, koji se udobno zavalio na skupocjene kožne jastuke. »Kako to da su svi dečki koji rade s tobom jako zgodni?«

»Jesu li?« rastezao je prelazeći mi vrhom nosa po vratu i po uhu. »Možda neće još dugo raditi za mene.«

»O, Bože.« Podigla sam pogled prema zvjezdanom nebu. »Svašta, spiljski čovječe.«

Čvršće me stegnuo oko kukova i privukao bliže k sebi tako da sam se potpuno oslanjala na njega, od koljena do ramena. Obuzme me veselje. Nakon svili onih sranja koja smo prošli dan prije bilo je super jednostavno uživati jedno u drugom.

Megumi se nagnula nad niski klupski stolić u srediti pravokutnog prostora za sjedenje koji smo zauzeli. U VIP separe omeđen s dvije kutne garniture udobno se smjestilo cijelo naše društvo.

»Kada ćete *vi* otići gore i napraviti budale od sebe?« pitala je.

»Hm... nikada.«

Megumi je trebalo nekoliko pića i Caryjeva nepodijeljena pozornost da bi se dovoljno opustila i počela uživati. Moj najbolji prijatelj probio je led uzbudljivom izvedbom pjesme »Only the Good Die Young«, a potom je odvuкао Megumi na pozornicu i zajedno su pjevali »The Time of My Life«. Kada se vratila za stol, sva je blistala.

Caryju dugujem veliku uslugu jer se tako dobro brinuo o njoj. Štoviše, činilo se da nema nikakvu namjeru napustiti nas i krenuti u potragu za trofejima kao Manuel. Ponosila sam se njime.

»Ma daj, Eva«, nagovarao me Steven. »Ti si izabrala ovaj klub. Moraš pjevati.«

»Tvoja sestra ga je izabrala«, uzvratila sam gledajući je. Shawna samo nedužno slegne ramenima.

»Ona je dva puta pjevala!« protuslovio je.

Pokušala sam skrenuti pozornost sa sebe. »Ni Mark nije pjevao.«

Moj šef odmahne glavom. »Činim vam uslugu, vjerujte mi.«

»Meni pričaš. Cviljenje guma zvuči melodičnije od mene!«

Arnoldo gurne tablet s izborom pjesama prema meni. To je prva gesta koju mi je te večeri uputio, osim kratkog pozdrava na ulazu. Veći dio večeri usredotočio se na Magdalene i Gagea i pokušala sam to ne shvatiti osobno.

»Nije fer«, potužila sam se. »Svi ste se urotili protiv mene! Ni Gideon još nije pjevao.«

Bacila sam pogled prema svom mužu. Slegnuo je ramenima. »Ići ću ako ćeš i ti.«

Zapanjeno sam raširila oči. Nikada ga nisam čula da pjeva, nikada to nisam ni zamišljala. Pjevači svoje osjećaje razotkrivaju i izražavaju glasom. Gideonova samozatajnost prodire vrlo duboko.

»Eto, sad moraš ići«, reče Cary i pruživši ruku dodirne zaslon i otvori izbornik.

Želudac mi se stisnuo. Bespomoćno sam gledala u naslove pjesama pred sobom. Jedna je iskočila i pogled mi se zalijepi za nju.

Duboko sam udahнула i ustala. »Dobro. Samo ne zaboravite, sami ste to tražili. Ne želim poslije slušati nikakva zvocanja o tome da je moje pjevanje pušiona.«

Digavši se na noge zajedno sa mnom, Gideon me privukao k sebi i promrmljao mi u uho: »Ja mislim da ti pušenje odlično ide, anđele.«

Drmnula sam ga laktom u rebra. Njegov prigušeni smijeh pratio me dok sam se probijala prema pozornici. Volim slušati taj smijeh i provoditi vrijeme s njim u trenucima kada zaboravimo svoje probleme i zabavljamo se s ljudima koji nas vole. Bili smo u braku, ali još uvijek moramo nadoknaditi izlaske i proživjeti druženje s prijateljima. Nadala sam se da je večeras tek prva u nizu takvih prigoda.

Požalila sam što sam svojim odabirom pjesme ugrozila taj krhki mir. Ali ne dovoljno da se predomislim.

Dala sam pet Willu dok su on i Natalie prolazili kraj mene vraćajući se prema našoj grupi. Mogla sam unijeti izbor pjesme u tablet na stolu, na isti način kao što smo naručili hranu i piće, ali nisam htjela da Gideon vidi naslov.

Osim toga, primijetila sam da sve ostale skupine moraju čekati svoj red, ali naši su se odabiri brže prosljeđivali. Nadala sam se da ću dobiti malo na vremenu ako sama unesem svoje ime na popis i tako prikupiti potrebnu hrabrost.

Trebala sam biti pametnija. Kada sam hostesi dala naslov odabrane pjesme, unijela ga je u sustav i rekla: »U redu, ostanite ovdje. Vi ste sljedeći.«

»Šalite se.« Bacila sam pogled prema našem stolu. Gideon mi je namignuo.

Ooo, platit će mi za to poslije.

Cura koja je na pozornici pjevala »Diamonds« upravo je završila i klubom se prolomi gromoglasan pljesak. Bila je dobra, ali zapravo je bend pokrio mnoge njezine greške. Bili su stvarno dobri. Nadala sam se da će biti dovoljno dobri i za mene.

Noge su mi drhtale dok sam se uspinjala stepenicama do pozornice. Začuvši erupciju zvižduka i ohrabrujućih povika s našeg stola nisam mogla a da se ne nasmijem, unatoč nervozi. Primila sam mikrofon na stalku i ritam odmah krene. Poznata pjesma, pjesma koju volim, dala mi je potreban poticaj za početak.

Gledajući Gideona, odcvrkutala sam početne stihove kojima sam mu rekla koliko je divan. Povrh glazbe jasno sam mogla čuti kako se publika smije mom užasnom glasu. Ekipa za mojim stolom valjala se od smijeha, ali to sam i očekivala.

Odabrala sam »Brave«. Morala sam biti hrabra da bih to pjevala – ili luda.

Ostala sam usredotočena na svog muža, koji se nije ni smijao ni smiješio. Samo je napeto zurio u moje lice dok sam mu stihovima Sare Bareilles govorila da želim da glasno progovori i bude hrabar.

Skladba koja se lako pamti i umijeće benda koji me pratio počeli su osvajati publiku, koja je manje-više počela pjevati zajedno sa mnom. Srce mi je pojačalo glas i ulilo snagu u poruku koju sam namijenila samo Gideonu.

Mora prekinuti tišinu. Mora svojoj obitelji reći istinu. Ne zbog mene ni zbog njih, već zbog sebe.

Kada je pjesma završila, svi moji prijatelji skočili su na noge i pljeskali, a ja sam se osmjehivala, napunjena energijom. Teatralno sam se naklonila i nasmijala kada su se potpuni neznanci za stolovima ispred pozornice pridružili nezasluzenim pohvalama. Znala sam koje su mi jače strane. Pjevanje sasvim sigurno nije jedna od njih.

»Bilo je fenomenalno!« doviknula je Shawna kada sam se vratila za stol i snažno me zagrlila.
»Rasturila si, curo.«

»Platit ćeš mi za ovo jednom«, rekoš oporo, osjećajući kako mi lice gori dok me ostatak ekipe počeo zasipati pohvalama. »Malo ste pretjerali, društvo.«

»A, čuj, malena«, rastezao je Cary sa smijehom u zelenim očima, »ne možeš u svemu biti dobra. Pravo je olakšanje znati da imaš mana kao i mi ostali.«

Isplazila sam mu jezik i uzela votku s brusnicom koja me čekala na mom mjestu.

»Tvoj red, frajerčino«, reče Arash cerekajući se prema Gideonu.

Moj muž kimne, a potom me pogleda. Na licu mu se nisu mogle pročitati misli pa sam se zabrinula. Ni na njegovim usnama ni u očima nije bilo blagosti, ničega po čemu bih pogodila o čemu razmišlja.

A onda je neki idiot počeo pjevati »Zlatnu djevojku«.

Gideon se ukočio, a čeljust mu se vidljivo zategnula. Primila sam ga za ruku i stisnula je, a potom osjetila malo olakšanje kada mi je uzvratio stisak.

Poljubio me u obraz i zaputio se prema pozornici, s lakoćom se probijajući kroz gužvu. Gledala sam kako odlazi i vidjela kako druge žene okreću glavu za njim. Naravno, bila sam pristrana, ali bila sam sigurna da je najupečatljiviji muškarac u prostoriji.

Ozbiljno, nijedan muškarac ne bi smio biti toliko seksi.

Pogledala sam Arasha i Arnolda. »Je li ga itko od vas dvojice čuo da pjeva?«

Arnoldo odmahne glavom.

Arash se nasmije. »Ni ja. Uz malo sreće, zvučat će kao ti. Kao što Cary kaže, ne može biti dobar u svemu ili ćemo ga morati mrziti.«

Tip na pozornici završi s pjesmom. Trenutak poslije pojavi se Gideon. Iz nekog razloga, srce mi je počelo tući jednako snažno kao kada sam ja bila gore. Dlanovi su mi postali ljepljivi pa sam ih obrisala o suknju.

Pribojavala sam se kako će biti gledati Gideona ondje gore. Koliko god mrzila pomisao na to, Brett toliko dobro pjeva da ga je teško imitirati, ali kada sam čula »Zlatnu djevojku«, pa makar i kako je pjeva netko tko ni u ludilu ne bi smio imati pristup mikrofону, ta su se dva svijeta približila jedan drugom.

Gideon zgrabi mikrofón i skine ga sa stalka kao da je to do sada napravio milijun puta. Zene u publici polude, dovikujući mu kako je seksi i dobacujući sugestivne primjedbe koje sam odlučila ignorirati. Čovjek je zamaman u fizičkom smislu, ali poanta je u njegovoj impozantnoj, samouvjerenoj pojavi. Izgleda kao netko tko ženu može poševiti tako da izgubi razum.

Što je, bogami, istina.

»Ovo je«, reče, »za moju ženu«.

Znakovitim pogledom Gideon je bendu dao znak za početak. Ritam bas gitare koji sam odmah prepoznala ubrzao mi je bilo.

»Lifehouse!« zakriještala je Shawna plješćući. »Obožavam ih!«

»Već te zove svojom ženom!« viknula je Megumi naginjući se prema meni »Koja si ti sretnica!« Nisam skrenula pogled prema njoj. Nisam mogla. Sva mi je pozornost bila prikovana za Gideona jer je gledao izravno prema meni i pjevao te mi svojim raskošno rašpavim glasom govorio koliko očajnički želi promjenu i umire od gladi za istinom.

To je bio njegov odgovor na moju pjesmu.

Oči su me pekale dok mi je srce počelo tući nekim drugim ritmom. Jesam li mislila da neće pokazivati osjećaje? Bože dragi, ubija me razotkrivši dušu svojim grubim glasom.

»Jebote«, reče Cary pogleda prikovanog za pozornicu. »Čovjek zna pjevati.«

Željela sam zapamtiti ovaj trenutak i svaku njegovu riječ dok je pjesmom govorio kako me slijedio i sve se više zaljubljavao. Promeškoljala sam se na mjestu jer me njegova poruka napalila van granica podnošljivosti.

Gideon je osvojio pozornost svih gostiju u klubu. Od svih glasova koje smo te večeri čuli, jedino je njegov imao istinski profesionalnu kvalitetu. Stajao je mirno, osvijetljen jednim reflektorom, lagano razmaknutih nogu i elegantno odjeven pjevao *rock* \ izveo je to tako dobro da nisam mogla zamisliti da bi itko to pjevao na bilo koji drugi način. Nije ga se moglo usporediti s Brettom, ni njegovu izvedbu ni moju reakciju na nju.

Nisam bila ni svjesna da sam ustala i počela se probijati kroz mnoštvo prema njemu. Gideon je dovršio pjesmu, a publika u baru oduševljena je skočila na noge i presjekla mi put do njega. Izgubila sam se u gužvi, preniska da bih išta vidjela od silnih ramena koja su me okruživala.

Pronašao me probivši se kroz gužvu i uhvatio me u naručje. Divljački me poljubio i tako pokrenuo novu rundu zvižduka i navijanja. Negdje u pozadini čula sam da bend počinje svirati novu pjesmu. Praktički sam se popela na Gideona i prodahtala mu u uho: »Sada!«

Nisam morala objašnjavati. Spustio me na pod, zgrabio me za ruku i poveo posred kluba prema stražnjem dijelu, kroz kuhinju do pomoćnog dizala.

Zalijepila sam se za njega i prije nego što su se vrata za nama zatvorila, ali on je izvadio mobitel i prinio ga uhu, naginjući glavu unatrag dok sam mu usnama grozničavo klizila po vratu.

»Dovezi limuzinu«, naredi grubim glasom i trenutak poslije mobitel mu je bio u džepu, a on me ljubio sa svom strašću koju je nekada držao zaključanom u sebi.

Gladno sam ga proždimala, zahvativši mu donju usnu zubima i kušajući je brzim potezima jezika. Zastenjao je kada sam ga gurnula na tapecirani zid dizala i rukama mu prešla niz prsa te na kraju dlanovima obujmila nabrekliu u njegovim hlačama.

»Eva... Isuse.«

Prestali smo se spuštati i on se naglo pokrene, zgrabi me za lakat i izgura ispred sebe kroz vrata dizala žustrim, nestrpljivim koracima. Izašli smo iz hodnika za poslugu u predvorje, ponovno manevrirali kroz gužvu, sve dok nismo izašli na vrućinu ljetne noći. Limuzina je stajala na ulici.

Angus iskoči i brzo nam otvori stražnja vrata.

Ušla sam što sam brže mogla, a Gideon se ugurao iza mene.

»Ne idi daleko«, rekao je Angus.

Smjestili smo se na klupicu tridesetak centimetara udaljeni jedno od drugog i oboje smo gledali bilo gdje samo ne jedno u drugo dok se izolirana pregrada polako podizala, a limuzina se počela kretati.

Istog trenutka kada se pregrada podignula do kraja, bacila sam se na naslon sjedala i zadigla suknju, nestrpljivo trgajući vlastitu odjeću od silne želje da me poševi.

Gideon se spusti na koljena na pod limuzine te raskopča hlače.

Stresla sam gaćice sa sebe i odbacila ih zajedno sa sandalama.

»Anđele.« Zastenjala sam od slatkog iščekivanja začuvši njegovo režanje.

»Vlažna sam. Vlažna sam«, cvrkutala sam ne želeći nikakvu predigru ni odgađanje.

Ipak, morao je provjeriti i dlanom mi obujmi međunožje. Razdvojio me prstima, pogladio po klitoris, gurnuo prste u mene.

»Isuse, Eva. Cijediš se.«

»Daj mi da te jašem«, preklinjala sam odgurnuvši se od naslona sjedala. Željela sam sama odrediti brzinu, dubinu, ritam...

Gideon spusti hlače i bokserice do koljena, a potom sjedne na klupu i pomakne rubove košulje u stranu. Kita mu se uzdigne između bedara, debela i duga, barbarski prelijepa, kao i sve ostalo na njemu.

Spustila sam se na koljena između njegovih nogu i rukama mu gladila penis. Bio je vruć i svilenkasto mekan. Spustila sam usta na njega prije nego što sam postala svjesna što radim. Dah mu je šištao kroz zube, a jednom me rukom uhvatio za kosu svezanu u rep i zabacio glavu unatrag.

Čvrsto je stisnuo oči. »To.«

Vrtjela sam jezikom oko širokog glavića, kušala ga, osjećala pulsiranje zadebljanih vena pod mojim dlanovima. Zategnula sam usne i povukla se, a potom ga ponovno usisala.

Zastenjao je i izvio se prema gore, gurajući mi ga u usta. »Uzmi ga do kraja.«

Napravila sam što je tražio i promeškotala se, divljački napaljena njegovim užitkom.

Gideon otvori oči i spusti bradu kako bi me mogao vidjeti.

»Dođi ovamo.« Tiho izgovorena zapovijed prostrijeli me požudnim drhtajem.

Puzajući sam se uspela po njegovu veličanstvenom tijelu, opkoračila mu bokove i prebacila mu ruke preko ramena. »Tako si prokleta vruć.«

»Ja? Ti goriš, anđele.«

Pomakla sam kukove da se bolje namjesti. »Čekaj da me osjetiš iznutra.«

Posegnuo je rukom oko mene i uhvatio se za kitu, čvrsto se držeći dok sam se ja počela spuštati dolje. Noge su mi zadrhtale kada se debela krijesta njegova penisa ugurala u mene i rastegnula me.

»Gideone.« Nikada se neću zasititi onoga što osjećam kada me uzme, kada me zaposjedne.

Primio me za bokove i podupro. Uvukla sam ga dublje i gledala ga u oči koje su postajale sve tamnije. Zvuk nalik prigušenoj grmljavini ispuni prostor između nas i to me još više napali.

Nije važno koliko puta ga dobijem, uvijek želim još. Nikada mi nije dosta tog načina kako reagira na mene, kao da mu ništa nikada nije toliko godilo, kao da mu dajem nešto što ne može dobiti nigdje drugdje.

Uхватила sam se za naslon sjedala i zavrtjela kukovima. Osjećala sam kako mi pritišće najdublju točku, ali nisam ga mogla uzeti cijelog. Željela sam to. Željela sam uzeti sve što ima.

»Naš prvi put«, rekao je promuklo gledajući me. »Jahala si me upravo ovdje, izludila si me. Raznijela si mi mozak.«

»Bilo je tako dobro«, dahnula sam, opasno blizu vrhuncu. Bio je tako debeo, tako tvrd. »O, Bože. Sada je još bolje.«

Prstima mi se zakopa u kukove. »Sada te još više želim.«

Sopćući, prislonila sam sljepoočnicu na njegovu. »Pomozi mi.«

»Drži se.« Potegnuvši mi kukove prema dolje, potisnuo se prema gore i zabio u mene. »Uzmi ga, Eva. Uzmi ga cijelog.«

Kriknula sam i utrljavala se u njega, uzimajući sve što ima.

»Da... to...« Dahtala sam dok su mi bokovi pljeskali o njegove i pumpali mi smokvicu gore-dolje po cijeloj dužini njegova veličanstvena penisa.

Gideonovo lice ogrubjelo je od požude, brutalno iscrtano pohlepom.

»Svršit ću tako silovito zbog tebe«, obeća mi mračnim tonom. »Cijele noći osjećat ćeš me u sebi.«

Njegov glas... njegova pojava na sceni... nikada prije nisam se toliko uzбудila. Neće samo on silovito svršiti.

Glava mu je pala natrag na naslon, prsa su mu se nadimala, promukli zvukovi užitka izbijali su mu iz grla. Oslobođio mi je bokove i zabio šake u sjedalo. Pustio me da ga ševim onako kako mi treba, dopustio mi je da ga iskoristim.

Izvila sam leđa unatrag i svršila uz glasan krik, cijelo mi se tijelo treslo, a smokvica mi se stezala i pulsirala po njegovoj kiti. Ritam mi je posustao, a vid se zamutio. Oteo mi se beskrajano uzdah, a od olakšanja mi se zavrtjelo u glavi.

Svijet se pomaknuo i našla sam se na leđima, a Gideon se nadvio nad mene. rukom mi zakačio lijevu nogu i podigao je na svoje rame. Ukopavši se stopalima u pod nastavio se nezaustavljivo zabijati i tonuti duboko u mene. Tako duboko.

Previjala sam se jer je osjećaj bio toliko dobar da boli.

Zakucao me za pod, otvorenu i bespomoćnu, uzimao me kao što sam ja maloprije uzela njega, a potreba za orgazmom potpuno mu je oduzela kontrolu. Snaga njegova tijela dok se unosio u mene, sila s kojom je zabijao svoj ud u moju nježnu smokvicu ponovno me dovela na rub orgazma tako da sam sva podrhtavala.

»Volim te«, prostenjala sam gladeći mu zategnuta bedra.

Režeći je izgovorio moje ime i počeo svršavati, čvrsto stisnutih zuba i kukova pritisnutih o moje, prodirući duboko. To me lansiralo prema vrhuncu, taj osjećaj kada svršava u meni.

»Kako je to dobro«, stenjao je uljuljkujući se u kontrakcije moje smokvice.

Zajedno smo se napeli, hvatajući se jedno za drugo.

Zario mi je lice u vrat. »Volim te.«

Suze me zapeku u očima. Tako rijetko izgovara te riječi.

»Reci to još jednom«, molila sam, čvrsto se držeći uz njega.

Njegova usta pronađu moja. »Volim te...«

»Još«, zahtijevala sam oblizujući usne.

*

Gideon baci pogled preko ramena prema meni. U tavici ispred njega cvrčala je slanina, a meni su pošle sline na još jedan zalogaj. »Mislio sam da će nam dva paketića slanine potrajati cijeli vikend.«

»Masnoća je imperativ nakon cjelonoćnog konzumiranja alkohola«, odgovorih prstom brišući ostatke s tanjura i prinoseći ga ustima. »Naravno, ako nisi mamuran.«

»Što ja jesam«, promrmlja Cary ulazeći u kuhinju samo u trapericama, koje se nije ni potrudio zakopčati do kraja. »Imaš piva?«

Gideon hvataljkom pokaže prema hladnjaku. »Donja ladica.«

Odmahnula sam glavom. »Klin se klinom izbija, ha?«

»Tako nekako. C 'ini mi se da će mi glava prepuknuti na pola.«

Cary izvadi bocu piva i pridruži mi se uz otok. Skine čep i nagne bocu te iskapi pola odjednom.

»Kako si spavao?« pitala sam držeći fige sretnice u glavi.

Prenoćio je u pridruženom jednosobnom stanu i nadala sam se da mu se sviđa. Sadržavao je sve one predivne predratne detalje kao i Gideonov *penthouse* i bio je uređen na sličan način. Znala sam da Cary više voli suvremeni stil, ali bila sam sigurna da mu ne smeta pogled na Central Park. Sve ostalo može se promijeniti, ako to zatraži.

Odmaknuo je bocu od usta. »Kao zaklan.«

»Sviđa ti se stan?«

»Naravno. Kome ne bi?«

»Želiš li živjeti ondje?« bila sam uporna.

Cary mi se veselo nasmiješi. »Da, malena. Stan je san snova. Hvala na sažaljenju, Gideone.«

Moj muž okrene se od štednjaka s tanjurom slanine u ruci. »Nema tu nikakvog sažaljenja«, rekao je. »I nema na čemu.«

Pljesnula sam rukama. »Jupi! To je divno.«

Gideon uzme komad slanine i stavi ga u usta. Naginjući se prema naprijed, rastvorila sam usne. Sagnuo se prema meni i dopustio mi da odgrižem okrajak.

»Ma dajte«, zastenjao je Cary. »Ionako mi je mučno u želucu.«

Nježno sam ga gurnula. »Začepi.«

Nacerio se i dokrajčio pivo. »Moram vas malo gnjaviti. Tko će vas drugi spriječiti da za koju godinu zapjevate 'I Got You, Babe'?'«

Pomisao na Willa i Natalie izmami mi osmijeh. Otkrila sam još više stvari koje mi se sviđaju na Willu i vidjela da se dobro slažem s njegovom djevojkom. »Nisu li preslatki? Zajedno su još od srednje škole.«

»Upravo to sam i mislio«, reče razvlačeći samoglasnike. »Provedi dovoljno godina s nekim i nakon toga ćete se ili posvađati ili propasti u sentimentalnu rutinu, iz koje više nema povratka.«

»Mark i Steven također su godinama zajedno«, usprotivila sam se. »Niti se svađaju niti se ponašaju kao zaljubljeni golubovi.«

Ošinuo me pogledom. »Oni su *gay*, Eva. Nema estrogena koji bi izazivao dramu.«

»O, Bože. Seksistička svinjo! Ne mogu vjerovati da si to upravo rekao.«

Cary pogleda prema Gideonu. »Ti znaš da imam pravo.«

»To je to«, objavi Gideon grabeći tri komada slanine, »ja odoh.«

»Hej!« prosvjedovala sam za njim dok je odlazio prema dnevnoj sobi.

Moj najbolji prijatelj prasne u smijeh. »Ne brini se. On se zakačio za tvoj tip žene.«

Ljutito sam ga pogledala žvačući novi komad slanine. »Ovaj put ti opraštam jer ti dugujem za ono sinoć.«

»Bilo je zabavno. Megumi je dobra cura.« Uozbiljio se i lice mu se smrknilo. »Zao mi je što proživljava onakve grozote.«

»Da, i meni.«

»Jesi li već odlučila kako ćeš pomagati drugima poput nje?'«

Naslonila sam se laktovima na otok. »Razgovarat ću s Gideonom o tome da radim s njegovom zakladom Crossroads Foundation.«

»Ti bokca. Zašto se prije toga nisi sjetila?'«

»Zato što... Tvrdo glava sam, eto zašto.« Osvrnula sam se preko ramena prema dnevnoj sobi i rekla tišim glasom. »Jedna od stvari koje Gideon voli na meni je to da ne radim uvijek što god on želi samo zato što on to želi. Nije kao Stanton.«

»A ti ne želiš biti kao tvoja mama. Znači li to da ćeš zadržati svoje prezime?'«

»Ni slučajno. Gideonu je jako važno da postanem Eva Cross. Osim toga, opako zvuči.«

»To je istina.« Prstom mi potapša vrh nosa. »Tu sam kad god me trebaš.«

Spuznula sam sa stolca i zagrlila ga. »Isto vrijedi i za tebe.«

»Držim te za riječ, možeš računati na to.« Prsa mu se nadmu od duboka uzdaha. »Velike se promjene događaju, malena. Bojiš li se ikada?'«

Podigla sam pogled prema njemu i osjetila bliskost koja nam je oboma pomogla u teškim trenucima. »Više nego što se usudim priznati.«

»Moram otići do ureda«, prekinuo nas je Gideon vrativši se u kuhinju s kapom Yankeesa na glavi. Na sebi je imao istu sivu majicu, ali je pidžamu zamijenio donjim dijelom trenirke. Oko prsta vrtio je kolut s ključevima. »Neću dugo.«

»Je li sve u redu?'« pitala sam odmičući se od Caryja. Gideonovo lice imalo je pokeraški izraz koji je govorio da je već potpuno usredotočen na nešto drugo što se sprema obaviti.

»Sve je u redu.« Prišao mi je i na brzinu me poljubio. »Vraćam se za dva-tri sata. Ireland dolazi tek oko šest.«

Otišao je. Ostala sam zuriti za njim.

Što je toliko važno da ga odvuče od mene za vikend? Gideon je bio posesivan u vezi s mnogim stvarima kada sam ja u pitanju, ali vrijeme koje provodimo zajedno bilo je na vrhu liste. I poigravanje ključevima bilo je prilično čudno. Gideon nijedan pokret ne radi uzalud. Vrpolti se jedino kada je potpuno opušten ili upravo suprotno

– spreman nokautirati nekoga.

Nisam mogla otresti osjećaj da nešto skriva od mene. Kao i obično.

»Idem pod tuš«, reče Cary uzimajući bocu vode iz hladnjaka. »Želiš gledati neki film kad se vratim?«

»Može«, rekooh odsutno. »Zvuči kao dobar plan.«

Pričekala sam da se vrati u drugi stan, a potom otišla potražiti mobitel.

11. poglavlje

Gdje je Eva?«

Zaobišao sam svoj Mercedes s prednje strane i zakoračio na pločnik ispred Brett Klinea. Prsti su mi se trznuli kada sam nesmiljeno potisnuo naviku pružanja ruke na pozdrav. Njegove su ruke intimno dodirivale moju ženu u prošlosti... i nedavno. Nisam se želio rukovati s njim. Želio sam mu polomiti ruke.

»Kod naše kuće«, odgovorio sam pokazujući prema ulazu u Crossfire Building. »Idemo gore u moj ured.«

Kline se hladno nasmiješio. »Ne možeš je odbiti od mene.«

»Sve si to sam napravio.« Zamijetio sam iznošenu majicu marke Petes koju je imao na sebi, zajedno s crnim trapericama i kožnim čizmama. Nema sumnje, nije slučajno odabrao baš tu odjeću. Želio je Evu podsjetiti na njihovu zajedničku prošlost. Možda čak podsjetiti i mene. Je li mu Yimara dao tu ideju? Ne bih se iznenadio da jest.

Obojica su povukli krivi potez.

Prošao je kroz okretna vrata ispred mene. Zaštitar je zapisao njegove podatke i napravio mu privremenu propusnicu, a potom smo se zaputili prema dizalima.

»Ne možeš me zastrašiti svojim novcem«, odlučno je rekao.

Ušao sam u dizalo i pritisnuo dugme za najgornji kat. »Svuda po gradu su oči i uši. Znam da barem u mom uredu nećeš napraviti predstavu.«

S gnušanjem izvije usne. »Je li ti samo do toga stalo? Percepcije u javnosti?«

»Ironično pitanje, s obzirom na to tko si i što želiš.«

»Ne ponašaj se kao da me poznaješ«, zarežao je. »Nemaš blagog pojma.«

Klineova agresivnost i frustracija prožimale su skućeni prostor dizala. Čvrsto je stezao rukohvat iza leđa, a držanje mu je bilo neprijateljsko i ispunjeno očekivanjima. S platinastim vrhovima šiljaste frizure i crno-sivim tetovažama po rukama, pjevač i frontmen benda Six-Ninths izgledom se potpuno razlikovao od mene. Nekada sam se zbog toga i zbog njegove prošlosti s Evom osjećao ugroženo, ali više ne.

Ne nakon San Diega. I sasvim sigurno ne nakon prošle noći.

Još sam osjećao tragove Evinih noktiju na leđima i stražnjici. Forsirala me do krajnjih granica cijelu noć i u ranim jutarnjim satima. Nezasitna glad koju je osjećala za mnom nije ostavljala prostora ni za koga drugog. I boja njezina glasa kada mi je rekla da me voli, blistave suze u njezinim očima kada sam joj priznao što mi čini...

Naslonio sam se na suprotni zid i zabio ruke u džepove trenirke, znajući da će ga moja nonšalancija isprovocirati.

»Zna li ona da se ovako sastajemo?« upita grubim tonom.

»Mislio sam tebi prepustiti odluku o tome hoćeš li joj to spomenuti ili ne.«

»O, spomenut ću joj, bez brige.«

»Nadam se da hoćeš.«

Izašli smo u predvorju Cross Industriesa i kroz sigurnosna vrata zaputili se prema mom uredu. Zamijetio sam da nekoliko ljudi radi za svojim stolovima. Oni koji dolaze na posao u slobodno vrijeme nisu uvijek bolji radnici od onih koji to ne čine, ali poštovao sam njihovu ambiciju i nagrađivao je.

Kada smo stigli u moj ured, zatvorio sam vrata i zamaglio staklo. Na stolu me čekala mapa s dokumentima, kao što sam naredio prije odlasku iz *penthousea*. Položio sam dlan na nju i pokazao Klincu da sjedne. Ostao je stajati. »Koji bi kurac ovo trebalo značiti? Došao sam u grad vidjeti Evu, a tvoj me gorila umjesto toga dovede ovamo.«

»Gorila« je zaštitar Vidal Recordsa, ali nije pogriješio kada je zaključio da čovjek radi za mene. »Spreman sam ti ponuditi veliku sumu novca – zajedno s drugim pogodnostima – za isključiva prava na Yimarine snimke tebe i Eve.«

Podmuklo se osmjehnuo. »Sam mi je rekao da ćeš pokušati takvo nešto. Ta se snimka tebe ne tiče. To je nešto između mene i Eve.«

»I cijelog svijeta, ako procuri, a to bi je uništilo. Je li ti uopće stalo do toga što ona misli o tome?«

»Neće procuriti i naravno da mi je stalo do toga što ona misli. Zato i moramo razgovarati.«

Kimnuo sam. »Želiš je pitati što smiješ upotrijebiti. Misliš da je možeš nagovoriti na to da ti dopusti iskoristiti dio toga.«

Počeo se ljuljati na nogama, što mi je bio siguran znak da sam dobro pogodio.

»Nećeš dobiti odgovor kojem se nadaš«, rekao sam mu. »Užasava je i sama pomisao na postojanje te snimke. Stvarno si idiot ako misliš drugačije.«

»Nije sve samo seks. Ima nekoliko dobrih snimaka našeg druženja. Ona i ja imali smo nešto. Nije mi bila samo cura za ševu.«

Govno jedno. Morao sam kontrolirati poriv da ga poravnam sa zemljom.

Nacerio se. »Ne bi ti to shvatio. Bez problema si trošio onu brinetu dok se ja nisam ponovno pojavio, a tada si promijenio igru. Eva je bila igračka koja ti je dosadila. Dok je netko drugi nije poželio.«

Spomenuvši Corinne, pogodio me u živac. Zbog lažnog privida hodanja s bivšom zaručnicom umalo sam izgubio Evu i to me još uvijek proganjalo. Unatoč tome, primijetio sam koliko je spretnan u prebacivanju krivnje na drugog. »Eva zna koliko mi znači.«

Prišao je korak bliže stolu. »Previše je zaslijepljena tvojim milijardama da bi shvatila da nešto nije u redu kada skrivaš to kvazi-vjenčanje u stranoj zemlji. Je li uopće legalno?«

Predvidio sam to pitanje. »Apsolutno legalno.«

Otvorio sam mapu i iz nje izvadio sliku snimljenu na dan vjenčanja, u trenutku kada sam prvi put poljubio Evu kao njezin supruga. Iza nas se vide plaža i pastor koji je obavio ceremoniju. Dlanovima sam joj objemio lice, usne nam se lagano dodiruju. Njezine su ruke na mojim zapešćima, a moj prsten blista na njezinu prstu.

Okrenuo sam sliku prema njemu. Gurnuo sam mu i kopiju vjenčanog lista pokraj slike. Napravio sam to lijevom rukom, ponosno pokazujući svoj vjenčani prsten optočen rubinima.

Nisam mu te osobne stvari pokazao zato što sam nešto htio dokazati. Namjera mi je bila isprovocirati Klinea i to sam smišljeno radio od trenutka kada je stigao u New York. Htio sam ga izbaciti iz ravnoteže i staviti u nepovoljnu poziciju prije nego što ponovno pokuša stupiti u kontakt s mojom ženom.

»Dakle, ti i Eva ste gotovi«, rekoah ravnomyjernim glasom. »Ako si sumnjao u to, sada znaš za sigurno. U svakom slučaju, mislim da ne želiš toliko svoju ženu koliko želiš sjećanje na nju upotrijebiti u korist benda.«

Kline se nasmijao. »Da, prikaži me kao ljigavca. Ne možeš podnijeti pomisao na to da je vidiš na toj snimci. S tobom nikada nije tako podivljala i nikada neće.«

Ruke su mi se trzale od potrebe da mu šakama izbijem tu samodopadnost s lica. »Vjeruj što god hoćeš. Imaš nekoliko mogućnosti: Možeš uzeti dva milijuna koja ti nudim, dati mi snimku i otići – «

»Ne želim tvoj prokleti novac!« Položivši dlanove na rub stola, nagnuo se prema meni. »Ne možeš posjedovati moja sjećanja. Ti možda imaš nju – za sada – ali ja imam njih. Nema teorije da ti ih prodam.«

Od pomisli na Klinea kako gleda snimku... gleda sebe kako ševi moju ženu... krv mi je počela polako ključati. Sjetio sam se da je predložio da Eva sjedne i odgleda cijelu snimku znajući koliko bi je to potreslo i to me dovelo na sam rub primjene sile.

S mukom sam zadržavao smiren ton. »Možeš odbaciti novac i čuvati snimku dok ne umreš. Neka to bude tajni dar Evi za koji nikada ne mora saznati.«

»O čemu ti to, dovraga, trabunjaš?«

»Ili možeš biti sebični gad«, nastavio sam, »i strefiti je time, šokirati je s namjerom da joj uništiš brak i dodatno se proslaviš.«

Nesmiljeno sam zurio u njega. Kline se nije ni pomaknuo, ali je na djelić sekunde spustio pogled. Mala pobjeda, ako to išta znači.

Zamahnuvši rukom izvadio sam ugovor koji je Arash bio sastavio. »Ako ti je imalo stalo do nje, donijet ćeš odluku drugačiju od one s kojom si stigao u New York.«

Zgrabio je dokumente sa stola, poderao ih na pola i bacio ih natrag na staklenu površinu. »Ne odlazim dok se ne sretnem s njom.«

Kline dugim koracima napusti ured, nakostriješen od gnjeva.

Gledao sam kako odlazi. Potom sam obavio telefonski poziv putem sigurne linije. »Jesam li vam dao dovoljno vremena?«

»Da. Pobrinuli smo se za laptop i tablet u njegovoj prtljazi čim ste ga odveli gore. Upravo rješavamo njegove poslužitelje za elektronsku poštu i sigurnosne kopije, kao i njihovu podršku. Pretražili smo mu stan tijekom vikenda, ali ondje nije bio tjednima. Očistili smo sve s Yimarine i Klineove opreme, kao i korisničke račune i opremu svih onih koji su dobili isječke cijele snimke. Jedan od direktora u Vidalu imao je cijelu snimku na svom hard disku, ali obrisali smo je. Nismo pronašli dokaze da ju je ikome proslijedio.«

Led mi poteče venama. »Koji direktor?«

»Vaš brat.«

Sranje. Uhvatio sam se za rub stola tako čvrsto da su mi članci zapucketali od napora. Sjetio sam se videosnimke Christophera s Magdalene i znao sam koliko je perverzna njegova mržnja prema meni. Pomisao na to da je vidio Evu u tako intimnoj situaciji... tako ranjivu... pobudila je u meni reakciju kakve se ne sjećam još otkako sam prvi put čuo za Nathana.

Morao sam vjerovati da je privatna vojna zaštitarska tvrtka koju sam angažirao temeljito obavila posao. Njihovi tehnički timovi obučeni su za postupanje s daleko osjetljivijim podacima.

Ugurao sam razbacane papire u mapu. »Ta snimka mora potpuno nestati s lica Zemlje.«

»Razumijemo. Radimo na tome. Ipak, moguće je da negdje postoji kopija na DVD-u, premda smo pretražili Klineove i Yimarine evidencije transakcija za sefove u bankama i slično. Nastavit ćemo pratiti situaciju dok ne kažete drugačije.«

To nikada neću reći. Tražit ću cijelog života, ako treba, bilo kakvu naznaku da je snimka opstala negdje izvan moje kontrole. »Hvala.«

Spustivši slušalicu, napustio sam ured i zaputio se kući k Evi.

*

»Stvarno si spretna s tim«, rekla je Ireland promatrajući Evu kako štapićima stavlja zalogaj piletine *kung pao* u usta. »Meni to nikada nije išlo.«

»Evo, pokušaj ih ovako držati.«

Gledao sam kako joj Eva namješta tanke štapiće u rukama. Njezina plava kosa bila je u potpunom kontrastu s Irelandinom crnom. Obje su sjedile na podu do mojih nogu, odjevene u kratke hlače i majice bez rukava. Ispružile su preplanule noge ispod stolića, jedna visoka i vitka, druga sitna i zamamnih oblina.

Bio sam više promatrač nego sudionik zbivanja u svojoj dnevnoj sobi. Sjedio sam na kauču iza njih, zavideći im na lakoći s kojom su razgovarale jedna s drugom, ali sam istovremeno bio i neizmjerljivo zahvalan na tome.

Sve je bilo tako nestvarno. Nikada nisam zamišljao nešto ovakvo, mirnu večer kod kuće s... obitelji. Nisam znao kako bih tome pridonio niti želim li to. Što mogu reći? Kako bih se trebao osjećati?

Osim zadivljen. I zahvalan. Tako silno zahvalan na mojoj predivnoj ženi koja je toliko toga unijela u moj život.

Ne tako davno, neku sličnu subotnju večer proveo bih na nekom društvenom događanju visokog publiciteta i fokusirao se na posao, osim ako mi naglašeno zanimanje neke žene ne bi potaknulo potrebu za ševom. Bez obzira na to bih li se sam vratio u *penthouse* ili završio u hotelu s avanturom za jednu noć, uvijek sam bio usamljen. A budući da se gotovo i nisam sjećao što znači pripadati nekamo ili, nekome, nisam ni znao što propuštam.

»Ha! Vidi ovo«, graknula je Ireland podižući komadić začinjene piletine, koji je potom brzo progutala. »Uspjela sam ga donijeti do usta.«

Vino iz čaše progutao sam u jednom gutljaju, osjećajući potrebu da nešto kažem. Po mozgu su mi letjele razne opcije, ali sve su mi zvučale neiskreno i neprirodno. Na kraju mi je izletjelo: »Štapići imaju veliku metu. To ti povećava šanse.«

Ireland okrene glavu prema meni i pogleda me istim plavim očima koje svako jutro gledam u zrcalu. Bile su puno manje oprezne, daleko nevinije, sjajne od smijeha i divljenja. »Jesi li mi upravo rekao da imam velika usta?«

Ne mogavši odoljeti, pogladio sam je po glavi, dodirujući meke, svilene pramenove kose. I oni su bili poput mojih, ali na drugi način. »Nisam to rekao«, odgovorih.

»Ne *tim riječima*«, rekla je naslonivši se kratko na moju ruku, a potom se opet okrenula Evi.

Eva me pogleda i dobaci mi ohrabrujući osmijeh. Zнала je da iz nje crpim svoju snagu i bezuvjetno mi ju je davala.

Stegnuta grla digao sam se s kauča i podigao Evinu praznu čašu za vino. Irelandina čaša sa sokom bila je još napola puna, pa sam je ostavio i zaputio se u kuhinju, nastojeći ponovno skupiti dovoljno pribranosti da izdržim ostatak večeri.

»Channing Tatum je tako seksi«, čuo sam Irelandin glas iz dnevne sobe. »Što ti misliš?«

Namrštio sam se. Ležerno pitanje moje sestrice pokrenulo je neugodna razmišljanja o njezinim izlascima s dečkima. Sigurno je počela prije koju godinu — sada ima sedamnaest. Znao sam da nije realno očekivati da se ne druži s dečkima. Znao sam i da je moja krivnja što sam propustio tako velik dio njezina djetinjstva.

Ipak, sama pomisao na to da bi se morala nositi s mlađim verzijama muškaraca poput mene, Manuela i Caryja u meni je probudila do sada nepoznatu obrambenu reakciju.

»Jako je zgodan«, složila se Eva.

Kombinaciji osjećaja pridruži se i posesivnost. Suženim pogledom fokusirao sam se na dvije čaše ispred sebe i dopunio ih.

»Ove je godine proglašen najseksi muškarcem na svijetu«, reče Ireland. »Pogledaj te bicepse.«

»E, pa što se toga tiče, nimalo se ne slažem. Gideon je daleko više seksi.«

Nacerio sam se.

»Ti si izgubljen slučaj«, zadirivala ju je moja sestra. »Zjenice ti se pretvore u mala srčeka kad misliš na Gideona. To je tako slatko.«

»Začepi.«

Irelandin muzikalni smijeh razlegao se prostorijom. »Ne brini se. I on se blentavo ponaša kada si ti u pitanju. I godinama je već na svim mogućim listama najseksi muškaraca. Prijateljice mi to stalno govore.«

»Uh. Nemoj mi govoriti takve stvari. Ljubomorna sam po prirodi.«

Smijući se u sebi, bacio sam praznu bocu u kantu za reciklažu.

»I Gideon isto. Poludjet će kada se ti počneš pojavljivati na listama najseksi žena na svijetu. Nema šanse da to izbjegneš, sad kada su svi čuli za tebe.«

»Glupost«, narugala se Eva. »Morali bi mi Photoshopom skinuti sedam kila s guzice i bedara da bi to prošlo.«

»Hm, jesi li vidjela Kim Kardashian? Ili Jennifer Lopez ?«

Zastao sam na pragu dnevne sobe upijajući sliku Ireland i Eve preko ruba čaše. U prsima me nešto zaboljelo. Želio sam zamrznuti taj trenutak, zaštititi ga, sačuvati zauvijek.

Ireland podigne pogled prema meni i zakoluta očima. »Što sam ti rekla?« upita. »Blentavac.«

*

Zavalivši se u naslonjač, pijuckao sam kavu i proučavao proračunske tablice na svom zaslonu. Zabacio sam ramena unatrag pokušavajući opustiti ukočeni vrat.

»Čovječe. Kog vraga tu radiš? Tri su sata.«

Podigao sam glavu i ugledao Ireland na vratima mog kućnog ureda. »Što želiš reći?«

»Zašto radiš tako kasno?«

»Zašto si ti na Skypeu tako kasno?« uzvratio sam jer sam je čuo kako se smije i povremeno podiže glas tijekom posljednjih sat vremena otkako sam Evu ostavio da spava.

»Nebitno« promrmljala je ulazeći u sobu i spuštajući se na jedan od stolaca pokraj stola. Pogrblila se i spustila ramena u razinu s naslonom stolca te ispružila noge ispred sebe. »Ne možeš spavati?«

»Ne.« Nije ni znala koliko je to doslovno istina. S obzirom na to da Ireland spava u Evinu krevetu, a Eva u mojem, nisam mogao riskirati da i sam odem na spavanje. Postoji granica do koje mogu očekivati da Eva pretrpi, koliko puta je mogu prestrašiti prije nego što to uništi ljubav koju osjeća prema meni.

»Christopher mi je poslao poruku«, rekla je. »Čini se da je tata odsjeo u nekom hotelu.«

Podigao sam obrve.

Kimnula je, tužnog izraza lica. »Nije dobro, Gideone. Nikada nisu proveli noć jedno bez drugog. Barem koliko se ja sjećam.«

Nisam znao što bih rekao. Majka me zvala na mobitel cijeli dan, ostavljala mi je poruke u glasovnoj pošti i toliko je puta zvala na fiksni telefon u stanu da sam morao isključiti glavni prijemnik tako da nijedan telefon ne zvoni. Nije mi bilo drago što majka ima problema, ali morao sam zaštititi vrijeme koje sam planirao provesti s Ireland i Evom.

Činilo se bešćutnim fokusirati na sebe, ali do sada sam već dva puta izgubio obitelj – kada mi je umro otac i još jednom nakon Huga. Nisam mogao dopustiti ponovni gubitak. Ne vjerujem da bi treći put uspio preživjeti, ne bez Eve u mom životu.

»Voljela bih samo znati što je uzrok toj svađi«, rekla je. »Mislim, sve dok nitko nikoga nije prevario, trebali bi to moći prebroditi, zar ne?«

Glasno sam izdahnuo i ispravio se. »Nisam stručnjak za veze. Nemam pojma kako zapravo funkcioniraju. Samo glavinjam prema naprijed i molim se da ne zabrljam previše i sretan sam što Eva zna oprostiti.«

»Stvarno je voliš.«

Slijedio sam njezin pogled do kolaža fotografija na zidu. Ponekad mi je previše bolno gledati te slike moje žene. Želio sam zadržati i ponovno proživjeti svaki trenutak. Želio sam sačuvati svaku sekundu koju sam proveo s njom. Mrzio sam to što vrijeme tako brzo leti, a ne mogu ga pohraniti u neku banku za neizvjesnu budućnost.

»Da«, promrmljao sam. Evi bih sve oprostio. Nema toga što bi mogla reći ili učiniti što bi nas razdvojilo, jer ne mogu živjeti bez nje.

»Drago mi je zbog tebe, Gideone.« Ireland se nasmiješila kada sam je pogledao.

»Hvala.« U očima joj se i dalje vidjela zabrinutost i iskrica nemira. Želio sam riješiti probleme koji je muče, ali nisam znao kako.

»Možeš li razgovarati s mamom?« predložila je. »Ne sada, naravno. Možda sutra? Možda ti možeš saznati što se događa?«

Na trenutak sam oklijevao, znajući unaprijed da će razgovor s majkom biti neproduktivan.

»Pokušat ću.«

Ireland se zagledala u svoje nokte. »Ne voliš mamu baš previše, zar ne?«

Pažljivo sam odvagao svoj odgovor. »Imamo fundamentalno različita mišljenja.«

»Aha. Kužim. Ona ima taj neki čudan oblik opsesivno-kompulzivnog poremećaja koji vrijedi za njezinu obitelj. Svi se moraju uklopiti u određeni obrazac ili se barem pretvarati. Užasno je brine što ljudi misle. Neki dan sam gledala jedan stari film koji me podsjetio na nju. *Obični ljudi*. Jesi li ga gledao?«

»Ne, mislim da nisam.«

»Trebao bi ga pogledati. U njemu glumi otac Kiefera Sutherlanda i još neki drugi. Tužan je, ali je priča dobra.«

»Potražiti ću ga.« Osjetio sam potrebu da pokušam objasniti ponašanje naše majke. »Ono s čim se morala nositi nakon smrti moga oca... Bilo je brutalno. Mislim da se od tada na neki način izolirala.«

»Majka moje prijateljice kaže da je mama prije bila drugačija. Mislim, dok je bila udata za tvog tatu.«

Odložio sam hladnu kavu sa strane. »I ja je se drugačije sjećam.«

»Bolje?«

»To je subjektivno. Bila je... spontanija. Bezbržiija.«

Ireland protrlja usta vrhovima prstiju. »Misliš da ju je to slomilo? To što je izgubila tvog tatu?« Stegnulo me u prsima. »To ju je promijenilo«, tiho sam odgovorio. »Samo nisam siguran koliko.«

»Uh.« Pridigla se, vidljivo odbacivši potištenost. »Hoćeš li još neko vrijeme biti budan?«

»Vjerojatno cijelu noć.«

»Želiš pogledati taj film sa mnom?«

Prijedlog me iznenadio. I razveselio. »Ovisi. Ne smiješ mi reći što će se dogoditi. Nema spojlanja.«

Ošinula me pogledom. »Već sam ti rekla da je tužan. Ako želiš bajku sa sretnim završetkom, ona spava u drugoj sobi.«

To mi je izmamilo smiješak. Ustao sam i zaobišao stol. »Potraži film, a ja ću donijeti sok.«

»Ja bih radije pivo.«

»Ne dok sam ja tu.«

Nacerila se dižući se na noge. »Dobro. Onda vino.«

»Pitaj me opet za koju godinu.«

»Do tada ćete imati djecu. Više neće biti ovako zabavno.«

Zastao sam, zgromljen tako snažnom tjeskobom da mi se koža orosila znojem. Pomisao na to da bih mogao imati dijete s Evom istovremeno me ushitila i prestravila. Ni moja žena ne može biti sigurna dok živi sa mnom. Kako bi onda dijete moglo biti sigurno?

Ireland se nasmijala. »Čovječe, trebaš si vidjeti facu! Tipičan slučaj plejbojevske panike. Nisu ti rekli? Prvo dođe ljubav, pa brak, pa onda beba u kolicima.«

»Ako ne zašutiš, potjerat ću te u krevet.«

Nasmijala se još glasnije i uhvatila me pod ruku. »Baš si komičan. Ozbiljno ti kažem. Samo te zezam. Nemoj šiziti na mene. Imam sasvim dovoljno članova obitelji koji to rade.«

Snagom volje natjerao sam srce da prestane tako luđački tući.

»Možda ti trebaš nešto popiti«, predložila je.

»Mislím da hoću«, promrmljao sam.

»Evi moram odati ogromno priznanje što ti je uspjela nataknuti prsten. Jesi li imao napad panike i kada si je zaprosio?«

»Prestani pričati, Ireland.«

Naslonivši glavu na moje rame zahihotala se i izvela me iz ureda.

*

Prošla su dva sata od izlaska sunca kada sam se napokon vratio u krevet. Skinuo sam se u tišini lutajući pogledom po zamamnoj izbočini pod pokrivačem.

Eva se stisnula u klupko, potpuno pokrivena osim svijetlih pramenova kose raširenih po jastuku. U glavi sam si dočarao ono što je ostalo skriveno, znajući da je gola pod plahtom.

Moja. Samo moja.

Ubija me to što ne možemo spavati zajedno. Znam da i nju to boli.

Podigavši rub pokrivača, zavukao sam se pokraj nje. Tiho je zastenjala i okrenula se prema meni, a njezino raskošno toplo tijelo domigoljilo se i privilo uz mene.

Istog trenu mi se digao. Požuda mi se rasplamsala u krvi; kožom su mi prostrujali trnci. Bila je to zapaljiva seksualna kemija, ali i nešto više. Nešto dublje. Neobična, čudesna, zastrašujuća spoznaja.

Ispunila je prazninu u meni za koju nisam ni znao da postoji.

Eva mi zakopa lice u udubinu vrata i tiho zabruji, ispreplevši noge s mojima, klizeći rukama po mojim leđima. »Tvrđ i slastan po cijelom tijelu«, prela je.

»Po cijelom«, potvrdio sam, obujmivši joj dlanovima stražnjicu i privlačeći je jače na svoju nabrekli kitu.

Ramena su joj zadrhtala od nečujnog smijeha. »Moramo biti tihi.«

»Pokrit ću ti usta.«

»Meni?« Gricnula me za vrat. »Ti si taj koji je bučan.«

Imala je pravo. Koliko god grub i nestrpljiv mogu postati kada se uzbudim, nikada nisam bio glasan... sve do nje. Teško je ostati diskretan kada situacija to zahtijeva. Predobra je, u meni budi previše osjećaja.

»Onda ćemo polako«, promrmljao sam pohlepno prebivajući rukama po njezinoj svilenjnoj koži. »Ireland će spavati satima; nema žurbe.«

»Satima, ha?« Smijući se, odmaknula se i otkotrljala od mene te posegnula u ladicu noćnog ormarića. »Ambiciozni manijak.«

Napetost mi se proširi ramenima dok je iz ladice vadila pepermint bombone koje je uvijek držala pri ruci. To me podsjetilo na slične situacije, kada su žene u ladice noćnih ormarića posezale za kondomima.

Eva i ja kondome smo upotrijebili samo dva puta. Prije nje, nikada nisam poševio ženu bez kondoma. Izbjegavanje trudnoće bilo je nešto čega sam se religiozno pridržavao.

Ipak, nakon ta prva dva puta, Eva i ja nismo ih više upotrebljavali, pouzdavajući se u kontracepcijske mjere koje je ona sama poduzimala.

To je rizik. Znao sam to. I s obzirom na to koliko često sam je uzimao – najmanje dva, a ponekad tri ili četiri puta dnevno – rizik nije bio zanemariv.

Ponekad sam razmišljao o tome. Propitivao sam svoje vladanje i svoju sebičnost jer vlastiti užitak stavljam iznad mogućih posljedica. Ipak, razlog moje nesmotrenosti nije tako jednostavan. Da se radi samo o užitku, mogao bih se nositi s tim. Biti odgovoran.

Ne, bilo je daleko složenije.

Potrebno da svršim u njoj bila je primitivna. Bilo je to osvajanje i predaja u jednom.

Želio sam je ševiti do besvijesti i prije nego što sam je prvi puta imao, prije nego što sam definitivno znao koliko će naš odnos biti eksplozivan. Otišao sam tako daleko da je upozorim prije našeg prvog izlaska da mi to treba i da mi ona treba dati to nešto, nešto što nikada prije nisam poželio ni s kim drugim.

»Ne miči se«, rekoah grubim glasom klizeći preko nje dok je još ležala ispružena na trbuhu. Gurnuo sam ruku između njezina boka i madraca te posegnuo između njezinih nogu i dlanom joj obujmio picu. Bila je vlažna i topla. Moji su je prsti učinili klizavom i vrućom.

Prigušeno je zastenjala.

»Želim te baš ovako«, rekao sam mazeći joj usnama obraz.

Slobodnom sam rukom posegnuo za jastukom i gurnuo ga ispod nje, podižući joj kukove pod kutem koji će mi omogućiti da utonem u nju do jaja.

»Gideone...« Izgovorila je moje ime kao molbu, kao da se ja sam ne bih spustio na koljena i preklinjao da mi dopusti da je uzmem.

Pomaknuo sam se, raširio joj noge i zakucao joj zapešća uz glavu. Držeći je tako pritisnutu, zabio sam se u nju. Bila je spremna za mene, baršunasta, uska i vlažna. Škrgutao sam zubima da zadržim urlik koji mi je navirao iz grla, a snažan drhtaj protrese mi tijelo od glave do pete. Prsa su mi se nadimala uz njezina leđa, a moji siloviti izdisaji razbacali su joj kosu po jastuku.

Samo tako, samim tim što me primila u sebe, dovela me do samog vrhunca.

»Bože.« Kukovi su mi se vrtjeli bez moje volje, poput svrdla utiskivali moju kitu u nju, gurali me sve dublje dok nisam ušao u nju do balčaka. Osjećao sam je svuda oko sebe, od korijena do vrha, kako se u valovima steže oko mene i muze me poput pohlepniha usta. »Anđele – «

Pritisak u korijenu penisa bio je uporan, ali sam ga ipak uspio odgoditi. Nije to bilo pitanje kontrole, već volje.

Želio sam svršiti u njoj. Želio sam to dovoljno da rizik – koliko god zastrašujući – ocijenim prihvatljivim.

Zatvorivši oči, spustio sam joj čelo na obraz. Udahnuo sam njezin miris, pustio se i silovito svršio, a stražnjica mi se zatezala dok sam je punio gustim, vrućim mlazevima.

Eva je zajecala i izvijala se poda mnom. Pica joj se zategnula, a potom zadrhtala oko moje kite. Svršila je tiho, slatko stenjući.

Zarežao sam njezino ime, luđački napaljen njezinim orgazmom. Svršila je zato što sam i ja svršio, jer je moj užitak napaljuje jednako kao i moj dodir. Nagradit ću je za to, pokazati joj dubinu svoje zahvalnosti. Dobit će i ona svoj užitak, koliko god puta ga bude mogla primiti.

»Eva.« Protrljao sam vlažan obraz uz njezin. »Crossfire.«

Čvršće je stegnula prste oko mojih. Okrenula je glavu i tražila me usnama.

»Frajeru«, dahtala je ljubeći me. »I ja tebe volim.«

Prošlo je pet sati poslijepodne kada sam provezao Bentley kroz dvorišna vrata Vidalova imanja u okrugu Dutchess i zašao u kružni tok pred kućom.

»Joj, prebrzo si vozio«, potužila se Ireland sa stražnjeg sjedala. »Već smo stigli.«

Prebacio sam mjenjač u poziciju za parkiranje i ostavio auto u leru. Od samo jednog pogleda na kuću, zgrčio mi se želudac. Eva me primi za ruku i stisne je. Usredotočio sam se na njezine čelično sive oči umjesto na vilu izgrađenu u tudorskom stilu u pozadini.

Nije rekla ni riječ, ali nije ni morala. Osjećao sam njezinu ljubav i podršku, a u očima sam joj vidio bljesak ljutnje. Već i sama spoznaja da razumije što osjećam davala mi je snagu. Znala je sve moje mračne i prljave tajne, a ipak je vjerovala u mene i voljela me.

»Želim još koji put ostati preko noći«, rekla je Ireland gurajući glavu između dva prednja sjedala. »Bilo je zabavno, zar ne?«

Pogledao sam je. »Ponovit ćemo to.«

»Uskoro?«

»Može.«

Zbog njezina osmijeha dato je obećanje postalo daleko vrednije od onoga koliko će me stajati sna i tjeskobe. Držao sam se podalje od nje iz toliko razloga, ali najvažniji je bio taj što nisam znao što bih joj mogao ponuditi, a da ima ikakvu vrijednost. Sve sam usmjerio u održavanje Vidal Recordsa stabilnim još dugo u budućnost zbog nje. Tako sam se brinuo o njoj na jedini mogući način za koji sam znao da neću zaribati.

»Morat ćeš mi malo pomoći«, iskreno sam rekao. »Ne znam kako biti stariji brat. Vjerojatno ćeš mi morati opraštati. Cesto.«

Osmijeh iščezne s Irelandina lica i ona se u tom trenutku iz tinejdžerice pretvori u mladu ženu. »Pa, to je kao da smo prijatelji«, reče ozbiljna izraza lica. »Osim što se *moraš* sjetiti rođendana i blagdana, moraš mi sve oprostiti i upoznati me sa svim svojim zgodnim i bogatim prijateljima.«

Podigao sam obrvu. »Što je nestalo ono da te mogu gnjaviti i zagorčavati ti život?«

»Propustio si te godine«, brzo je uzvratila. »Nema ponavljanja.«

To je trebala biti šala, ali riječi su me pogodile ravno u dušu. *Stvarno* sam propustio te godine i ne mogu ih vratiti.

»Umjesto toga ćeš moći gnjaviti njezine dečke«, reče Eva, »i *njima* zagorčavati život.«

Pogledi su nam se sreli i znao sam da je shvatila o čemu razmišljam.

Palcem joj pogladim članke na prstima.

Iza njezinih leđa otvore se ulazna vrata i moja majka izađe iz kuće. Stajala je na širokoj gornjoj stubi odjevena u bijelu tuniku i odgovarajuće hlače. Duga crna kosa slobodno joj je padala po ramenima. Iz daljine je bila vrlo nalik Ireland, više kao da joj je sestra nego majka.

Čvršće sam stegnuo Evinu ruku.

Ireland uzdahne i otvori vrata. »Voljela bih da vas dvoje ne morate sutra ići raditi. Mislim, koja je poanta biti multimilijarder ako ne možeš markirati kad želiš?«

»Kada bi Eva radila sa mnom«, rekoh gledajući svoju ženu, »mogli bismo.«

Isplazila mi je jezik. »Ne počinji.«

Prinio sam joj ruku usnama i poljubio joj nadlanicu. »Nisam ni prestao.«

Otvorio sam vrata, izašao iz auta i pritisnuo ručicu za otvaranje prtljažnika.

Otišao sam do stražnjih vrata izvaditi Irelandinu torbu, ali me preduhitrila i zaletjela mi se u naručje. Čvrsto me grlila, ovivši vitke ruke oko mog struka. Trebao mi je trenutak da se odledim od iznenađenja i potom sam joj uzvratio zagrljaj, naslonivši obraz na njezino tjeme.

»Volim te«, promrmljala mi je u prsa. »Hvala što si me pozvao da ostanem prenoćiti.«

Grlo mi se stisnulo i nisam mogao prozboriti ni riječi. Odmaknula se jednako brzo kao što mi je prišla i s torbom u ruci otišla do l've na suvozačevoj strani pa je i nju zagrlila.

Zatečen i zbunjen kao da me netko udario, zatvorio sam prtljažnik i gledao kako majka dolazi Ireland u susret stazom od plavosivog šljunka. Upravo sam se htio vratiti za upravljač i otići, kada mi je dala znak da pričekam.

Bacio sam pogled prema Evi. »Uđi u auto, anđele.«

Pogledala me kao da bi se mogla usprotiviti, ali tada kimne, uvuče se na suvozačevo sjedalo i zatvori vrata.

Čekao sam da mi se majka približi.

»Gideone.« Primila me za nadlakticu i podigavši se na prste utisnula mi poljubac u usta. »Zar vas dvoje nećete ući? Prešli ste toliki put.«

Odmaknuo sam se korak unatrag i prekinuo njezin stisak. »I moramo ga ponovno prijeći.«

U očima joj se odražavalo razočaranje. »Samo na nekoliko minuta. Molim te. Voljela bih se ispričati. Nisam dobro reagirala na vijest o vašim zarukama i žao mi je zbog toga. Ovo bi trebali biti sretni trenuci za našu obitelj i bojim se da sam se previše zabrinula da ću izgubiti sina da bih to mogla cijeniti.«

»Mama.« Uhvatio sam je za ruku kada je krenula prema suvozačevoj strani. »Ne sada.«

»Nisam mislila sve ono što sam neki dan rekla o Evi. Samo me šokiralo kada sam na ruci neke druge žene vidjela prsten koji mi je dao tvoj otac. Corinne nisi dao taj prsten, pa sam se iznenadila. Možeš to shvatiti, zar ne?«

»Bila si krajnje neprijateljski raspoložena prema Evi.«

»To ti je rekla?« Zastala je. »Nisam to htjela, ali – Nema veze. I tvoj je otac bio izrazito zaštitnički nastrojen. Ti si poput njega.«

Skrenuo sam pogled i odsutno se zagledao u krošnje stabala iza kolnog prilaza. Nikada nisam znao kako primiti usporedbe s Geoffreyjem Crossom. Jesu li izrečene kao pohvala ili kao prikrivena uvreda? S mojom majkom nikad se ne zna.

»Gideone... molim te, trudim se. Evi sam rekla neke stvari koje nisam smjela i reagirala je kao i svaka druga žena u tim okolnostima. Samo želim izgladiti situaciju.« Položila mi je dlan na srce. »Drago mi je zbog tebe, Gideone. I drago mi je vidjeti da se ti i Ireland družite. Znam da joj to puno znači.«

Nježno sam joj odmaknuo ruku. »I meni to puno znači. Eva je to omogućila na načine koje ti neću objašnjavati. Što je jedan od razloga zašto ne želim da se uzrujava. Ne sada. Ujutro mora raditi.«

»Dogovorimo se onda za ručak ovaj tjedan. Ili večeru.«

»Hoće li i Chris biti prisutan?« pitala je Eva kroz prozor prije nego što je otvorila vrata i izašla iz auta. Stajala je ondje, onako mala i svijetla ispred tamnog glomaznog terenca, zabačenih ramena tako da je djelovala zastrašujuće.

Moja žena bi zbog mene zaratila s cijelim svijetom. Čudesan je osjećaj znati takvo nešto. Kada se nitko drugi nije borio za mene, nekako sam pronašao nekog tko će se boriti.

Majčine se usne izviju u smiješak. »Naravno. Chris i ja smo tim.«

Primijetio sam koliko je krhak taj osmijeh i posumnjao sam u njezine riječi, kao što je to često slučaj. Ipak, popustio sam. »Dogovorit ćemo se. Sutra nazovi Scotta i nešto ćemo smisliti.«

Majčino lice se razvedri. »Tako mi je drago. Hvala ti.«

Zagrlila me, a ja sam se ukočio od potrebe da je odgurnem. Kada joj je majka prišla raširenih ruku, Eva je između njih ispružila svoju desnu. Interakcija je bila krajnje neugodna jer su obje očito zauzele obrambeni stav.

Moja majka ne želi popravljati odnose; ona želi sporazum o pretvaranju da su odnosi u redu.

Oprostili smo se i potom sam sjeo na vozačevo mjesto. Odvezli smo se ostavivši imanje iza sebe. Nismo stigli daleko kada je rekla: »Kada si razgovarao s majkom?«

Dovraga. Znao sam što znači taj prizvuk u njezinu glasu.

Pružio sam ruku i položio je na njezino koljeno. »Ne želim da se brineš zbog moje majke.«

»Ti bi htio da se ni zbog čega ne brinem! Ne ide to tako. Ne možeš se sam nositi sa svim tim sranjima.«

»Nije važno što moja majka kaže ili čini, Eva. Nije me briga za to i ne bi trebalo biti ni tebe.«

Okrenula se na sjedalu prema meni. »Moraš početi dijeliti informacije sa mnom. Naročito one koje se tiču mene, kao kada tvoja majka nešto govori o meni iza mojih leđa!«

»Ne želim da se živciraš zbog nečijeg nebitnog mišljenja.« Naišli smo na zavoj. Ubrzao sam na izlazu iz njega.

»To bi bilo bolje nego da se živciram zbog *tebel*«, otresla se. »Stani u stranu.«

»Molim?« Bacio sam pogled prema njoj.

»Zaustavi prokleti auto!«

Psujući u sebi, sklonio sam ruku s njezine noge i čvrsto uhvatio upravljač. »Reci mi zašto.«

»Zato što sam ljuta na tebe, a ti tu sjediš, izgledaš tako seksi dok voziš i moraš prestati.«

U meni su se sukobili osjećaji razdraganosti i ozlojeđenosti. »Što moram prestati? Izgledati seksi? Ili voziti?«

»Gideone... ne izazivaj me još više.«

Rezignirano smanjim gas i stanem na uskom ugibalištu. »Bolje?«

Izašla je iz auta i zaobišla ga s prednje strane. Izašao sam i ja upitno je gledajući.

»Ja vozim«, objavila je kada je stala ispred mene. »Barem dok ne stignemo do grada.«

»Kako god želiš.«

O vezama nisam znao gotovo ništa, ali ne treba vam velika mudrost da shvatite da morate napraviti ustupke kada je vaša žena ljuta na vas. Naročito kada se nadate da će vam se za par sati posrećiti, čemu sam se ja definitivno nadao. Nakon što smo vikend proveli s prijateljima i mojom sestrom, osjetio sam novu potrebu da svojoj ženi pokažem koliko je cijenim.

»Ne gledaj me tako«, progundala je.

»Kako?« Odmjerio sam je jednim pogledom, diveći se koliko prelijepo izgleda u bijeloj ljetnoj haljinici na bretele. Večer je bila topla i sparna, ali ona je djelovala prozračno i svježje. Došlo mi je da skinem odjeću i prislonim se uz nju te tako malo ohladim prije nego što se situacija zakuha.

»Kao da sam tempirana bomba koja bi mogla svakog trena eksplodirati!« Prekrižila je ruke.

»Nisam nerazumna.«

»Anđele, ne gledam te tako.«

»I ne pokušavaj mi odvratiti pozornost seksom«, procijedila je kroz stisnute zube. »Inače nema seksa cijeli tjedan!«

I ja sam prekrižio ruke. »Već smo razgovarali o davanju takvih ultimatumama. Možeš mi zvocati koliko god hoćeš, Eva, ali imat ću te kad god poželim. Točka.«

»Nije bitno želim li i ja tebe?«

»Upita žena koja se navlaži gledajući me kako vozim vražji auto«, odvratio sam.

Suzila je pogled. »Možda te jednostavno ostavim negdje uz rub ceste.«

Očito nisam dobro kontrolirao situaciju. Stoga sam promijenio taktiku i prešao u napad.

»Ni ti meni ne govoriš sve«, odvratio sam. »Što je s Klineom? Je li potpuno prestao komunicirati s tobom nakon San Diega?«

Cijeli se vikend suzdržavam da ne postavim to pitanje iako me silno zanima kako će Kline postupiti u vezi s Evom.

Nisam bio siguran što bih više volio da napravi. Ako joj se obrati u vezi sa snimkom koju više ne posjeduje, to bi je povrijedilo, ali i još više približilo meni. Ako odstupi za njezino dobro, to bi značilo da prema njoj ipak ima dublje osjećaje nego što bih volio. Mrzio sam pomisao na to da je želi, ali bojao sam se da je zapravo voli.

Dahnula je. »O, Bože. Jesi li mi opet kopao po mobitelu?«

»Ne.« Moj je odgovor bio brz i odlučan. »Znam što misliš o tome.«

Pratio sam svaki njezin korak, znao sam gdje je i s kim u bilo kojem trenutku, ali kada je u pitanju njezin mobitel, postavila je čvrstu granicu i ja sam je poštovao, premda me to izluđivalo.

Eva me neko vrijeme pomno promatrala, ali sigurno mi je na licu vidjela istinu.

»Da, Brett mi je poslao nekoliko poruka. Htjela sam s tobom razgovarati o tome, pa nemoj ni pokušavati reći da je to isto. Ja sam tebi apsolutno namjeravala reći. Ti meni nisi.«

Auto projuri cestom pokraj nas pa sam se zabrinuo za njezinu sigurnost. »Ulazi unutra i vozi. Razgovarat ćemo u autu.«

Čekao sam da se usigne na sjedalo, a potom sam zatvorio vrata za njom. Dok sam se ja smjestio na suvozačevo sjedalo, ona je već podesila retrovizore i sjedalo te ubacila u brzinu.

Čim se potpuno uključila u promet, nastavila je s prodikama. Jedva da sam bio svjestan o čemu govori jer mi je pozornost više bila usredotočena na to kako upravlja Bentleyjem. Vozila je brzo i sa samopouzdanjem, ne stežući upravljač. Pogled joj je bio prikovan za cestu, ali ja nisam mogao skinuti pogled s nje. Moja cura iz Kalifornije. Kada se nađe na otvorenoj cesti, ona je potpuno u svom elementu.

Osjetio sam ugodno uzbuđenje gledajući Evu kako spretno upravlja moćnim terencom. Ili je to možda zbog toga što me prekora i izaziva.

»Slušaš li me uopće?« zahtijevala je odgovor.

»Ne baš, anđele. I prije nego što se još više naljutiš, sama si za to kriva. Tako si seksi dok voziš i jednostavno mi odvlačiš pažnju.«

Zamahnula je rukom i opalila me po bedru. »Ti to ozbiljno? Prestani se zafrkavati!«

»Ne šalim se. Eva... želiš da ti sve govorim tako da me možeš podržati. Kužim to. Radim na tome.«

»Očito se ne trudiš dovoljno.«

»Neću ti govoriti stvari koje će te nepotrebno uzrujati. Nema smisla.«

»Moramo biti iskreni jedno prema drugom, Gideone. Ne samo povremeno, nego stalno.«

»Stvarno? Ja to ne očekujem od tebe. Na primjer, slobodno zadrži za sebe sve nimalo laskave komentare koje su tvoj otac i Cary izrekli o meni.«

Napućila je usne. Malo je razmišljala o tome, a onda: »Po toj logici, bi li bilo u redu da ti ne kažem ništa o Brettu?«

»Ne. Kline utječe na našu vezu. Moja majka ne.«

Frknula je nosom.

»Znaš da imam pravo u vezi s tim«, rekoh odlučno.

»Želiš mi reći da te ne dira kada tvoja mama govori ružno o meni?«

»Ne sviđa mi se to. Ali to ne mijenja ono što osjećam prema tebi ili njoj. I ako ti kažem, to neće promijeniti ni tvoje osjećaje prema njoj. Budući da je rezultat isti kako god okreneš, biram put s najmanje razdora.«

»Razmišljaš kao muško.«

»Nadam se da je tako.« Pružio sam ruku i sklonio joj kosu s ramena. »Ne dopusti joj da nam stvara probleme, anđele. Nije vrijedna toga.«

Eva baci pogled prema meni. »Pretvaraš se da ono što tvoja mama govori i radi ne utječe na tebe, ali znam da to nije istina.«

Mislio sam to poreći, tek toliko da zaključim tu temu, ali moja žena vidi sve što bih radije skrio.
»Ne dopuštam da utječe na mene.«

»Ali ipak utječe. Boli te to i onda to guraš u onaj kut u koji guraš sve ostalo s čime se ne želiš nositi.«

»Nemoj me analizirati«, rekoš krutim glasom.

Rukom mi dodirne bedro. »Volim te. Želim ti ukloniti bol.«

»Već jesi.« Primio sam je za ruku. »Dala si mi sve što mi je ona uzela. Nemoj joj dopustiti da uzme još nešto.«

Pogleda prikovana za zavojitu cestu, Eva podigne naše spojene ruke i poljubi moj vjenčani prsten. »Primljeno na znanje.«

Kratko mi se osmjehnula, što je trebalo značiti da je završila — za sada — i odvezla nas doma.

12. poglavlje

Sumnjam da bi se itko mogao dosjetiti prizora koji izaziva veće strahopoštovanje i divljenje od Gideona Crossa dok se tušira.

Bilo mi je nevjerojatno da može tako ravnodušno prelaziti rukama svuda po toj napetoj, preplanuloj koži i tim savršeno oblikovanim mišićima. Kroz zamagljeno staklo svoje tuš kabine promatrala sam kako se potoci sapunice slijevaju na tvrdi reljef njegova trbuha i cijelom dužinom snažnih nogu. Tijelo mu je umjemičko djelo, stroj koji je održavao u vrhunskoj kondiciji. Obožavam ga. Obožavam ga gledati, dirati, kušati.

Rukom je obrisao kondenzat sa zida kabine i otkrio prelijepo lice od kojeg zastaje dah. Jedna tamna obrva izvila se kao nijemo pitanje.

»Samo uživam u predstavi«, objasnila sam. Miris njegova sapuna zadirkivao mi je osjetila koja su postala uvježbana za prepoznavanje mirisa koji pripada mom mužjaku. Muškarcu koji pobuđuje i zadovoljava moje tijelo do delirija.

Oblizala sam usne kada je nemarno pogladio dugačak, masivan ud. Jednom mi je rekao da je običavao masturbirati svaki put kada se tušira, čin olakšanja koji se smatrao rutinom poput pranja zuba. Bilo mi je jasno zašto, znajući koliko mu je snažan seksualni apetit. Nikada neću zaboraviti kako je izgledao kada se zadovoljavao pod tušem za mene, onako muževan, potentan i željan orgazma.

Otkako je upoznao mene, više nije masturbirao. Ne zato što u suprotnom više ne bi mogao zadovoljiti mene, niti zato što sam ga ja namirivala u dovoljnoj mjeri da je taj napor postao suvišan. Oboje smo u svakom trenutku bili spremni za seks jedno s drugim jer glad koju osjećamo nije samo fizička.

Gideon me zadirkivao govoreći da se čuva kako bi mogao zadovoljiti moju nezasitnost, ali vidjela sam da se radi o čistoj samokontroli — ustupio mi je pravo na svoj užitak. On je moj i samo moj. Nije htio uživati bez mene i to je bio nevjerojatan dar. Posebice uzevši u obzir njegovu prošlost, u kojoj se netko seksualnim olakšanjem koristio kao oružjem protiv njega.

»Predstava je interaktivna«, reče, očiju sjajnih od topline i razdraganosti. »Pridruži mi se.«

»Ti si zvijer.« Bedra su mi ispod ogrtača bila mokra od njegova sjemena, jer ja sam sretnica koju je probudila njegova žudnja.

»Samo za tebe.«

»Oo, dobar odgovor.«

Nacerio se. Ud mu se produžio. »Mogla bi me nagraditi.«

Pomaknula sam se s praga i približila mu se. »Što predlažeš, kako da to učinim?«

»Kako god želiš.«

I to je bio dar. Gideon je rijetko prepuštao kontrolu, i to isključivo meni.

»Nemam dovoljno vremena da to napravim kako spada, frajeru. Ne bih željela prekidati kada postane najzanimljivije.« Položila sam dlan na staklo. »Kako bi bilo da to odgodimo za večeras nakon što se vratim s treninga? Ti, ja i što god ti poželim raditi?«

Okrenuo se prema meni i preko stakla prislonio ruku na moj dlan. Pogledom punim topline klizio mi je po licu kao da me miluje njime i gotovo da sam to mogla osjetiti. Lice mu je bilo bezizražajno, zadivljujuće lijepa maska koja ništa ne otkriva. Ali njegove oči... te predivne plave dubine... otkrivale su nježnost, ljubav i ranjivost.

»Sav sam tvoj, anđele,« rekao je tako tiho da sam riječi više vidjela nego čula. Utisnula sam poljubac u hladno staklo. »Da«, složila sam se. »Jesi.«

Novi tjedan. Isti maksimalno fokusirani Gideon. Počeo je raditi istog trenutka kada se Bendej odmaknuo od ivičnjaka, prsti su mu letjeli po tipkovnici ugrađenoj u sklopivu policu. Njegova potpuna koncentracija i samopouzdanje činili su mi se izuzetno seksi. Udata sam za moćnog, motiviranog muškarca i gledati ga kako slijedi svoju ambiciju strašno me uzbuđivalo.

Toliko sam zadubljeno promatrala Gideona da sam skočila kada mi je mobitel zavibrirao u torbici naslonjenoj na bok.

»Isuse«, promrmljala sam vadeći ga iz torbice.

Brettovo ime i fotografija pojave se na zaslonu. Znajući da se jednom moram suočiti s njim ako očekujem da me prestane zvati, javila sam se.

»Hej«, oprezno sam rekla.

»Eva.« Boja Brettova sada slavnog glasa pogodila me istom jačinom kao i uvijek, ali ne više na isti način. Voljela sam ga slušati kako pjeva, ali to više nije bilo intimno. Nije bilo osobno. Divila sam mu se kao što se divim nekolicini drugih pjevača. »Dovraga, pokušavam te dobiti cijeli tjedan!«

»Znam. Zao mi je, bila sam zauzeta. Kako si?«

»Bio sam i bolje. Moram te vidjeti.«

Podigla sam obrve. »Kad dolaziš u grad?«

Oporo se nasmijao i taj me promukli zvuk isprovocirao na krivi način. »Nevjerojatno. Slušaj, ne želim o tome preko telefona. Možemo li se danas naći? Moramo razgovarati.«

»U New Yorku si? Mislila sam da si na turneji... ?«

Gideonovo brzo tipkanje nije usporilo i nije me ni pogledao, ali osjetila sam kako mu se energija premješta. Obraćao je pozornost i znao je tko zove.

»Reći ću ti o čemu se radi kada se vidimo«, reče Brett.

Namrštila sam se gledajući kroz prozor dok smo stajali na semaforu, pogleda prikovanog za rijeku pješaka koji su prelazili cestu. New York je vrvio životom i frenetičnom energijom, spremajući se za poslovne transakcije koje će promijeniti svijet.

»Upravo idem na posao. Što se događa, Brett?«

»Možemo se naći u vrijeme ručka. Ili kad završiš s poslom.«

Htjela sam odbiti, ali odlučnost u njegovu glasu navede me da se predomislim. »Dobro.«

Pružila sam ruku i spustila je na Gideonovo bedro. Zategnuti mišići bili su tvrdi na dodir, premda je bio opušten. Odičila skrojena po mjeri davala su mu uglađen i ućtiv izgled, ali ja sam znala istinu

0 snažnom i fit tijelu koje se ispod odijela tek naslućivalo. »Možemo se vidjeti za ručak, ako ostanemo u blizini Crossfirea.«

»U redu. U koliko sati da dođem?«

»Bilo bi najbolje malo prije podneva. Naći ćemo se u predvorju.«

Prekinuvši razgovor ubacila sam mobitel u torbicu. Gideon me primi za ruku. Pogledala sam ga, ali on je čitao poduži e-mail, a glava mu je bila lagano nagnuta tako da su mu vrhovi kose ovlaš dodirivali savršeno isklesanu čeljust.

Upijala sam toplinu njegova dodira. Spustila sam pogled na prsten koji je nosio na ruci, onaj kojim je svijetu govorio da pripada meni.

Obraćaju li njegovi poslovni suradnici pozornost na njegove ruke? To nisu ruke čovjeka koji samo premješta papire i tipka na računalu po cijele dane. To su ruke borca, ratnika koji trenira razne borilačke vještine i svoju agresiju ispoljavaju na vrećama za boks, ali

1 na sparing partnerima.

Skinula sam cipele, sklopčala noge pod sebe i naslonila se na Gideona te položila ruku na njegovu. Raširenim prstima prelazila sam mu između članaka i prstiju, naprijed pa natrag, pažljivo naslonivši glavu na njegovo rame tako da mu šminkom ne umrljam crni sako.

Udisala sam ga, osjećajući kako djeluje na mene – njegova blizina, njegova podrška – i kako taj učinak prožima moje biće. Miris njegova sapuna sada se više nije osjećao jer ga je prirodno zavodljiv miris njegove kože promijenio u nešto bogatije i slasnije.

Kada sam nemirna, on me smiruje.

»Nema ovdje ničega za njega«, šapnula sam jer mi je bilo važno da to zna. »Previše sam ispunjena tobom.«

Duboko je i glasno udahnuo tako da su mu se prsa naglo raširila. Zaklopio je policu i gurnuo je u stranu, a potom se potapšao po krilu upućujući mi poziv. »Dođi ovamo.«

Upuzala sam mu u krilo i sretno uzdahnula kada me namjestio na točku koja kao da je načinjena za mene. Cijenili smo svaki mirni trenutak koji smo provodili zajedno. Gideon je zaslužio predah i ja sam mu ga željela pružiti.

Usnama mi dodirne čelo. »Jesi dobro, anđele moj?«

»U tvom sam naručju. Život ne može biti bolji od ovoga.«

*

Kada smo stigli pred Crossfire, zapazila sam tri *paparazzo*, ispred zgrade.

Položivši mi dlan na križa, Gideon me uveo u klimatizirano predvorje lagano me gurajući ispred sebe.

»Lešinari«, promrmljala sam.

»Što možemo kad smo tako fotogeničan par.«

»Vi ste tako skroman čovjek, gospodine Cross.«

»Uz vas izgledam dobro, gospođo Cross.«

Ušli smo u dizalo s još nekoliko ljudi i smjestili se u stražnji kut. Privukao me k sebi ovivši mi ruku oko struka i prislonivši mi dlan na trbuh, a na leđima sam osjećala toplinu i tvrdoću njegovih prsa.

Uživala sam u tih nekoliko minuta s njim i nisam htjela misliti na posao niti na Bretta sve dok se ne razdvojimo na dvadesetom katu.

Megumi je već bila za svojim stolom kada sam prišla sigurnosnim staklenim vratima i pogled na nju izmami mi osmijeh na lice. Podšišala je kosu otkako sam je vidjela u petak navečer i nalakirala nokte jarko crvenim lakom. Bilo je ohrabrujuće vidjeti te male znakove psihičkog oporavka.

»Hej, ti«, pozdravila me ustajući od stola nakon što mi je otvorila vrata.

»Odlično izgledaš.«

Široko se osmjehnula. »Hvala. Kako je prošlo s Gideonovom sestrom?«

»Izvršno. Jako je zabavna. Topim se od sreće dok gledam Gideona s njom.«

»Ja se topim dok gledam njega, točka. Ti, sretnice jedna. U svakom slučaju, maloprije sam prespojila poziv na tvoju liniju. Htjeli su ostaviti poruku.«

Promeškolljila sam se na mjestu, misleći na Bretta. »Je li bio muškarac?«

»Ne, žena.«

»Hm, idem vidjeti tko je to bio, hvala.«

Zaputila sam se prema svom stolu i smjestila se, a pogled mi je odlutao na kolaž Gideonovih i mojih fotografija. Još uvijek nisam s njim razgovarala o zakladi Crossroads. Tijekom vikenda nije se ukazao povoljan trenutak. Bili smo dovoljno okupirani time što je Ireland u subotu bila kod nas.

Te noći nije spavao. Nadala sam se da hoće, ali zapravo to nisam očekivala. Teško mi je kada razmišljam o njegovoj unutarnjoj borbi, brigama i strahu. Mučio ga je sram i čvrsto unutarnje uvjerenje da je polomljen. Roba s greškom.

On u sebi nije vidio ono što ja vidim – dobru dušu koja tako silno želi pripadati nečem većem od sebe samog. Nije shvaćao da je čudesan. Ako u danoj situaciji ne bi znao što treba učiniti, prepustio bi se svom instinktu i srcu. Unatoč svemu što je doživio, bio je nevjerojatno sposoban osjećati i voljeti.

On me spasio, na nebrojeno puno načina. Stoga ću i ja učiniti sve što je potrebno da spasim njega.

*

Preslušala sam poruke. Kada je Mark ušao, ustala sam i pozdravila ga osmijehom od uha do uha i veselim iščekivanjem.

Podigao je obrve. »Zbog čega si toliko uzbuđena?«

»Jutros je zvala neka ženska iz LanCorpa. Žele se sastati s nama ovaj tjedan i razgovarati o tome što se nadaju postići lansiranjem sustava PhazeOne na tržište.«

U očima mu zablista poznata iskra. Otkako su se on i Steven zaručili, Mark je postao puno sretniji, ali zračio je i nekom potpuno drugačijom pozitivnom energijom kada se zagrije za neki novi posao. »Ti i ja, mala, napraviti ćemo čuda.«

Poskočila sam od veselja. »Aha. Ovo ćeš sigurno dobiti. Jednom kada te osobno upoznaju, jest će ti iz ruke.«

Mark se nasmijao. »Stvarno si dobra za moje samopouzdanje.«

Namignula sam mu. »Dobra sam za tebe, točka.«

Dopodne smo proveli radeći na ponudi za kampanju za Phaze-One i radili usporedbe ne bi li dobili bolju ideju kako pozicionirati novi sustav računalnih igara u odnosu na konkurenciju. Na trenutak sam zastala shvativši koliku je pozornost privukao najavljeni izlazak nove konzole GeriTen – proizvoda Cross Industriesa, najznačajnijeg konkurenta sustava PhazeOne na tržištu.

Ukazavši Marku na situaciju, pitala sam: »Hoće li to predstavljati problem? Mislim, hoće li LanCorp možda to što ja radim s tobom na njihovom projektu smatrati sukobom interesa?«

Upravio se na stolcu i naslonio. Već je nešto ranije skinuo sako, ali i dalje je bio elegantno odjeven u bijeloj košulji s jarko žutom kravatom i tamno plavim hlačama. »Ne, mislim da to ne bi trebao biti problem. Ako naš prijedlog pozicioniranja odnese pobjedu nad drugim ponudama, oni su na dobitku, a činjenica da si zaručnica Gideona Crossa neće baš ništa značiti. Odluku će donijeti na temelju naše sposobnosti da prenesemo njihovu viziju.«

Željela sam osjetiti olakšanje, ali nisam. Ako dobijemo reklamnu kampanju za PhazeOne, to će značiti da ću jednom od Gideonovih konkurenata pomoći oteti dio njegova udjela na tržištu. To me prilično zasmatalo. Gideon je tako naporno radio i prevladao je silne prepreke kako bi ime Cross izdigao iz osramoćenosti na razinu na kojoj je izazivalo divljenje, poštovanje i zdravu količinu straha. U najmanju ruku, nisam ga u tome željela ometati.

Mislila sam da ću imati malo više vremena prije nego što budem morala donijeti odluku. I nisam se mogla oduprijeti osjećaju da ću morati odabrati između svoje neovisnosti i ljubavi prema suprugu.

Ta me dilema mučila cijelo jutro i kvarila mi uzbuđenje zbog posla. Potom se prišuljalo podne i misli mi odlutaju prema Brettu.

Bilo je krajnje vrijeme da preuzmem odgovornost za zbrku koju sam prouzročila. Brettu sam otvorila vrata i potom ih držala otvorenima jer se nisam mogla fokusirati. Sada moram riješiti problem prije nego nanese još više štete mom braku.

U pet minuta do podneva zaputila sam se prema predvorju, zatraživši od Marka dopuštenje da odem malo ranije. Brett me već čekao pokraj ulaza, ruku zabijenih u džepove traperica. Na sebi je imao običnu bijelu majicu i sandale, sa sunčanim naočalama navrh glave.

Korak mi je malo zastao. Ne samo zato što je zgodan, što je neosporno, već zbog toga što se svojim izgledom uopće nije uklapao u Crossfire. Kada smo se sastali prije premijere video špota na Times Squareu, našli smo se ispred zgrade. Sada je bio unutra i stajao je vrlo blizu onog mjesta gdje sam prvi put naletjela na Gideona.

Razlike između njih dvojice su ogromne i nemaju nikakve veze s odjećom ili novcima.

Brettove se usne izviju u smiješak kada me ugledao, tijelo mu se uspravilo i promijenilo položaj kao što to muškarci čine kada osjete seksualno zanimanje za nekoga. Drugi muškarci, ali ne i Gideon. Kada sam prvi put srela svog muža, njegovo tijelo i glas nisu ništa govorili. Samo su mu oči odale da ga privlačim i to samo na trenutak.

Tek sam poslije shvatila što se u tom trenutku bilo dogodilo.

Gideon je položio pravo na mene... i zauzvrat mi se predao. Jednim jedinim pogledom. Prepoznao me istog trena kada me ugledao. Trebalo mi je nešto više vremena da shvatim što smo jedno drugom. Što nam je suđeno da budemo.

Nisam mogla ne usporediti Gideonov posesivan i nježan pogled sa sirovijim, požudnijim načinom na koji me Brett odmjerio od glave do pete.

Odjednom mi se učinilo tako očito da me Brett zapravo nikada nije smatrao *svojom*. Ne onako kao Gideon. Brett me želio, i dalje me želi, ali čak i kada me imao, nikada nije ispoljavao nikakvo vlasništvo nada mnom i sasvim sigurno nikada mi nije od sebe dao nešto *stvarno*.

Gideon. Nagnula sam glavu unatrag te pogledom potražila i pronašla jednu od mnogih crnih kupolica na stropu u kojima se skrivaju nadzorne kamere.

Podigla sam ruku i položila dlan na srce. Znala sam da u tom trenutku vjerojatno ne gleda. Znala sam da bi morao ciljano pristupiti sustavu nadzora da bi me vidio i da je vjerojatno previše zauzet da bi mu to palo na pamet, ali ipak...

»Eva.«

Ruka mi padne niz bok. Gledala sam Brettta kako mi se približava ležernim korakom muškarca koji je svjestan svoje privlačnosti i uvjeren da ima dobre šanse.

Predvorje je vrvjelo ljudima koji su užurbano prolazili pokraj nas, kao što se i može očekivati u poslovnom neboderu u centru grada. Kada je podigao ruke kao da će me zagrliti, odmaknula sam se korak unatrag i umjesto toga ispružila lijevu ruku, baš kao što sam učinila kada smo se zadnji put sreli u San Diegu. Više nikada ne bih Gideonu nanijela bol kakvu je osjetio kada me vidio kako se ljubim s Brettom.

Brett začuđeno podigne obrve, a žar u očima se ohladi. »Zbilja? Dotle je došlo?«

»Udana sam«, podsjetila sam ga. »Nije primjereno da se grlimo.«

»Što je sa ženama s kojima se on naslikava po svim tabloidima? To je u redu?«

»Ma, daj«, prekorila sam ga. »Znaš da ne možeš uvijek vjerovati svemu onome što ti tisak servira.«

Napućio je usne. Ponovno je zabio ruke u džepove. »Možeš vjerovati u ono što pišu o tome što osjećam prema tebi.«

Želudac mi zatreperi. »Mislim da *ti* u to vjeruješ.«

To me malo rastužilo. On ne zna što Gideon i ja imamo jer to nikada nije imao. Nadala sam se da jednog dana hoće. Brett nije loš čovjek. Samo mu nije suđeno da bude *moj* čovjek.

Tiho psujući, Brett se okrenuo i pokazao prema izlazu. »Idemo odavde.«

Bila sam rastrgana. I ja sam željela nasamo razgovarati, ali sam istovremeno željela i ostati ovdje gdje ima svjedoka koji mogu umiriti Gideona. U svakom slučaju, ne možemo baš napraviti piknik u predvorju Crossfirea.

Nevoljko uhvatim korak s njim. »Naručila sam nam sendviče. Mislila sam da ćemo tako imati više vremena za razgovor.«

Brett smrknuto kimne i pruži ruku prema vrećici koju sam nosila.

Odvela sam ga u Bryant Park, krivudajući pločnikom pokraj njega kroz užurbano mnoštvo ljudi koji su izašli na pauzu za ručak. Taksi vozila i privatni automobili uporno su trubili rijekama pješaka kojima se previše žurilo da bi poštovali znakove. Iz asfalta je isijavala toplina, a sunce je bilo dovoljno visoko na nebu da se okomi na ulice između nebodera. Policijski automobil upalio je sirenu, ali njezin prodoran zvuk nije značajnije ubrzao kretanje patrolnog kombija kroz začepljenu ulicu.

Bio je to prosječan dan na Manhattanu i meni se sviđao, ali vidjelo se da Brettu ovakvo složeno manevriranje, neophodno za kretanje kroz grad, prilično ide na živce. Pomicanje ramena i kukova da biste ljude propustili da prođu, brzo uvlačenje trbuha da biste se provukli pokraj prevelikih torbi ili presporih pješaka, brze noge koje vam trebaju da izbjegnute naglo pojavljivanje novih tijela koja izlaze iz brojnih zgrada uz rub pločnika. Uobičajen život u New York Cityju, ali sjećam se i koliko se zastrašujuće može činiti ako niste navikli na toliko puno ljudi na relativno malom prostoru.

Ušavši u park odmah iza knjižnice, pronašli smo slobodan stol i stolce u hladovini blizu vrtuljka i smjestili se. Brett je izvadio sendviče, krumpiriće i bocu vode koju sam naručila, ali nijedno od nas dvoje nije počelo jesti. Umjesto toga, pogledom sam pretražila okolinu, svjesna činjenice da bi nas netko mogao fotografirati.

Uzela sam to u obzir pri odabiru lokacije, ali alternativa je bila bučan, prenapučen restoran. Bila sam itekako svjesna govora svog tijela i pazila sam da ne napravim nikakav pokret koji bi se mogao pogrešno protumačiti. Svijet oko nas može misliti da smo prijatelji. Moj muž će znati, jer ću mu ja to na svaki mogući način pokazati, da smo se Brett i ja zapravo zauvijek oprostili jedno od drugoga.

»U San Diegu si stekla pogrešan dojam«, odjednom reče Brett, očiju skrivenih iza sunčanih naočala. »To s Brittany nije ništa ozbiljno.«

»Ne tiče me se to, Brett.«

»Nedostaješ mi. Ona me ponekad podsjeća na tebe.«

Lecnula sam se jer mi je taj komentar bio sve samo ne laskav.

Podigla sam jednu ruku i napravila bespomoćnu gestu. »Ne mogu ti se vratiti, Brett. Ne nakon Gideona.«

»To sada kažeš.«

»Daje mi osjećaj da ne može disati bez mene. Manje od toga ne bih mogla prihvatiti.« Nisam morala reći da mi Brett nikada nije pružio takav osjećaj. Znao je to.

Zurio je u svoje spojene vrhove prstiju, a potom se naglo uspravio i iz stražnjeg džepa izvadio novčanik. Iz njega je izvukao presavijenu sliku i stavio je na stol ispred mene.

»Pogledaj to«, reče ozbiljnim glasom, »i reci mi da nismo imali nešto stvarno.«

Uzela sam je u ruke i rastvorila te se namrštila ugledavši sliku. Bila je to snimka napravljena skrivenom kamerom, na kojoj se Brett i ja smijemo nečemu čega se više odavno ne sjećam. U pozadini sam prepoznala unutrašnjost kafića Petes. Oko nas je bilo mnoštvo zamućenih lica.

»Odakle ti ovo?« pitala sam. Nekada davno dala bih sve na svijetu za jednu nenamještenu sliku s Brettom jer sam vjerovala da bi mi nešto takvo pružilo barem kakav-takav dokaz da mu značim nešto više.

»Sam ju je snimio nakon jednog nastupa.«

Ukočila sam se na spomen Sama Yimare jer me to istog trena podsjetilo na snimku seksa. Pogledala sam Bretta, a ruke su mi se tako snažno tresle da sam morala odložiti sliku. »Znaš li za...?«

Nisam mogla dovršiti rečenicu. Ispostavilo se da nisam ni trebala.

Brettova se čeljust zategne, a čelo i gornja usna orose se znojem od ljetne sparine. Kimnuo je. »Vidio sam je.«

»O, Bože.« Naglo sam se odmaknula od stola, a glavom mi je prolazilo sve što se moglo naći na snimci. U ono sam vrijeme očajnički željela pridobiti Brettovu pozornost, bez imalo samopoštovanja, zbog čega sam se sada osjećala prilično posramljeno.

»Eva.« Pružio je ruku prema meni. »Nije ono što misliš. Što god da ti je Cross rekao o snimci, dajem ti časnu riječ da nije strašno. Možda malo sirovo na trenutke, ali tako je to bilo između nas.«

Ne... Sirovo je ovo što imam s Gideonom. Ono što sam imala s Brettom bilo je puno mračnije i nezdravo.

Sklopila sam drhtave ruke. »Koliko ju je ljudi vidjelo? Jesi li je pokazao – Je li ju bend gledao?«

Nije morao odgovoriti, vidjela sam mu na licu.

»Isuse.« Osjetila sam mučninu. »Što hoćeš od mene, Brett?«

»Hoću – « Podigao je sunčane naočale i protrljao oči. »Dovraga. Želim te. Želim da budemo zajedno. Mislim da još nismo završili.«

»Nikada nismo ni započeli.«

»Znam da sam ja kriv za to. Želim da mi pružiš šansu da to popravim.«

Zinula sam od zaprepaštenja. »Udana sam!«

»On nije dobar, Eva. Ne poznaješ ga onoliko dobro kao što misliš.«

Noge su mi zadrhtale od silne potrebe da ustanem i odem. »Znam da nikada nikome ne bi pokazao naše snimke! Previše me poštuje.«

»Svrha svega toga bila je dokumentirati uspon benda, Eva. Morali smo pregledati sav snimljeni materijal.«

»Mogao si ga prvo odgledati sam«, rekoh stegnuta grla, užasno svjesna ljudi koji su sjedili nedaleko od nas. »Mogao si nas izrezati prije nego što su ostali vidjeli.«

»Nismo mi jedini koje je Sam uhvatio na snimci. I drugi dečki našli su se na njoj.«

»O, Bože.« Gledala sam ga dok se nemirno meškoltio. U meni se razbukta sumnja.

»A ima i drugih cura s tobom«, nagađala sam dok mi se mučnina pogoršavala. »Onda ti ta snimka ne znači ništa ako sam ti bila samo jedna od mnogih.«

»Znači mi.« Nagnuo se naprijed. »S tobom je bilo drugačije, Eva. Ja sam bio drugačiji s tobom. Bio sam jednostavno premlad i pun sebe da bih to tada znao cijeniti. Moraš to vidjeti, Eva. Tada ćeš shvatiti.«

Silovito sam odmahнула glavom. »Ne želim je vidjeti. Nikada. Jesi li poludio?«

Lagala sam. Što je na videu? Koliko je grozno?

»Kvragu, Eva.« Strgnuo je naočale s glave i bacio ih na stol. »Nisam želio razgovarati o jebenom videu.«

Ipak, u njegovu je držanju bilo nečeg obrambenog, zbog čega sam posumnjala u njegove riječi. Ramena su mu bila uzdignuta i zategnuta, a usne čvrsto stisnute.

Što god da ti je Cross rekao...

Znao je da Gideon zna za snimku. Morao je znati da se Gideon svim snagama bori da ostane zakopana. Sam mu je sigurno rekao.

»Što hoćeš?« ponovno sam upitala. »Što je bilo tako proketo hitno da si morao doći u New York?«

Čekala sam njegov odgovor, a srce mi je luđački tuklo. Bilo je užasno vruće, s puno vlage u zraku, ali koža mi se činila hladnom i ljepljivom. Ne može mi reći da me voli, ne nakon što sam ga vidjela s Brittany. Ne može me odgovoriti od Gideona; već sam se udala za njega. Brett je usred turneje došao na Manhattan, a to je nešto s čime se morao složiti cijeli bend. I Vidal Records. Zašto bi to učinili? Što bi mogli postići prekidom planiranog rasporeda?

Budući da je Brett samo sjedio, bez riječi, dok mu se vilica micala, ustala sam i okrenula se te bez razmišljanja pojurila prema najbližim vratima u ogradi od kovanog željeza.

Vikao je za mnom, ali nisam dizala glavu, bolno svjesna nekolicine ljudi u parku koji su okrenuli glavu prema meni. Napravila sam scenu, ali nisam se mogla zaustaviti. Ostavila sam torbicu na stolu, ali nije me bilo briga.

Otići odavde. Otići nekamo na sigurno. *Otići Gideonu.*

»Anđele.«

Posrnula sam začuvši glas svog muža. Okrenula sam glavu. Ustao je sa stolca pokraj klavira u restoranu Bryant Park Grill. Smiren i elegantan, činio se nedodirljivim u zagušljivoj vrućini.

»Gideone.«

Zabrinutost u njegovim očima i njegov nježan zagrljaj pružili su mi snagu. Znao je da sastanak s Brettom neće dobro proći. Da ću se uzrujati i da će mi trebati utjeha. Da će mi trebati *on*.

I bio je ovdje. Nisam znala kako, ali nije mi bilo ni važno.

Zarila sam mu prste u leđa, poput kandži.

»Pst.« Usnama mi okrzne uho. »Ovdje sam.«

Raul se pojavio pokraj nas s mojom torbicom u ruci, a njegovo držanje odražavalo je zaštitnički odnos koji je dodatno pojačavao štiti koji mi je pružalo Gideonovo tijelo. Nekontrolirana panika u mojoj glavi počela je popuštati. Više nisam padala u prazno. Gideon je moja mreža, uvijek spreman uhvatiti me.

Poveo me dolje prema stubama gdje nas je kraj Bentleyja čekao Angus, spreman otvoriti stražnja vrata. Ušli smo u automobil i Gideon ovije ruke oko mene kada sam se sklopčala uz njega.

Vratili smo se na isto mjesto gdje smo tog jutra započeli. Ipak, u samo nekoliko sati, sve se promijenilo.

»Ja ću to riješiti«, promrmljao je. »Imaj povjerenja u mene.«

Podigla sam nos do njegova grla. »Žele upotrijebiti snimku, zar ne?«

»Neće. Nitko je neće upotrijebiti.« U riječima mu se nazirala oštrina i odlučnost.

Vjerovala sam mu. I voljela sam ga više nego što sam mislila da je moguće.

*

Kakvo poslijepodne. Nastojala sam ne razmišljati o Brettu i zadubila se u usporedbe igraćih konzola, uključujući GenTen; misli su mi bile čvrsto usredotočene na Gideona kada je otkucalo pet sati.

Više me nije brinuo samo PhazeOne. Brinula sam se i zbog sebe, djevojke kakva sam nekada bila. Snimka seksa mogla bi imenu Cross naškoditi više nego konkurentska tvrtka.

Poslala sam poruku Gideonu. Nadala sam se brzom odgovoru iako ga nisam očekivala.

Jesi li u uredu?

Odgovorio je gotovo istog trena. Da.

Idem kući, otipkala sam novu poruku. Htjela bih se prvo pozdraviti.

Dođi gore.

Ispustila sam dah, premda nisam bila ni svjesna da ga držim. Vidimo se za deset minuta.

Megumi je već otišla kada sam prošla kraj recepcije pa sam do Gideona stigla brže nego što sam planirala. Njegova recepcionerka još uvijek je bila na svom mjestu, a duga crvena kosa uredno joj je padala po ramenima. Odsječno je kimnula glavom, a ja sam joj se bez oklijevanja nasmiješila.

Scott nije bio za stolom kada sam stigla do ureda, ali Gideon je stajao pokraj svojeg, s rukama naslonjenim na stol dok je proučavao dokumente raširene ispred njega. Na jednom od stolaca sjedio je Arash te nešto opušteno i smireno govorio. Nijedan nije imao sako na sebi, ali obojica su izvanredno dobro izgledali.

Arash kratko skrene pogled prema meni kada sam se približila i Gideon podigne glavu.

Oči mog muža tako su intenzivno plave da me njihova boja fascinira čak i na tako velikoj udaljenosti. Lice mu je bilo ozbiljno i lijepo, tako tipično za njega, a ipak mu se pogled raznježio kada me ugledao. Usta mi se izviju u smiješak kada me savijenim prstom pozvao da uđem.

Ušavši u ured, pružila sam ruku Arashu kada je ustao. »Hej«, pozdravila sam ga. »Paziš da ne upadne u nevolje?«

»Kada mi dopusti«, odgovorio je odvjetnik primajući mi ruku i privlačeći me k sebi kako bi me ovlaš poljubio u obraz.

»Odbij«, oporo reče Gideon stavljajući mi ruku oko struka.

Arash se nasmijao. »Ova tvoja nova ljumoborna crta nevjerojatno je zabavna.«

»Tvoj smisao za humor nije«, spremno odgovori Gideon.

Naslonila sam se na svog muža uživajući u dodiru njegova čvrstog tijela uz moje.

»Za pola sata imam sastanak«, reče Arash, »pa ću vas napustiti. Hvala za petak navečer, Eva. Volio bih to još koji put ponoviti.«

»Možemo«, reko mu. »Sasvim sigurno.«

Kada je otišao, okrenula sam se prema Gideonu. »Smijem li te zagrliti?«

»To nikada ne moraš pitati.«

Stegnulo me oko srca vidjevši toplu popusdjivost u njegovim očima. »Staklo je prozirno.«

»Neka vide«, promrmljao je ovijajući ruke oko mene. Ispustio je dug i polagan izdah kada sam se privila uz njega. »Pričaj mi, anđele.«

»Ne želim govoriti.« Nisam željela razmišljati o kaosu koji sam napravila od svog života, a koji sada utječe i na čovjeka kojeg volim. »Želim slušati tvoj glas. Pričaj mi nešto. Bilo što.«

»Kline te neće povrijediti. To ti obećavam.«

Čvrsto zatvorim oči. »Ne o njemu. Pričaj mi o poslu.«

»Eva...«

Osjetila sam napetost u njegovu tijelu, tračak nervoze i zabrinutosti, pa sam objasnila. »Samo želim malo zažmiriti i osjetiti te. Omirisati te. Čuti te. Samo te na trenutak trebam upiti u sebe i onda ću biti dobro.«

Dlanovima mi je trljao leđa, a bradu je oslonio na moje tjeme. »Otići ćemo nekamo. Uskoro. Najmanje na tjedan dana, premda bib više volio dva. Možda bismo se mogli vratiti u Crosswinds. Provoditi vrijeme ljenčareći goli – «

»Ti nikada ne ljenčariš. Naročito kada si gol.«

»Naročito kada si ti gola«, ispravio me, protrljavši mi tjeme nosom. »Premda, nikada te do sada nisam imao tako cijelih tjedan dana. Mogla bi me izmoriti.«

»Sumnjam da je to moguće, manijače. Ali voljna sam pokušati.«

»To neće biti naš medeni mjesec. Za to želim stvarno cijelih mjesec dana.«

»Mjesec dana!« Odmaknula sam se i pogledala ga, a raspoloženje mi se počelo popravljati.

»Cjelokupno gospodarstvo New Yorka moglo bi propasti ako tako dugo ostaneš izvan igre.«

Dlanom mi je obujmio obraz i palcem mi ovlaš pogladio obrvu.

»Mislim da moj izuzetno sposoban tim može funkcionirati četiri tjedna bez mene.«

Uhvatila sam ga za zapešće i izbacila djelić tjeskobe iz sebe. »Ja ne bih mogla. Previše te trebam.«

»Eva.« Spustio je glavu i utisnuo mi poljubac, jezikom mi lagano razdvajajući usne.

Dlanom sam mu obujmila potiljak i produbila poljubac. Utonula u njega. Privukao me bliže i podigao na prste. Nagnuo je glavu i praktički zabrtvio naše usne sve dok nismo izmijenili sve i jedan dah, uzdah i jecaj.

Naglo sam udahnula kada smo se razdvojili, hvatajući zrak. »Kada dolaziš kući?«

»Kada ti želiš da dođem.«

»Kada završiš s poslom. Danas si zbog mene izgubio dovoljno vremena.« Pogladih sam mu savršeno namještenu kravatu. »Danas poslijepodne nisi me samo špijunirao. Znao si da će moj ručak s Brettom krenuti po zlu.«

»Ta je mogućnost postojala.«

»Špijuniranje? Ili kretanje po zlu?«

Prostrijelio me pogledom. »Nećeš mi sad prigovarati zato što sam bio uz tebe. I ti bi učinila isto da je situacija bila obrnuta.«

»Kako si znao što hoće?« Muči li i njega postojanje te snimke? Ono što sam radila i tko sam bila prije njega?

»Znam da ga Christopher gnjavi, a pokušava izvršiti pritisak i na ostatak benda.«

»Zašto? Da naudi tebi?«

»Djelomično. Ti nisi bilo koja seksi plavuša. Ti si Eva Tramell i o tebi se priča.«

»Možda bih trebala obojati kosu. Riješiti se imidža 'Zlatne djevojke.' Što misliš o crvenoj?« Ne bih se mogla odlučiti za crnu, s obzirom na povijest Gideonovih veza s tamnokosim ženama. Ubilo bi me da se takva moram gledati u zrcalu svaki dan.

Lice mu se uozbiljilo i zatvorilo poput čelične klopke premda ništa drugo na njemu nije odavalo nikakvu napetost. Osjetila sam lagane žmarce na potiljku, diskretno upozorenje da se nešto promijenilo.

»Ne sviđa ti se ideja?« podbola sam ga jer sam se odjednom sjetila crvenokose žene iz njegove prošlosti – doktorice Anne Lucas.

»Volim te takvu kakva jesi. Ali ako ti želiš promjenu, neću ti prigovarati. Tijelo je tvoje, imaš pravo na to. Ali nemoj to raditi samo zbog njih.«

»I dalje ćeš me željeti?«

Zategnutost oko usana mu se ublažila, a nepopustljiv izraz na licu izbljedio je jednako brzo kao što se pojavio. »Bi li ti i dalje željela mene kad bih imao crvenu kosu?«

»Hm.« Prstom sam si potapkala bradu, glumeći da razmišljam o tome. »Možda bismo se ipak trebali držati onog što imamo.«

Gideon me poljubi u čelo. »To sam odabrao.«

»Odabrao si i to da ćeš mi večeras dopustiti da ti radim što god poželim.«

»Reci kada i gdje.«

»Osam sati? U tvom stanu na Upper West Sideu?«

»U našem stanu.« Nježno me poljubio. »Bit ću ondje.«

13. poglavlje

Uz gred, čestitam na zarukama.«

Pogled mi sklizne s lica voditelja projekta na zaslonu monitora na sliku s koje mi Eva šalje poljupce. »Hvala.«

Radije bih gledao svoju ženu. Na trenutak sam si predočio Evu kako je izgledala večer prije, sočnih usana omotanih oko moje kite. Prepustio sam joj da s mojim tijelom radi što želi, a ona mi je samo htjela pušiti. Opet i opet i opet. *Isuse*. Cijeli dan razmišljam o protekloj noći.

»Redovito ću vas izvještavati o posljedicama oluje«, skrenuo mi je pozornost natrag na posao. »Hvala što ste osobno nazvali da vidite kako smo. Vremenski uvjeti mogu nas usporiti tjedan ili dva, ovisno o okolnostima, ali otvorit ćemo na vrijeme.«

»Imamo dovoljno vremena. Prvenstveno čuvajte sebe i svoju ekipu.«

»Hoću. Hvala.«

Zatvorio sam prozor za *chat* i provjerio svoj raspored kako bih vidio koliko točno imam vremena za pripremu za sastanak s glavnim timom za istraživanje i razvoj u PosIT-u.

Scottov glas razlegne se iz zvučnika telefona. »Christopher Vidal stariji na liniji jedan. Ovo je njegov treći poziv danas. Rekao sam mu da ćete mu se javiti kada budete mogli, ali uporan je. Što želite da učinim?«

Pozivi mog očuha nikada ne slute na dobro, a to znači da će mi svako odgađanje razgovora s njim umanjiti vrijeme koje imam na raspolaganju za rješavanje problema koji mi iz nekog razloga mora nametnuti. »Preuzet ću poziv.«

Pritisnuo sam dugme za aktivaciju zvučnika. »Chris, što mogu učiniti za tebe?«

»Gideone. Čuj, oprosti što smetam, ali moramo razgovarati. Možemo li se danas naći?«

Potaknut tjeskobom u njegovu glasu, podigao sam slušalicu i skinuo ga sa zvučnika. »Kod mene ili kod tebe u uredu?«

»Ne, u tvom *penthouseu*.«

Iznenadeno se naslonim leđima na stolac. »Kući dolazim tek nešto malo prije devet.«

»To je u redu.«

»Jesu li svi dobro?«

»Da, svi su dobro. Ne trebaš se brinuti zbog toga.«

»Onda je Vidal u pitanju. Riješit ćemo to.«

»Bože.« Promuklo se nasmijao. »Ti si dobar čovjek, Gideone. Jedan od najboljih koje znam. Trebao sam ti to češće govoriti.«

Ton njegova glasa pobudi mi pozornost. »Sada imam nekoliko minuta. Reci što te muči.«

»Ne, ne sada. Vidimo se u devet.«

Prekinuo je vezu. Sjedio sam još neko vrijeme sa slušalicom u ruci. U želucu sam osjetio hladan i oštar čvor.

Spustio sam slušalicu i ponovno se posvetio poslu izvadiвши nacрте te pregledavajući paket koji mi je Scott ranije ostavio na stolu. Ipak, misli su mi vrludale.

Nisam imao kontrolu nad onim što se događa s mojom obitelji, nikada ondje nisam imao nikakva utjecaja. Mogao sam samo počistiti nered koji bi Christopher napravio i nastojati spasiti Vidal Records od propadanja. Ipak, povukao sam granicu kod uporabe Evine snimke. Ništa što bi Chris mogao reći na to neće me navesti da se predomislim.

Vrijeme je letjelo prema sastanku s PosIT-om kada mi se na zaslonu ukazala ikona aplikacije za poruke i pojavio se Evin avatar.

Još osjećam tvoj okus. Mljac.

Otme mi se opori smijeh. Čvor koji sam cijelo vrijeme ignorirao popusti pa potpuno nestane. Ona je moja tipka za resetiranje. Moj novi početak. Umiren, odgovorio sam joj: Zadovoljstvo je bilo moje.

*

»Imam nekakav trag.«

Okrenuo sam glavu i vidio Raula kako ulazi u moj ured.

Žustrim, dugim koracima priđe mom stolu. »I dalje provjeravam popis gostiju na onoj dobrotvornoj večeri na kojoj ste bili prije neki tjedan. Osim toga, dva puta dnevno pregledavam fotografije. Danas mi se na ovo uključio alarm. Uzeo sam kopiju i uvećao kadrove.«

Pogledao sam fotografije koje mi je pružio preko stola. Podigao sam ih i pažljivo pregledao, jednu po jednu. U pozadini je bila žena crvene kose. Na svakoj sljedećoj slici bila je sve bliže i bliže. »Smaragdno zelena haljina, duga crvena kosa. Tu je ženu Eva vidjela.«

Bila je to Anne Lucas. Nešto u njezinu držanju, lica okrenutog u stranu, potaknulo mi je poznatu mučninu u želucu.

Podigao sam pogled prema Raulu. »Nije bila na popisu gostiju?«

»Ne službeno, ali bila je na crvenom tepihu, pa pretpostavljam da je došla kao nečija pratnja. Ne znam još čija, ali radim na tome.«

Ispunjen nemirom, ustao sam i odgurnuo stolac. »Došla je s namjerom da napadne Evu. Moraš je držati podalje od moje žene.«

»Angus i ja pripremamo nove protokole za sigurnost na društvenim događajima.«

Okrenuo sam se i uzeo sako s vješalice. »Reci mi ako trebate još ljudi.«

»Javit ću vam.« Skupio je fotografije i okrenuo se prema meni. »Danas je u uredu«, reče precizno usmjeravajući moju pozornost. »Još uvijek je bila ondje kada sam krenuo k vama.«

»Dobro. Idemo.«

»Oprostite.« Niska brincta naglo ustane od stola kada sam prošao pokraj nje. »Ne možete ući onamo. Doktorica Lucas trenutno ima pacijenta.«

Zgrabio sam kvaku i otvorio vrata te ušao u Anneinu ordinaciju ne prekidajući korak.

Naglo je podigla glavu, a zelene oči raširile su se trenutak prije nego što su se crvene usne izvile u zadovoljan smiješak. Žena na kauču preko puta nje zbunjeno je zatreptala prema meni, progutavši sve što god je imala namjeru reći.

»Oprostite, doktorice«, zadihano reče brineta. »Pokušala sam ga zaustaviti.«

Anne ustane, očiju prikovanih za mene. »To je nemoguće, Michelle. Ne brini se, možeš ići.«

Recepcionerka se povuče. Anne skrene pogled prema svojoj pacijentici. »Morat ćemo ranije završiti današnji sastanak. Ispričavam se zbog ovog nevjerojatno nepristojnog prekida« – ljutito me odmjerila

– »i naravno da vam ovo danas neću naplatiti. Molim vas dogovorite novi termin s Michelle.«

Pričekao sam na otvorenim vratima dok je zbunjena žena skupila svoje stvari i potom se pomaknuo da je propustim na izlasku iz ureda.

»Mogla sam zvati osiguranje«, reče Anne naslonivši se na stol i prekrživši ruke.

»Nakon što si se toliko potrudila da me namamiš ovamo? Ne bi to učinila.«

»Nemam pojma o čemu govoriš. Kako god bilo, drago mi je što te vidim.« Spustila je ruke i uhvatila se za rub stola zauzimajući smišljeno provokativnu pozu, pokazujući golo bedro kada se rastvorio prorez na plavoj haljini na preklop.

»Ja to ne mogu reći.«

Osmijeh joj se zaledi. »Potrگاš igračke, pa ih onda baciš u smeće. Zna li Eva da su joj dani odbrojani?«

»Znaš li ti?«

Nelagoda joj zamračí sjaj u očima i uzdrma joj osmijeh. »Je li to prijjetnja, Gideone?«

»Ti bi voljela da jest.« Prišao sam korak bliže i vidio kako joj se zjenice šire. Uzbudila se i to mi je izazvalo gnušanje, baš kao i miris njezina parfema. »Tvoja bi prljava igrica time postala još zanimljivija.«

Uspravila se i krenula prema meni ljuljajući bokovima, a njezine crne štikle s crvenom potplatom utonule su u meki, debeli tepih.

»I ti voliš igrice, ljubavniče«, prela je. »Reci mi, jesi li vezao svoju lijepu zaručnicu? Šibao je do ludila? Jesi li joj ugurao neki od svojih brojnih vibratora u guzu, tako da je on ševi dok joj se ti satima zabijaš u picu? Poznajete li te ona, Gideone, kao što te poznajem ja?«

»Stotine žena poznaje me kao ti, Anne. Misliš da si bila nešto posebno? Jedino što je na tebi bilo vrijedno pamćenja je to tko ti je muž i koliko se žderao zato što sam te ševio.«

Zamahnula je rukom da me ošamari, ali je nisam zaustavio i primio sam udarac ne trepnuvši.

Volio bih da je to što sam rekao bila istina, ali s njom sam bio posebno izopačen jer sam u njezinim manirama, u njezinu osmijehu vidio duh njezina brata –

Uhvatio sam je za zapešće kada je posegnula za mojom kitom. »Ostavi Evu na miru. Neću ti to ponavljati.«

»Ona je pukotina u tvom oklopu, ti bešćutno govno. Ti u žilama imaš led, ali ona krvari.«

»Je li to prijjetnja, Anne?« pitao sam smireno joj uzvraćajući istim riječima koje je ona netom prije uputila meni.

»Apsolutno.« Oslobodila se mog stiska. »Vrijeme je za naplatu, a tvoje milijarde ne mogu pokriti sav dug.«

»Podižeš uloge objavom rata? Jesi li toliko glupa? Ili ti nije važno koliko će te to stajati? Tvoje karijere... braka... svega.«

Krenuo sam prema vratima ležernim korakom premda je u meni plamtio bijes. Ja sam uvalio Evu u ovu zbrku. Moram to i počistiti.

»Samo me gledaj, Gideone«, viknula je za mnom. »Vidjet ćeš što će se dogoditi.«

»Kako hoćeš.« Zastao sam s rukom na kvaki. »Ti si ovo započela, ali budi sigurna da će posljednji potez biti moj.«

»Jeste li imali još koju noćnu moru nakon našeg posljednjeg susreta?« pitao je doktor Petersen opuštena i diskretno zainteresirana držanja, s obveznim tabletom na krilu.

»Ne.«

»Što biste rekli, koliko često ih imate?«

Smjestio sam se udobno kao i nonšalantni doktor, ali sam iznutra bio razdražljiv i nemiran. Imao sam previše stvari za riješiti da bih ovdje izgubio dragocjeni sat vremena.

»U posljednje vrijeme, jednom tjedno. Ponekad prođe i malo više između dvije.«

»Što mislite pod *u posljednje vrijeme*?!«

»Otkako sam upoznao Evu.«

Zabilježio je nešto. »Dok radite na svojoj vezi s Evom, suočavate se s neuobičajenim pritiscima, ali se učestalost noćnih mora smanjuje

– barem za sada. Imate li kakvih predodžbi zašto je to tako?«

»Mislio sam da biste vi to trebali objasniti meni.«

Doktor Petersen se nasmiješi. »Ne mogu mahnuti čarobnim štapićem i dati vam sve odgovore, Gideone. Mogu vam samo pomoći da sami to razaberete.«

Došao sam u iskušenje da pričekam da kaže još nešto, tako da on govori veći dio vremena. Onda me pomisao na Evu i njezina nadanja da bi nam psihoterapija mogla pomoći potakne da progovorim. Obećao sam da ću pokušati i to ću i učiniti. Barem do neke mjere. »Situacija između nas sve je bolja. Više smo usklađeni nego što nismo.«

»Imate li osjećaj da bolje komunicirate?«

»Mislim da bolje prepoznamo motive koji stoje iza postupaka onog drugog. Bolje se razumijemo.«

»Vaša se veza vrlo brzo razvijala. Inače niste impulzivni, ali mnogi bi rekli da je ulazak u brak sa ženom koju tako kratko poznajete – i sami priznajete da je još uvijek upoznajete – nešto krajnje impulzivno.«

»Je li to pitanje?«

»Opažanje.« Pričekao je trenutak, ali budući da ništa nisam rekao, nastavio je. »Supružnicima pojedinaca s Evinom prošlošću može biti teško. Njezina vjera u psihoterapija pomogla vam je oboma; međutim, vrlo je vjerojatno da će se ona nastaviti mijenjati na način koji možda ne očekujete. Bit će vam vrlo stresno.«

»Nisam ni ja cvijeće«, oporo sam rekao.

»Vi ste proživjeli nešto drugo. Je li vam se ikada učinilo da vam stres pojačava noćne more?«

Pitanje me uzrujalo. »Kakve to ima veze? Događaju se.«

»Ne čini vam se da bi neke promjene mogle umanjiti njihovo djelovanje?«

»Upravo sam se oženio. To je velika životna promjena, ne mislite li tako, doktore? Mislim da je to za sada dovoljno.«

»Zašto mora postojati ograničenje? Mladi ste, Gideone. Na raspolaganju su vam brojne opcije. Promjene ne treba izbjegavati. Zašto bi štetilo probati nešto novo? Ako ne uspije, uvijek se možete vratiti na ono što ste radili prije.«

Ironično sam se nasmiješio. »Ponekad se ne možete vratiti.«

»Pokušajmo sada napraviti jednu jednostavnu promjenu«, reče doktor Petersen odloživši tablet sa strane. »Idemo prošetati.«

Ustao sam gotovo istovremeno kad i on jer nisam želio ostati sjediti dok me on nadvisuje. Stajali smo licem u lice, sa stolićem između nas. »Zašto?«

»Zašto ne?« Pokazao je prema vratima. »Moj ured možda nije najbolje mjesto za razgovor. Navikli ste biti glavni u svom uredu. Ovdje sam ja glavni. Zato ćemo potražiti malo neutralniji teren i prošetati hodnikom. To je javni prostor, ali većina ljudi koji rade u ovoj zgradi otišla je kući.«

Izašao sam iz ureda ispred njega i gledao kako zaključava unutarinja i vanjska vrata prije nego što mi se pridružio.

»Pa, ovo je definitivno drugačije«, rekao je smješkajući se. »Malo razbijamo rutinu.«

Slegnuo sam ramenima i počeo hodati.

»Kakvi su vam planovi za ostatak večeri?« upitao je hvatajući korak sa mnom.

»Sat vremena s osobnim trenerom.« A onda sam rekao još nešto. »Moj očuh svratit će poslije.«

»Družiti se s vama i Evom? Jeste li bliski?«

»Ne, ne s oboje.« Zurio sam pred sebe. »Nešto nije u redu. Jedino me tada zove.«

Osjetio sam kako mi promatra profil. »Biste li voljeli da je drugačije?«

»Ne.«

»Nije vam drag?«

»Nemam ništa protiv njega.« Mislio sam stati na tome, ali sam se ponovno sjetio Eve. »Samo se ne poznajemo dobro.«

»Mogli biste to promijeniti.«

Nasmijao sam se. »Večeras stvarno forsirate taj pristup.«

»Rekao sam vam da nemam nikakav određen pristup.« Stao je te prisilio i mene da stanem.

Podigavši bradu zagledao se u strop, očito zadubljen u razmišljanje. »Kada razmišljate o akviziciji neke tvrtke ili istražujete nove mogućnosti poslovanja, pozovete savjetnike, zar ne? Stručnjake za pojedina područja?« Ponovno me pogledao, sa smiješkom. »Mogli biste i mene smatrati stručnim savjetnikom.«

»Za što?«

»Vašu prošlost.« Nastavio je hodati. »Pomoći ću vam suočiti se s njom, a vi ćete sami dokučiti što ćete učiniti s ostatkom života.«

*

»Koncentriraj se na igru, Cross.«

Suzio sam pogled. Na strunjači nasuprot meni James Cho skakutao je bosonog i izazivao me. Zlurado se cerio, znajući da će me neizgovoreni izazov potaknuti. Gotovo za glavu niži i petnaestak kilograma lakši od mene, bivši MMA šampion bio je ubojito brz i imao je pojas koji to dokazuje.

Zabacivši ramena unatrag, prilagodio sam stav. Podigao sam šake, zatvarajući prolaz kroz koji je prošao njegov posljednji udarac i pogodio me u torzo.

»Daj mi razloga da se potrudim, Cho«, uzvratio sam, uzrujan zbog činjenice da ima pravo. Mozak mi je još uvijek bio u ordinaciji doktora Petersena. Večeras se dogodila velika promjena, a ja još nisam bio siguran kakva, ni što znači.

James i ja smo kružili, bacali finte i zamahivali, ali nijedan nije pogodio onog drugog. Kao i uvijek, u dvorani smo bili samo nas dvojica. Poticajni ritam taiko bubnjeva razlijegao se iz pozadinskih zvučnika spretno skrivenih u zidnim oblogama od bambusa od poda do stropa.

»I dalje se susprežeš«, rekao je. »Ljubav te pretvorila u pičkicu?«

»Samo ti sanjaj. Jedino me tako možeš pobijediti.«

James se nasmijao i napao me kružnim udarcem nogom. Sagnuo sam se i srušio ga. Zahvatio me nogama u škare i povukao me sa sobom.

Digli smo se u skoku. Ponovno zauzeli borbeni stav.

»Tratiš mi vrijeme«, otresao se i zamahnuo šakom.

Sagnuo sam se u stranu. Izbacio sam lijevu šaku i okrznuo mu slabinu. Njegova šaka pogodi me ravno u rebra.

»Danas te još nitko nije raspizdio?« Nasrnuo je na mene ne pružajući mi drugu priliku osim da se branim.

Zarežao sam. Bijes mi je tinjao u podsvijesti, gurnut u stranu do trenutka kada budem imao dovoljno vremena i koncentracije baviti se njime.

»Aha. Vidim ti vatru u očima, Cross. Izbaci je, čovječe. Navali svom snagom.«

Ona je pukotina u tvom oklopu...

Navalio sam *combo* udarcem s lijeva na desno i natjerao Jamesa korak unatrag.

»To je sve što možeš?« narugao se.

Odlumio sam udarac nogom i potom ga izravno pogodio u bradu, tako da mu je glava poletjela unatrag.

»To, jebote«, dahtao je zatežući ruke. »Probudio si se.«

Ona krvari...

Nasrnuo sam prema naprijed uz glasan urlik.

Osvježio sam se pod tušem i tek što sam se odjenuo navukavši majicu preko glave, zazvonio mi je mobilni. Podigao sam ga s kreveta gdje sam ga bio ostavio i javio se.

»Nekoliko stvari«, reče Raul nakon pozdrava, a pozadinska buka mnoštva ljudi i glazbe brzo se stišavala i potom potpuno nestala. »Primijetio sam da Benjamin Clancy i dalje prati gospođu Cross. Ne stalno, ali dosljedno.«

»Stvarno«, rekoš tiho.

»Je li to u redu? Ili da razgovaram s njim?«

»Ja ću to riješiti.« Clancy i ja moramo porazgovarati. To mi je već neko vrijeme na popisu stvari koje moram obaviti, ali sada će skočiti prema vrhu.

»Osim toga – a to možda već i znate – gospođa Cross danas je ručala s Ryanom Landonom i nekim njegovim direktorima.«

Osjetio sam kako me obuzima ledena tišina. Landon. U kurac.

Zavukao se nekamo gdje nisam gledao.

»Hvala, Raul. Treba mi privatni broj Evina šefa, Marka Garrityja.«

»Poslat ću vam ga porukom čim ga pronađem.«

Završivši razgovor gurnuo sam mobitel u džep, jedva se oduprijevši porivu da ga umjesto toga bacim u zid.

Arash me bio upozorio na Landona, a ja sam odbacio njegove razloge za zabrinutost. Usredotočio sam se na svoj život, svoju ženu i premda je Landon imao svoju ženu, svoju je pozornost uvijek primarno usmjeravao na mene.

Zvonjava telefona trgne me iz misli. Otišao sam do noćnog ormarića i odsječno se javio.

»Gospodine Cross. Ovdje Edwin s recepcije. Gospodin Vidal želi doći k vama.«

Isuse. Čvršće sam stegnuo slušalicu. »Pošalji ga gore.«

»U redu, gospodine.«

Uzeo sam čarape i cipele te ih odnio u dnevnu sobu i obuo. Cim Chris ode, idem kući, k Evi. Želio sam otvoriti bocu vina, pronaći neki od starih filmova koje zna napamet i jednostavno je slušati kako recitira otrcane rečenice iz dijaloga. Nitko me ne može nasmijati kao ona.

Čuo sam dolazak dizala i ustao, provukavši ruku kroz mokru kosu. Bio sam napet i prezirao sam sam sebe zbog te slabosti.

»Gideone.« Chris zastane na pragu predvorja, smrknut i umoran. Takvog sam ga rijetko viđao i to jedino zbog nečeg što je učinio moj brat.

»Je li Eva ovdje?«

»Ona je u svom stanu. Idem k njoj čim ti odeš.«

Drhtavo je kimnuo glavom, vilica mu je radila, ali iz usta nije izlazila ni riječ.

»Uđi«, pozvao sam ga pokazavši na naslonjač pokraj klupskog stolića. »Jesi li za piće?«

Samo nebo zna da i meni treba jedno nakon ovakvog dana.

Umornim korakom ušao je u dnevnu sobu. »Bilo što žestoko bilo bi super.«

»Meni odgovara.« Otišao sam u kuhinju i svakom natočio čašu konjaka. Dok sam spuštao bocu, u džepu mi zavibrira mobitel. Izvadio sam ga i vidio poruku od Eve.

Bio je to *selfie* njezine gole noge prebačene preko ruba kade, na kojoj su blistale kapljice vode, s upaljenim svijećama u pozadini. Želiš mi se pridružiti?

Brzo sam promijenio plan za tu večer. Cijeli mi je dan slala provokativne poruke. Vrlo rado ću je zadovoljiti i nagraditi za trud.

Pohranio sam snimku i odgovorio: Volio bih da mogu. Obećavam da ću te ponovno smočiti kada stignem k tebi.

Odloživši telefon okrenuo sam se i vidio da mi se Chris pridružio uz kuhinjski otok. Pružio sam mu čašu i otpio gutljaj iz svoje.

»Što se događa, Chris?«

Uzdahnio je i obje ruke ovio oko kristala. »Snimit ćemo novi spot za 'Zlatnu djevojku'.«

»Da?« To je nepotreban trošak, nešto što je Chris inače u pravilu mudro izbjegavao.

»Jučer sam čuo kako se Kline i Christopher svađaju u uredu«, osorno je nastavio, »i shvatio o čemu se radi. Kline želi novi spot i ja sam se složio.«

»Siguran sam da se Christopher ne slaže.« Naslonio sam se leđima na pult, zategnute vilice. Brett Kline očito ipak gaji ozbiljne osjećaje prema Evi. Nisam bio zadovoljan time. Ni najmanje.

»Tvoj brat će se već pomiriti s tim.«

Sumnjao sam u to, ali ne bi imalo nikakve koristi da to kažem.

Ali Chris je u mojim očima pročitao ono što nisam rekao i kimnuo je glavom. »Znam da je spot tebi i Evi prouzročio veliki stres. Trebao sam obratiti više pozornosti.«

»Cijenim tvoju fleksibilnost u vezi s tim.«

Zurio je u čašu i potom otpio velik gutljaj, gotovo je iskapivši. »Napustio sam tvoju majku.«

Duboko sam udahnuo shvativši da razlog njegova dolaska nema nikakve veze s poslom.

»Ireland mi je rekla da ste se svađali.«

»Da. Žao mi je što je Ireland to morala čuti.« Pogledao me i u očima sam mu vidio da zna. Da je užasnut. »Nisam znao, Gideone. Kunem se Bogom, nisam znao.«

Srce mi je poskočilo u prsima i počelo luđački tući. Usta su mi se osušila.

»Hm, ovaj, otišao sam Terrenceu Lucasu.« Chrisov glas promukne. »Uletio sam mu u ured. Porekao je, gad lažljivi, ali vidio sam mu to na licu.«

Konjak u mojoj čaši se zaljuljao. Pažljivo sam je odložio, osjećajući da mi se pod izmiče pod nogama. Eva je bila napala Lucasa, ali Chris... ?

»Tresnuo sam ga, srušio se u nesvijest, ali, Bože moj... Poželio sam zgrabiti neku od onih nagrada s polica i zatući ga njome«

»Prestani.« Riječ mi se otela iz grla poput krhotina stakla.

»A gad koji ti je to napravio... Taj gad je mrtav. Njemu više ne mogu ništa. Proklet bio.« Chris spusti čašu na granitnu površinu s glasnim treskom, ali me jecaj koji se otrgnuo iz njega umalo slomio. »Kvragu, Gideone. Moj je zadatak bio zaštititi te. Zakazao sam.«

»Prestani!« Odgurnuo sam se od pulta, ruku stisnutih u šake. »Ne gledaj me tako!«

Vidljivo je drhtao, ali nije se povukao. »Morao sam ti reći – «

Njegova zgužvana košulja našla se u mojim šakama, a stopala izdignuta iznad poda. »Zašuti. Smjesta!«

Suze su mu kliznule niz lice. »Volim te kao svoje dijete. Uvijek sam te volio.«

Odgurnuo sam ga. Okrenuo sam mu leđa kada je posrnuo i udario u zid. Otišao sam prema dnevnoj sobi ne vidjevši to.

»Ne očekujem tvoj oprost«, viknuo je za mnom dok su mu suze gušile riječi. »Ne zaslužujem ga. Ali moraš čuti od mene da bih ga bio rastrgao golim rukama da sam znao.«

Zaobišao sam ga, osjećajući kako mi se mučnina polako penje iz želuca i pali mi grlo. »*Koji kurac hoćeš?*«

Chris zabaci ramena unatrag. Gledao me crvenih očiju i mokrih obraza, sav se tresao, ali bio je preglup da pobjegne. »Želim da znaš da nisi sam.«

Sam. Da. Daleko od sažaljenja, krivnje i boli koje zure u mene kroz njegove suze. »Gubi se.«

Kimnuo je i krenuo prema predvorju. Nepomično sam stajao, prsa su mi se nadimala, oči su me pekle. Riječi su mi zapele u grlu; bolno sam stiskao šake dok je u njima bubnjala rušilačka energija.

Zastao je prije nego što je izašao iz sobe i pogledao me. »Drago mi je da si rekao Evi.«

»Ne spominji je.« Nisam mogao podnijeti ni pomisao na nju. Ne sada, kada sam tako blizu da izgubim razum.

Otišao je.

Težina cijelog dana obrušila mi se na ramena i oborila me na koljena.

Slomio sam se.

14. poglavlje

Sanjala sam o privatnoj plaži i golom Gideonu kada me probudila zvonjava mobitela. Okrenuvši se na stranu, ispružila sam ruku i tapkala po noćnom ormariću pokušavajući ga naći u mraku. Prstima sam okrznula poznati oblik i dohvatila ga pridižući se u sjedeći položaj.

Irelandino lice zasvijetli mi na zaslonu. Namrštila sam se i pogledala drugu stranu kreveta. Gideon nije kod kuće. Naravno, vjerojatno me zatekao kako spavam i otišao je spavati u susjedni stan...

»Halo?« javila sam se bacivši pogled na prijemnik kablovske televizije i vidjevši da je prošlo jedanaest sati.

»Eva. Ovdje Chris Vidal. Oprosti što zovem tako kasno, ali zabrinut sam za Gideona. Je li dobro?«

Želudac mi se stisnuo. »O čemu govorite? Što je s Gideonom?«

Nastala je stanka. »Nisi večeras razgovarala s njim?«

Digla sam se iz kreveta i upalila svjetlo. »Ne. Zaspala sam. Što se dogodilo?«

Opsovao je tako strahovito da su mi se dlake na rukama nakostrušile.

»Bio sam kod njega večeras u vezi s... onime što si mi rekla. Nije to dobro primio.«

»O, Bože.« Naglo sam se okrenula oko sebe. Moram se obući. Treba mi nešto što ću navući preko seksi korzeta kojim sam planirala zavesti Gideona.

»Moraš ga pronaći, Eva«, rekao je zabrinuto. »Treba te sada.«

»Idem odmah.« Bacila sam telefon na krevet i izvukla vuneni baloner iz ormara te izjurila iz sobe. Zgrabila sam ključeve susjednog stana iz torbice i potrčala niz hodnik. Drhtavim sam rukama pedjala oko zasuna pa mi je trebalo previše vremena da otvorim vrata.

U stanu je bilo mračno i tiho kao u grobnici, a sobe su bile prazne.

»Gdje si?« viknula sam u tamu, osjećajući kako me u grlu grebe paničan strah i naviru mi suze.

Vratila sam se u svoj stan i drhtavim prstima na svom mobitelu otvorila aplikaciju za praćenje njegova.

Nije to dobro primio.

Bože. Naravno da nije. Nije dobro primio ni kada sam ja na početku rekla Chrisu. Gideon je bio bijesan. Agresivan. Imao je užasnu noćnu moru.

Treptajuća crvena točka na karti bila je upravo ondje gdje sam se i nadala da će biti.

»*Penthouse.*«

Navukla sam japanke i požurila natrag po torbicu.

»Kog to vraga imaš na sebi?« dovikne Cary iz kuhinje. Prestrašeno sam poskočila.

»Isuse, nasmrt si me prepao!«

Dotumario je do šanka samo u boksericama, a prsa i vrat sjajili su mu se od znoja. Budući da klima uređaj sasvim dobro radi, a Trey je ostao prenočiti, točno sam znala zbog čega je Caryju tako vruće.

»Dobro da jesam – ne možeš takva van«, rastezao je.

»Gledaj me.« Prebacila sam torbicu preko ramena i zaputila se prema vratima.

»Prava si frikuša, malena«, viknuo je za mnom. »Žena po mom ukusu!«

Gideonov vratar nije trepnuo okom kada sam izašla iz taksija pred njegovom zgradom. Naravno, čovjek me već vidio i u gorem stanju. Kao i recepcionar, koji se samo nasmiješio i

pozdravio me po imenu kao da ne izgledam poput neke lude beskućnice. Doduše, beskućnice u skupom baloneru.

Otišla sam, što sam mogla brže u japankama, do privatnog dizala za *penthouse*, pričekala da se spusti i potom utipkala šifru. Vožnja dizalom činila mi se beskonačnom, premda je išlo ravno do vrha bez zaustavljanja. Voljela bih da sam mogla hodati po maloj, elegantno uređenoj kabini. Vlastito zabrinuto lice zurilo je u mene iz besprijevakoristo čistih ogledala.

Gideon nije zvao. Nije mi poslao poruku nakon one koketne kojom mi je obećao vruću noć. Nije došao k meni, pa makar samo i na spavanje u susjedni stan. Gideon nije volio biti odvojen od mene.

Osim kada pati. I kada se osjeća posramljeno.

Vrata dizala se otvore i zaglušujuća *heavy metal* glazba razlegne se kabinom. Zgrabila sam se i pokrila uši jer su zvučnici na stropu treštali tako glasno da me zaboljelo.

Bol. Bijes. Gnjevna žestina glazbe gotovo me satrla. Osjetila sam bol duboko u grudima. Znala sam. Razumjela. Glazba je bila zvučna manifestacija Gideonovih osjećaja koje nije mogao izbaciti iz sebe.

Previše se kontrolirao. Suzdržavao. Osjećaje je čvrsto držao na uzici, zajedno sa sjećanjima.

Zavukla sam ruku u torbicu u potrazi za mobitelom i na kraju ispustila cijelu torbicu, prosvuši sadržaj na pod dizala i po pločicama u predvorju. Sve sam ostavila ondje gdje je palo, osim mobitela. Podigla sam ga i potražila aplikaciju koja kontrolira ozvučenje. Podesila sam ga na laganiju glazbu, stišala i potvrdila.

U stanu je na beskonačno dugačak trenutak zavladao tišina, a potom su se začule nježne note pjesme »Collide« od Howieja Daya.

Osjetila sam da se Gideon približava prije nego što sam ga ugledala, zrakom je pucketala burna energija nadolazeće ljetne oluje. Skrenuo je iza ugla iz hodnika koji vodi prema spavaćim sobama. Ostala sam bez daha.

Pojavio se golih prsa i bosonog, a svilena griva raskuštrano mu je padala niz ramena. Crna trenirka stajala mu je na najnižoj točki kukova i naglašavala napete pločice na trbuhu. Imao je masnice na rebrima, sve do ramena, a ti su znakovi borbe samo još više pojačavali dojam suspregnuta divljeg gnjeva.

Moj odabir glazbe bio je u potpunoj suprotnosti s osjećajima koji su isijavali iz njega. Moj predivni, barbarski elegantan ratnik. Ljubav mog života. Toliko izmučen da su me u očima zapekle vruće suze kad sam ga vidjela.

Naglo se zaustavio ugledavši me, stišćući i otpuštajući šake uz bokove, s divljim plamenom u očima i raširenih nosnica.

Mobitel mi sklizne iz ruke i padne na pod. »Gideone.«

Naglo je udahnuo začuvši moj glas. To ga je promijenilo. Gledala sam kako ga ta promjena obuzima, kao da su se zalupila neka vrata. U jednom trenutku prštao je od emocija. Već sljedećeg bio je hladan kao led, na površini gladak poput stakla.

»Što radiš ovdje?« pitao je opasno ravnomjernim glasom.

»Tražim tebe.« Jer je izgubljen.

»Nisam sada dobro društvo.«

»Ne smeta mi.«

Mirno je stajao, kao da se boji pomaknuti. »Moraš ići. Ovdje nisi sigurna.«

Bilo mi se naglo ubrza. Osjetila sam toplinu kojom je isijavao s druge strane sobe. Njegovu potrebu. Zahtjev. Odjednom sam se počela topiti. »Ovdje sam sigurnija nego bilo gdje drugdje na svijetu.« Duboko sam udahnula da skupim hrabrost. »Chris ti vjeruje?«

Glava mu tržne unatrag. »Kako znaš?«

»Zvao je. Zabrinut je za tebe. Ja sam zabrinuta za tebe.«

»Bit ću dobro«, otresao se. Po tome sam znala da sada nije dobro.

Krenula sam prema njemu i osjetila kako me pali pogledom. »Naravno da hoćeš. Ti si moj muž.«

»Moraš ići, Eva.«

Odmahnula sam glavom. »Gotovo da boli još više, zar ne, kada ti povjeruju? Pitaš se zašto si tako dugo čekao da im kažeš. Možda bi sve prije završilo da si rekao pravoj osobi?«

»Šuti.«

»Uvijek se javlja taj sitni glasić u našoj glavi koji misli da smo sami krivi za ono što se dogodilo.«

Stisnuo je oči jednako čvrsto kao šake. »Nemoj.«

Prišla sam mu sasvim blizu. »Što to?«

»Nemoj biti ono što trebam. Ne sada.«

»Zašto ne?«

Intenzivno plave oči naglo se otvore i prikuju me na mjestu, tako da sam zastala usred koraka. »Visim o niti, Eva.«

»Ne moraš visiti«, rekoh pružajući mu ruke. »Pusti se. Ja ću te uhvatiti.«

»Ne.« Odmahnuo je glavom. »Ne mogu... Ne mogu biti nježan.«

»Želiš me dodirnuti«

Vilica mu se zategne. »Želim te *ševiti*. Divljački.«

Osjetila sam kako mi toplina oblijeva obraze. Bila je to potvrda onoga koliko me želi da me i dalje može smatrati poželjnom unatoč mojoj apsurdnoj odjeći. »Totalno sam za to. Uvijek.«

Prsti su mi krenuli prema reverima balonera. Djelomično sam se zakopčala tijekom vožnje taksijem, jer nisam željela da se dogodi da nekoga slučajno zabljesnem svojom golotinjom. Sada sam se kuhala u baloneru, koža mi se orosila znojem.

Gideon jurne prema meni i uhvati mi zapešća, prečvrsto ih stisnuvši. »Nemoj.«

»Misliš da to ne bih mogla podnijeti? Nakon svega što smo zajedno radili? Nakon svega o čemu smo govorili i planirali raditi?«

Bože. Cijelo tijelo mu se napinjalo, sve i jedan mišić na njemu bio je tvrd i nabreknut. I te oči, tako blistave na preplanuljoj puti, tako izmučene. Moj gospodin Mračni i Opasni.

Uhvatio me za lakat i počeo žustro hodati.

»Što – ?« Posrnula sam.

Povukao me prema dizalu. »Moraš ići.«

»Ne!« Otimala sam se, zbacivši japanke i zakopavši se nogama u pod.

»Dovraga.« Zaobišao me i podigao u zrak, tako da su nam se nosevi dodirivali. »Ne mogu ti obećati da ću se zaustaviti. Ako odem predaleko i ti izgovoriš sigurnu riječ, možda se neću zaustaviti i sve ovo će – mi ćemo – otići kvragu!«

»Gideone! Za Boga miloga, nemoj se bojati toga što me previše želiš!«

»Želim te kazniti«, zarežao je hvatajući mi lice objema rukama. »Ti si ovo učinila! Ti si to pokrenula. Forsiraš ljude oko sebe... Forsiraš mene. Vidi što si učinila!«

U tom trenutku osjetila sam miris alkohola na njemu, raskošan miris nekog skupog pića. Nikada prije nisam ga vidjela stvarno pijanog – previše mu je bilo stalo da zadrži kontrolu da bi potpuno otupio osjetila – ali sada je bio pijan.

Osjetila sam prvi nagovještaj opasnosti.

»Da«, rekoh drščući, »ja sam kriva. Previše te volim. Zbog toga ćeš me kazniti?«

»Bože.« Zažmirio je. Prislonio je vruće, vlažno čelo na moje i grubo protrljao. Svojim mi je znojem natopio kožu i u nju utisnuo raskošan muževni miris svojstven samo njemu.

Osjetila sam da se smekšava i jedva primjetno opušta. Okrenula sam glavu i poljubila ga u grozničavo vruć obraz.

Ukočio se. »Ne.«

Gideon me odvuče u predvorje prema dizalu, šutajući razbacane stvari iz moje torbice s puta.

»Prestani!« vikala sam pokušavajući osloboditi ruku.

Nije htio slušati. Zabio je prst u dugme za pozivanje dizala. Vrata kabine otvore se istog trena jer privatno dizalo uvijek čeka da ga odveze dolje. Ugurao me unutra i ja posrnem prema stražnjem zidu.

Očajničkim potezom povukla sam pojas balonera, a žurnost mi je dala snagu. Strgnula sam dugmad i otkotrljala su se svuda po podu. Vrata su se zatvarala kada sam se naglo okrenula prema njemu i raširila baloner tako da vidi što nosim ispod.

Naglo je ispružio ruku i blokirao vrata. Rastvorio ih je. Korzet koji sam imala na sebi bio je krvavo crvene boje – naše boje – i bio je načinjen od vrlo malo materijala. Prozirna tkanina razotkrila mi je grudi i prepone, dok su mi prorezi isticali struk.

»Vještice«, prosiktao je ulazeći u skućeni prostor i čineći ga još manjim. »Baš ne znaš prestati.«

»Ja sam *tvoja* vještica«, uzvratila sam dok su mi suze navirale i slijevale se niz lice. Boljelo me gledati ga tako bijesnoga na mene, premda sam shvaćala razlog. Trebao mu je ispušni ventil, a ja sam mu se namjestila kao meta. Upozorio me... pokušao me zaštititi... »Mogu te prihvatiti, Gideone. Mogu primiti sve što mi želiš učiniti.«

Gurnuo me natrag na zid tako snažno da sam od udarca ostala bez daha. Njegova su usta prekrila moja, a jezik je duboko zaronio. Grubo mi je stezao dojke i zabio mi se koljenom između nogu.

Izvila sam se prema njemu i pokušavala zbaciti baloner. Bilo mi je prevruće, znoj mi se slijevao niz leđa i trbuh. Gideon ga strgne s mene i baci u stranu, usana i dalje priljubljenih za moje. Zastenjala sam od zahvalnosti, ovila mu ruke oko vrata, a srce mi se nadimalo od olakšanja zato što ga grlim. Gurnula sam mu prste u kosu i čvrsto je povukla kako bih se mogla uspuzati po njemu.

Gideon otrgne svoja usta, a potom i moje ruke. »Ne diraj me.«

»Jebi se«, otrešla sam se na njega, previše povrijeđena da zaustavim riječi. Tek toliko da mu prkosim, oslobodila sam se njegova stiska i nastavila mu rukama prelaziti po ramenima i bicepsima tvrdima poput kamena.

Gurnuo me natrag i pritisnuo uza zid jednom rukom posred grudi. Bez obzira koliko se trudila odgurnuti ili izgrebati njegovu čeličnu ruku, nije se ni pomaknuo. Mogla sam samo gledati kako izvlači uzicu iz trenirke.

Želja i nelagodan predosjećaj uskovitlali su mi se u utrobi. »Gideone...?«

Pogledao me mračnim, progonjenim očima. »Hoćeš li me prestati dirati?«

»Ne. Ne želim.«

Kimnuo je glavom i pustio me, ali me odmah potom okrenuo prema zidu. Uhvaćena u zamku njegova tijela, praktički nisam imala prostora za manevriranje.

»Ne opiri se«, naredio je, s usnama tik uz moje uho.

Potom mi je privezao zapešća za rukohvat.

Zaledila sam se, zapanjena činjenicom da me stvarno sputava. To me toliko iznenadilo i zapanjilo da sam se jedva pokušala oduprijeti. Tek kada sam vidjela da veže čvor shvatila sam da to ozbiljno misli.

Primivši me za bokove, vrhom nosa gurnuo mi je kosu u stranu i zabio zube u rame. »Ja ću reći kada.«

Soptala sam pokušavajući izvući ruke. »Što radiš?«

Nije mi odgovorio.

Samo je otišao.

Zakrenuvši se koliko sam najviše mogla, vidjela sam kako ulazi u dnevnu sobu, a potom su se vrata dizala zatvorila.

»O, Bože«, dahнула sam. »Ne bi valjda.«

Nisam mogla vjerovati da bi me otposlao ovako... vezanu u dizalu, samo u donjem rublju. Istina, u tom je trenutku bio prilično smušen, ali nisam mogla vjerovati da bi me moj ludo ljubomorni muž izložio pogledima na ovakav način, bilo kome tko se zatekne u predvorju, samo da me se riješi.

»Gideone! Dovraga. Da se nisi usudio ostaviti me ovako! Čuješ li?! Vraćaj se ovamo!«

Potezala sam uzicu kojom su mi zapešća bila vezana, ali čvor je bio prečvrst.

Prošle su sekunde, potom i minute. Dizalo se nije pomaknulo i nakon što sam promukla od vrištanja, shvatila sam da ni neće. Čekala sam da Gideon pritisne dugme, bila sam mu na raspolaganju.

Ovakva kakva jesam.

Razbit ću ga kada se oslobodim. Još nikada nisam bila tako bijesna. »Gideone!«

Sagnula sam se prema naprijed i napravila dva koraka unatrag te podigla nogu i istegnula je do tipke za otvaranje vrata. Uspjela sam je pritisnuti nožnim palcem. Kada su se vrata otvorila, duboko sam udahnula i htjela zavrištati iz petnih žila...

... a potom, zapanjena, naglo izdahnula.

Gideon je dugim koracima prolazio dnevnom sobom prema predvorju... *potpuno gol*. I moka od glave do pete. Ud mu se toliko ukrutio da se uzdizao do pupka. Glava mu je bila lagano zabačena unatrag dok je ispijao vodu iz boce, a korak opušten i nonšalantan, a ipak apsolutno predatorski.

Uspravila sam se kada se približio, dašćući i zbog uskomešanih osjećaja i zbog siline vlastite gladi za njim. Bio seronja ili ne, željela sam ga žestinom kojoj se nisam mogla oduprijeti. Bio je kompliciran i seksi, oštećen i savršen u isto vrijeme.

»Evo.« Usnama mi je prinio kristalnu čašu koju prije nisam zapazila jer sam bila previše zaokupljena buljenjem u njegovo veličanstveno tijelo. Čaša je bila gotovo puna, a crvenkasto-zlatna tekućina zapljusnula mi je usne kada ju je nagnuo.

Instinktivno sam otvorila usta, a on mi je ulio snažno piće koje mi je spalilo jezik i grlo. Zakašljala sam se pa je pričekao promatrajući me ispod napola spuštenih vjeđa. Mirisao je čisto i svježije jer se očito upravo otuširao.

»Popij do kraja.«

»Prejako je!« pobunila sam se.

Jednostavno mi je ulio još jedan veliki gutljaj između razdvojenih usana.

Sutnula sam prema njemu i opsovala jer sam se udarila – ne učinivši njemu nikakvu štetu. »Prestani!«

Ispustio je praznu bocu vode i dlanom mi obujmio lice. Palcem mi je obrisao kapi žestice s brade. »Moraš me pustiti da se smirim, a ti se moraš opustiti. Ako se ovakvi krenemo seksati, rastrgat ćemo jedno drugo.«

Glupa suza klizne mi iz kuta oka.

Gideon zastenje i nagne se prema meni te poliže trag koji je suza ostavila na mom licu.

»Slomljen sam, a ti me udaraš šakama. Ne mogu to podnijeti, Eva.«

»Ja ne mogu podnijeti da me tako isključuješ«, šapnula sam potežući vražju uzicu. Alkohol mi je širio vatru niz vene. Osjećala sam kako mi opojne vitice već obavijaju osjetila. Položio je ruku na moju, umirujući moje nervozne pokrete. »Prestani. Ozlijedit ćeš se.«

»Oslobodi me.«

»Dotakneš li me, izgubit ću razum. Visim o niti«, ponovio je s pri/vukom očaja u glasu. -Ne smijem puknuti. Ne s tobom.«

»S nekim drugim?« Glas mi se pretvorio u siktanje. »Trebaš nekog drugog?«

I meni je bilo teško ostati pribranom. Gideon je stijena u našoj vezi, sidro. Mislila sam da i ja njemu mogu biti isto. Željela sam biti njegovo utočište, njegova sigurna luka. Ali Gideon ne treba utočište od oluje; on je oluja. A ja nisam dovoljno snažna da podnesem težinu njegova razornog raspoloženja.

»Ne. Isuse.« Poljubio me. Silovito. »Trebaš me pribranog. *Moram* se kontrolirati kada sam s tobom.«

Osjećala sam kako me hvata panika. Znao je. Znao je da ja nisam dovoljna. »S drugima si bio drugačiji. Nisi se suzdržavao – «

»*U kurac!*« Gideon se naglo okrene i zabije šaku u kontrolnu ploču. Vrata se otvore i začuje se glas Sarah McLachlan kako pjeva o pripadanju, a on baci čašu tako da se razbila o zid predvorja. »Da, bio sam drugačiji! *Ti* si me promijenila.«

»I mrziš me zbog toga.« Počela sam plakati, a tijelo mi klone prema zidu kabine.

»Ne.« Obgrlio me cijelu, a njegovo vodom osvježeno tijelo hladilo mi je leđa. Protrljao je lice o mene i tako me čvrsto zagrlio da sam jedva disala. »Volim te. Ti si moja *žena*. Moj vražji život. Ti si mi sve.«

»Samo ti želim pomoći«, jecala sam. »Želim biti uz tebe, ali mi ne dopuštaš!«

»Bože. Eva.« Ruke mu se počnu kretati, gladiti i kliziti. Maziti. Umirivati. »Ne mogu te zaustaviti. Previše te trebam.«

Uхватила sam se za prečku s obje ruke, obraza prislonjena uz hladno zrcalo. Alkohol je počeo sa svojim čarobnim djelovanjem. Venama mi je klizila toplina i osjećaj klonulosti koji su utopili moj gnjev i svu preostalu borbenost sve dok potpuno nisu iščezli i ostavili me sjetnu, uplašenu i tako očajnički, zastrašujuće zaljublenu.

Gurnuo mi je ruku između nogu, trljao, tražio. Snažno potegnuvši rastvorio je čičke koji su povezivali prednji i stražnji dio korzeta. Zastenjala sam osjetivši naglo oslobođenje od pritiska. Smokvica mi je bila vlažna i natekla od vještih pokreta njegovih ruku i slike koju sam sačuvala u glavi, kako je izgledao dok mi je prilazio.

Glava mi je pala unatrag na njegovo rame i vidjela sam mu odraz u zrcalu. Oči su mu bile zatvorene, a usne razdvojene. Ranjivost urezana na njegovu predivnom licu potresla me do srži. Strahovito je patio. Nisam to mogla podnijeti.

»Reci mi što mogu učiniti« šapnula sam. »Reci mi kako da ti pomognem.«

»Pst.« Jezikom mi je ocrtao rub ušne školjke. »Pusti me da se smirim.«

Dodir njegova palca lagan poput pera preko mrežice koja mi je prekrivala bradavicu dovodio me do ludila. Zadrhtala sam kada mi je prstima uklizao između vlažnih nabora brazde. Znao je gdje me treba dirati i s koliko pritiska.

Kriknula sam kada je gurnuo dva prsta u mene, stopala su mi se istegnula i podigla sam se na prste. Koljena su mi klecala, a noge drhtale od napora. Zrak u dizalu se zgusnuo i ispunio parom, težak od požude koja ga je nagonila u valovima.

»A, Isuse.« Zarežao je kada mi se smokvica stegnula oko njega i vrtio kukovima tik uz mene, trljajući nabrekli ud o moju stražnjicu. »Ozlijedit ću ti tu slatku picu, Eva. Ne mogu se zaustaviti.«

Rukom me obgrlio oko struka i podigao te povukao prema natrag tako da su mi ruke bile ispružene, a ja presavijena prema naprijed. Koljenom mi je razdvojio noge i izvukao vlažne prste iz brazde. Osjetila sam kako mi rukom prelazi preko kuka, a potom je provukao široku krijestu penisa između mojih guzova i namjestio ga između mojih donjih usana.

Zadržala sam dah i promeškotala se osjetivši taj baršunasto mek pritisak. Cijeli sam dan žudjela za njim, za tim velikim udom u sebi, koji će me dovesti do vrhunca.

»Čekaj«, progundao je hvatajući me za struk i rame, nestrpljivo zatežući prste. »Pusti – « Smokvica mi se čvrsto stegnula oko njegova širokog glavića.

Gideon je opsovao i duboko se zabio jednim snažnim potiskom.

Kriknula sam od bolnog užitka, uzmičući pred tom ukrućenom punoćom, osjećajući kako me sve peče od rastezanja unutarnjih mišića i nježnog tkiva.

»To«, prosiktao je povlačeći me natrag na sebe dok su moje donje usne grlile debeli korijen njegova uda. Kružio je kukovima, a teški su mu se testisi oslanjali na moj prepunjen klitoris. »Tako jebeno uska...«

Stenjala sam i pokušala se držati za rukohvat; tijelo mi se zaljuljalo kada me počeo ševiti. Osjećaj je bio razoran, jer me prvo potpuno ispunio, a potom naglo ispraznio. Koljena su mi popustila, a utroba mi se s užitkom zatezala dok me neumorno i temeljito rasturao. Sve osjećaje koje je bio susprezao u sebi sada je silovito zabijao u mene dok mi je neumoljivim naletima svog uda masirao sve i jedan živac.

Počela sam svršavati prije nego što sam bila svjesna da sam se približila vrhuncu i sopćući izgovorila njegovo ime dok mi je užitak kroz silovite drhtaje naprezao tijelo.

Spustila sam glavu između ruku, a mišići su mi bili slabi i beskorisni. Gideon me pridržavao svojim rukama i svojom erekcijom. Iskorištavao moje tijelo. Uzimao ga. Groktao poput spiljskog čovjeka svaki put kada bi udario u moj zid.

»Tako duboka«, režao je. »Tako dobra.«

Krajičkom oka uočila sam gibanje i zamagljeni pogled usredotočila na naš odraz. Uz tihi, bolni krik ponovno sam počela svršavati, ako sam uopće i prestala. Gideon je najerotičnije biće koje sam ikada vidjela – debelih i tvrdih bicepsa kojima je držao moju težinu, bedra koja se naprežu od napora, stražnjica koja se zateže dok se neumorno zabija, a trbušni mišići podrhtavaju od silne snage dok vrti kukovima pri svakom naletu.

Njegovo je tijelo stvoreno za ševu, ali je usavršio i vještinu te se pri tome koristi svakim centimetrom svog nevjerojatnog tijela kako bi ženu učinio robinjom užitka. To mu je bilo urođeno, instinktivno. Čak i dok je ovako pripit i gotovo podivljao od bola, ritam mu je bio čvrst i precizan, a fokus neprikosnoven.

Svakim je potiskom ulazio duboko u mene i uvijek iznova pogađao moje najosjetljivije točke, puneći me ekstazom sve dok više nisam mogla odoljeti navali. Još jedan orgazam zapljusnuo me poput plimnog vala.

»To je to«, zagrmio je. »Muzi me, anđele. Bože... Kako to dobro radiš.«

Osjetila sam kako mu se ud zadebljava i produžuje. Kožom su mi prostrujili trnci; pluća su mi očajnički vapila za zrakom.

Gideon zabaci glavu unatrag i zaurla poput životinje, izbacujući vruće mlazeve. Čvrsto me držao za kukove i pumpao spermu u mene, svršavajući silovito i beskonačno dugo, ispunjavajući me sve dok mi se njegovo sjeme nije počelo razlijevati po preponama i unutarnjoj strani bedara.

Usporio je i dašćući se sagnuo prisloniti obraz na moje rame.

Počela sam se spuštati na koljena. »Gideone...«

Povukao me gore. »Nisam gotov«, progundao, još uvijek zadebljan i krut u meni.

I onda je krenuo ispočetka.

*

Probudio me dodir njegove kose na mom ramenu i toplih, čvrstih usana. Potpuno iscrpljena, pokušala sam se okrenuti na drugu stranu, ali ruka oko struka povukla me natrag.

»Eva«, reče hrapavim glasom. Dlanom mi je obujmio dojku, a pametnim prstima vrtio bradavicu.

Bilo je mračno, a mi smo bili u krevetu, premda se jedva sjećam da me prenio ovamo. Razodjenuo me, oprao vlažnom krpicom i zasuo kišom poljubaca po licu i zapešćima. Sada su bila zavijena, namazana ljekovitom mašću i pažljivo zamotana.

Uzbuđivalo me njegovo nježno milovanje po nadraženoj koži, ta kombinacija užitka i boli. Primijetio je to.

Očiju usplamtjelih od požude raširio mi je noge i lizao me s ustrajnom odlučnošću zbog koje nisam mogla ni razmišljati ni pomaknuti se. Neprestano me lizao po brazdi i sisao je, sve dok više nisam mogla ni izbrojati koliko sam puta svršila zbog njegova opakog jezika.

»Gideone...« Okrenula sam glavu i pogledala ga preko ramena.

Oslanjao se na jednu ruku, a oči su mu svjetlucale na blijedoj mjesecini. »Jesi li ostao sa mnom?«

Možda je nepromišljeno nadati se da je ostao sa mnom dok spava, ali voljela sam dijeliti krevet s njim. I čeznula za tim.

Kimnuo je. »Nisam te mogao ostaviti.«

»Drago mi je.«

Okrenuo me prema sebi i nježno poljubio. Njegovo provokativno lizanje jezikom ponovno me pobudilo i navelo da zastenjem.

»Ne mogu te prestati dirati«, dahtao je hvatajući me za potiljak da me fiksira dok on produbljuje poljubac, zubima me nježno potežući za donju usnu. »Kada te diram, ne razmišljam ni o čemu drugom.«

Nježnost se stopila s ljubavlju. »Mogu li i ja tebe dirati?«

Zatvorenih očiju molećivo je odgovorio: »Molim te.«

Nasrnula sam na njega, zavukla mu ruke u kosu i držala ga čvrsto kao i on mene. Jezikom sam okrznula njegov, a usta su nam bila vruća i vlažna. Noge su nam se ispreplele, a tijelo mi se izvijalo i pri tiskalo uz njegove tvrde mišiće.

Tiho je zastenjao i usporio me zakotrljavši se i pritisnuvši me o krevet. Odmaknuo se i razdvojio naše zapečaćene usne, grickao me, sisao mi kožu. Vrhom jezika slijedio mi je liniju usana.

Pobunila sam se glasnim jecajem jer sam željela dublji i čvršći kontakt. Umjesto toga, nonšalantno me lizao, gladio mi nepce i obraze s unutrašnje strane. Zategnula sam noge i privukla ga bliže. Zaljuljao je kukovima i utisnuo mi nabrekli ud u bedro.

Gideon me ljubio sve dok mi usne nisu počele gorjeti i naticati, a na obzoru je sunce počelo izlaziti. Ljubio me dok nije svršio uz moju kožu. Ne jednom već dva puta.

Osjetiti ga kako svršava, čuti tiho stenjanje od izmučenosti i užitka, znati da ga mogu dovesti do orgazma samo poljupcem... Smočila sam mu bedro svojim sokom i trljala se o njega dok nisam svršila.

S početkom novog dana nestala je udaljenost koju je u dizalu nametnuo između nas. Vodili smo ljubav bez seksa. Obećao mi je svoju predanost i privrženost učinivši me središtem svog svijeta. Van granica našeg kreveta nije bilo ničega. Samo mi i ljubav koja nas je ogolila koliko i iscijelila.

*

Kada sam se ponovno probudila, pronašla sam ga kako spava pokraj mene, usana natečenih od poljubaca kao moje. Gideonovo je lice u snu imalo blag izraz, ali jedva vidljiva bora između obrva govorila mi je da se mršti i da se ne odmara onako duboko kao što bih željela. Ležao je na boku, vitak, ispružen duž madraca, s plahtom omotanom oko nogu.

Bilo je već skoro devet sati, ali nisam imala srca ni ostaviti ni probuditi ga. Ne radim dovoljno dugo da bih mogla izostati s posla, ali ipak sam to odlučila napraviti.

Svoje sam potrebe stavljala na prvo mjesto kada se radilo o mojoj karijeri i tako joj davala moć da jednog dana napravi razdor između nas. Znala sam da moja želja za neovisnošću nije pogrešna, ali u tom se trenutku nije činila ni previše ispravnom.

Navukavši majicu i bokserice, iskrala sam se iz spavaće sobe i otišla niz hodnik do Gideonove radne sobe, gdje je njegov mobitel dizao uzbunu jer nije reagirao na alarm za buđenje. Isključila sam ga i otišla u kuhinju.

Nabrojavši u glavi što sve moram učiniti, birala sam Markov broj i ostavila mu poruku da ne mogu doći na posao zbog hitne situacije u obitelji. Potom sam nazvala Scotta i ostavila mu poruku da Gideon neće stići u ured do devet sati te da postoji mogućnost da uopće ne dođe. Rekla sam mu da me nazove i da možemo razgovarati o tome.

Nadala sam se da ću Gideona uspjeti zadržati kod kuće cijeli dan, premda sam sumnjala da će na to pristati. Trebamo biti zajedno, sami. Treba nam vrijeme da zacijelimo.

U predvorju sam pronašla svoj mobitel i nazvala Angusa. Odmah se javio.

»Dobro jutro, gospođo Cross. Jeste li vi i gospodin Cross spremni za polazak?«

»Ne, Anguse, za sada još ne idemo nikuda. Nisam sigurna hoćemo li danas uopće otići iz stana. Htjela sam vas pitati, znate li odakle Gideon nabavlja one bočice s lijekom protiv mamurluka?«

»Da, naravno. Trebate jednu?«

»Gideon bi je mogao zatrebat i kada se probudi. Za svaki slučaj, htjela bih da ga jedna čeka.«

Nastala je stanka. »Ako smijem pitati« reče s naglašenim škotskim naglaskom, »ima li to ikakve veze sa sinočnjim posjetom gospodina Viđala?«

Protrljala sam čelo osjetivši znakove koji su me upozorili na nadolazeću glavobolju. »I te kako ima veze.«

»Vjeruje li mu Chris?« tiho je pitao.

»Da.«

Uzdahnuo je. »A, to je onda razlog. Nije bio pripravan na to. Poricanje je ono što najbolje poznaje i s čime može izaći na kraj.«

»Teško je to primio.«

»Da, vjerujem da je. Dobro je da ima vas, Eva. Vi činite ono što je ispravno za njega, makar će mu možda trebati neko vrijeme da to shvati i nauči cijeniti. Nabavit ću vam tu bočicu.«

»Hvala.«

Obavivši to, posvetila sam se pospremanju stana. Prvo sam oprala praznu bocu i čašu koju sam pronašla na kuhinjskom otoku, a potom uzela metlu i lopaticu te otišla u predvorje pokupiti razbijeno staklo. Razgovarala sam sa Scottom koji me nazvao dok sam skupljala sve one gluposti koje su mi ispale iz torbice, a kada sam završila razgovor, počela sam ribati zid i pod u predvorju kako bih odstranila sasušene tragove konjaka. Gideon je sinoć rekao da se osjeća razbijeno. Nisam željela da se probudi i pronađe svoj stan u istom takvom stanju.

Naš stan, ispravila sam se. Naš dom. Moram o njemu početi razmišljati na taj način. A mora i Gideon. Razgovarat ćemo o tome kako me pokušao izbaciti. Ako se ja moram malo bolje potruditi ispreplesti naše živote, mora i on.

Voljela bih da mogu s nekim popričati o tome, s prijateljem koji će me poslušati i dati mi mudar savjet. Cary ili Shawna. Čak i Steven, koji je zračio nečime zbog čega je s njim bilo tako lako razgovarati. Imam i doktora Petersena, ali to nije isto.

Za sada Gideon i ja imamo tajne koje smijemo dijeliti samo nas dvoje i to nas čini izoliranima i međusobno ovisnima. Naši zlostavljači nisu uzeli samo našu nevinost; uzeli su nam i slobodu. Čak

i nakon što je zlostavljanje odavno završilo, i dalje smo uhvaćeni u kavez lažnih fasada iza kojih živimo. Još uvijek uhvaćeni u kavez laži, ali na drugačiji način.

Upravo sam završila s brisanjem svih mrlja na ogledalu u kabini dizala kada se počelo spuštati zajedno sa mnom unutra. Samo u majici kratkih rukava i boksericama.

»Ozbiljno?« promrmljala sam skidajući gumene rukavice kako bih barem pokušala dovesti kosu u red. Nakon valjanja s Gideonom cijelu noć, izgledala sam kao strašilo.

Vrata se otvore i zakorači unutra, ali ukipi se kada me ugledao. Premjestila sam se pokušavajući leđima sakriti uzicu koja je još uvijek bila zavezana za rukohvat iza mene. Gideon ju je prerezao škarama i oslobodio mi zapešća, ali su dokazi ostali vidljivi.

»Uh, bok«, prozborila sam meškoljeći se od nelagode. Nije postojao normalan način da objasnim kako i zašto sam se našla u dizalu, oskudno odjevena i sa žutim gumenim rukavicama u rukama u trenutku kada ga je Angus pozvao dolje. Da stvar bude gora, usne su mi bile toliko crvene i natečene od nekoliko sati ljubljenja s Gideonom da nije bilo nikakve sumnje u to što sam radila cijelu noć.

Angusove blijedo plave oči razdragano zablistaju. »Dobro jutro, gospođo Cross.«

»Dobro jutro, Anguse«, odgovorila sam dostojanstveno, koliko je to uopće bilo moguće.

Pružio mi je bočicu »lijeka« protiv mamurluka, za koju sam bila prilično sigurna da je samo žestica pomiješana s tekućim vitaminima. »Izvolite.«

»Hvala.« Riječ mi je potekla iz srca i nosila je dodatnu zahvalnost jer nije ništa pitao.

»Zovite me ako bilo što zatrebate. Bit ću u blizini.«

»Najbolji ste, Anguse.« Vratila sam se u *penthouse*. Kada su se vrata otvorila, čula sam zvonjavu telefona. Potrčala sam prema njemu i bosonoga uklizala u kuhinju kako bih što prije podigla slušalicu u nadi da buka nije probudila Gideona.

»Halo?«

»Eva, ovdje Arash. Je li Cross s tobom?«

»Da. Još spava. Mislim. Provjerit ću.« Zaputila sam se niz hodnik.

»Nije valjda bolestan? On nikada nije bolestan.«

»Za sve postoji prvi put.« Zavirivši u spavaću sobu, ugledala sam svog muža veličanstveno ispruženog u snu, ruku obavijenih oko mog jastuka i licem zalivenim u njega. Na prstima sam se prišuljala i stavila bočicu s lijekom na noćni ormarić, a potom se ponovno na prstima išuljala van te zatvorila vrata za sobom.

»Spava kao truba«, šapnula sam.

»Opa. Dobro, promjena plana. Oboje mi morate potpisati neke dokumente do četiri sata poslijepodne. Poslat ću ih kurirskom službom. Nazovi me kada ste gotovi s njima i poslat ću nekog po njih.«

»Ja moram nešto potpisati? O čemu se radi?«

»Nije ti rekao?« Nasmijao se. »Pa, neću kvariti iznenađenje. Vidjet ćeš kad dobiješ papire.

Nazovi me ako imate bilo kakvih pitanja.«

Tiho sam progundala. »Okej. Hvala.«

Spustila sam slušalicu i zagledala se niz hodnik prema spavaćoj sobi napola stisnutim očima. Što je Gideon sad smislio? Izluđuje me to što nešto pokreće i rješava probleme, a da o tome uopće ne razgovara sa mnom.

U kuhinji mi zazvoni mobitel. Potrčala sam natrag preko dnevne sobe i pogledala zaslon. Broj mi je bio nepoznat, ali poziv je definitivno bio iz New Yorka.

»Čovječe«, promrmljala sam. Činilo mi se kao da sam već odradila cijeli dan, a tek što je prošlo pola jedanaest ujutro. Kako Gideonu uspijeva izdržati da ga razvlače u toliko različitih smjerova odjednom?

»Halo?«

»Eva, Chris je ponovno. Nadam se da se ne ljutiš što mi je Ireland dala tvoj broj.«

»Ne, u redu je. Žao mi je što vam se nisam prije javila. Nisam htjela da se brinete.«

»Je li dobro?«

Otišla sam do jednog od barskih stolaca i sjela. »Ne. Noć je bila jako naporna.«

»Nazvao sam njegov ured. Rekli su mi da ga nema jutros.«

»Kod kuće smo. Još uvijek spava.«

»Znači da je loše«, zaključio je.

Dobro ga poznaje. Gideon je rob navike, život mu je strogo organiziran i posložen. Bilo kakvo odstupanje od ustaljenih obrazaca bilo je tako rijetko da je izazivalo zabrinutost.

»Bit će on dobro«, uvjeralala sam ga. »Pobrinut ću se za to. Samo mu treba vremena.«

»Mogu li ja išta učiniti?«

»Ako se nečeg sjetim, javit ću vam.«

»Hvala.« Zvučao je umorno i zabrinuto. »Hvala ti što si mi rekla i što si uz njega. Volio bih da sam ja bio uz njega kada se to događalo. Moram živjeti s činjenicom da nisam.«

»Svi moramo živjeti s time. Niste vi krivi, Chrise. Znam da vam zbog toga nije nimalo lakše, ali ne smijete to zaboraviti jer ćete samo sebe ubiti u pojam. Gideonu to neće pomoći.«

»Izuzetno si mudra za svoje godine, Eva. Drago mi je što te ima.«

»I meni se posrećilo s njim«, tiho sam rekla. »Neopisivo.«

Završivši razgovor, nisam mogla a da ne pomislim na svoju majku. Vidjevši što Gideon proživljava, cijenila sam je još više.

Ona je bila uz mene; borila se za mene. Osjećala se krivom, zbog čega je pretjerala sa zaštitničkim ponašanjem do te mjere da je graničilo s ludilom, ali ipak dio mene nije bio onoliko oštećen kao Gideon upravo zbog njezine ljubavi.

Nazvala sam je i odmah se javila.

»Eva. Namjerno me izbjegavaš. Kako mogu planirati tvoje vjenčanje bez tvog sudjelovanja? Toliko toga treba odlučiti i ako ne odaberem dobro, ti ćeš – «

»Bok, mama« prekinula sam je. »Kako si?«

»Pod stresom«, rekla je, a u njezinu prirodno dahtavom glasu jasno se čula optužba. »Kako bih drugačije mogla biti? Planiram jedan od najvažnijih dana u tvom životu i – «

»Mislila sam da bismo se mogle naći u subotu i sve temeljito protresti, ako ti se to uklapa u raspored.«

»Stvarno?« Zadovoljstvo i nada u njezinu glasu probude mi grižnju savjesti.

»Da, stvarno.« O drugom sam vjenčanju bila razmišljala kao

o nečemu namijenjenom mojoj majci, više nego bilo kome drugome, ali to nije bilo točno. Vjenčanje je bitno i Gideonu i meni, još jedna prilika da potvrdimo svoju neraskidivu vezu. Ne zato da bi cijeli svijet to vidio, nego za nas dvoje.

Mora me prestati odguravati od sebe kako bi me zaštitio, a ja moram prestati brinuti da ću nestati kada postanem gospođa Cross.

»To bi bilo fantastično, Eva! Mogle bismo pozvati planera vjenčanja na ručak. Provesti cijelo poslijepodne razmatrajući sve opcije.«

»Želim nešto malo, mama. Intimno.« Prije nego što se usprotivila, pokušala sam progurati Gideonov prijedlog. »Možeš se iskazati što se domjenka tiče, ali želim da vjenčanje bude skromno i intimno.«

»Eva, ljudi će se uvrijediti ako budu pozvani samo na domjenak, a ne i na vjenčanje!«

»Stvarno me nije briga. Ne udajem se zbog njih. Udajem se jer sam se zaljubila u čovjeka iz svojih snova, s kojim ću provesti ostatak života. Ne želim da mi išta skrene pozornost s toga.«

»Dušo...« Uzdahnula je, kao da sam malo dijete koje nema pojma o životu. »Možemo u subotu razgovarati o tome.«

»Dobro. Ali neću se predomisлити.« Osjetila sam kako me prolaze trnci i okrenula sam se.

Gideon je stajao na pragu kuhinje i promatrao me. Navukao je trenirku od sinoć, kosa mu je bila razbarušena od spavanja, a kapci na očima teški.

»Moram ići«, rekla sam mami. »Vidimo se za vikend. Volim te.«

»I ja tebe, Eva. Zato za tebe i želim samo najbolje.«

Prekinula sam poziv i odložila telefon na otok. Skliznuvši sa stolca, okrenula sam se prema njemu. »Dobro jutro.«

»Nisi na poslu«, rekao je glasom još hrapavijim i seksipilnijim nego inače.

»Nisi ni ti.«

»Hoćeš li otići kasnije?«

»Ne. A nećeš ni ti.« Prišla sam mu i ovila mu ruke oko struka. Još je bio topao od kreveta. Pospano, senzualno ostvarenje mojih snova. »Danas ostajemo u brlogu, frajeru. Samo ti i ja, u pidžamama, i opuštam se cijeli dan.«

Jednom me rukom primio oko bokova, a drugom mi sklonio kosu s lica. »Nisi ti ni luda.«

»Zašto bih bila?« Podigla sam se na prste i poljubila mu čeljust. »Ljutiš se na mene?«

»Ne.« Dlanom mi obujmi potiljak i prisloni obraz uz moj. »Drago mi je da si ovdje.«

»Uvijek ću biti ovdje. Dok nas smrt ne rastavi.«

»Planiraš vjenčanje.«

»Čuo si to, ha? Ako imaš bilo kakvih želja, reci mi sad ili šuti zauvijek.«

Dugo je šutio, dovoljno dugo da zaključim da nema što dodati. Okrenula sam glavu i utisnula mu brz, sladak poljubac u usta. »Jesi li vidio što sam ti ostavila kraj kreveta?«

»Da, hvala.« Na licu mu se ukaže blijedi osmijeh.

Izgledao je temeljito zadovoljen muškarac i to me ispunilo ženskim ponosom. »Izvukla sam te i s posla, ali Arash je rekao da nam mora poslati neke papire. Nije mi htio reći o čemu se radi.«

»Onda znači da ćeš morati pričekati.«

Vrhovima prstiju prešla sam mu po obrvi. »Kako si?«

Slegnuo je ramenom. »Ne znam. Trenutno se osjećam kao govno.«

»Kako bi bilo da ponovimo onu kupku koju si sinoć propustio?«

»Hm, već se osjećam bolje.«

Ispreplela sam prste s njegovima i povela ga prema spavaćoj sobi. »Želim biti čovjek tvojih snova, anđele«, iznenadio me. »Želim to više od svega.«

Okrenula sam glavu prema njemu. »To već jesi.«

*

Zurila sam u ugovor ispred sebe, a srce mi je uzbuđeno tuklo od silne ljubavi i uzbuđenja. Podigla sam pogled sa stolića kada je Gideon ušao u sobu, kose još uvijek mokre od naše zajedničke kupke i dugih nogu u crnom svilenom donjem dijelu pidžame.

»Kupuješ kuću u Outer Banksu?« pitala sam tražeći potvrdu od njega unatoč dokazima koji su ležali na stolu ispred mene.

Nasmiješio se. »Mi kupujemo kuću. Složili smo se oko toga.« »Razgovarali smo o tome.«

Ugovorena cijena bila je prilično visoka, po čemu sam zaključila da vlasnike nije bilo lako nagovoriti na prodaju. Zatražio je da u kući ostave primjerak knjige *Ljubav i smrt* te namještaj u spavaćoj sobi. Na sve je mislio, kao i uvijek.

Gideon se smjestio na kauču pokraj mene. »A sada nešto poduzimamo u vezi s tim.«

»Hamptoni bi bili bliže. Ili Connecticut.«

»Mlažnjakom smo začas ondje.« Prstom mi podigne bradu i poljubi me. »Neka te logistika ne brine«, promrmljao je. »Bili smo sretni ondje na plaži. Još te mogu zamisliti kako šetaš obalom. Sjećam se kako sam ti ljubio vrat... kako si ležala na onom velikom bijelom krevetu. Izgledala si poput anđela i to je mjesto za mene bilo kao raj.«

»Gideone.« Naslonila sam čelo na njegovo. Toliko ga volim. »Gdje treba potpisati?«

Odmaknuo se i privukao ugovor te pronašao prvu žutu zastavicu sa znakom *ovdje potpisati*. Pogledom preleti po stolicu i namršti se. »Gdje mi je nalivpero?«

Ustala sam. »Imam ja jedno u torbici.«

Uhvatio me za zapešće i povukao me dolje. »Ne. Trebam svoje nalivpero. Gdje je omotnica u kojoj je ovo stiglo?«

Ugledala sam je na podu između kauča i stolica, gdje sam je ispustila kada sam shvatila što je Arash poslao. Podigavši je, shvatila sam da je još uvijek teška pa sam je iskrenula tako da je ostatak stvari iz nje ispao na stol. Nalivpero se glasno otkotrljalo na staklo, a za njim isklizne i mala fotografija.

»Eto, sad možemo«, reče uzimajući nalivpero i potpisujući se na točkastu crtu. Dok se potpisivao i na ostale stranice, uzela sam sliku u ruke i osjetila kako me steže u grudima.

Na slici su bili Gideon i njegov tata, na onoj plaži u Sjevernoj Karolini o kojoj mi je pričao. Imao je možda četiri ili pet godina, a sitno mu je lice bilo strašno ozbiljno od silne koncentracije dok je ocu pomagao graditi dvorac od pijeska. Geoffrey Cross sjedio je nasuprot svom sinu, tamna mu je kosa lepršala na povjetarcu s oceana, a lice mu je bilo lijepo poput filmske zvijezde. Na sebi je imao samo kupaće kratke hlače, tako da se jasno isticalo tijelo vrlo slično onome kakvim se Gideon danas ponosi.

»Ajme«, dahnula sam shvativši istog trena da ću napraviti kopije ove slike i uramiti po jednu za svaki stan u kojem živimo. »Predivno.«

»Izvoli.« Gurnuo je ugovor prema meni, s nalivperom povrh njega.

Spustivši sliku, uzela sam ga u ruku i vidjela ugravirane inicijale GC. »Jesi li možda praznovjeran?«

»Pripadalo je mom ocu.«

»O.« Pogledala sam ga.

»Sve je potpisivao njime. Nikamo nije išao bez tog nalivpera u džepu.« Odmaknuo je kosu s lica. »Njime je uništio naše ime.«

Položila sam mu ruku na bedro. »A ti ga sada ponovno gradiš istim perom. Shvaćam.«

Prstima mi dodirne obraz, s nježnošću i sjajem u očima. »Znao sam da hoćeš.«

15. poglavlje

Spavaća soba za nju i njega – klasika.« Blaire Ash osmjehivao se dok je olovkom letio po velikom bloku za crtanje na tvrdoj podlozi.

Pogledom je preletio cijelu Evinu spavaću sobu u *penthouseu*, onu koju sam mu dao projektirati tako da izgleda isto kao ona koju je moja žena imala u svom stanu na Upper West Sideu.

»Koliko veliku promjenu želite?« pitao je dizajner. »Želite li početi od nule ili želite jednostavne strukturalne promjene koje će povezati ove dvije sobe?«

Prepustio sam Evi da odgovori na to pitanje. Nije mi bilo jednostavno sudjelovati u ovom razgovoru jer sam bio svjestan činjenice da nijedno od nas dvoje zapravo ne želi tu promjenu. Naš dom će uskoro odražavati koliko sam sjeban i koliko negativno to utječe na naš brak. Cijeli poduhvat činio mi se kao nož zabijen u trbuh.

Bacila je pogled prema meni, a potom upitala: »Što bi podrazumijevao jednostavniji način?«

Ash se nasmiješio i otkrio malo zakrivljene zube. Bio je privlačan – ili me barem Ireland u to uvjeravala – i odjeven u uobičajene podrapane traperice i majicu ispod sakoa krojenog po mjeri. Njegov mi izgled uopće nije bio važan. Puno hitniji bio mi je njegov talent, zbog čega sam mu i povjerio uređenje svog ureda i doma. Ono što mi se nije sviđjelo je način na koji gleda moju ženu.

»Mogli bismo jednostavno malo prilagoditi raspored u velikoj kupaonici i probiti prolaz kroz ovaj zid te tako povezati sobe preko kupaonice.«

»To je upravo ono što nam treba«, reče Eva.

»Točno. To je brzo i efikasno rješenje, a sami radovi ne bi vam bitno poremetili ritam života. Ili« – nastavio je – »mogu vam pokazati još neke mogućnosti.«

»Na primjer?«

Prišao joj je tako blizu da mu se rame naslanjalo na njezino. Ash je bio gotovo jednako plave kose kao i Eva, i zajedno su bili vrlo upečatljiv prizor dok je spuštao glavu prema njezinoj.

»Ako iskoristimo kvadraturu sve tri spavaće sobe i velike kupaonice«, odgovorio je obraćajući se samo njoj, kao da ja nisam ondje, »mogu vam složiti spavaći dio stana izbalansiran s obje strane. Objе spavaće sobe bile bi iste veličine, s pripadajućim kućnim uredima ili kutkom za sjedenje, ako želite.«

»O.« Na trenutak je odsutno gricnula donju usnu. »Ne mogu vjerovati da ste to tako brzo skicirali.«

Namignuo joj je. »Brzo i učinkovito – to je moj moto. I k tome još tako dobro obavim posao da ćete me se sigurno sjetiti kada to opet budete htjeli raditi.«

Promatrao sam ih naslonjen na zid, prekriženih ruku. Činilo se da Eva nije zamijetila dvosmislenost njegova komentara. Ali ja jesam.

Kućni telefon zazvoni i ona podigne glavu. Pogledala me. »To je sigurno Cary.«

»Zašto se ti ne javiš, anđele?« nonšalantno sam rastezao. »Možda bi ga mogla sama dovesti gore i podijeliti svoje uzbuđenje s njim.«

»Da!« Dlanom mi je ovlaš okrnula ruku dok je žurno odlazila iz sobe, ali i od tog kratkog dodira prošli su me trnci.

Uspravio sam se i pogledom fiksirao Asha. »Koketiraš s mojom ženom.«

Naglo se ukočio i osmijeh mu je iščezao s lica. »Oprostite. Nisam ništa mislio s tim. Samo sam želio da se gospođica Tramell osjeća ugodno.«

»Ona je moja briga. Ja sam tvoja.« Nesumnjivo se čudio rasporedu prostorija za čije smo ga projektiranje angažirali. Svatko tko bi ga vidio, postavljao bi si isto pitanje. Koji bi punokrvan, normalan muškarac imao ženu kao što je Eva, a ipak spavao ne samo u odvojenom krevetu, nego u drugoj prostoriji?

Nož se zabio još dublje i zavrnuo.

Pogled u tamnim očima se uozbilji. »Naravno, gospodine Cross.«

»A sada, da vidimo što si to lijepog skicirao.«

*

»Što ti misliš?« upita Eva između dva zalogaja *pizze* sa salamom i bosiljkom. Naslanjala se na otok, s jednom nogom zabačenom uvis iza sebe, na suprotnoj strani od one na kojoj smo Cary i ja sjedili.

Razmišljao sam o odgovoru.

»Mislim da je ideja s dvije jednake spavaće sobe izvrsna«, nastavila je obrisavši usta papirnatim ubrusom, »ali ako se odlučimo za jednostavniju varijantu, bit će puno brže gotovo. Osim toga, jednog dana možemo ponovno zatvoriti zid, ako sobu budemo htjeli upotrijebiti za nešto drugo.«

»Kao na primjer, za dječju sobu«, ubaci se Cary posipajući svoju krišku mljevenom crvenom paprikom.

Izgubio sam apetit i spustio krišku koju sam do tada jeo na papirni tanjur. U posljednje vrijeme mi *pizza* kod kuće ne sjeda najbolje.

»Ili sobu za goste«, ispravila ga je Eva. »Svidjelo mi se ono što si rekao Blaireu za svoj stan.«

Cary je ošine pogledom. »Brzo si se izvukla.«

»Hej, možda su tebi djeca na pameti, ali mi ostali prvo želimo obaviti druge stvari s popisa.«

Rekla je točno što sam želio da kaže, ali...

Jesu li i Evu mučili isti strahovi kao i mene? Možda me prihvatila kao muža jer si jednostavno nije mogla pomoći, ali tu podvlači crtu i ne želi me kao oca svoje djece.

Odnio sam svoj tanjur do koša za smeće i bacio ga. »Moram obaviti nekoliko razgovora. Ostani«, rekoh Caryju. »Druži se s Evom.«

Kimnuo je glavom. »Hvala.«

Izašao sam iz kuhinje i prešao dnevnu sobu.

»Dakle«, započne Cary prije nego što sam izašao iz dometa gdje ga još mogu čuti, »zgodni dizajner se pali na tvog muža, malena.«

»Ma nije istina!« Eva se nasmijala. »Ti si lud.«

»Neću to pobijati, ali taj Ash jedva da te pogledao cijelu večer, oči su mu cijelo vrijeme bile zalijepljene za Crossa.«

Zadovoljno sam zacoktao. Ash je shvatio poruku, što je ponovno učvrstilo moju vjeru u njegovu inteligenciju. Što se mene tiče, Cary to može protumačiti kako god želi.

»Pa, ako si u pravu«, rekla je, »moram priznati da ima ukusa.«

Nastavio sam dalje niz hodnik i ušao u svoj kućni ured, a pogled mi je pao na kolaž Evinih fotografija na zidu.

Jedino nju ne mogu uredno pospremiti u neki kutak u glavi. Ona je uvijek u prvom planu i pokreće sve što radim.

Smjestio sam se za stol i bacio na posao u nadi da ću uspjeti što više nadoknaditi kako mi ostatak tjedna ne bi potpuno propao. Trebalo mi je malo vremena da se usredotočim, ali jednom kada mi je to pošlo za rukom, osjetio sam olakšanje. Bila je to ugodna promjena fokusirati se na probleme s konkretnim rješenjima.

Sasvim sam dobro napredovao kada sam iz dnevne sobe čuo povik koji je zvučao kao Evin. Zastao sam, osluškajući. Na trenutak je sve utihnulo, a onda sam ga ponovno čuo, nakon čega je uslijedio Caryjev podignut glas. Otišao sam do vrata i otvorio ih.

»Mogao si razgovarati sa mnom, Cary!« ljutito je govorila moja žena. »Mogao si mi reći što se događa.«

»Znaš ti dobro koji se kurac događa«, uzvratilo je, a ton u njegovu glasu izvuče me iz ureda.

»Nisam znala da se opet režeš!«

Zaputio sam se niz hodnik. Eva i Cary svađali su se u dnevnoj sobi i gnjevno se odmjeravali na udaljenosti od metar ili dva.

»Tebe se to ne tiče«, rekao je visoko uzdignutih ramena i prkosno nakrivljene brade. Bacio je pogled prema meni. »Niti tebe.«

»Slažem se«, odgovorio sam, premda to nije bilo sasvim točno. Caryjeva autodestruktivnost nije me se ticala, ali me se itekako ticalo kako to djeluje na Evu.

»Glupost. To je totalna jebena glupost.« Evin pogled poleti prema meni dok me pokušavala uvući u njihov razgovor. Potom se ponovno okrenula Caryju. »Mislila sam da razgovaraš s doktorom Travisom.«

»Otkud mi vrijeme za to?« pobunio se sklanjajući kosu s čela. »Između posla, Tat i pokušaja da zadržim Treya, nemam vremena spavati!«

Eva odmahne glavom. »To je samo izgovor.«

»Ne soli mi pamet, malena«, upozorio je, »trenutno mi ne treba još i tvoja bukvice.«

»O, bože.« Nagnula je glavu unatrag i pogledala prema stropu. »Zašto muškarci u mom životu uporno inzistiraju na tome da me isključe kada me najviše trebaju?«

»Ne znam za Crossa, ali više nisi uz mene kao prije. Snalazim se najbolje što znam.«

Trznula je glavom. »To nije fer! Moraš mi reći kad me trebaš. Ne znam čitati vražje misli!«

Okrenuvši se na peti, ostavio sam ih same. Imam dovoljno i svojih problema. Kada bude spremna, Eva će doći k meni, a ja ću je saslušati i pri tome paziti da ne pretjeram s iznošenjem svog mišljenja.

Znao sam da ne želi čuti da mislim da bi joj bez Caryja bilo bolje.

*

Ranojutarnje svjedo razlilo se po krevetu i zahvatilo vrhove Evine kose dok je spavala. Nježni plavi pramenovi blistali su poput ulaštena zlata, kao da su osvijedjeni iznutra. Ruka joj je bila lagano savijena na jastuku pokraj njezina lijepog lica, a druga ušuškana između dojki. Bijela plahta prekrivala ju je od kuka do bedra, a preplanule noge ostale su razotkrivene kada smo se zapedjali u plahtu prije nego što smo zaspali.

Nisam sklon fantaziranju, ali u tom mi je trenutku vlastita žena izgledala kao anđeo kakvim sam je smatrao. Usmjerio sam fotoaparat prema tom prizoru jer sam ga želio sačuvati za sva vremena.

Okidač škljocne i ona se promeškolji, a usne joj se razdvoje. Napravio sam još jednu snimku, sretan što sam kupio fotoaparat dostojan njezine ljepote.

Trepćući otvori oči. »Što radiš, frajeru?« upita glasom boje dima, baš kao njezine oči.

Odložio sam aparat na komodu i pridružio joj se u krevetu. »Divim ti se.«

Nasmiješila se. »Kako se danas osjećaš?«

»Bolje.«

»Drago mi je čuti.« Okrenula se na drugu stranu dohvatiti bombone za dah. Vratila se mirišući na cimet. Pogledom mi preleti po licu. »Danas si spreman osvojiti svijet, zar ne?«

»Radije bih ostao kod kuće s tobom.«

Suzila je pogled. »To samo tako kažeš. Zapravo sav treperiš od potrebe da ponovno dominiraš planetom.«

Sagnuo sam se i poljubio je u vrh nosa. »Tako me dobro poznaješ.«

I dalje se nisam mogao načuditi koliko me dobro može pročitati. Bio sam nemiran, hvatala me neka drhtavica. Zaokupljenost poslom – praćenje konkretnog napretka na bilo kojem od projekata koje osobno nadzirem – ublažit će taj nemir. Ipak, rekao sam: »Mogao bih prijepodne raditi kod kuće, a poslijepodne provesti s tobom.«

Odmahnula je glavom. »Ako želiš razgovarati, ostat ću kod kuće. Inače, moram ići na posao.«

»Kada bi radila sa mnom, i ti bi to mogla.«

»Baš si uporan, ha? Tako me misliš nagovoriti?«

Prevrnuo sam se na leđa i prebacio podlakticu preko očiju. Nije me forsirala jučer i znao sam da me neće forsirati ni danas. Ni sutra. Kao i doktor Petersen, strpljivo će čekati da se otvorim. Ipak, i to što /nam da čeka dovoljno me pritiskalo.

»Nema se tu što reći«, promrmljao sam. »Dogodilo se. Sada i C 111 ris zna. Razgovor o tome neće promijeniti činjenice.«

Osjetio sam da se okreće prema meni. »Nije toliko važno govoriti o samim događajima, koliko o tome što osjećaš zbog njih.«

»Ne osjećam ništa. To me... iznenadilo. Ne volim iznenađenja. Prebolio sam to.«

»Sereš.« Iskliznula je iz kreveta tako brzo da je nisam uspio uhvatiti. »Ako misliš lagati, onda bolje šuti.«

Pridigao sam se i gledao kako zaobilazi krevet. Čvrsto zategnuta ramena nisu nimalo umanjila njezinu vanzemaljsku ljepotu. Potreba za njom neprestano mi je kipjela u krvi, a njezina ju je vatrena latinoamerička narav tako lako mogla pretvoriti u nemirnu i nestrpljivu žudnju.

Neki su mi ljudi rekli da je moja žena zadivljujuće lijepa poput njezine majke, ali ja ne mislim tako. Monica Stanton je hladna ljepotica koja zrači određenom dozom nedodirljivosti. Eva je topla i senzualna – možete je dodirnuti, ali njezina će vas strast opeći.

Skočio sam iz kreveta i sustigao je prije nego što je ušla u kupaonicu te je uhvatio za nadlaktice. »Ne mogu se sada svađati s tobom«, iskreno sam rekao zureći u uzavrelu dubinu njezina srdita pogleda. »Ako ne dišemo kao jedno, neću preživjeti dan.«

»Onda mi nemoj govoriti da si prebolio ako se i dalje mučiš sačuvati pribranost!«

Uzrujano sam zarežao. »Ne znam što bih trebao poduzeti u vezi s tim. Ne vidim kako činjenica da Chris sada zna išta mijenja na stvari.«

Podigla je bradu. »Zabrinut je za tebe. Hoćeš li ga nazvati?«

Okrenuo sam glavu. Pri pomisli na ponovni susret s očuhom, želudac mi se stisnuo.

»Razgovarat ću s njim jednom. Zajedno vodimo posao.«

»Radije bi ga izbjegao. Reci mi zašto.«

Odmaknuo sam se od nje. »Eva, nećemo odjednom postati najbolji prijatelji. Jedva da smo se viđali prije i ne vidim razloga da se to promijeni.«

»Ljutiš se na njega?«

»Isuse. Zašto se baš ja moram pobrinuti za to da se on osjeća bolje?« Krenuo sam prema tušu.

Slijedila me. »Ništa mu neće pomoći da se osjeća bolje i mislim da to od tebe ni ne očekuje. Samo želi znati da si opet dobro i da normalno funkcioniraš.«

Posegnuo sam u unutrašnjost kabine i pustio vodu.

Dlanom mi je dodirnula leđa. »Gideone... ne možeš samo tako zatvoriti svoje osjećaje u neku kutiju. Osim ako ne želiš novu eksploziju kao preksinoć. Ili još jednu noćnu moru.«

Naglo sam se okrenuo kada je spomenula moje učestale noćne more. »Zadnje dvije noći bilo je sve u redu!«

Eva nije uzmaknula pred mojim gnjevom kao drugi ljudi, što me samo još više uzrujalo. A nije pomogla ni lepeza odraza njezina nagog tijela u ogledalima.

»U utorak preko noći nisi uopće spavao«, izazvala me. »A sinoć si bio toliko iscrpljen da sumnjam da si uopće išta sanjao.«

Nije znala da sam dio noći odspavao u drugoj sobi, a ja nisam vidio nikakva razloga da to spomenem. »Što želiš da kažem?«

»Ne radi se o meni! Razgovor pomaže, Gideone. Iznošenjem svega na otvoreno stječemo bolji uvid u stvari.«

»Uvid? Dobio sam to, hvala lijepo. One sam noći na Chrisovu licu jasno vidio sažaljenje. A i na tvom! Ne treba mi ničije sažaljenje, dovraga. Ne treba mi ničija jebena krivica.«

Naglo je podigla obrve. »Ne mogu govoriti u Chrisovo ime, ali na mom licu sigurno nisi vidio sažaljenje, Gideone. Možda suosjećanje, jer znam što osjećaš. Sigurno si vidio i bol jer moje je srce povezano s tvojim. Kada ti patiš, patim i ja. Moraš to prihvatiti jer te volim i neću te prestati voljeti.«

Njezine su me riječi potresle. Ispružio sam ruku i uhvatio se za rub staklene stijenke kabine.

Popustljivo mi je prišla i ovila se oko mene. Pognuo sam glavu upijajući je. Njezin miris i dodir. Slobodnom rukom ovio sam joj ruke oko bokova i dlanom obujmio stražnjicu. Nisam više isti čovjek kakav sam bio kada smo se sreli. U nekim stvarima postao sam jači, u nekima slabiji. I upravo je slabost ono što me muči. Prije nisam ništa osjećao. A sada —

*

»On ne misli da si slab«, promrmljala je čitajući me kao i uvijek. Položila ini je obraz na sue. »Nitko to ne bi pomislio. Nakon svega što si proživio... i postao čovjek kakav si danas. *To* je snaga, dušo. Ja sam impresionirana.«

Prsti mi se zariju u podatno meso. »Ti si pristrana«, promrmljao sam. »Zaljubljena si u mene.«

»Naravno da jesam. Kako ne bih bila? Tako si divan i savršen — «

Zagundžao sam.

»Savršen za mene«, ispravila se. »A budući da pripadaš meni, to je dobro.«

Povukao sam je sa sobom u kabinu, pod snažne mlazove tople vode. »Imam osjećaj da se nešto promijenilo«, priznao sam, »ali ne znam kako.«

»Dokučit ćemo zajedno.« Rukama mi je klizila po ramenima i niz ruke. »Samo me nemoj odgurnuti. Moraš me prestati stalno štiti, naročito od sebe samoga!«

»Ne smijem te povrijediti, anđele. Ne smijem riskirati.«

»Glupost. Mogu te svladati, frajeru, ako izgubiš kontrolu.«

Kad bi to bila istina, to bi mi moglo pružiti smirenje.

Promijenio sam brzinu u nadi da ću izbjeći svađu koja bi mi širila negativne vibracije ostatak dana. »Razmišljao sam o preuređenju *penthousea*.«

»Mijenjaš temu.«

»Iscripili smo onu temu. Nije zaključena«, pojasnio sam, »samo stavljena u mirovanje dok se ne pojave dodatne varijable o kojima možemo razgovarati.«

Odmjerila me pogledom. »Zašto me toliko napaljuje kada mi se obraćaš tim tonom alfa mužjaka i magnata?«

»Nemoj mi reći da ima trenutaka kada te ne napaljujem.«

»Bože, voljela bih da je ponekad tako. Onda bih bila daleko produktivnije ljudsko biće.«

Sklonio sam joj mokru kosu s čela. »Jesi li razmišljala o tome što želiš?«

»Što god završi s tvojom kitom u meni.«

»To je dobro znati. Mislio sam na *penthouse*.«

Slegnula je ramenima, a u očima joj zabljesne nestašluk i veselje. »Isto vrijedi i za njega.«

*

Bila je to nekakva mala zalogajnica u koju turisti nikada ne bi ni zavirili. Onako mala i neugledna, na ulazu je imala reklamu od vinila koja je ni po čemu nije činila jedinstvenom ni gostoljubivom. Specijaliteti su joj bile juhe, koje su se mogle nadopuniti sendvičima, za one s većim apetitom. U rashladnoj vitrini pokraj vrata nudio se ograničen izbor pića, a staromodna blagajna mogla je prihvatiti samo gotovinu.

Ne, turisti nikada ne bi došli na ovo mjesto čiji su vlasnici doseljenici koji su odlučili okušati sreću u Velikoj Jabuci. Oni odlaze na mjesta koja su postala slavna zbog filmova ili televizijskih serija ili ona koja pružaju pogled na blještavilo Times Squarea. Lokalni stanovnici, pak, dobro znaju kakav dragulj imaju u susjedstvu i strpljivo stoje u redu ispred vrata.

Progurao sam se kroz red i otišao odostraga, gdje se nalazila prostorijica s nekoliko starinskih stolova s površinom od emajla. Za jednim od njih sjedio je čovjek i čitao novine dok se ispred njega pušila vruća juha u šalici.

Privukao sam stolac nasuprot njemu i sjeo.

Benjamin Clancy progovori ne podižući pogled. »Što mogu učiniti za vas, gospodine Cross?«

»Mislim da vam trebam zahvaliti.«

Ležerno je sklopio novine i odložio ih na stranu gledajući me u oči. Bio je solidno građen, masivnih mišića i tamno plave kose ošišane u vojničkom stilu. »Da? Pa, dobro, prihvaćam zahvalu. Premda to nisam učinio za vas.«

»Nisam ni mislio da jeste.« Pomno sam ga promatrao. »Još uvijek pazite na nju.«

Clancy kimne. »Puno je toga doživjela. Pobrinut ću se da joj se više nikada ništa ružno ne dogodi.«

»Nemate povjerenja u mene da ja to učinim?«

»Ne poznajem vas dovoljno da bih vam mogao vjerovati. Po mom mišljenju, ne poznaje vas ni ona. Stoga ću još neko vrijeme promatrati što se događa.«

»Volim je. Mislim da sam dokazao koliko daleko ću otići da je zaštitim.«

Pogled mu se dodatno uozbilji. »Neke ljude treba eliminirati kao bijesne pse. Neki ljudi moraju biti ti koji će to učiniti. Nisam vas ni na koji način obilježio kao pripadnika bilo koje od tih skupina.«

»Brinem se za ono što je moje.«

»O, to svakako.« Osmijeh mu baš i nije bio potpuno iskren. »A ja ću se pobrinuti za ostalo. Sve dok je Eva sretna s vama, nitko se neće petljati. Ako jednog dana odlučite da ona više nije ono što želite, prekinut ćete s njom na čist način i s poštovanjem. Ako je na bilo koji način povrijedite, onda imate problem, bez obzira dišem li ili sam u grobu. Kužite me?«

»Ne morate mi prijetiti da bih bio dobar prema njoj, ali shvatio sam.«

Eva je snažna žena. Dovoljno snažna da preživi svoju prošlost i svoju budućnost zavjetuje meni. Ipak, istovremeno je i ranjiva, na načine koji većini ljudi nisu vidljivi. Upravo zbog toga učinio bih sve da je zaštitim, a čini se da i Benjamin Clancy misli isto.

Nagnuo sam se naprijed. »Eva ne voli kad je se špijunira. Ako joj postanete problem, morat ćemo ponovno razgovarati.«

»Planirate li to pretvoriti u problem?«

»Ne. Ako vas slučajno uhvati da je pratite, to neće biti zato što ću je ja na to upozoriti. Samo imajte na umu da se cijeli život osvrće preko ramena i da je majka guši svojim ponašanjem. Sada prvi put slobodno diše. Neću dopustiti da joj to oduzmete.«

Clancy suzi pogled. »Mislim da smo se razumjeli.«

Digao sam se od stola i pružio mu ruku. »I ja mislim.«

*

Završivši s poslom, pospremio sam stol i osjećao se zadovoljno i smireno.

Ovdje, u svom uredu, na čelu Cross Industriesa, imao sam kontrolu nad svakim detaljem. Nisam ni u što sumnjao, a najmanje u sebe.

Pod nogama sam ponovno imao stabilno tlo. Izgladio sam sve neugodnosti izazvane otkazivanjem svih obveza u srijedu i uspio odra diti sve predviđeno za četvrtak. Unatoč tome što sam bio propustio cijeli dan, nisam više bio u zaostatku.

Scott uđe u ured. »Potvrdio sam vam raspored za sutra. U podne imate dogovoren ručak s gospođom Vidal i gospođicom Tramell u restoranu *The Modern*.«

Sranje. Zaboravio sam na ručak s majkom.

Pogledao sam ga. »Hvala, Scott. Želim ti ugodnu večer.«

»I vama, gospodine Cross. Vidimo se sutra.«

Zabacivši ramena unatrag, otišao sam do prozora i zagledao se u panoramu grada. Prije Eve sve je bilo lakše. Jednostavnije. Tijekom dana, dok sam bio zaokupljen poslom, na trenutak sam osjetio da mi nedostaje ta jednostavnost.

Sada, kako se približava večer i vrijeme za razmišljanje, izgledne velike promjene u domu koji sam smatrao svojim utočištem brinule su me više nego što sam bio spreman priznati svojoj ženi. Povrh svih ostalih osobnih pritisaka s kojima smo se suočavali, osjećao sam se gotovo zdrobljeno razmjerom prilagodbi koje sam činio.

Probuditi se uz Evu kakva je bila tog jutra bilo je vrijedno svega toga, ali to ne znači da se ne borim s posljedicama njezina ulaska u moj život.

»Gospodine Cross.«

Okrenuo sam se začuvši Scottov glas i ugledao ga na vratima svog ureda. »Još si ovdje.«

Nasmiješio se. »Krenuo sam prema dizalima kada me Cheryl zaustavila na recepciji. U predvorju je Deanna Johnson i pita za vas. Htio sam samo s vama potvrditi da joj mogu reći da danas više niste dostupni.«

Bio sam u iskušenju da je otpilim. Imao sam vrlo malo strpljenja za novinare i još manje za bivše ljubavnice. »Neka je pošalju gore.«

»Želite li da ostanem?«

»Ne, možeš ići. Hvala.«

Gledao sam kako se udaljava, a potom Deannu kako dolazi. Približavala se odlučnim koracima dugih nogu u visokim potpeticama, u tankoj sivoj suknji koja joj je dopirala do koljena. Duga tamna kosa ljuljala joj se oko ramena i tvorila okvir oko patentnog zatvarača koji je inače klasičnoj bluzi davao moderan štih.

Uputila mi je blistav osmijeh i pružila ruku. »Gideone. Hvala što si me primio ovako bez najave.«

Stisnuo sam joj ruku kratko i žustro. »Pretpostavljam da se ne bi trudila dolaziti izravno ovamo da se ne radi o nečem važnom.«

Ta je tvrdnja istovremeno bila činjenica i upozorenje. Premda smo bili sklopili dogovor, znao sam da neće potrajati ako ona pomisli da bi povezanost sa mnom mogla iskoristiti mimo onoga na što sam već pristao.

»Vrijedilo je doći ovamo zbog pogleda«, rekla je zadržavši oči na meni tek sekundu predugo prije nego što je pogledala na stranu prema prozoru.

»Oprosti, ali žurim na sastanak i moramo ovo brzo obaviti.«

»I ja sam u žurbi.« Prebacivši kosu iza ramena, prišla je najbližem stolcu i sjela te prekrizila noge tako da je pokazala više zategnutog bedra nego što sam želio vidjeti. Počela je kopati po svojoj velikoj torbi.

Izvukao sam mobitel iz džepa, pogledao koliko je sati i nazvao Angusa. »Bit ćemo spremni za deset minuta«, rekoh kada se javio.

»Dovest ću auto pred ulaz.«

Završivši poziv, pogledao sam prema Deanni, nestrpljivo čekajući da prijeđe na stvar.

»Kako je Eva?« pitala je.

»Bit će ovdje za nekoliko minuta. Možeš je i sama pitati.«

»O.« Podigla je pogled prema meni, jednim okom skrivenim iza kose koja joj je padala na lice. »Vjerojatno bih trebala otići prije nego što stigne. Mislim da joj naša... prošlost izaziva nelagodu.«

»Ona zna kakav sam bio«, rekoh bezizražajnim glasom, »i zna da više nisam takav.«

Deanna kimne. »Naravno da zna i naravno da više nisi takav, ali nijedna žena ne voli kada joj se prošlost njezina muškarca unosi u lice.«

»Onda moraš paziti da to ne radiš.«

Još jedno upozorenje.

Iz torbe je izvadila tanak fascikl. Ustala je i krenula prema meni. »Ne bih to učinila. Prihvatila sam tvoju ispriku i cijenim je.«

»Dobro.«

»Više bi te trebala brinuti Corinne Giroux.«

Nestalo je i ono malo strpljenja koje sam imao. »Corinne je briga svojeg muža, ne moja.«

Deanna mi pruži fascikl. Otvorio sam ga i unutra ugledao objavu za tisak.

Dok sam čitao, sve jače sam ga stezao sve dok nisam zgužvao rubove.

»Prodala je knjigu u kojoj govori sve o vašoj vezi«, nepotrebno je dodala. »Objava službeno ide u ponedjeljak ujutro u devet.«

16. poglavlje

Drugi parovi se upoznaju, brzo se počnu dobro slagati, njihovi prijatelji isprva malo zvocaju, ali uglavnom im daju podršku, i onda neko vrijeme jednostavno uživaju u tom statusu novopečenog para i jedno u drugom.« Uzdahnula sam i bacila pogled na Gideona, koji je sjedio kraj mene na kauču. »Mi, pak, nikako da dođemo na zelenu granu.«

»Na što si točno time mislila?« upitao je doktor Petersen odmjeravajući nas s blagonaklonim zanimanjem.

Ta mi je blagonaklonost probudila nadu. Čim smo stigli, zamijetila sam promjenu u dinamici između Gideona i doktora Petersena. Među njima je vladala neka nova opuštenost i lakoća, a manje opreznosti.

»Jedini ljudi koji stvarno žele da budemo zajedno su moja majka – koja našu ljubav smatra bonusom uz njegovo bogatstvo – te njegov očuh i sestra.«

»Mislim da ta ocjena nije poštena prema tvojoj majci«, reče doktor Petersen naslanjanjući se i gledajući me u oči. »Ona želi da budeš sretna.«

»Da, pa, moja mama sreću najvećim dijelom poistovjećuje s financijskom sigurnošću, što ja jednostavno ne mogu shvatiti. Nije da se ikada morala mučiti da zaradi novac, zašto se onda toliko boji da će ostati bez njega? Nebitno...« Slegnula sam ramenima. »Trenutno sam užasno ljuta na sve. Gideon i ja izvrsno se slažemo kada smo sami. Mislim, ponekad se svađamo, ali uvijek to uspijemo prebroditi. Čini mi se da uvijek iz toga izađemo snažniji.«

»Oko čega se svađate?«

Ponovno sam pogledala Gideona. Sjedio je pokraj mene potpuno opušteno i u svom odijelu skrojenom po mjeri izgledao prekrasno i uspješno. Moram ići s njim sljedeći put kada bude obnavljao garderobu. Željela sam gledati kako uzimaju mjeru tom njegovom fenomenalnom tijelu, promatrati kako biraju materijale i krojeve.

U trapericama i majici seksi je kao sam vrag, a kada ga vidim u smokingu, gubim zdrav razum. Ipak, uvijek će mi posebno draga biti trodijelna odijela koja je najradije nosio. Ona me podsjećaju na naš prvi susret i kako je tada izgledao, onako prelijep i naizgled nedostupan, čovjek kojeg sam tako očajnički željela da je potreba za njim prevladala čak i moj nagon za samoočuvanjem.

Ponovno sam pogledala doktora Petersena. »I dalje se svađamo oko stvari o kojima mi ne govori. Svađamo se i kada me pokušava isključiti.«

Skrenuo je pogled prema Gideonu. »Osjećate li potrebu za određenom distancom od Eve?«

Usta mog muža iskrive se u oporu grimasu. »Nema distance između nas, doktore. Ona želi da joj na glavu istresem sve što me iritira, a ja to neću učiniti. Nikada. Dovoljno je što se jedno od nas dvoje zbog toga mora uzrujavati.«

Zaškiljila sam prema njemu. »To je totalna besmislica. Veza se sastoji i od toga da teret podijelimo jedno s drugim. Možda ponekad ne mogu riješiti problem, ali barem te mogu saslušati. Mislim da mi ništa ne govoriš jednostavno zato da bi probleme mogao gurnuti u neki kut i ignorirati ih.«

»Ljudi različito obrađuju informacije, Eva.«

Nisam imala namjeru prihvatiti Gidconov pokušaj da me ušutka. »Ti ne obrađuješ, nego ignoriraš. I nikada se neću pomiriti s tim da me guraš od sebe kada patiš.«

»Kako te gura od sebe?« pitao je doktor Petersen.

Pogledala sam ga. »Gideon se... izolira. Odlazi nekamo gdje može biti sam. Ne dopušta mi da mu pomognem.«

»Kako 'odlazi'? Povlačite li se emocionalno, Gideone? Ili fizički?«

»Oboje«, rekla sam. »Zatvara se emocionalno i odlazi fizički.«

Gideon me primi za ruku. »Ne mogu se zatvoriti dok sam s tobom. U tome je problem.«

»To nije problem!«

Odmahnula sam glavom. »Ne treba mu prostora«, rekla sam doktoru Petersenu, »treba mene, ali me isključuje jer se boji da će me povrijediti ako to ne učini.«

»Kako biste je povrijedili, Gideone?«

»To je...« Glasno je izdahnuo. »Eva ima okidače. Vodim računa o njima, cijelo vrijeme. Oprezan sam. Ali ponekad, kada ne razmišljam suvislo, može se dogoditi da prekoračim granicu.«

Doktor Petersen nas je pomno promatrao. »Koje vas to granice brinu?«

Gideon mi čvršće stisne ruku, što je bio jedini znak prema van kojim je odavao osjećaj nelagode. »Ponekad je jednostavno previše trebam. Mogu biti grub... zahtjevan. Ponekad se ne mogu kontrolirati koliko bih trebao.«

»Govorite o svom seksualnom odnosu?« Gideon kimne glavom, a doktor na isti način potvrdi da je shvatio. »Tu smo temu već jednom kratko načeli. Rekli ste da imate spolni odnos nekoliko puta dnevno, svaki dan. Je li to još uvijek tako?«

Osjetila sam kako mi se lice žari.

Gideonov mi palcem pogladi nadlanicu. »Da.«

Doktor Petersen odloži tablete. »S pravom ste zabrinuti. Gideone, možda se služite seksom kako biste Evu zadržali na emotivnoj distanci. Kada vodite ljubav, ona ne govori, vi ne odgovarate. U jednom trenutku više ni ne razmišljate, tijelo preuzima kontrolu, a mozak je tu još samo zato da izbaci endorfin. Suprotno tome, žrtve seksualnog zlostavljanja kao što je Eva često se koriste seksom za uspostavljanje emotivne povezanosti. Vidite li u čemu je problem? Možda vi seksom pokušavate postići distancu, dok se Eva nastoji približiti.«

»Već sam vam rekao da nema nikakve distance.« Gideon se nagne naprijed i povuče mi ruku sebi na krilo. »Ne od Eve.«

»Recite mi onda, kada se borite s emocijama i započnete seks s Evom, što zapravo tražite?«

Malo sam se zakrenula da pogledam Gideona, potpuno fokusirana na njegov odgovor. Nikada se nisam pitala *zašto* ima potrebu biti u meni, samo *kako*. Meni se to činilo sasvim jednostavno: dajem mu ono što mu treba.

Pogledao me u oči. Štita preko njegovih očiju, one uobičajene maske, nije bilo. U njima sam vidjela čežnju i ljubav.

»Povezanost«, odgovorio je. »Dogodi se taj trenutak. Ona se otvori i ja... ja se otvorim i doživimo ga. Zajedno. To mi treba.«

»Morate li pri tome biti grubi?«

Gideon ga pogleda. »Ponekad. Ima trenutaka kada se suzdržava. Ali mogu je dovesti do te točke. Ona želi da je dovedem do nje, treba joj to kao i meni. Moram forsirati. Oprezno. Uz kontrolu. Ako se ne mogu kontrolirati, moram se povući.«

»Kako forsirate?« tiho upita doktor Petersen.

»Imam svoje načine.«

Doktor Petersen skrene pozornost prema meni. »Je li Gideon ikada otišao predaleko?«

Odmahnula sam glavom.

»Bojiš li se ikada da bi mogao?«

»Ne.«

Pogled mu je bio blag, ali čelo iznad njega se mrštilo. »Trebala bi, Eva. Oboje biste trebali.«

Umiješavala sam povrće i piletinu izrezanu na kockice u mješavinu za *curry* na štednjaku kada sam čula da se otvaraju ulazna vrata. Znatiželjno sam čekala da vidim tko će se pojaviti, s nadom da je Cary sam došao kući.

»Dobro miriše«, rekao je prilazeći šanku i promatrajući me. Odjeven u preveliku bijelu majicu s V-izrezom i safari bermude izgledao je smireno i opušteno. Sunčane naočale zataknuo je u ovratnik, a široke smeđe kožne narukvice iznad zapešća skrivale su ožiljke od porezotina koje sam večer prije ugledala.

»Ima dovoljno i za mene?« pitao je.

»Samo za tebe?«

Vragolasto se smiješio, ali zamijetila sam napetost oko usana. »Aha.«

»Onda imam dovoljno, *ako* nam natočiš vino.«

»Dogovoreno.«

Pridružio mi se u kuhinji i preko mog ramena pogledao u lonac. »Bijelo ili crno?«

»Radim piletinu.«

»Onda bijelo. Gdje je Cross?«

Gledala sam za njim dok je išao prema hladnjaku za vino. »Na treningu, sa svojim osobnim trenerom. Kako ti je prošao dan?«

Slegnuo je ramenima. »Ista sranja kao i uvijek.«

»Cary.« Smanjila sam temperaturu na štednjaku i okrenula se prema njemu. »Još prije samo nekoliko tjedana, bio si tako sretan što si u New Yorku i dobivaš poslove. Sada si... tako nesretan.«

Izvadio je bocu i ponovno slegnuo ramenima. »Tako mi i treba kad se jebem s kim stignem.«

»Žao mi je što nisam bila uz tebe.«

Pogledao me dok je iz ladice vadio otvarač za boce. »Ali... ?«

Odmahnula sam glavom. »Nema ali. Žao mi je. Istina je da si imao društvo većinu onih večeri kada sam bila kod kuće, pa sam zaključila da je to razlog zašto smo toliko malo razgovarali, ali to me ne opravdava što ti nisam prišla iako sam znala da proživljavaš teške trenutke.«

Cary uzdahne i pogne glavu. »Nije bilo fer od mene što sam se sinoć onako otrešao na tebe. Znam da i Cross ima gomilu sranja kroz koja prolazi i moraš se nositi s time.«

»To ne znači da nisam tu ako me trebaš.« Stavila sam mu ruku na rame. »Kad god me trebaš, samo se javi i doći ću.«

Naglo se okrenuo i čvrsto me zagrlio, istisnuvši mi zrak iz, pluća. Suosjećanje učini ostalo i stegne me oko srca.

Zagrlila sam ga i jednom ga rukom gladila po glavi. Tamna smeđa kosa bila mu je meka poput svile, a ramena čvrsta poput granita. Takva i moraju biti da mogu izdržati svu težinu stresa koji nosi. Grižnja savjesti natjera me da pojačam zagrljaj.

»Bože«, promrmljao je. »Sjebao sam valjda sve što sam mogao.«

»Što se događa?«

Spustio me na tlo i potom se vratio otvaranju boce. »Ne znam je li to zbog hormona ili nečeg drugog, ali Tat se ponaša kao najveća gadura. Ništa joj nije dovoljno dobro. Ništa je ne čini sretnom, naročito ne trudnoća. Kakve šanse ima siroti malac sa mnom kao ocem i egocentričnom divom koja ga mrzi kao majkom?«

»Možda je curica«, rekoh pružajući mu čaše za vino koje sam izvadila iz ormarića.

»Isuse. Ne govori to. I ovako me hvata panika.« Natočio je dvije čaše gotovo do ruba, jednu pružio meni i dobro potegnulo iz svoje. »I osjećam se kao zadnji seronja jer tako govorim o majci svog djeteta, ali to je istina. Bože pomози, to je prokleta istina.«

»Sigurna sam da su samo hormoni u pitanju. Sve će se to slegnuti i onda će zablistati i biti sretna.« Otpila sam gutljaj vina ludo se nadajući da će obistiniti sve što sam rekla. »Jesi li rekao Treyu?«

Cary odmahne glavom. »On je još jedino zdravo što trenutno imam. Ako izgubim njega, izgubit ću razum.«

»Do sada je ostao s tobom.«

»I za to se moram silno truditi, Eva. Svaki dan. Nikada se do sada nisam ovoliko trudio. I ne govorim samo o ševi.«

»Nisam to ni mislila.« Iz perilice za suđe izvadila sam dvije čiste zdjelice i žlice. »Mislim da si divan i da bi svatko bio sretan da te ima. Prilično sam sigurna da i Trey misli isto.«

»Nemoj. Molim te.« Pogledao me u oči. »Pokušavam biti realan. Ne moraš mi laskati.«

»Ni ne radim to. Možda ti ovo što sam rekla ne zvuči dubokoumno, ali je istina.« Zastala sam pred kuhalom za rižu. »Gideon mi često ne govori što se događa s njim. Kaže da me pokušava zaštititi, ali zapravo štiti sebe.«

Tek kada sam ih izgovorila naglas, moj je um registrirao istinitost tih riječi.

»Strah ga je da će mi, što mi više kaže, pružiti više razloga da ga ostavim. Ali upravo je obrnuto, Cary. Što mi više prešućuje, to više imam osjećaj da nema povjerenja u mene i to nam šteti. Ti i Trey ste zajedno koliko i Gideon i ja.« Posegnula sam i dodirnula mu ruku. »Moraš mu reći. Ako sazna za dijete na neki drugi način – a sigurno hoće – možda ti neće oprostiti.«

Cary se nasloni na otok. Odjednom je izgledao puno starije i strašno umorno. »Nekako mi se čini, kad bih imao samo malo više vremena da shvatim što se događa i kako to riješiti, mogao bih se suočiti i s Treyem.«

»Čekanje ne pomaže«, rekoh nježno ubacujući rižu u zdjelice. »Ovako samo upadaš u staru rutinu.«

»Što mi je još preostalo?« Glas mu je otvrdnuo od gnjeva. »Više se ne ševim uokolo. Fratar svršava češće nego ja.«

Lecnula sam se, svjesna da je Cary tipičan primjer onoga o čemu je govorio doktor Petersen. Kada se seksa, Cary može isključiti mozak i dopustiti tijelu da mu proizvede osjećaj ugone, pa makar i na kratko. Nije morao razmišljati niti osjećati ništa više od fizičkog osjeta. Bio je to obrambeni mehanizam koji je usavršio još kada su drugi ševili njega, davno prije nego što je bio dovoljno odrastao da to uopće poželi.

»Imaš mene«, proturječila sam mu.

»Malena, volim te, ali ti nisi uvijek ono što mi treba da preživim.«

»Nije ni rezanje i seksanje sa svima koji ti dopuste. Nijedno od tog dvojeg neće ti pomoći da stekneš samopouzdanje.«

»Nešto mora.«

Prelila sam *curry* preko riže i pružila mu zdjelicu zajedno sa žlicom. »Pomoći će ti budeš li vodio računa o sebi i imao povjerenja u ljude koje voliš. Budi iskren prema sebi i prema njima. Zvuči jednostavno, ali oboje znamo da nije. Ipak, to je jedini način, Cary.«

Uputio mi je blistav, ali tužan osmijeh i primio hranu koju sam mu pružila.

»Bojim se.«

»Eto«, rekoh nježno mu uzvraćajući osmijeh. »To je bilo iskreno. Hoće li ti biti lakše ako budem s tobom kada odlučiš razgovarati s Treyem?«

»Da. Osjećam se kao pičkica jer to ne mogu sam, ali da, bilo bi mi lakše.«

»Onda ću biti s tobom.«

Cary me zagrla s leđa i nasloni mi obraz na rame. »Stvarno si mi uvijek velika podrška. Volim te zbog toga.«

Pružula sam ruku prema natrag i prstima mu prošla kroz kosu. »I ja tebe volim.«

*

Probudila sam se osjetivši kako mi se pokrivač podiže s kože, a potom se madrac zaljuljao pod težinom muškarca koji mi se uvlačio u krevet.

»Gideone.«

Okrenula sam se prema njemu ne otvarajući oči. Duboko dišući, udahnula sam miris njegove kože. Moje su ruke otkrile hladnu snagu njegova tijela, klizile po njemu i privlačile ga bliže da ga zagrijem.

Zarobio mi je usta dubokim, očajničkim poljupcem. Sok zbog njegove gladi za mnom potpuno me razbudio; pohlepa u njegovu dodiru ubrzala mi je kucanje srca. Klizio je svuda po meni, pa se počeo spuštati, ustima mi spržio bradavice pa potom trbuh i međunožje.

Dahtala sam i izvijala se. Jezikom mi je odlučno obrađivao klitoris, palio me sve više, a rukama mi je kukove pribio za madrac dok sam se previjala pod naletima njegova jezika.

Kriknula sam i silovito svršila. Obrisao je usta o moje bedro i uzdigao se, poput zavodljive silutete u noćnoj tami. Popeo se na mene i zabio se svom snagom.

Kroz vlastite uzdahe čula sam kako stenjući izgovara moje ime kao da je užitak u tome što me uzima prevelik da bi ga mogao podnijeti. Primila sam ga za struk; on je čvrsto stezao plahtu. Vrtio je kukovima, nasrtao te neumorno i duboko zabijao svoj veličanstveni penis u mene.

Kada sam se ponovno probudila, sunce je već izašlo, a mjesto u krevetu kraj mene bilo je hladno i prazno.

17. poglavlje

Sljedeće sam jutro pripremao šalicu kave za Evu kada mi je zazvonio mobitel. Odloživši mlijeko na pultu, otišao sam do stolca uz šank gdje sam objesio sako i izvadio mobitel iz džepa.

Pripremivši se na neugodnosti, javio sam se. »Dobro jutro, majko.«

»Gideone. Oprosti što otkazujem praktički u posljednji trenutak« – drhtavo je uzdahnula – »ali danas neću moći doći na ručak s tobom i Evom.«

Vratio sam se svojoj šalici kave, znajući da mi treba za dugi dan preda mnom. »U redu je.«

»Sigurno ti je laknulo«, ogorčeno je rekla.

Otpio sam gudjaj, poželjevši nešto jače umjesto kave, premda je tek prošlo osam sati. »Ne govori to. Da nisam htio ručati s tobom, *sam* bih otkazao.«

Trenutak je šutjela, a potom upitala: »Jesi li u posljednje vrijeme vidio Chrisa?«

Otpio sam još jedan gutljaj, pogleda usmjerena prema hodniku dok sam čekao Evu. »Vidio sam ga u utorak.«

»Prije toliko vremena?« U glasu joj se osjetila nota straha. Nije mi to bilo ugodno čuti.

Eva žurno uđe u dnevnu sobu, bosih nogu, odjevena u svijetlo bež usku haljinu koja je izgledala poslovno, ali istovremeno naglašavala njezine obline. Odabrao sam je za nju znajući da će ta boja istaknuti njezin preplanuli ten i svijetlu kosu.

Zadovoljstvo koje me obuzelo kada sam je vidio strujalo mi je venama poput pića koje sam bio poželio umjesto kave. To je ono što mi čini, opija me i opčinjava.

»Moram ići«, rekoh majci. »Nazvat ću te poslije.«

»Nikada me ne zoveš.«

Spustio sam svoju šalicu i podigao Evinu. »Ne bih to rekao da to ozbiljno ne mislim.«

Završivši razgovor, gurnuo sam mobitel u džep i pružio kavu svojoj ženi. »Prekrasno izgledaš«, promrmljao sam saginjući se da je poljubim u obraz.

»Za čovjeka koji tvrdi da ne zna ništa o ženama, bogami ih znaš dobro odijevati«, rekla je odmjeravajući me preko ruba šalice dok je otpijala gutljaj.

Tiho je zastenjala od užitka progutavši kavu i to je zvučalo slično onome kada uguram kitu u nju. Kava je, shvatio sam, jedna od Evinih ovisnosti.

»Znao sam pogriješiti, ali učim.« Naslonio sam se na pult i privukao je između svojih raširenih nogu. Je li primijetila da joj u ormaru nedostaje jedna haljina Vere Wang? Maknuo sam je shvativši koliko razotkriva njezine raskošne grudi.

Podigla je šalicu. »Hvala za ovo.«

»Nema na čemu.« Vrhovima prstiju pogladim je po obrazu. »Moramo o nečemu razgovarati.«

»Da? Što se zbiva, frajeru?«

»Imaš li još uvijek aktiviran *Google alerts* o meni?«

Spustila je pogled u šalicu. »Je li sad trenutak da se branim šutnjom?«

»Neće biti potrebno.« Čekao sam da ponovno podigne pogled. »Corinne je prodala knjigu o vremenu koje smo proveli zajedno.«

»*Molim?*« Oči joj potamne od svijetlo sive do boje škrljevca.

Dlanom sam joj obujmio potiljak i palcem gladio podivljalo bilo. »Prema onome što sam pročitao u objavi za tisak, vodila je dnevnik dok smo bili zajedno. Objavit će i neke osobne fotografije.«

»Zašto? Zašto bi prodala takve stvari da ljudi kopaju po njima?«

Zadrhtala joj je ruka u kojoj je držala šalicu pa sam joj je uzeo i odložio na pult. »Mislom da ni sama ne zna zašto.«

»Možeš li to zaustaviti?«

»Ne. Međutim, ako nešto slaže i ja to mogu dokazati, mogu je tužiti za to.«

»Ali tek nakon što knjiga bude objavljena.« Položila mi je dlanove na prsa. »Zna da ćeš je morati pročitati. Morat ćeš vidjeti sve slike i čitati o tome koliko te voli. Citat ćeš o stvarima koje si radio, a kojih se više ni ne sjećaš.«

»I to neće biti nimalo važno.« Utisnuo sam joj poljubac u čelo. »Nikada je nisam volio, ne ovako kako volim tebe. Osvrtanje na to vrijeme neće me navesti da odjednom poželim biti s njom, a ne s tobom.«

»Ona te nije forsirala« šapnula je. »Ne kao ja.«

Govorio sam s usnama prislonjenim uz njezinu kožu, sa željom da joj riječi mogu utisnuti u um tako da nikada ne posumnja u njih. »Ali nije u meni budila vatru. Uz nju nisam osjećao žudnju i nadu, nisam sanjao kao s tobom. Ne može se uspoređivati s tobom, anđele, i nema povratka. Nikada to ne bih želio.«

Zatvorila je svoje lijepe oči. Utonula je u mene. »Udarci samo dolaze jedan za drugim, zar ne?«

Pogledao sam kroz prozor preko njezine glave, na svijet koji nas čeka čim prijedemo prag. »Neka samo dolaze.«

Naglo je izdahnula. »Da, neka samo dolaze.«

*

Ušao sam u restoran Tableau One i odmah ugledao Arnolda. Odjeven u blještavo bijelu jaknu glavnog kuhara i crne hlače, stajao je pokraj malog stola za dvoje u stražnjem dijelu prostorije i razgovarao sa ženom s kojom sam se došao sastati.

Okrenula je glavu prema meni dok sam se približavao, a duga tamna kosa kliznula joj je preko ramena. Plave oči na trenutak su zablistale kada me ugledala, ali ta se iskra brzo ugasila. Kada me pozdravila, osmijeh joj je bio hladan i prilično samodopadan.

»Corinne.« Pozdravio sam je kimanjem glave prije nego što sam se rukovao s Arnoldom. Restoran koji je vodio uz moju podršku bio je prepun gostiju koji su došli na ručak, a žamor brojnih razgovora dovoljno glasan da zaguši instrumentalnu talijansku glazbu koja je dopirala iz skrivenih zvučnika.

Arnoldo se ispričao obvezama u kuhinji i prinio Corinninu ruku usnama na oproštaj. Prije nego što se udaljio, ošinuo me pogledom koji je značio da moramo poslije razgovarati.

Sjeo sam nasuprot Corinne. »Hvala što si odvojila vrijeme da se nađemo.«

»Tvoj me poziv ugodno iznenadio.«

»Ne vjerujem da ga nisi očekivala.« Naslonio sam se leđima na stolac, upijajući blagu melodiju Corinnina govora. Dok je Evin grleni glas u meni budio čežnju i glad, Corinnin me uvijek smirivao.

Široko se osmjehnula dok je vrhovima prstiju prelazila preko nevidljive mrlje na dubokom dekolteu njezine crvene haljine. »Pa, zapravo i jesam.«

Uzrujan igricom koju je pokušavala igrati, odsječno sam upitao: »Što to radiš? Ti cijeniš svoju privatnost jednako kao i ja svoju.«

Corinne čvrsto zategne usne. »Upravo to sam i ja pomislila kada sam vidjela onu videosnimku tebe i Eve kako se svađate u parku. Kažeš da te ne poznajem, ali to nije istina, a ti pod normalnim uvjetima nikada ne bi dopustio da ti se privatni život razvlači po tabloidima.«

»A što je normalno?« brzo sam uzvratio. Ne mogu zaniijekati da sam uz Evu postao drugačiji čovjek. Nikada nisam podilazio ženama koje su me testirale i očekivale neke velike geste. Ako bi

me dovoljno agresivno slijedile, dopustio bih im da me uhvate na jednu noć. S Evom sam ja bio taj koji uvijek juri za njom.

»To je upravo ono što želim reći – ne sjećaš se. Zato što si toliko zaokupljen strastvenom ljubavnom vezom da ne vidiš što je iza toga.«

»Nema ničega iza toga, Corinne. Ostat ću s njom dok ne umrem.«

Uzdahnula je. »Sada tako misliš, ali takve burne veze ne traju, Gideone. Brzo se potroše. Ti voliš red i mir, a to s njom nećeš imati. Nikada. Negdje u sebi to jako dobro znaš.«

Njezine me riječi pogode u žicu. Nesvjesno je poput jeke ponovila moje vlastite misli na tu temu.

Konobar priđe našem stolu. Corinne naruči salatu; ja sam naručio piće – duplo.

»Znači, prodala si cijelu priču o nama kako bi... što?« upitao sam dok se konobar udaljavao. »Osvetila mi se? Povrijedila Evu?«

»Ne. Želim da se prisjetiš.«

»To nije pravi način.«

»Što onda jest?«

Gledao sam je u oči. »Gotovo je, Corinne. Razotkrivanjem svojih sjećanja na nas nećeš to promijeniti.«

»Možda neću«, priznala je. Pri tome je zvučala tako tužno da sam na trenutak osjetio laganu grižnju savjesti. »Ali rekao si da me nikada nisi volio. U najmanju ruku, dokazat ću da to nije istina. Pružila sam ti utjehu. Zadovoljstvo. Bio si sretan sa mnom. Ne vidim tu istu vrstu mira kad si s njom. Ne možeš mi reći da ga osjećaš.«

»Sve što si rekla govori mi da ti nije stalo do toga hoću li na kraju biti s tobom ili ne. Ali ako ostavljaš Girouxa, možda ti je stalo do novca. Koliko su ti platili da prostituiraš svoju 'ljubav' prema meni?«

Podigla je bradu. »To nije razlog zbog kojeg pišem knjigu.«

»Samo želiš biti sigurna da neću završiti s Evom.«

»Samo želim da budeš sretan, Gideone. A otkako si nju sreo, nijednom te nisam vidjela sretnog.«

Kako će Eva primiti knjigu kada je pročita? Ništa bolje, pretpostavljam, nego što sam ja primio »Zlatnu djevojku«.

Corinnin pogled padne na moju lijevu ruku. »Evi si dao majčin zaručnički prsten.«

»Već odavno nije njezin.«

Otpila je gutljaj vina koje je imala na stolu kada sam joj se pridružio. »Jesi li ga imao dok smo nas dvoje bili zajedno?«

»Da.«

Lecnula se.

»Možeš samu sebe uvjeravati da Eva i ja nismo kompatibilni«, rekoh nepopustljivo, »da se ili svađamo ili ševimo bez ikakve suštine između toga. Ali istina je da je ona moja druga polovica i ono što radiš će je povrijediti, a to će pak povrijediti mene. Iskupit ću te iz ugovora s izdavačem ako povučesh knjigu.«

Dugo je zurila u mene. »Ja... Ne mogu, Gideone.«

»Reci mi zašto.«

»Tražiš od mene da te zaboravim. Ovo je moj način da se oprostim od tebe.«

Nagnuo sam se prema njoj. »Molim te, Corinne, ako išta osjećaš prema meni, povuci knjigu.«

»Gideone...«

»Ako to ne učiniš, natjerat ćeš me da zamrzim sva ona lijepa sjećanja koja imam na nas.«

U njezinim tirkizno plavim očima zablistaju suze. »Zao mi je.«

Odgurnuo sam se od stola i ustao. »I bit će ti žao.«

Okrenuo sam se i izašao iz restorana do Bentleya parkiranog ispred ulaza. Angus mi otvori vrata, a pogled mu odluta iza mojih leđa prema velikom izlogu restorana.

»Prokletstvo.« Uvukao sam se na stražnje sjedalo. »Jebeno vražje prokletstvo!«

Ljudi koji smatraju da sam im na neki način naudio izlaze iz sjene gmižući poput pauka, privučeni Evinom prisutnošću u mom životu.

Ona je moja najranjivija točka, ona koju nisam dobro sakrio. I to postaje problem koji moram riješiti. Christopher, Anne, Landon, Corinne... Oni su samo početak. Ima i drugih koji mi nešto zamjeraju. Još je više onih koji nisu prestali zamjerati mom ocu.

Odavno sam ih sve pozvao da mi se suprotstave, uživajući u izazovu. Sada me gadovi napadaju preko moje žene. Svi odjednom.

I zbog toga me razvlače na sve strane. Ako ne budem neprestano na oprezu i apsolutno usredotočen, Eva bi mogla ostati izložena i nezaštićena.

Što god morao učiniti, moram to spriječiti.

*

»I dalje te večeras želim vidjeti«, rekla je Eva, a njezin je zavodljivi glas iz slušalice izvirao poput dima.

»To uopće nije upitno«, rekoh joj naslanjajući se leđima.

S vanjske strane prozora, sunce se već počelo spuštati na nebu. Radni dio dana je završio. Negdje u općem ludilu ovog tjedna, kolovoz je ustuknuo pred rujnom. »Ti se pozabavi Caryjem, ja ću se naći s Arnoldom, a ti i ja vikend ćemo započeti kada završimo s njima.«

»Bože, kako je ovaj tjedan proletio. Moram otići vježbati. Previše sam dana preskočila.«

»Spariraj se sutra sa mnom.«

Nasmijala se. »Aha, baš.«

»Ne šalim se.« Pomislio sam na Evu u sportskom grudnjaku i tajicama i kita mi se odmah zainteresirano promeškalo.

»Ne mogu se boriti protiv tebe!« pobunila se.

»Naravno da možeš.«

»Previše znaš. Predobar si u tome.«

»Mogli bismo testirati te tvoje samoobrambene vještine, anđele.« Ideja koju sam nabacio iz čistog hira odjednom mi se učinila najboljom tog dana. »Želim znati da se možeš obraniti u malo vjerojatnom slučaju da moraš.«

Nikada neće morati, ali ipak bi mi to pružilo duševni mir kada bih znao da se može izvući iz opasnosti.

»Sutra imam sastanak s planericom vjenčanja, ali razmislit ću o tome«, rekla je. »Pričekaj.«

Čuo sam kako se otvaraju vrata automobila i kako Eva pozdravlja vratara. Pozdravila je i recepcionera, a potom sam čuo zvonce nadolazećeg dilaza u njezinu predvorju.

»Znaš« uzdahnula je »pravim se hrabra zbog Caryja, ali brine me što će se dogoditi s Treyom. Ako ode, bojim se da bi Cary jednostavno mogao sam sebe uništiti.«

»Puno traži od tebe«, upozorio sam je čuvši kako se zvonce dizala još jednom oglasilo. »Cary u biti tom tipu želi reći da ima trudnu žensku sa strane s kojom namjerava održati vezu. Ne, zaboravi. Trey bi trebao biti komad sa strane. Stvarno ne vidim kome bi to ikada dobro sjelo«

»Znam.«

»Imat ću mobitel uz sebe cijelu večer. Zovi me ako me trebaš.«

»Uvijek te trebam. Stigla sam kući, moram ići. Vidimo se kasnije. Volim te.«

Hoće li mi te riječi zauvijek oduzimati dah svaki put kad ih čujem?

Prekinuli smo razgovor upravo kada je poznati lik skrenuo iza ugla prema mom uredu. Ustao sam kada je Mark Garrity stigao do mojih otvorenih vrata i dočekao ga na pola puta ispružene ruke.

»Mark, hvala što si našao vremena za mene.«

Nasmiješio se i snažno mi stisnuo ruku. »Hvala vama na pozivu, gospodine Cross. Mnogi ljudi u ovom gradu – zapravo, na svijetu – ubili bi za priliku da dođu ovamo.«

»Zovi me Gideon, molim te.« Pokretom ruke pokazao sam prema sjedaćoj garnituri. »Kako je Steven?«

»Odlično, hvala. Počinjem se pitati nije li možda trebao postati planer vjenčanja, a ne građevinar.«

Nasmiješio sam se. »Eva se sprema zaroniti u to ovaj vikend.«

Otkopčavši sako, Mark poravna nogavice hlača i sjedne na sofu. Sivo odijelo stvaralo je dobar kontrast njegovoj tamnoj koži i prugastoj kravati, ostavljajući dojam urbanog profesionalca u usponu.

»Ako se zabavlja samo upola kao Steven«, rekao je, »ovo će joj biti najbolji provod u životu.«

»Nadajmo se da se neće previše zabaviti«, rastezao sam ostavši stajati. »Volio bih zaobići planiranje i doći na samo vjenčanje.«

Mark se nasmijao.

»Mogu li ti ponuditi nešto za piće?« pitao sam.

»Ne bih ništa, hvala.«

»Okej. Neću duljiti.« Sjeo sam. »Pozvao sam te da se nađemo nakon posla jer ne bi bilo primjereno da ti ponudim posao u Cross Industriesu dok ti traje radno vrijeme u Waters Field & Leamanu.«

Naglo je podigao obrvu.

Pričekao sam sekundu ili dvije da mu to sjedne. »Cross Industries ima nekoliko međunarodnih *holding* poduzeća, s naglaskom na nekretninama, zabavi i premium brendovima – ili proizvodima i uslugama za koje vjerujemo da ih možemo podići do tog statusa.«

»Poput votke Kingsman.«

»Upravo tako. U većini slučajeva, oglašavanje i marketinške kampanje provode se na najnižoj razini, ali redizajniranje brenda ili prilagodbe zahtjevima kupaca odobravaju se ovdje. Zbog spomenute raznolikosti, uvijek iznova razmatramo nove strategije za *rebranding* ili jačanje postojećeg, ustaljenog brenda. Dobro bi nam došao netko poput tebe.«

»Ajme.« Mark dlanovima protrlja koljena. »Nisam siguran što sam očekivao, ali ovo me stvarno uhvatilo nesprenog.«

»Za početak, nudim ti dvostruko veću plaću nego što je imaš sad.«

»To je stvarno bogovski dobra ponuda.«

»Nisam čovjek koji voli čuti riječ *ne*.«

Nacerio se. »Sumnjam da je često čuješ. Pretpostavljam da to znači da Eva odlazi iz Waters Field & Leamana?«

»Nije još donijela takvu odluku.«

»Ne?« Ponovno je začuđeno podigao obrve. »Ako ja odem, ona će ostati bez posla.«

»I ovdje dobiti drugi, naravno.« Odgovarao sam što sam mogao kraće i otkrivao što je moguće manje. Želio sam njegovu suradnju, a ne pitanja na koja mu se odgovori možda ne bi svidjeli.

»Čeka li da pristanem prije nego što poduzme bilo kakve korake?«

»Tvoja će odluka ubrzati njezinu.«

Mark prođe rukom preko kravate. »Polaskan sam i uzbuđen, ali -«

»Shvaćam da nisi planirao ovakav potez u skorijoj budućnosti«, spretno sam se ubacio.
»Zadovoljan si ondje gdje jesi i osjećaš određenu dozu sigurnosti posla. Stoga sam ti voljan jamčiti radno mjesto – kao i razumne bonuse i godišnje povišice – sljedeće tri godine, osim u slučaju neke ozbiljnije pogreške ili prekršaja s tvoje strane.«

Nagnuvši se naprijed, spustio sam prste na fascikl koji je Scott ostavio na stolu. Gurnuo sam ga prema Marku. »Ovdje ćeš pronaći sve detaljne informacije. Ponesi to kući, razgovaraj sa Stevenom i u ponedjeljak mi javi što si odlučio.«

»Ponedjeljak?«

Ustao sam. »Pretpostavljam da ćeš kod Waters Field & Leamana htjeti odraditi primjeren otkazni rok i to mi ne predstavlja problem, ali trebam tvoju potvrdu čim prije.«

Podigao je fascikl i ustao. »Što ako budem imao pitanja?«

»Nazovi me. Moja posjetnica je unutra.« Bacio sam pogled na sat na zapešću. »Oprosti, ali imam drugi sastanak.«

»O, da, naravno.« Mark prihvati moju ispruženu ruku. »Ispričavam se. Ovo se dogodilo tako brzo da mi se čini da mi još nije potpuno doprlo do mozga. U svakom slučaju, shvaćam da si mi ponudio fantastičnu priliku i zahvalan sam na tome.«

»Dobar si u svom poslu«, iskreno sam odgovorio. »Ne bih ti ovo nudio da toga nisi vrijedan. Razmisli i reci *da*.«

Nasmijao se. »Ozbiljno ću razmisliti o tome i u ponedjeljak ti se javiti.«

Kada je otišao, okrenuo sam glavu prema zgradi u kojoj je bilo sjedište LanCorpa. Landon me više nikada neće uhvatiti nespremnog,

*

»Počela je plakati čim si otišao.«

Pogledao sam Arnolda preko ruba čaše u kojoj su bila dva prsta viskija. Progutao sam gutljaj, a potom upitao: »Misliš da se trebam osjećati krivim zbog toga?«

»Ne. Ni ja je ne bih žalio. Mislio sam samo da trebaš znati da Corinne nije potpuno bez srca.«

»Nikada nisam ni mislio suprotno. Ali mislio sam da je to srce poklonila mužu.«

Arnoldo slegne jednim ramenom. Odjeven u prilično iznošene traperice i bijelu košulju s raskopčanim gornjim gumbom i podvijenim rukavima privlačio je pozornost mnogih žena.

Klub je bio prepun, ali naš dio VIP balkona bio je dobro zaštićen i ostali su redoviti gosti bili na sigurnoj udaljenosti. Arnoldo je sjedio na sofi u obliku polumjeseca gdje je Cary sjedio one prve noći kada sam se s Evom sreo izvan Crossfirea. Ovo će mjesto zbog nje za mene uvijek čuvati dragocjena sjećanja. Bila je to noć kada sam shvatio da će ona promijeniti sve.

»Izgledaš umorno«, reče Arnoldo.

»Jedan od onih tjedana.« Vidio sam kako me gleda. »Ne, nije zbog Eve.«

»Želiš li razgovarati o tome?«

»Nema se tu što reći. Trebao sam biti pametniji. Dopustio sam da cijeli svijet vidi koliko mi znači.«

»Strastveni poljupci na ulici, još strastvenije svađe u parku.« Vragolasto se nasmiješio. »Što govore? Da otvoreno pokazuješ svoje osjećaje?«

»Otvorio sam vrata, a sada svi žele ući kroz njih. Ona je najizravniji način da mi smute pamet i svi to znaju.«

»Uključujući i Brettina Klinea?«

»On više ne predstavlja problem.«

Arnoldo me pomno promatrao i mora da je vidio ono što je želio vidjeti. Kimnuo je. »Drago mi je, prijatelju.«

»I meni« Otpio sam još jedan gutljaj. »Što ima novog kod tebe?«

Nemarno je odmahnuo rukom na to pitanje, dok mu je pogled klizio oko nas i snimao žene koje su se blizu nas ljuljale na glazbu Lane Del Rey. »Restoran dobro radi, kao što znaš.«

»Da, izuzetno sam zadovoljan. Očekivana dobit premašena je u svakom pogledu.«

»Početkom tjedna snimili smo neke promotivne filmić za novu sezonu. Kada Food Network počne emitirati nove epizode i najave za njih, možemo očekivati značajno povećanje prometa.«

»Uvijek ću se moći hvaliti da sam te poznavao i prije toga.«

Nasmijao se i kucnuo se sa mnom kada sam podigao čašu. Opet smo u dobrim odnosima kao prije i to mi je umanjilo nemir koji me bio mučio. Nisam se oslanjao na Arnolda kao što se Eva oslanja na svoje prijateljice ili Cary na nju, ali Arnoldo mi je ipak bio važan. Nisam imao puno bliskih ljudi. To što smo nas dvojica pronašli izgubljeni ritam bila je barem jedna velika pobjeda u tjednu koji se činio unaprijed izgubljenom bitkom.

18. poglavlje

O, Bože«, stenjala sam kušavši zalogaj čokoladnog *muffma* s karamelom, »ovo je božanstveno.« Kristin, planerica vjenčanja, zračila je zadovoljstvom. »I meni je to jedna od najdražih. Ali čekajte. Vanilija je još bolja.«

»Vanilija bolja od čokolade?« Pogled mi klizne na slastice na stoliću za kavu. »Nema šanse.«

»Obično bih se složila s tim«, reče Kristin zapisujući nešto, »ali ovi su me slastičari preobratali. Limun je također izvrstan.«

Blago poslijepodnevno svjedo ulijevalo se u prostoriju kroz ogromne prozore koji su sačinjavali cijeli jedan zid majčine dnevne sobe i osvjedjavalo joj svijetlo zlatne uvojke i porculansku put. Nedavno je preuredila prostor, odabravši pri tome nježnu sivo-plavu boju zidova koja je prostoru podarila novu energiju – i dobro ju je upotpunjavala.

Prikazivanje sebe u najboljem svjetlu bio je jedan u nizu njezinih talenata. Po mom mišljenju, to je ujedno i jedna od njezinih najvećih mana. Previše joj je stalo do vanjskog dojma.

Nisam mogla shvatiti kako joj ne dosadi uređivanje po najnovijoj modi, makar se činilo da treba više od godinu dana da prođe sve sobe i hodnike u Stantonovu *penthouseu* od gotovo šesto kvadratnih metara.

Jedan jedini sastanak s Blaireom Ashom bio mi je dovoljan da shvatim da je gen za uređivanje prostora preskočio moju generaciju. Zanimale su me njegove ideje, ali se nisam mogla uzbuđivati zbog detalja.

Dok sam ja prstima ubacila još jedan mini *muffm* u usta, moja je majka vilicom pedantno nabola kolačić veličine kovanice.

»Kuju koju preferirate za cvjetne aranžmane?« pitala je Kristin, prekriživši duge preplanule noge. Njezine štikle marke Jimmy Choo bile su elegantne, ali i dalje seksi; na sebi je imala haljinu na preklap Diane von Furstenberg klasičnog retrostila. Čvrste tamne kovrče dužine do ramena tvorile su laskav okvir njezinu uskom licu, a svijetlo ružičasto sjajilo isticalo joj je pune, široke usne.

Djelovala je neustrašivo i prekrasno i svidjela mi se od prvog trenutka kada smo se upoznale.

»Crveno«, rekla sam brišući glazuru iz kuta usana. »Bilo što crveno.«

»Crveno?« Majka teatralno odmahne glavom. »Eva, to je prekričavo. To ti je prvo vjenčanje. Odaberi bijelo, kremasto i zlatno.«

Zurila sam u nju. »Koliko puta misliš da ću se vjenčati?«

»Nisam tako mislila. Prvi put si mladenka.«

»Ne govorim o crvenoj vjenčanici«, pobunila sam se. »Samo kažem da primarni naglasak treba biti na crvenoj boji.«

»Ne vidim kako bi to moglo funkcionirati, dušo. Organizirala sam dovoljno vjenčanja da to znam.«

Sjetila sam se kako je majka prije planirala vjenčanja, a svako sljedeće bilo je detaljnije razrađeno i impresivnije nego prethodno. Nikada pretjerano i uvijek s ukusom. Prekrasna vjenčanja za mladoliku, prelijepu nevjestu. Nadala sam se da ću i ja barem upola tako lijepo stariti kao ona jer Gideon će s vremenom biti samo još seksipilniji. Jednostavno je takav tip muškarca.

»Dopustite mi da vam pokažem kako crveno može dobro izgledati, Monica«, reče Kristin vadeći kožnu mapu iz torbe. »Crveno može biti prekrasno, naročito za vjenčanja u predvečer. Od

velike je valnosti da svadbena svečanost predstavlja oboje mladenaca. Kako bi uistinu imali dan za pamćenje, važno je da vizualno dočaramo njihov stli života, prošlost i nade za budućnost.«

Majka primi pruženu mapu i baci pogled na kolaž fotografija na stranici. »Eva... Ne misliš valjda ozbiljno.«

Kristin sam uputila pogled pun zahvalnosti na podršci, naročito zbog toga što se odazvala pozivu računajući na to da će moja majka podmiriti račun. Naravno, i činjenica da se udajem za Gideona Crossa vjerojatno mi je pomogla pridobiti je na svoju stranu. S njim kao budućom referencom zasigurno će lakše privući nove klijente.

»Sigurna sam da možemo naći kompromis, mama.« Barem sam se tome nadala. Ono što će je najviše šokirati nisam joj još ni priopćila.

»Imate li neku predodžbu o budžetu?« upita Kristin.

I eto ga...

Vidjela sam kako mama polako otvara usta i srce mi počne tući nekim polupaničnim ritmom. »Pedeset tisuća za samu ceremoniju«, ispalila sam. »Bez troška vjenčаницe.«

Obje me pogledaju širom rastvorenih očiju.

Mama se nasmije s nevjericom, a ruka joj poleti do Cartierove ogrlice s prstenastim privjeskom iz linije Trinity koja joj je visila između grudi. »Moj Bože, Eva. Nije vrijeme za takve šale!«

»Tata će platiti vjenčanje, mama«, rekla sam joj, a glas mi je povratio snagu sada kada je prošao trenutak kojeg sam se užasavala.

Zatreptala je prema meni, a u plavim očima — samo na trenutak — vidjela sam raznježenost. Potom je zategnula vilicu. »Samo haljina koštat će više od toga. Cvijeće, dvorana...«

»Vjenčat ćemo se na plaži«, ispalila sam ideju koja mi je upravo tog trenutka sinula. »U Sjevernoj Karolini. U Outer Banksu. U kući koju smo Gideon i ja upravo kupili. Trebat ćemo samo dovoljno cvijeća za djeveruše, kumove, roditelje i ostale.«

»Ne razumiješ.« Mama pogleda prema Kristin tražeći potporu. »Nema šanse da to uspije. Ne bi imala nikakvu kontrolu.«

To jest, *ona* je ne bi imala.

»Nepredvidivo vrijeme«, nastavila je, »pijesak posvuda... Osim toga, tražiti od svih da putuju tako daleko van grada povećava vjerojatnost da neki neće moći doći. I gdje će svi odsjesti?«

»Koji svi? Rekla sam ti, vjenčanje će biti skromno, samo za prijatelje i obitelj. Gideon će se pobrinuti za putovanje. Sigurna sam da će se rado pobrinuti i za smještaj.«

»Mogu vam pomoći oko toga«, reče Kristin.

»Ne potičite je!« otrešla se moja majka.

»Nemoj biti nepristojna!« uzvratila sam jednakom mjerom. »Mislim da zaboravljaš da se radi o *mom* vjenčanju. Ne o prilici za postizanje publiciteta.«

Mama duboko udahne kako bi se smirila. »Eva, mislim da je jako lijepo od tebe što na ovaj način želiš ispuniti očevu želju, ali on ne razumije koliko te time opterećuje. Čak i ako dodam još toliko, neće biti dovoljno — «

»Više je nego dovoljno.« Čvrsto sam ispreplela prste na krilu i bolno pritiskala prstenje na rukama o kost. »I nije mi nikakav teret.«

»Uvrijedit ćeš mnoge ljude. Moraš shvatiti da čovjek na Gideonovu položaju mora iskoristiti svaku priliku za jačanje svoje mreže. On će htjeti — «

»— pobjeći«, procijedila sam, frustrirana predobro poznatim sukobom naših mišljenja. »Da je po njegovom, pobjegli bismo nekamo i potražili dva svjedoka i predivan pogled.«

»On to možda samo tako kaže — «

»Ne, mama. Vjeruj mi. To je *upravo* ono što bi učinio.«

»Hm, ako mi dopustite.« Kristin se nagne naprijed. »Možemo to riješiti, Monica. Mnoga vjenčanja poznatih osoba održavaju se u intimnom krugu ljudi. Ograničeni budžet natjerat će nas da se usredotočimo na detalje. Ako Gideon i Eva nemaju ništa protiv, možemo dogovoriti da se odabrane fotografije prodaju časopisima koji pišu o životnom stilu slavnih osoba, a prihod od prodaje namijeniti u humanitarne svrhe.«

»O, to mi se sviđa!« rekoh, premda sam se pitala kako to uskladiti s četrdeset-osmosatnim ugovorom o ekskluzivnoj objavi koji je Gideon ponudio Deanni Johnson.

Mama je djelovala zbunjeno i rastuženo. »O tvom vjenčanju sanjam još od dana kada si se rodila«, tiho je rekla. »Uvijek sam za tebe željela nešto dostojno princeze.«

»Mama.« Primila sam je za ruku. »S domjenkom se možeš pokazati, okej? Napravi što god želiš. Izbaci crvenu boju, pozovi cijeli svijet, što god želiš. Što se vjenčanja tiče, nije li dovoljno to što sam pronašla svog princa?«

Stegnula mi je ruku i pogledala me sa suzama u plavim očima. »Čini se da će morati biti dovoljno.«

*

Tek što sam se zavukla na stražnje sjedalo Mercedes, zazvonio mi je mobitel. Izvadila sam ga iz torbe i pogledavši na zaslon vidjela da me Trey zove. Malo me stegnulo u želucu.

Nisam mogla izbaciti iz glave potresen izraz njegova lica od prethodne večeri. Bila sam u kuhinji dok je Cary sjedio s Treyom u dnevnoj sobi i govorio mu o Tatiani i djetetu. Stavila sam meso u pećnicu i sjela za šank čitati knjigu na svom tabletu, smjestivši se tako da me Cary može vidjeti. Čak i iz profila jasno sam mogla vidjeti kako je Trey primio novost.

Ipak, ostao je na večeri, a potom i preko noći, pa sam se nadala da će se sve na kraju riješiti. Barem nije jednostavno otišao.

»Bok, Trey«, javila sam se. »Kako si?«

»Hej, Eva.« Tugaljivo je uzdahnuo. »Ni sam ne znam kako sam. Kako si ti?«

»Pa, upravo odlazim od mame nakon što smo nekoliko sati raspravljale o vjenčanju. Nije prošlo tako loše kao što je moglo, ali moglo je biti i bezbolnije. Ali to je sasvim normalno kad imaš posla s mojom mamom.«

»Aha... pa, imaš dovoljno i svojih problema. Oprosti što te gnjavim.«

»Trey. U redu je. Drago mi je da si nazvao. Ako želiš razgovarati, tu sam.«

»Možemo li se naći? Kad god ti paše?«

»Hoćeš sada?«

»Stvarno? Trenutno sam na nekom uličnom sajmu na zapadnoj strani grada. Sestra me dovukla ovamo, ali bio sam grozno društvo. Otpilila me prije par minuta i sada hodam uokolo i pitam se kog vraga radim ovdje.«

»Možemo se naći, ako želiš.«

»Trenutno sam između Osamdeset druge i Osamdeset treće ulice, blizu ulice Amsterdam. Samo za tvoju informaciju, ovdje je grozna gužva.«

»Okej, čekaj me tamo. Vidimo se za par minuta.«

»Hvala, Eva.«

Prekinuli smo razgovor i uhvatila sam Raulov pogled u retrovizoru. »Ugao Amsterdama i Osamdeset druge. Što bliže možeš.«

Kimnuo je.

»Hvala.« Zagledala sam se kroz prozor kada smo skrenuli iza ugla i uživala u prizoru grada u sunčano subotnje poslijepodne.

Ritam na Manhattanu vikendom je bio nešto sporiji, ljudi su bili ležernije odjeveni, a ulični prodavači brojniji. Žene u sandalama i laganim ljetnim haljinama opušteno su gledale izloge dok su muškarci u kratkim hlačama i majicama kratkih rukava putovali u skupinama, promatrali žene i razgovarali o tipičnim muškim temama. Psi svih veličina kočoperili su se na uzicama, dok su djeca u kolicima lamatala nožicama ili drijemala. Jedan stariji par šetao je držeći se za ruke, još uvijek zadivljeni jedno drugim nakon tolikih godina bliskosti.

Pritisnula sam tipku za brzo biranje Gideonova broja prije nego što sam uopće shvatila da sam pomislila na to.

»Anđele«, javio se. »Jesi li na putu kući?«

»Ne još. Završila sam sa sastankom kod mame, ali još ću se naći s Treyom.«

»Koliko će to trajati?«

»Nisam sigurna. Mislim, ne više od sat vremena. Bože, nadam se da mi neće reći da prekida s Caryjem.«

»Kako je prošlo kod tvoje majke?«

»Rekla sam joj da ćemo se vjenčati na plaži kraj kuće u Outer Banksu.« Zastala sam. »Oprosti. Trebala sam te prvo pitati.«

»Mislim da je to izvrsna ideja.« Posebna boja njegova hrapavog glasa dala mi je do znanja da je dirnut.

»Pitala me gdje planiramo smjestiti sve uzvanike. Praktički sam 10 uvalila tebi i planerici vjenčanja.«

»U redu je. Smislit ćemo nešto.«

Ljubav prema njemu proširila mi se venama poput toplog vala. »Hvala.«

»Znači, velika prepreka je iza tebe«, rekao je shvaćajući me kao što to često čini.

»Pa, nisam baš sigurna. Bila je sva shrvana zbog toga, na rubu suza. Znaš, imala je velike planove koji se neće ostvariti. Nadam se da će ih pustiti u miru i uklopiti se.«

»Što je s njezinom obitelji? Nismo razgovarali o njihovu dolasku.«

Slegnula sam ramenima, a onda se sjetila da me ne vidi. »Nisu pozvani. O njima znam samo ono što sam pronašla na Googleu. Razbaštinili su mamu kada je ostala trudna sa mnom i nikada nisu bili dio mog života.«

»Onda dobro«, glatko reče. »Imam iznenađenje za tebe kada se vratiš kući.«

»Da?« Raspoloženje mi se odmah razvedri. »Hoćeš li mi nešto natuknuti?«

»Naravno da neću. Moraš požuriti kući ako si znatiželjna.«

Napućila sam usne. »Provokatoru.«

»Provokatori ne ispunjavaju obećanja. Ja da.«

Prsti na nogama mi se skvrče od kombinacije grubosti i baršuna u njegovu glasu. »Dolazim čim budem mogla.«

»Čekam te«, preo je.

Promet u blizini sajma bio je nevjerojatno gust. Raul je ostavio auto u garaži ispod moje zgrade i otpratio me pješice do uličnog sajma.

Kada smo se sasvim približili, osjetila sam miris hrane i kako mi se usta pune slinom. Odnekud je dopirala glazba, a kada smo stigli do ulice Amsterdam, vidjela sam da dolazi od neke žene koja je na maloj pozornici pjevala pred gusto zbijenom publikom.

Štandovi su se nizali s jedne strane prenapučene ulice, a bijeli krovovi u obliku šatora štitili su im robu i glave prodavača od sunca. Od šalova i šešira preko nakita i umjetničkih djela do svježeg voća i međunarodnih specijaliteta, nije bilo ničeg što bi netko mogao poželjeti, a da se ovdje ne može naći.

Trebalo mi je nekoliko minuta da ugledam Treya u mnoštvu. Našla sam ga kako sjedi na stubama nedaleko od ugla gdje smo se dogovorili naći. Bio je odjeven u široke traperice i maslinasto zelenu majicu kratkih rukava, sa sunčanim naočalama na lagano zakrivljenom nosu, koji je nekoć davno bio slomljen. Plava kosa bila mu je raskuštrana kao i uvijek, a privlačna usta čvrsto stisnuta.

Ustao je kada me ugledao i pružio mi ruku. Umjesto da je prihvatim, privukla sam ga u zagrljaj i čvrsto ga držala dok se nije opustio i uzvratio mi zagrljaj. Život je proricao pokraj nas – stanovnici New Yorka navikli su na sve moguće oblike javnog iskazivanja osjećaja. Raul je ostao na diskretnoj udaljenosti.

»U totalnoj sam komi«, promrmlja Trey s usnama uz moje rame.

»To je normalno.« Odmaknula sam se i pokazala prema stubama gdje sam ga pronašla.

»Svatko bi na tvom mjestu bio potresen.«

Spustio se na srednju stubu. Sjela sam odmah pokraj njega.

»Nisam siguran da ja to mogu, Eva. Mislim da ne bih ni trebao. U svom životu želim nekoga tko će uz mene biti cijelo vrijeme, nekog tko će me podržati dok ne završim fakultet i pokušam otvoriti svoju praksu. Cary će umjesto toga podupirati tu manekenku, a sa mnom će biti kad nađe vremena. Kako da mi to ne bude odbojno?«

»Pitanje ti je na mjestu«, rekoh protežući noge ispred sebe. »Znaš da Cary neće biti siguran da je dijete njegovo dok se ne napravi test očinstva.«

Trey odmahne glavom. »Mislim da to neće igrati ulogu. Čini mi se potpuno uživljen u to.«

»Ja mislim da hoće. Možda neće jednostavno okrenuti leđa, možda će samo glumiti ujaka ili nešto takvo. Ne znam. Za sada moramo poći od pretpostavke da je on otac, ali možda nije. Sve je moguće.«

»Želiš mi reći da se strpim još šest mjeseci?«

»Ne. Ako od mene očekuješ odgovore, nemam ih. Jedino što ti sa sigurnošću mogu reći je da te Cary voli. Nikada prije nisam vidjela tla nekog voli toliko kao tebe. Ako te izgubi, to će ga slomiti. Ne pokušavam ti nametnuti grižnju savjesti i tako te natjerati da ostaneš s njim. Samo mislim da trebaš znati da nećeš samo ti patiti ako odeš.«

»Kako mi to pomaže?«

»Možda ne pomaže.« Spustila sam mu ruku na koljeno. »Možda sam samo sitna duša koja u tome nalazi utjehu. Kada bi se Gideon i ja razišli, voljela bih znati da je jadan koliko i ja.«

Trey se tužno nasmiješi. »Da, shvaćam što želiš reći. Bi li ostala s njim kada bi saznala da je napumpao neku drugu? Neku s kojom je spavao dok je hodao s tobom?«

»Razmišljala sam o tome. Teško mi je zamisliti kako bi bilo ne biti s Gideonom. Da trenutno nismo u isključivoj vezi i da se radi o ženi iz njegove prošlosti, da je sa mnom, a ne s njom, možda bih to mogla podnijeti.«

Promatrala sam ženu kako vješa još jednu vrećicu s kupljenom robom na već ionako preopterećenu ručku kolica svog djeteta. »Ali da je veći dio vremena s njom, a sa mnom se viđa sa strane... Mislim da bih otišla.«

Nije bilo jednostavno biti iskren kada je istina bila suprotna od onog što bi Cary volio da kažem, ali činilo se ispravnim.

»Hvala, Eva.«

»Ako ti to nešto znači, ne bih imala lošije mišljenje o tebi ako bi ipak odlučio pokušati izgurati s Caryjem. Nije slabost stati uz osobu koju voliš kada pokušava ispraviti veliku pogrešku, a nije ni slabost staviti sebe na prvo mjesto. Što god odlučiš, i dalje mislim da si divan dečko.«

Naslonivši se na mene, naslonio je glavu na moje rame. »Hvala, Eva.«

Ispreplela sam prste s njegovima. »Nema na čemu.«

»Idem po auto i dovest ću ga pred ulaz«, rekao je Raul kada smo ušli u predvorje moje zgrade.

»Okej. Idem samo provjeriti poštu.« Mahnula sam recepcionerki dok smo prolazili pokraj njezina stola. Skrenula sam u sobu za poštu, dok je Raul krenuo prema dizalu.

Ubacivši ključić u bravu, otvorila sam bakrena vratašca i sagnula se da pogledam unutra. Našla sam samo nekoliko reklama, što mi je prištedjelo odlazak gore do stana. Izvadila sam ih, ubacila u obližnji koš za smeće i ponovno zaključala poštanski sandučić.

Krenula sam natrag u predvorje upravo kada je neka žena izlazila iz zgrade. Pozornost mi je privukla njezina kratko ošišana crvena kosa. Zagledala sam se čekajući da se okrene po izlasku na ulicu u nadi da ću joj bar na sekundu vidjeti profil.

Zastao mi je dah. Ta mi je šiljasta frizura bila poznata s pretrage slika na Googleu. Lice kojeg se sjećam s humanitarne večere na kojoj smo Gideon i ja bili prije nekoliko tjedana.

Potom je nestala.

Potrčala sam za njom, ali kada sam stigla do pločnika, već je ulazila na stražnje sjedalo crne limuzine.

»Hej !« viknula sam.

Automobil se žurno udaljio, a ja sam ostala zuriti za njim.

»Sve u redu?«

Okrenula sam se prema Louiju, vrataru koji radi vikendom. »Znate li tko je to bio?«

Odmahnuo je glavom. »Ne stanuje ovdje.«

Vratila sam se unutra i recepcionerki postavila isto pitanje.

»Crvenokosa?« upitala je zbunjeno. »Danas nismo imali posjetitelja koji su u zgradu ušli bez stanara, pa zapravo nisam obraćala pozornost.«

»Hm. U redu, hvala.«

»Vaš auto je stigao, Eva«, reče Louie s vrata.

Zahvalila sam recepcionerki i zaputila se prema Raulu. Tijekom vožnje od mog stana do Gideonova razmišljala sam o Anne Lucas. Kada sam iz privatnog dizala izašla u predvorje *penthousea*, moje uskovitlane misli potpuno su mi odvratile pozornost.

Gideon me čekao. Odjeven u iznošene traperice i majicu s logom sveučilišta Columbia izgledao je tako mlad i zgodan. Potom me zabljesnuo osmijehom i umalo sam zaboravila na cijeli svijet.

»Anđele«, preo je prilazeći mi bosonog po crno-bijelim pločicama na podu. U očima je imao onaj izraz koji sam tako dobro poznavala. »Dođi ovamo.«

Ušla sam mu ravno u naručje i čvrsto se privila uz njega. Udahnula sam ga. »Reći ćeš da sam luda«, promrmljala sam mu uz prsa, »ali mogla bih se zakleti da sam upravo vidjela Anne Lucas u predvorju svoje zgrade.«

Ukočio se. Znala sam da mu psihologinja nije najdraža osoba na svijetu.

»Kada?« procijedio je.

»Prije dvadesetak minuta. Neposredno prije nego što sam došla ovamo.«

Pustio me i posegnuo u stražnji džep te izvadio mobitel. Drugom me rukom povukao u dnevnu sobu.

»Gospođa Cross upravo je vidjela Anne Lucas u svojoj zgradi«, rekao je osobi koja se javila. »Mislim da sam je vidjela«, ispravila sam ga mršteći se na tvrd ton njegova glasa.

Ali nije me slušao. »Saznaj«, naredio je prije nego što je prekinuo vezu.

»Gideone. Što se događa?«

Doveo me do kauča i sjeo. Smjestila sam se pokraj njega i odložila torbicu na stolić.

»Neki dan sam bio kod Anne u ordinaciji«, objasnio je držeći me za ruku. »Raul se uvjerio da je ona bila žena koja je razgovarala s tobom na humanitarnoj večeri. Priznala je to i upozorio sam je da ti se ne približava, ali odbila je. Želi me povrijediti i zna da to može ako povrijedi tebe.«

»Okej.« Shvatila sam to.

»Moraš reći Raiilu istog trenutka kada je negdje vidiš. Čak i ako samo *misliš* da je ona.«

»Čekaj malo, frajeru. Otišao si k njoj neki dan i nisi mi rekao?«

»Govorim ti sada.«

»Zašto mi odmah nisi rekao?«

Glasno je izdahnuo. »To je bilo onog dana kada je Chris došao ovamo.«

»O.«

»Da.«

Ugrizla sam se za donju usnu. »Kako bi me mogla povrijediti?«

»Ne znam. Dovoljno mi je to što znam da želi.«

»Polomit će mi nogu? Razbiti nos?«

»Sumnjam da će pribjeći nasilju«, oporo je rekao. »Zabavnije joj je igrati psihološke igrice.

Pojavljuje se ondje gdje si ti. Dopušta ti da je letimično vidiš.«

Što je daleko podmuklije. »Tako da opet odeš k njoj. To je ono što zapravo želi«, promrmljala sam. »Želi te vidjeti.«

»Neću joj ispuniti želju. Rekao sam još što sam htio.«

Gledajući naše spojene ruke, igrala sam se s njegovim vjenčanim prstenom. »Anne, Corinne, Deanna... To je prilično ludo, Gideone. Hoću reći, mislim da to za većinu muškaraca nije normalno. Koliko će još žena izgubiti razum zbog tebe?«

Ošinuo me pogledom u kojem se jasno vidjelo da ga pitanje ni najmanje ne zabavlja. »Ne znam što je ušlo u Corinne. Ništa od onog što je učinila otkako se vratila u New York nije tipično za nju. Ne znam je li to zbog lijekova, pobačaja, razvoda...«

»Razvodi se?«

»Ne govori tim tonom, Eva. Nije mi ni najmanje važno je li udata ili slobodna. *Ja sam* oženjen. To se nikada neće promijeniti i nisam tip koji vara svoju ženu. Previše poštujem tebe – i sebe – da bih bio takav muž.«

Nagnula sam se naprijed i ponudila mu svoje usne, a on ih je uzeo nježnim, slatkim poljupcem. Rekao je točno ono što sam trebala čuti.

Gideon se odmakne i protrlja svoj nos o moj. »Što se druge dvije tiče... Moraš shvatiti da je Deanna bila kolateralna žrtva. Jebiga. Cijeli moj život je ratna zona i neki su ljudi jednostavno stradali u razmjeni vatre.«

Dlanom sam mu obujmila čeljust i umirujućim potezima palca pokušala mu ublažiti napetost. Znala sam na što misli.

S mukom je progutao. »Da nisam upotrijebio Deannu da Anne pošaljem poruku da su vrata između nas zatvorena, bila bi samo avantura za jednu noć. Bilo pa prošlo.«

»Ali s njom je sada sve u redu?«

»Mislim da jest.« Vrhovima prstiju pogladi mi obraz, kao što sam maloprije ja njemu. »Kad već razgovaramo, mislim da me ne bi odbila kada bih se ponovno pokušao spediti s njom – što neću – ali mislim da više ne spada u kategoriju ljutih i povrijeđenih žena.«

»Aha, znala sam da bi opet gužvala plahte s tobom kad bi mogla. Nije da joj zamjeram. Zar baš moraš biti tako prokleta dobar u krevetu? Nije li dovoljno to što si zgodan, imaš fenomenalno tijelo i ogromnu kitu?«

Zatresao je glavom, vidljivo uzrujan. »Nije *ogromna*.«

»Svejedno. Obdaren si. I znaš je upotrijebiti. A žene ne dožive često fantastičan seks, pa onda malo polude kada se to ipak dogodi. Pretpostavljam da to odgovara na moje pitanje o Anne, budući da te ona imala više puta.«

»Nikada me nije imala.« Gideon se naslonio unatrag, zgrbljen i namrgođen, »u nekom trenutku pozlit će ti kada čuješ kakav sam gad.«

Sklopčala sam se uz njega i naslonila mu glavu na rame. »Nisi prvi nestvarno zgodan tip na svijetu koji iskorištava žene. I nećeš biti posljednji.«

»S Anne je bilo drugačije«, progundao je. »Nije se radilo samo o njezinu mužu.«

Umirila sam se i prisilila se na opuštanje kako mu ne bih dodatno pojačala nervozu.

Udahnuo je naglo i duboko. »Ponekad me podsjeća na Hughu«, brzo izgovori. »Način na koji hoda, neke stvari koje govori... Postoji obiteljska sličnost. I više od toga. Ne mogu to objasniti.«

»Onda nemoj.«

»Ponekad se linija između njih zamuti u mom umu. Kao da kažnjavam Hughu preko Anne. Radio sam joj stvari koje nikom drugom nisam. Stvari od kojih mi je poslije bilo zlo kada sam razmišljao o njima.«

»Gideone.« Zavukla sam mu ruku oko struka.

Nije mi to bio rekao. Prije je govorio da je zapravo kažnjavao doktora Terrencea Lucasa i bila sam uvjerena da je to dio toga. Ali sada sam saznala da to nije bilo sve.

Gideon se zavalio u kauč. »Između Anne i mene bilo je nastrano. Ja sam je učinio nastranom. Kad bih se mogao vratiti i napraviti drugačije – «

»Izaći ćemo s tim na kraj. Drago mi je da si mi rekao.«

»Morao sam. Slušaj me, anđele, moraš reći Raulu čim je bilo gdje ugledaš. Čak i ako nisi sigurna. I ne idi nikamo sama. Smislit ću način kako izaći na kraj s njom. U međuvremenu, moram znati da si sigurna.«

»Dobro.« Nisam bila sigurna kako će taj plan funkcionirati na duge staze. Živimo u istom gradu kao ta žena i njezin muž, a Lucas mi je sam već nekoliko puta prišao. Bili su nam problem i trebalo nam je neko rješenje.

Ali nećemo ga danas pronaći. Subota. Jedan od dva dana u tjednu kojima se najviše veselim jer mogu provesti toliko vremena nasamo sa svojim mužem.

»Onda«, počela sam, kliznuvši dlanovima pod Gideonovu majicu kako bih mu dodirnula toplu kožu. »Gdje je moje iznenađenje?«

»Pa...« Seksi rašpica u njegovu glasu se produbi. »Pričekajmo još malo prije toga. Kako bi bilo da za početak popijemo malo vina?«

Nagnuvši glavu unatrag, podigla sam pogled prema njemu. »Pokušavaš me zavesti, frajeru?«

Poljubio me u nos. »Uvijek.«

»Hm... Samo daj.«

*

Znala sam da se nešto događa jer mi se Gideon nije pridružio pod tušem. Prilikom da stavi ruke na mene dok sam sva natopljena i dok se cijedim propuštao bi samo ujutro, nakon što je sa mnom već napravio sve što je htio.

Kada sam se vratila u dnevnu sobu u kratkim hlačicama i majici na bretele bez grudnjaka, čekao me s čašom crnog vina. Smjestili smo se na kauč gledati *3 dana za ubojstvo*, što mi je samo još jednom pokazalo koliko me dobro moj muž poznaje. Upravo sam takve filmove voljela malo smiješne, malo pretjerane. I još u njemu glumi Kevin Costner, što je za mene uvijek bio dobitak.

Ipak, koliko god mi je bilo zabavno ljenčariti s Gideonom, iščekivanje me počelo činiti nervoznom kako je vrijeme prolazilo. A Gideon, pokvarenjak, dobro je to znao. Koristio je to.

Stalno mi je nadopunjavao čašu vinom i nije skidao ruke s mene – mrsio mi je kosu, gladio mi ramena, klizio rukom po bedru.

Kada je otkucalo devet sati, već sam plazila svuda po njemu. Popela sam mu se u krilo i utisnula mu usne u udubinu vrata te mu jezikom palucala po bilu. Osjetila sam kako je poskočilo, pa ubrzalo, ali on se nije ni pomaknuo ni reagirao.

Sjedio je kao da je potpuno zaokupljen reprizom na slučajno odabranom kanalu nakon što je film završio.

»Gideone?« Šapnula sam jebozovnim glasom i rukom kliznuvši između njegovih nogu, vidjela da je tvrd i spreman kao i uvijek.

»Hm?«

Zubima sam mu zahvatila uho i nježno povukla. »Imaš li štogod protiv da se poševim na tvoju veliku kitu dok gledaš televiziju?«

Rukom me odsutno trljao po leđima. »Možda neću moći vidjeti od tebe«, odgovorio je, djelujući dekoncentrirano. »Možda bi bilo bolje da se spustiš na koljena i popušiš je.«

Odmaknula sam se i zinula u njega. Njegove su mi se oči smijale.

Gurnula sam ga po ramenu. »Grozan si!«

»Jadni moj anđele«, pjevušio je. »Jesi li napaljena?«

»Što misliš?« pokazala sam mu na svoje grudi. Bradavice su mi bile krute i napete i rastezale su tanki pamuk nijemo zahtijevajući njegovu pozornost.

Dlanom mi je obujmio ramena, privukao me bliže i zubima mi zahvatio vrh dojke, nježno ga gladeći jezikom. Zastenjala sam.

Pustio me, a oči su mu sada bile tamne kao safiri. »Jesi li vlažna?«

Svakog trena bila sam sve vlažnija. Kad god bi me Gideon tako pogledao, moje je tijelo postajalo sve mekše, vlažnije i gorljivije. »A da provjeriš?« zadirivala sam ga.

»Pokaži mi.«

Autoritativni ton u njegovoj naredbi napalio me još više. Oprezno sam skliznula s njega s neobjašnjivim osjećajem sramežljivosti.

Jednom je nogom odurnuo stolić i napravio mi više mjesta da stanem ispred njega. Pogledom je klizio po meni, bezizražajna lica. Izostanak ohrabrenja pojačao mi je tjeskobu, što mu je, pretpostavljam, i bila namjera.

Forsirao me na sebi svojstven način.

Zabacivši ramena unatrag, uhvatila sam njegov pogled i oblizala donju usnu. Vjeđe su mu postale teške. Gurnula sam palce pod elastičnu pasicu svojih sportskih hlačica i svukla ih, lagano zamigoljivši kukovima, tako da više izgleda kao striptiz, a manje kao osjećaj nelagode.

»Nemaš gaćice«, promrmljao je zureći mi u međunožje. »Ti si zločesta curica, anđele.«

Napućila sam usne. »Pokušavam biti dobra.«

»Otvori mi se«, promrmljao je. »Daj mi da te vidim.«

»Gideone...«

Strpljivo je čekao i znala sam da neće izgubiti strpljenje. Bez obzira treba li mi pet minuta ili pet sati, on će me čekati. I zato mu toliko vjerujem. Nikada nije bilo pitanje hoću li mu se podčiniti, nego *kada* sam spremna na to i tu je odluku najčešće prepuštao meni.

Razmaknula sam noge i pokušala usporiti svoje ubrzano disanje. Posegnula sam dolje s obje ruke i dodirнула si donje usne te ih raširila i pokazala klitoris čovjeku za kojim je bolno žudio.

Gideon se polagano uspravi. »Imaš tako lijepu picu, Eva.«

Dok se naginjao bliže, zadržala sam dah. Podigao je dlanove sa svojih bedara i obujmio moja da me umiri. »Ne miči se«, naredio je.

Potom me dokono oblizao.

»O, Bože«, zastenjala sam, dok su mi noge drhtale.

»Sjedi«, reče promuklim glasom spuštajući se na koljena. Poslušala sam ga.

Staklo mi je hladilo golu stražnjicu kao snažan kontrast mojoj užarenoj koži. Ruke sam ispružila unatrag i uhvatila se za drugi kraj stolića za ravnotežu kada mi je dlanovima raširio bedra i rastvorio me.

Vrućim mi je dahom zapljusnuo vlažnu smokvicu i potpuno se usredotočio na nju. »Mogla bi biti vlažnija.«

Dašćući sam promatrala kako spušta glavu i ovija mi usne oko klitorisa. Toplina je bila gotovo zapaljiva, a potezi njegova jezika razarajući. Kriknula sam pokušavši se izvijati, ali me čvrsto držao. Glava mi padne unatrag, a u ušima mi je šumilo od navale krvi i Gideonova stenjanja. Jezikom mi je palucao po čvrstom čvoriću živaca i nasmiljeno me tjerao prema orgazmu. Trbuh mi se zategnuo dok se užitak pojačavao, a njegova meka svilena kosa nježno me gladila po osjetljivoj koži s unutarnje strane bedara.

Tiho sam zastenjala. »Svršit ću«, dahnula sam. »Gideone... Bože... Svršit ću.«

Zabio se jezikom u mene. Laktovi su mi popustili i spustila sam se još niže. Jezikom mi je ševio smokvicu koja se stezala oko njega, probijao se kroz meko i osjetljivo tkivo, provocirao me obećanjem penetracije koju sam tako silno priželjkivala.

»Sevi me«, preklinjala sam.

Gideon se odmakne i obliže usne. »Ne ovdje.«

Pobunila sam se kada je ustao jer sam bila tako blizu orgazma. Pružio mi je ruku i pomogao mi da ustanem. Noge su mi klecnule i zaljuljala sam se, a on me podigao i prebacio preko ramena.

»Gideone!«

Ali tada mi je stavio ruku između nogu i masirao mi vlažnu, nabrekli smokvicu i više mi nije bilo važno kako me nosi, samo da me odnese nekamo gdje će me uzeti.

Ušli smo u hodnik i skrenuli, a potom se prerano zaustavili da bi stigli do njegove spavaće sobe. Čula sam okretanje kvake i upalilo se svjetlo.

Bili smo u mojoj spavaćoj sobi. Spustio me na pod, okrenutu prema sebi.

»Zašto ovdje?« pitala sam. Možda bi neki muškarci krenuli prema najbližem krevetu, ali Gideon se znao bolje kontrolirati. Ako me želio uzeti u drugoj spavaćoj sobi, sigurno je za to imao dobar razlog.

»Okreni se«, tiho je rekao.

Nešto u njegovu glasu... u njegovu pogledu...

Osvrnula sam se preko ramena.

I ugledala ljuljačku.

*

Očekivala sam nešto drugo.

Kada je Gideon to prvi put spomenuo, potražila sam ljuljačke za seks na internetu. Pronašla sam klimave stvarčice koje se vješaju o štokove, malo manje klimave stvarčice koje se vješaju na okvire s četiri noge i one koje se vješaju na zatvorene kuke pričvršćene u strop. Sve su se sastojale od kombinacije lanaca i/ili remenja koje je služilo kao omča za različite dijelove tijela. Žene upregnute u te vrazje naprave prikazane na slikama nisu mi djelovale kao da im je udobno.

Iskreno, nisam mogla zamisliti kako bi itko mogao prevladati osjećaj nelagode i straha od pada, a kamoli doživjeti orgazam.

Trebala sam znati da Gideon ima nešto drugo na umu.

Okrenula sam se prema ljuljački. Gideon je u nekom trenutku ispraznio spavaću sobu. Kreveta i ostalog namještaja nije bilo. Jedini predmet u sobi bila je sama ljuljačka, ovješena o čvrstu

konstrukciju nalik na kavez. Široka metalna platforma sidrila je čelične stranice i krov, koji je pridržavao težinu podstavljenog metalnog stolca i lanaca. Crvene kožne orukvice za zapešća i gležnjeve visile su na odgovarajućim mjestima.

Obujmio me s leđa tako što mi je jednu ruku zavukao pod majicu i uhvatio me za dojku, a drugom mi je kliznuo između nogu i gurnuo dva prsta u mene.

Vrhom nosa sklonio mi je kosu u stranu i poljubio me u vrat. »Kako se osjećaš dok to gledaš?«

Malo sam razmislila o tome. »Zaintrigirano. Malo prestrašeno.«

Usne mu se izviju u smiješak prislonjene uz moju kožu. »Vidjet ćemo kako ćeš se osjećati kad budeš u njoj.«

Drhtaj pun očekivanja i bojazni prostruji mi tijelom. Prema položaju orukvica vidjela sam da ću biti bespomoćna, da se neću moći pomaknuti ni uzmaći. Neću imati nikakvu kontrolu nad onime što će mi se događati.

»Želim to učiniti kako spada, Eva. Ne kao one noći u dizalu. Želim da osjetiš kako je kada se kontroliram i kada smo u tome zajedno.«

Glava mi padne unatrag na njegova prsa. Nekako je bilo teže dati mu željeni pristanak. Imala bih manje... odgovornosti kada bi on jednostavno preuzeo kontrolu.

Ali bi bilo kukavički s moje strane.

»Koja je tvoja sigurna riječ, anđele?« promrmljao je nježno mi prelazeći zubima po udubini u dnu vrata. Dodir njegovih ruku bio je čaroban, a prsti su mu plitko uklizali u mene.

»Crossfire.«

»Samo je izgovori i sve će stati. Reci je još jednom.«

»Crossfire.«

Spretnim mi je prstima znalački potezao bradavicu.

»Nemaš se čega bojati. Samo se opusti i primi me u sebe. Dovest ću te do orgazma, a da ne moraš ništa raditi.«

Duboko sam udahnula. »Cini mi se da je između nas uvijek tako.«

»Pokušajmo na ovaj način«, nagovarao me skidajući mi majicu. »Ako ti se ne sviđa, možemo se prebaciti na krevet.«

Na trenutak sam htjela odgoditi, uzeti si više vremena da se priviknem na tu ideju. Bila sam mu obećala ljuljačku, ali nije me time ucjenjivao.

»Crossfire«, dahnuo je grleći me s leđa.

Nisam znala podsjeća li me na moju sigurnu riječ ili mi govori da me toliko voli da nema riječi kojima bi to opisao. Kako god bilo, učinak je bio isti. Osjećala sam se sigurno.

Osjetila sam i njegovo uzbuđenje. Disanje mu se ubrzalo onog trena kada sam ugledala ljuljačku. Ud mu je bio tvrd poput čelika uz moju stražnjicu, a užarena koža grijala je moju. Njegova je požuda poticala moju želju da učinim što god treba da mu pružim maskimalan užitak, koliko god može podnijeti.

Ako nešto želi, ja želim biti žena koja će mu to pružiti. On meni daje toliko toga. Daje mi sve.

»Dobro«, tiho sam rekla. »Dobro.«

Poljubio mi je rame, stao pokraj mene i primio me za ruku.

Slijedila sam ga do ljuljačke i pomno je proučavala. Usko sjedalo visilo je u razini Gideonova struka, što znači da me morao okrenu ti prema sebi, a potom podići na njega. Usnama je dodirnuo moje kada je moja gola stražnjica dodirnula hladnu kožu, a jezikom mi je prešao preko ruba usana. Zadrhtala sam. Ne znam je li to bilo zbog hladnoće, njegova poljupca ili tjeskobe.

Gideon se odmakne i odmjeri me uzavrelim pogledom ispod teških vjeđa. Namjestio me i pridržao lance dok sam se naslanjala leđima na sjedalo i osjetila potrebu ispružiti noge radi ravnoteže.

»Smjestila si se?« pitao je pomno me promatrajući.

Znala sam da se pitanje ne odnosi samo na fizičku udobnost. Kimnula sam.

Odmaknuo se korak unatrag ne skidajući pogled s mog lica. »Pričvrstit ću ti gležnjeve. Reci mi ako ti nešto ne bude ugodno.«

»U redu.« Glas mi je bio zadihan, a bilo ubrzano.

Ruka mu je kliznula niz moju nogu, na topao i provokativan način. Nisam mogla skrenuti pogled dok mi je stavljao grimizno crvenu kožu oko gležnja i povukao metalnu kopču. Remen je bio dobro zategnut, ali ne prečvrsto.

Gideon se kretao brzo i samouvjereno. Trenutak kasnije i druga mi je noga bila u zraku.

Pogledao me. »Dobro si za sada?«

»Ovo si već radio.« Napućila sam usne. Kretnje su mu se za početnika činile pretjerano uvježbane.

Nije odgovorio. Umjesto toga počeo se skidati jednako polagano i promišljeno kao što me vezao. Potpuno opčinjena, pohlepno sam upijala svaki centimetar razotkrivene kože. Moj muž ima fantastično tijelo. Tako tvrdo i čvrsto, tako muževno. Nemoguće je ne uzbuditi se kada ga se vidi nagog.

Jezkom je ležerno, erotično liznuo svoju donju usnu. »I dalje si dobro, anđele?«

Gideon je dobro znao kako reagiram kada ga gledam pa me još više napalilo to što je dovoljno arogantan da iskoristi tu moju slabost. Bog zna da bih i ja to njemu učinila kad bih mogla.

»Tako si prokleta seksi«, rekla sam mu oblizujući svoje usne.

Smiješio se prilazeći mi dok mu je debeo, dugačak ud stršao zavijen prema gore sve do pupka. »Mislim da ćeš stvarno uživati u ovome.«

Nisam morala pitati zašto to misli jer je to bilo očito kada mi je prišao i primio me za ruke. Sa sjedala ljuljačke imala sam potpuno nezaklonjen pogled na njega. Od bedra prema gore, stajao je potpuno izložen između mojih raširenih nogu.

Sagnuo se i ponovno me poljubio. Nježno. Slatko. Zastenjala sam od neočekivane nježnosti i njegova sočnog okusa.

Pustivši mi jednu ruku, posegnuo je između nas, primio svoj ud i usmjerio ga prema dolje te me pogladio između usana smokvice.

Široki glavić kliznuo je kroz vlažnost moje požude i okrznuo mi razotkriveni klitoris. Obuzeo me osjećaj užitka i shvatila sam koliko sam zapravo ranjiva. Nisam mogla izviti kukove. Nisam mogla zategnuti unutarne mišićice da pojačam doživljaj.

Oteo mi se tihi jecaj. Trebalo mi je više, ali mogla sam samo čekati da mi on to pruži.

»Vjeruješ mi«, šapnuo je s usnama tik uz moje.

To nije bilo pitanje, ali ipak sam odgovorila. »Da.«

Gideon kimne. »Uhvati se za lance.«

Iznad glave su mi bile uzice za zapešća. Pitala sam se zašto ih nije upotrijebio, ali pretpostavila sam da on zna najbolje. Ako misli da nisam spremna, to je zato što me tako dobro poznaje. U nekim stvarima poznaje me bolje nego ja sebe samu.

Ljubav prema njemu rasplamsala mi se u grudima i ispunila me cijelu, otjeravši tragove straha koji su lebdjeli u mračnim kutovima mog uma. Nikada mu se nisam osjećala toliko bliskom, nisam znala da je moguće nekome tako potpuno vjerovati.

Učinila sam što mi je Gideon naložio i uhvatila se za lance. Ponovno mi se približio, dok su mu se na trbušnim mišićima presijavale prve sitne kapljice znoja. Vidjela sam kako mu bilo pulsira na vratu, na rukama, na penisu. Srce mu je tuklo kao moje. Glavić mu je bio jednako vlažan od uzbuđenja kao i moja smokvica. Naša je uzajamna požuda disala poput život bića u sobi, vijugala je oko nas i cijeli svijet svela samo na nas dvoje.

»Ne puštaj«, naložio je i pričekao da kimnem u znak pristanka prije nego što je nastavio.

Uhvatio je lanac na mjestu gdje se spaja sa sjedalom. Drugom je rukom uveo ud u moju brazdu. Široka kita utiskivala se u mene i zadirivala me, obećavajući mi užitak. Dahtala sam čekajući da napravi sljedeći korak i uđe u mene, moja utroba bolno je čeznula za ispunjenjem.

Umjesto toga, objema je rukama uhvatio sjedalo i povukao me na sebe.

Iz grla mi se otme neljudski krik jer me barbarski erotičan osjećaj nevjerojatno duboke penetracije potpuno izludio. Jednim je laganim uklizavanjem utonuo tako duboko, a moje tijelo nije mu moglo pružiti nikakav otpor.

Gideon zareži, a njegovim snažnim tijelom prostruji drhtaj.

»Jebote«, siktao je. »Pica ti je tako dobra.«

Posegnula sam za njim, ali on odgurne ljuljačku i skine me sa svog tvrdog i nabreklog uda. Žalosno sam zastenjala osjetivši prazninu u sebi.

»Molim te«, tiho sam preklinjala.

»Rekao sam ti da ne puštaš«, odvratio je s opakim bljeskom u očima.

»Neću«, obećala sam hvatajući lance tako čvrsto da me zaboljelo.

Ruke mu se zategnu kada me povukao natrag i navukao na sebe. Prsti na nogama mi se zgrče. Osjećaj gubitka težine, potpune predaje, bio je neopisiv.

»Pričaj mi«, procijedio je. »Reci mi da ti se ovo sviđa.«

»Dovraga«, dahnula sam osjećajući kako mi znoj klizi niz potiljak. »Nemoj stati.«

U jednom trenutku držao me na mjestu, a već sljedećeg sam se slobodno ljuljala, smokvica mi je klizila na Gideonov ukrućeni ud i s njega nevjerojatnom brzinom. Tijelo mu je radilo kao dobro nauljeni stroj, njegove ruke, prsa, trbuh i bedra naprezali su se od napora dok je maestralno vladao ljuljačkom. Od pogleda na njegove moćne pokrete, žestine njegove usredotočenosti na ostvarivanje užitka za oboje, od osjećaja kako duboko i brzo pumpa u mene...

Svršila sam uz glasan krik jer jednostavno nisam mogla suspregnuti val osjećaja koji me zapljusnuo. Nastavio me ševiti dok je orgazam trajao, glasno stenjao, a lice inu je bilo zajapureno od požude koja mu se ocrtavala na licu. Nikada nisam tako silovito, tako brzo svršila. Na trenutak nisam mogla ni vidjeti ni disati jer mi je tijelo razorio najintenzivniji užitak koji sam u životu osjetila.

Ljuljačka je usporila i zaustavila se. Gideon se još korak približi tako da je ostao uronjen u mene. Mirisao je dekadentno, primitivno. Kao čisti grijeh i seks.

Dlanovima mi obujmi lice. Prstima mi skloni pramenove kose s mokrih obraza. Još sam se zatezala oko njega, previše svjesna koliko je još uvijek tvrd i debeo.

»Ti nisi svršio«, optužila sam ga, previše ranjiva nakon grandiozno sumanutog orgazma.

Gideon mi začepi usta grubim, imperativnim poljupcem. »Vezat ću ti zapešća. Onda ću svršiti u tebe.«

Bradavice mi se zategnu u bolne točke. »O, Bože.«

»Vjeruješ mi«, ponovio je pogledom mi pretražujući lice. Dodirnula sam ga dok sam još mogla, rukama sam mu klizila po znojnim prsima i osjetila mahnito lupanje njegova srca. »Najviše na svijetu.«

19. poglavlje

Dobro jutro, frajeru.«

Osvrnuo sam se preko ramena čuvši Evin glas i smiješio se promatrajući je kako zaobilazi kuhinjski otok na putu prema aparatu za kavu. Kosa joj je bila potpuno raskuštrana, a na sebi je imala majicu kratkih rukava ispod koje su izvirivale seksi noge.

Okrenuvši se natrag peći i kruhu koji sam pohao u tavici, upitao sam: »Kako se osjećaš?«

»Hm...«

Ponovno sam je pogledao i vidio da se zarumenjela.

»Sve me boli«, rekla je stavljajući kapsulu u aparat. »Duboko unutra.«

Nacerio sam se. U ljuljački je bila u savršenom položaju, koji mi je omogućio optimalnu penetraciju. Nikada prije nisam bio tako duboko u njoj. Cijelo sam jutro razmišljao o tome i odlučio razgovarati s Ashem o planovima za preuređenje. Jedna od spavaćih soba morat će imati dva ormara – jedan za odjeću, drugi za ljuljačku.

»Čovječe«, promrmljala je, »koje bahato cerekanje. Muškarci su svinje.«

»A ja se tu preznojavam iznad peći zbog tebe.«

»Ma, da.« Pljesnula me po stražnjici dok je prolazila pokraj mene sa šalicom vruće kave u ruci.

Uhvatio sam je oko struka prije nego što je otišla predaleko i utisnuo joj brzi poljubac u obraz.

»Prošle noći bila si fantastična.«

Osjetio sam da je nešto sjelo na svoje mjesto između nas tako snažno da se promjena mogla opipati poput prstenja na mojoj ruci i bio sam beskrajno zahvalan na tome.

Zabljesnula me prekrasnim osmijehom, a potom otvorila hladnjak i izvadila mlijeko za kavu. Za to vrijeme posložio sam pohani kruh na tanjure.

»Htjela sam razgovarati s tobom o nečemu«, rekla je pridruživši mi se za šankom i penjući se na barski stolac.

Podigao sam obrve. »Dobro.«

»Voljela bih se angažirati u zakladi Crossroads Foundation – financijski i administrativno.«

»To može značiti puno toga, anđele. Reci mi na što si točno mislila.«

Slegnula je ramenima i uzela vilicu. »Razmišljala sam o odšteti koju sam dobila od Nathanovog tate. Taj novac samo sjedi u banci, a nakon onog što je Megumi proživjela... Shvatila sam da ga želim aktivirati i ne želim više čekati. Voljela bih pomoći u financiranju programa koje Crossroads nudi i istražiti načine za njihovo proširenje.«

U sebi sam se nasmiješio od zadovoljstva što je počela ići u pravom smjeru.

»U redu. Smislit ćemo nešto.«

»Da?« Zabljestala je poput sunca, obasjavši moj cijeli svijet.

»Naravno. I ja bih se volio više posvetiti tome.«

»Možemo raditi zajedno!« Veselo je skakutala na stolcu. »Stvarno sam sretna zbog toga, Gideone.«

Nasmiješio sam se i izvana. »Vidim.«

»To mi se jednostavno čini kao prirodni napredak naše veze. Neka vrsta proširenja *nas*, kao para.« Odrezala je zalogaj i stavila ga u usta. Pohvalno je zabrujala. »Mljac«, promrmljala je.

»Drago mi je da ti se sviđa.«

»Zgodan si i znaš kuhati. Baš sam sretnica.«

Odlučio sam da joj neću reći da sam recept upravo tog jutra skinuo s interneta. Umjesto toga, razmišljao sam o onome što je rekla.

Jesam li napravio taktičku grešku i prebrzo povukao potez s Markom? Da sam možda malo duže pustio da stvari idu svojim tokom, Eva bi se možda sama predomislila u vezi s poslom u Cross Industriesu.

Ipak, mogu li si priuštiti luksuz da joj ostavim više vremena dok joj se Landon približava? Mislim da ne, čak ni sada.

Nastojeći umanjiti moguću štetu, razmišljao sam je li bolje temu o Markovu prelasku započeti sada ili poslije. Eva je otvorila vrata spomenuvši mogućnost da zajedno radimo. Ako sada ne prođem kroz njih, izlažem se riziku da to sazna na neki drugi način.

To sam riskirao još u subotu, znajući da su Eva i Mark prijatelji koji se čuju i van radnog mjesta. Mogao ju je nazvati u bilo koje doba, ali nekako sam računao na to da će prvo dobro razmisliti o tome, razgovarati sa svojim partnerom i pomiriti se s napuštanjem tvrtke Waters Field & Leaman.

»I ja moram s tobom o nečemu razgovarati, anđele.«

»Pretvorila sam se u uho.«

Glumeći bezbrižnost uzeo sam sirup od javora i posuo ga po tanjuru. »Ponudio sam posao Marku Garrityju.«

Na trenutak je zavladała zaprepaštena tišina, a onda: »Što si napravio?«

Ton u njezinu glasu potvrdio mi je da je iskrenost bila bolja opcija, i to čim prije, tim bolje. Pogledao sam je. Piljila je u mene.

»Ponudio sam Marku da dođe raditi u Cross Industries«, ponovio sam.

Lice joj je problijedilo. »Kada?«

»U petak.«

»U petak«, ponovila je. »Danas je nedjelja. I to tek sada spominješ?«

Budući da je pitanje bilo retoričko, nisam odgovorio i odlučio sam pričekati priliku za jasniju procjenu situacije prije nego što je možda dodatno pogoršam.

»Zašto, Gideone?«

Primijenio sam istu taktiku kao s Markom – rekao sam one djeliće istine koji će najvjerojatnije biti prihvaćeni. »Dobar je radnik. Puno će pridonijeti timu.«

»Sereš.« Boja joj se vrati u lice s navalom gnjeva. »Nemoj mi soliti pamet. Zbog tebe ću ostati bez posla, a ti nisi smatrao potrebnim prvo sa mnom razgovarati o tome?«

Promijenio sam taktiku. »LanCorp je izravno tražio Marka, zar ne?«

Na trenutak je ostala nijema. »O tome se radi? O sustavu PhazeOne? Ti to ozbiljno?«

Pitao sam se koji bi proizvod Ryan Landon upotrijebio kao izgovor da priđe Evi. Iznenadio sam se što im je povjerio proizvod koji mu je od vitalne važnosti, a potom prekorio samog sebe što to nisam očekivao. »Nisi mi odgovorila na pitanje, Eva.«

»Kakve to ima veze?« otresla se. »Da, tražili su Marka. Što onda? Ne želiš da tvoji konkurenti rade s njim? Pokušavaš mi reći da je ovo bila poslovna odluka?«

»Ne, ovo je osobno.« Odložio sam pribor za jelo. »Eric Landon, otac Ryana Landona, uložio je veliku sumu novca u tatin projekt i sve izgubio. Ryan Landon mi se otada pokušava osvetiti.«

Namrštila je čelo. »Znači, ne želiš da mu vodimo bilo kakvu kampanju? To mi hoćeš reći?«

»Hoću reći da je Ryan Landon tražio Marka kako bi došao do tebe.«

»Molim? Zašto?« Razdraženost i ljutnja ispreplitali su joj se na licu. »Oženjen je, za Boga miloga. Neki dan je na ručak s nama doveo svoju ženu. Nemaš razloga biti ljubomoran.«

»Ne zanimaš ga na taj način«, složio sam se. »Veći je trijumf to što radiš za njega. Želi osjećati zadovoljstvo time što samo treba pucnuti prstima i ti ćeš se potrgati da to napraviš.«

»To je glupost.«

»Ne znaš cijelu priču, Eva. Koliko je godina potrošio nastojeći me potkopati na svaki mogući način. Svaka poslovna odluka koju napravi vođena je potrebom da preokrene vezu između imena Landon i Cross. Svaki postignuti uspjeh popratio je komentarom kako njegov otac nije prepoznao varalicu u mom ocu i koliko je to stajalo njihovu obitelj«

»Naravno da ne znam«, hladno je rekla. »Jer ti nisi smatrao potrebnim da mi to kažeš.«

»Sada ti govorim.«

»Kada više nije važno!« Skliznula je s barskog stolca i krenula van iz kuhinje.

Požurio sam za njom, kao i uvijek. »Eva.«

Uhvatio sam je za lakat, ali oslobodila se i naglo se okrenula prema meni.

»Ne diraj me!«

»Ne bježi od mene«, zarežao sam. »Ako ćemo se svađati, obavimo to odmah.«

»Na to si računao, zar ne? Mislio si da možeš napraviti što god hoćeš i onda slatkim riječima ili ševom kasnije sve popraviti. Ali ovo ne možeš popraviti, Gideone. Ovaj put ne možeš samo nešto reći ili me poševiti do besvijesti i izvući se.«

»Što bih trebao popravljati? Vidio sam da netko manevrira kako bi te iskoristio i riješio sam to.«

»Ti to tako vidiš?« Podbočila se rukama na kukove. »Ja to uopće ne gledam tako. Landon je taj koji riskira. Što ako Mark i ja loše obavimo posao? Puno je uložio u PhazeOne.«

»Upravo tako. Ima vlastiti odjel za oglašavanje, marketing i promociju, baš kao i ja. Zašto bi nešto u što je uložio cijelo bogatstvo

– čak i po mojim mjerilima – izložio curenju informacija i mogućem totalnom neuspjehu?«

Podigla je ruke u zrak prezirno frknuvši nosom.

»Baš tako«, procijedio sam. »Ne možeš odgovoriti na to pitanje jer nema dobrog odgovora. To je nepotrebno kockanje. Primjerice, lansiranje nove generacije GenTena povjerio sam isključivo ljudima čiju dušu posjedujem.«

»Što želiš reći?«

»Da je Landon dugo čekao priliku da se osveti obitelji Cross. Možda mu nije važno to što si ti udajom postala Cross. Ne znam što je naumio. U najmanju ruku, doveo nas je u situaciju u kojoj ne možemo razmjenjivati informacije jedno s drugim.«

Izvila je obrvu. »Po čemu je to drugačije od onog kako naša veza inače funkcionira?«

»Nemoj.« Stiskao sam šake uz bokove, frustriran njezinom tvrdoglavošću. »Ne govori kao da se radi o nama kada se radi o njemu. Neka me vrag odnese ako ti Landon priušti pakao zbog mene.«

»Nisam rekla da nemaš pravo! Da si mi to rekao prije, sama bih donijela ispravnu odluku. Umjesto toga, otjerao si me s posla koji volim!«

»Čekaj malo. Koja bi to odluka bila?«

»Ne znam.« Uputila mi je hladan, tvrd osmijeh od kojeg mi se zaledila krv u žilama. »A sada to više nikada nećemo saznati.«

Ponovno mi je okrenula leđa.

»Stani.«

»Ne«, dobacila mi je preko ramena. »Idem se obući. A onda odlazim.«

»Vraga odlaziš.« Slijedio sam je u spavaću sobu.

»Trenutno ne mogu biti u tvojoj blizini, Gideone. Ne želim te čak ni pogledati.«

Mozak mi je radio sto na sat u potrazi za nečim što bih mogao reći da je umirim. »Mark još nije prihvatio posao.«

Odmahnula je glavom i iz ladice izvadila kratke hlače. »Prihvatit će. Sigurna sam da si mu dao ponudu koju ne može odbiti.«

»Povući ću je.« Bože. Povlačio sam se i to mi nije bilo nimalo ugodno, ali ona je bila tako ljuta da nisam mogao doprijeti do nje. Nikada nije bila tako daleka. Udaljena i nedodirljiva. Nakon divlje i erotične noći, kada smo se činili bliži jedno drugome nego ikada prije, njezin mi je stav bio nepodnošljiv.

»Ne trudi se, Gideone. Šteta je učinjena. Ali barem ćeš dobiti odličnog radnika koji će puno pridonijeti tvom timu.« Navukla je hlačice i otišla u garderobu.

Slijedio sam je u stopu i blokirao vrata dok je obuvala japanke. »Slušaj me, dovraga. Napast će te. Svi do jednog. Preko tebe žele doći do mene. Dajem sve od sebe, Eva. Pokušavam nas zaštititi na jedini način koji znam.«

Zastala je i okrenula se prema meni. »U tome je problem. Jer taj tvoj način meni ne odgovara. Nikada mi neće odgovarati.«

»Trudim se, dovraga!«

»Trebao si samo razgovarati sa mnom, Gideone. Već sam i sama bila na pola puta. Rad s tobom u Crossroadsu bio bi samo prvi korak. Htjela sam donijeti odluku o tome da radim s tobom, ali ti si mi to oduzeo. Oduzeo si nam to oboma. I nikada nam se to neće vratiti.«

Izbezumila me ledena konačnost u tonu njezina glasa. Znam izaći na kraj s raspravama koje odu u krivom smjeru. Znam zaokrenuti i promijeniti strategiju u letu. Ali ne mogu se nositi s time kada mi Eva izmakne iz ruku. Kada smo izrekli zavjete, donio sam neopozivu odluku da ću se odreći svega – svoje ambicije, svog ponosa, svog srca

– samo da je zadržim. Ako to ne uspijem, nemam ništa.

»Nemoj mi to sada predbacivati, anđele«, upozorio sam je. »Kad god sam spomenuo da bih volio da radimo zajedno, ušutkala si me.«

»Pa si to odlučio postići silom?«

»Htio sam ti dati vremena! Smislio sam plan. Htio sam te zavesti brojnim mogućnostima i pustiti te da zaključiš kako ti se uz mene pruža najbolja šansa da razviješ svoje potencijale.«

»Trebao si se držati plana. Mići mi se s puta.«

Nisam se pomaknuo. »Kako sam se u posljednjih par tjedana mogao držati ikakva plana? Kad si već takva pravednica, sjeti se s čim sam se morao nositi. Brett, vražja snimka vas dvoje, Chris, moj brat, terapija, Ireland, moja majka, Anne, Corinne, jebeni Landon – «

Eva prekriži ruke. »I sve moraš sam, zar ne? Jesam li ti ja uistinu žena, Gideone? Nisam ti čak ni prijateljica. Kladim se da Angus i Raul o tvom životu znaju više od mene. I Arash isto. Ja sam samo dobra pica koju ševiš.«

»Šuti.«

»Makni mi se s puta prije nego što se ovo pretvori u nešto puno ružnije.«

»Ne mogu te pustiti da odeš. Znaš da ne mogu. Ne ovako.«

Zategnula je vilicu. »Tražiš od mene da ti dam nešto što trenutno nemam. Potpuno sam prazna, Gideone.«

»Anđele...« Posegnuo sam za njom, a u prsima me tako stezalo da sam jedva disao. Bol na njezinu licu me ubijala. Uništio bih svakog tko bi joj nanio takvu bol, ali ovaj put sam to učinio sam. »Zašto ti je to toliko važno ako bi ionako donijela istu odluku?«

»Moraš prestati govoriti«, promuklo je rekla. »Jer svaka riječ iz tvojih usta navodi me da pomislim kako o ovome imamo toliko različite stavove da ne bismo uopće trebali biti u braku jedno s drugim.«

Ne bi me više zaboljelo ni da mi je zabola nož u srce. Zrak u garderobi bio je vruć i ustajao, grlo mi se osušilo i oči su me počele peći. Tlo mi se zaljuljalo pod nogama, a temelji mog života pomaknuli dok se Eva sve više udaljavala.

»Reci mi što da radim«, šapnuo sam.

Oči joj zablistaju. »Za sada me pusti da odem. Daj mi malo prostora da razmislim. Nekoliko dana – «

»Ne. Ne!« Panika mi je navirala iznutra i morao sam se uhvatiti za okvir vrata da ostanem uspravno stajati.

»Možda nekoliko tjedana. Na kraju krajeva, moram pronaći novi posao.«

»Ne mogu«, zasoptao sam, hvatajući zrak. Tamni kolut zamračivao mi je vid, sve dok Eva nije ostala jedina svijeda točkica. »Za Boga miloga, bilo što drugo, Eva!«

»Moram smisliti što ću sada.« Prstima je grubo protrljala čelo. »Ne mogu razmišljati dok me tako gledaš. Ne mogu...«

Uhvatio sam je za ruke kada je pokušala proći kraj mene, poljubio je i zastenjao osjetivši da se na trenutak smekšala. Osjetio sam njezin okus, okus njezinih suza. Ili su možda bile moje.

Zavukla mi je ruke u kosu i snažno je potegnula. Okrenula je glavu i raskinula pečat s mojih usana.

»Crossfire«, zajecala je riječ koja je odjeknula poput pucnja iz vatrenog oružja.

Naglo sam je pustio i posrnuo unatrag, premda mi je um vrištao da je zadržim.

Pustio sam je da ode i napustila me.

*

Morski povjetarac mrsi mi kosu i zatvaram oči, upijajući taj osjećaj. Ritmično zapljuskivanje i povlačenje valova na plaži i promukli krici galebova vežu me za ovaj trenutak, za ovo mjesto.

To je dom kakav dugo vremena nisam poznao, premda sam ovdje proveo tek nekoliko dana. Na ovom sam mjestu bio jedino s Evom pa su sva moja sjećanja natopljena njome kao što je pijesak natopljen zrakama sunca. Poput pijeska, sile koje me okružuju smrvoile su me u finu, sitnu prašinu. I baš poput sunca, Eva je u moj život donijela radost i toplinu.

Pridružila mi se na terasi i stala iza mene uz ogradu. Osjećam njezinu ruku na svom ramenu, a potom i njezin obraz na svojim golim leđima.

»Anđele«, progovaram i polažem dlan preko njezina.

To je ono što nam je trebalo, povratak na ovo mjesto. Ono je naše utočište kada se svijet sruči na nas i pokuša nas razdvojiti. Ovdje iscjeljujemo jedno drugo.

Obuzima me osjećaj olakšanja. Vratila se. Zajedno smo. Sada shvaća zašto sam ono učinio. Bila je tako ljuta, tako povrijeđena. Na trenutak me bio obuzeo užasan strah da sam uništio najdragocjeniji dio svog života.

»Gideone«, dahnula je hrapavim glasom sirene. Jednom me rukom obuhvati oko struka.

Naginjem glavu unatrag i puštam da me preplavi snaga njezine ljubavi. Prstima mi klizi po boku i trenutak poslije drži moj ud u svojoj ruci. Gladi ga od korijena do vrha. Diže mi se, spreman sam za nju. Živim za to da joj služim, da je zadovoljim. Kako je ikada mogla posumnjati u to?

Glasno zastenjem iz dubine duše, želja koju uvijek osjećam za njom struji mi tijelom. Predejakulat curi iz natečenog glavića mog penisa, jaja su mi sve teža i punija.

Njezina ruka klizi mi s ramena niz leđa, lagano pritišće i nagovara me da se sagnem prema naprijed.

Pokoravam se jer želim da vidi koliko me posjeduje. Želim da shvati da ću učiniti sve, dati sve, da bude sigurna i sretna.

Ruka joj prati liniju moje kralješnice i lagano me masira. Hvatam se za drvenu ogradu koja okružuje terasu i širim noge na njezin zahtjev.

Sada su joj obje ruke između mojih bedara, dah joj je vruć i dašće mi po leđima. Pumpa mi kitu čvrstim, uvježbanim stiskom. Čvršće nego što sam to navikao od nje. Zahtjevno. Drugom rukom masira mi jaja i pojačava osjećaj ugone i potrebe.

Stisak joj počne proklizavati kada mi je predejakulat počeo istjecati kroz prorez na vrhu kite. Zapuhne me slani zrak i rashladi mi kožu orošenu znojem.

»Eva...« Dašćem njezino ime, tako napaljen zbog nje, tako očajnički zaljubljen.

Njezini prsti, sada podmazani i uvijek vješti i spretni, kliznu prema natrag i pomaže mi tamnu rozetu anusa. Godi mi premda to ne želim. Gladi mi penis tako da mi je teško disati, misliti, oduprijeti se...

»To je to«, ohrabruje me.

Pokušavam se izmaknuti, ali uhvatila me u zamku čvrsto držeći moju kitu u ruci.

»Nemoj«, kažem joj, meškoljeći se.

»Sviđa ti se«, prede i obrađuje mi kitu, čeznem za njezinim dodirom i ne mogu mu odoljeti. »Pokaži mi koliko me želiš.«

Gurnula mi je dva podmazana prsta u anus. Kriknem, nastojim se izmigoljiti, ali ona trlja i gura u mene, pogađa točku na kojoj želim svršiti više nego disati. Užitek se pojačava unatoč suzama koje me peku u očima.

Glava mi pada naprijed. Brada mi dodiruje prsa koja se nadimaju. Vrhunac stiže.

Svršavam. Ne mogu to zaustaviti. Ne s njom...

Prsti u meni se zadebljavaju i postaju duži. Zabijanje postaje mahnito, pljeskanje mesa o meso zaglušuje zvukove oceana. Čujem hrapavo, požudno režanje, ali ono ne dolazi od mene. U meni je nečija kita i ševi me. Boli me, a ipak, bol se se miješa s bolesnim, neželjenim užitkom.

»Nastavi drkati«, dahće. »Još malo i gotov si.«

Agonija mi eksplodira u prsima. Eva nije ovdje. Otišla je. Ostavila me.

Želudac mi se diže i krene mi na povraćanje. Silovito zamahnem i zbacim ga sa sebe, čujem razbijanje stakla dok pada kroz klizna vrata iza nas. Hugh se histerično smije. Nalazim ga ispruženog na podu, među blistavim krhotinama stakla, kosa mu je crvena kao i krv, u očima mu sjaji ogavna pohotna pohlepa.

»Misliš da te želi?« provocira me teturavo se uspraviši. »Sve si joj ispričao. Tko bi te htio nakon toga?«

»Jebi se!« Nasrnem i ponovno ga srušim na leđa. Šakama ga udaram u lice, bez prestanka.

Komadići stakla zabijaju mi se u kožu, režu me, ali ta bol nije ništa u usporedbi s onim što osjećam iznutra.

Eva je otišla. Znao sam da će otići, da je ne mogu zadržati. Znao sam to i prije, ali ipak sam se nadao. Nisam mogao suzbiti nadu.

Hugh se ne prestaje smijati. Osjećam kako mu nos puca pod mojim udarcima. Jagodična kost, čeljust. Njegov se smijeh pretoara u grgljanje, ali i dalje je smijeh.

Još jednom zamahujem rukom –

Ispod mene leži Anne, a lice joj je smrskano do neprepoznatljivosti.

Užasnut onim što sam učinio, izbezumljeno se trgnem i brže-bolje dignem na noge. Staklo mi se ukopalo duboko u tabane.

Anne se smije dok joj krv u mjehurićima šiklja iz nosa i usta i razlijeva se po kući koja mi je nekada bila utočište. Krv se širi posvuda, mrlje zastiru sunce i ostaje samo krovači mjesec...

Probudio sam se s krikom u grlu. Kosa i koža natopljene su mi znojem. Tama me guši.

Protrljavši oči okrenuo sam se na trbuh i digao na ruke i koljena, jecajući.

Otpuzao sam prema jednom svjetlu koje sam vidio, slabašnoj srebrnastoj zruci koja mi je bila jedina vodilja.

Spavaća soba. Bože. Srušio sam se na pod, obliven suzama. Bio sam zaspao u garderobi jer se nisam mogao pomaknuti nakon što me Eva napustila, doslovno sam se bojavao napraviti i jedan korak u bilo kojem smjeru prema životu bez nje.

U zamračenoj sobi svijetlio je jedino sat.

Jedan sat iza ponoći.

Novi dan. A Eve i dalje nema.

*

»Rano ste stigli.«

Scottov dobro raspoloženi glas odmami mi pogled s Evine slike na mom stolu.

»Dobro jutro«, pozdravio sam ga s osjećajem kao da sam još uvijek usred noćne more.

Došao sam na posao malo poslije tri sata u noći jer više nisam mogao spavati, a nisam mogao otići k Evi. Želio sam to, otišao bih

– ništa me ne bi moglo zadržati – ali otkrio sam da joj je mobitel u Stantonovu *penthouseu*, na meni nedostupnom mjestu. Bol koju sam osjetio zbog toga, znajući da je namjerno otišla onamo kamo je ne mogu slijediti, razdirala me iznutra poput otrova.

Nisam mogao ni ostati kod kuće i prolaziti uobičajenu jutarnju rutinu pripremanja za posao bez Eve. Bilo je jednostavnije vratiti se rasporedu kakav sam često imao prije nje i doći na posao dok je mjesec još visoko, pronaći mir na mjestu gdje imam potpunu kontrolu.

Ali danas ni ovdje nisam našao mir. Samo patnja zbog spoznaje da je sada već u istoj zgradi kao i ja, tako prokleta blizu, a ipak dalje nego što je ikada prije bila.

»Mark Garrity je čekao na recepciji kada sam stigao«, nastavio je Scott. »Rekao je da ste dogovorili sastanak danas...?«

Želudac mi se zgrčio. »Primit ću ga.«

Odgurnuo sam se od stola i ustao. Nisam razmišljao ni o čemu drugom osim o Evi i ponudi koju sam dao Marku, pokušavajući racionalno dokučiti jesam li i kako mogao postupiti ikako drugačije. Predobro poznajem Evu. Čak i da sam joj rekao za Ryana Landona, ne bi zbog toga napustila Waters Field & Leaman, kao što ne bi postala nimalo opreznija da sam joj rekao za Anne.

Umjesto toga, Eva bi ih napala ravno u glavu, režala poput lavice da me obrani, a pri tome ne bi vidjela kakvoj se opasnosti izlaže. Jednostavno je takva i volim je zbog toga, ali je moram i zaštititi kada to situacija zahtijeva.

»Mark.« Pružio sam mu ruku kada je ušao i smjesta sam znao da će prihvatiti ponudu. Zračio je energijom, a tamne oči blistale su od radosnog iščekivanja.

Dogovorili smo se da će početi raditi u listopadu, nakon što kod Waters Field & Leamana odradi gotovo mjesec dana otkaznog roka. Izrazio je želju da povede i Evu sa sobom, a ja sam mu rekao da joj to slobodno predloži, premda sam sumnjao da bi ona to prihvatila. Protuslovio je nekim mojim uvjetima pa sam ih ispregovarao po instinktu, držeći ga i dalje pod kontrolom, a ne ulažući pri tome previše osjećaja.

Na kraju je otišao sretan i zadovoljan svojom novom situacijom. Ja sam ostao sam sa sve dubljim strahom da mi Eva neće oprostiti.

*

Ponedjeljak se pretopio u utorak. Samo tri puta dnevno osjećao sam znakove života u sebi – u devet kada sam znao da Eva dolazi na posao, u vrijeme ručka i ponovno u pet kada bi završavala s poslom. S beskrajnom nadom čekao sam da me potraži. Da me nazove ili na bilo koji način pokuša komunicirati. Još jedna užasna svađa bila bi bolja od ove bolne šutnje.

Nije to učinila. Mogao sam je samo gledati na monitorima nadzornih kamera i gutati je pogledom dok dolazi i odlazi, poput čovjeka koji umire od gladi. Bojao sam se prići joj i riskirati da još više produbim provaliju između nas.

Ostao sam u uredu preko noći, bojao sam se otići kući. Bojao sam se onog što bih mogao učiniti ako uđem u bilo koji od stanova koji sam dijelio s njom. Čak je i moj ured bio mučenje jer je kauč na kojem sam je ševio bio neizbježni podsjetnik na ono što sam imao samo koji dan prije. Istuširao sam se u uredskoj kupaonici i presvukao u jedno od brojnih odijela koje sam držao na poslu.

Nikada prije nije mi bilo čudno živjeti samo za posao. Sada me svladao osjećaj koji nisam znao izraziti, shvativši koliki je dio mog života Eva ispunila.

Ponovno je ostala kod Stanton. Primijetio sam da radije provodi vrijeme s majkom nego da riskira suočavanje sa mnom.

Neprestano sam joj slao poruke. Usrdne molbe da me nazove. *Samo ti želim čuti glas.* Napomene o nebitnim stvarima. *Svježije je danas, zar ne?* Komentare o poslu. *Nikada do sada nisam primijetio da Scott uvijek nosi plavo.* Najčešće ipak: *Volim te.* Iz nekog razloga, bilo je lakše natipkati te dvije riječi nego izgovoriti ih. Stalno sam ih tipkao. Nebrojeno puta. Nisam htio da to zaboravi. Što god da sam skrivio i zaribao, sve što sam učinio, pomislio ili osjetio bilo je iz ljubavi prema njoj.

Ponekad bih se razgnjevio zbog onog što mi čini. Što čini nama. *Prokletstvo! Nazovi me. Ne radi mi to više!*

»Grozno izgledaš«, reče Arash odmjeravajući me dok sam pregledavao ugovore koje mi je stavio na stol. »Opet si bolestan?«

»Dobro sam.«

»Čovječe, ti si sve samo ne dobro.«

Ušutkao sam ga ljutitim pogledom.

*

Bilo je gotovo šest i krenuo sam prema doktoru Petersenu kada se Eva napokon javila.

I ja tebe volim.

Riječi su mi zatreperile jer su me u očima zapekle suze. Otipkao sam odgovor drhtavim prstima, gotovo omamljen od olakšanja. *Strašno mi nedostaješ. Možemo li razgovarati, molim te? Moram te vidjeti.*

Nije mi odgovorila prije nego što sam stigao do ordinacije doktora Petersena, zbog čega mi se raspoloženje zacrnilo do ruba nasilnosti. Kažnjava me na najgori mogući način. Tresao sam se kao ovisnik koji očajnički treba injekciju da bi mogao funkcionirati. Razmišljati.

»Gideone.« Doktor Petersen pozdravio me na vratima svog ureda s osmijehom koji je brzo iščezao kada me bolje pogledao. Zabrinuto je izvio obrve. »Ne izgledate dobro.«

»I nisam dobro«, otesao sam se.

Smireno mi je pokazao da sjednem. Ostao sam stajati dok je u meni kuhalo. Pomislio sam da bih jednostavno trebao otići tražiti svoju ženu. Nisam više mogao stajati i čekati. Previše se traži od mene.

»Možda bismo opet mogli prošetati«, rekao je. »Mogao bih malo protegnuti noge.«

»Pozovite Evu«, naredio sam mu. »Recite joj da dode ovamo. Vas će poslušati.«

Zatreptao je prema meni. »Imate problema s Evom.«

Skinuo sam sako i bacio ga na kauč. »Nerazumna je! Ne želi me vidjeti... Odbija razgovarati sa mnom. Kako ćemo riješiti probleme ako uopće ne razgovaramo?«

»To je razumno pitanje.«

»Naravno da je! Ja sam razuman čovjek. Ona je potpuno poludjela. Ne može to stalno raditi. Morate je dovesti ovamo. Morate je natjerati da razgovara sa mnom.«

»U redu. Ali prvo moram čuti što se dogodilo.« Sjeo je na stolac. »Ne mogu vam puno pomoći ako ne znam što se događa.«

Uperio sam prst u njega. »Nemojte igrati te psihološke igrice sa mnom, doktore. Ne danas.«

»Mislim da sam razuman koliko i vi«, mudro je odgovorio. »I ja želim da riješite nesuglasice s Evom. Mislim da to znate.«

Naglo izdahnuvši utonuo sam na rub kauča i spustio čelo na ruke. U glavi mi je strahovito bubnjalo, i sprijeda i straga

»Posvađali ste se s Evom«, rekao je.

»Da.«

»Kada ste posljednji put razgovarali s njom?«

S mukom sam progutao slinu. »U nedjelju.«

»Što se dogodilo u nedjelju?«

Rekao sam mu. Izletjelo je iz mene takvom brzinom da je mahnitom zapisivao po tabletu. Riječi iz mene rigale su poput pobješnjele katarzične bujice, ostavljajući me iznurenog i iscrpljenog. Nastavio je još neko vrijeme zapisivati nakon što sam završio, a potom podigne pogled prema mom licu. Vidio sam njegovo suosjećanje i stegnulo me u grlu.

»Eva će zbog vas izgubiti posao«, naglasio je, »i to posao za koji nam je obojici rekla da ga radi s uživanjem. Možete shvatiti zašto se ljuti na vas, zar ne?«

»Da, mogu. Ali imao sam valjane razloge. Razloge koje ona razumije. To je ono što ne shvaćam. Razumije, ali ipak me otpilila.«

»Nisam siguran da *ja* razumijem zašto o tome niste prvo razgovarali s Evom. Možete li mi to objasniti?«

Protrljao sam si potiljak gdje mi je sve bilo napeto poput čeličnih kablova. »Predugo bi razmišljala o tome«, promrmljao sam. »To bi joj oduzelo vrijeme potrebno da se predomisli. U međuvremenu nastojim izaći na kraj s milijun drugih sranja. Zasipaju nas sa svih strana.«

»Vidio sam vijest o objavi knjige Corinne Giroux o vama.«

»O, da.« Usta mi se izviju u smrknutu grimasu. »Ideju je vjerojatno dobila vidjevši spot Six-Ninths za 'Zlatnu djevojku'. Landon je dopro do Eve kroz rupu u mojoj straži. Nisam mogao riskirati pružajući mu još jedan otvor dok mi pozornost odvlači sve ostalo s čime se Eva i ja trenutno suočavamo.«

Doktor Petersen kimne. »Pod velikim ste pritiskom. Zar nemate povjerenja u Evu da vam pomogne u donošenju odluka? Morate znati da su njezini sukobi s majkom često uzrokovani time što je nitko nije ništa pitao prije nego što su poduzeti određeni koraci.«

»Znam.« Pokušao sam artikulirati svoje kaotične misli. »Ali moram se brinuti o njoj. Nakon svega što je proživjela...«

Čvrsto zatvorim oči. Ponekad mi je preteško razmišljati o tome što je pretrpjela. »Moram biti snažan zbog nje. Donositi teške odluke.«

»Gideone, vi ste jedan od najsnažnijih ljudi koje poznajem«, tiho je rekao.

Otvorio sam oči i pogledao ga. »Niste me vidjeli onakvog kakvog me ona vidjela.«

Kako plačem kao dijete. Izmrčvarenog sjećanjima. Kako masturbiram dok se ne onesvijestim. Nasilnog u snu. Slabog, tako slabog. Bepomoćnog.

»Mislite li da sumnja u vas jer ste joj dopustili da vas vidi ranjivog? To mi ne zvuči kao Eva« Zapeklo me je u očima. »Ne znate sve. Vi jednostavno... ne znate.«

»Ali Eva zna. I svejedno se udala za vas. Voli vas – neizmjenjivo – unatoč tome.« Uputio mi je blag i ljubazan osmijeh koji me nekako ipak rasparao poput oštra noža. »Jednom ste me pitali je li u vezama važan kompromis. Sjećate li se toga?«

Kimnuo sam.

»Kompromis znači da ne morate uvijek vi biti snažni, Gideone. Povremeno možete vi biti taj koji snosi veći dio tereta, a ponekad možete dopustiti Evi da to učini. U braku se ne radi o tome jeste li dovoljno snažni kao pojedinac. Radi se o tome koliko ste snažni zajedno i da si možete priuštiti da naizmjenice preuzimate teret.«

»Ja...« Ponovno pognem glavu. Eva je bila rekla to isto. »Pokušavam. Kunem se Bogom, pokušavam.«

»Znam da pokušavate.«

»Mora me primiti natrag. Mora se vratiti. Trebam je. Ubija me ovakvim ponašanjem. Trga me na komadiće.« Zurio sam u svoje ruke, u prstenje kojima me učinila svojim. »Što da radim? Recite mi što da radim.«

»Eva će htjeti znati da ste voljni promijeniti se. Htjeti će vidjeti da poduzimate korake da to dokažete. S takvim se velikim odlukama nećete prečesto suočavati, pa bi s vremenom mogla postati strpljivija. Mislim da vam to neće biti jednostavno. Nimalo jednostavno.«

Polako sam kimnuo glavom, ali više nisam mogao čekati. Ako Evi treba dokaz da ću učiniti sve da je zadržim, onda ću joj ga dati.

Ruke mi se stisnu u šake. Pogled mi ostane prikovan za tepih između mojih nogu. »Bio sam – «
Pročistio sam grlo. »Psihoterapeut. Onaj kojeg sam imao kao dijete.«

»Da?«

»On me... zlostavljao. Gotovo godinu dana. Silovao me.«

20. poglavlje

Strašno mi nedostaješ. Možemo li razgovarati, molim te? Moram te vidjeti.

»Još uvijek zuriš u tu poruku?« upita Cary prevrnuvši se na leđa na krevetu pokraj mene i prisloni glavu uz moju.

»Ne mogu spavati.« Odvojenost od Gideona bila je pravo mučenje. Svaku minutu – na javi i u snu – osjećala sam se kao da mi je netko iščupao srce i ostavio zjapeću rupu u u grudima.

Pogledala sam gore prema baldahinu iznad kreveta u maminoj gostinskoj sobi. I ova je soba nedavno preuređena, a paleta bež i tamno zelenih nijansi davala joj je umirujući i otmjeni štih. Spavaća soba za goste u koju se Cary smjestio bila je uređena u nešto muževnijem stilu, u sivim i tamno plavim nijansama, s namještajem od orahova drveta u bojama sa suprotne strane spektra od bijelih komada u mojoj sobi.

»Kada misliš razgovarati s njim, malena?«

»Uskoro. Ja samo...« Spustila sam mobitel na grudi i prislonila ga na srce. »Mislim da oboje trebamo malo vremena.«

Tako je teško razmišljati kada se Gideon i ja svađamo. Mrzim to.

Još je gore to što je on taj koji je napravio glupost i baš kao što radi sve drugo, morao je to napraviti na spektakularan način. Nisam mogla zamisliti kako bih mu mogla oprostiti i živjeti s tim poslije. S druge strane, nisam mogla zamisliti nastaviti živjeti bez njega, točka. *Osjećala sam se mrtvo iznutra.* Jedino što me još tjeralo naprijed bila je vjera u to da ćemo nekako riješiti naše probleme i biti zajedno. Kako ne bismo bili? Kako bih mogla nekome dati toliko sebe i onda ga pustiti da ode?

Razmišljala sam o savjetu koji sam dala Treyu i o tome kako smo oboje suočeni s istom odlukom – odabrati ljubav ili sebe? Bila sam toliko ljuta što me natjerao na to. Shvatila sam da me određene situacije guraju prema tome, ali nikada nisam mislila da će to učiniti moj muž.

I zašto, dovraga, te dvije opcije moraju isključivati jedna drugu? Nije pošteno.

»Stavila si ga na strašne muke«, nepotrebno naglasi Cary.

»On je to napravio, ne ja.« Gideon mi je oduzeo nešto dragocjeno, ali što je još gore, oduzeo je nešto dragocjeno *nama* – moju slobodnu volju i povjerenje koje sam mu poklonila da će je poštovati. Nakon one posljednje noći koju smo proveli zajedno... potpuno sam mu vjerovala i otvorila mu se... a on je već prije toga razgovarao s Markom. Srce mi se slamalo od osjećaja da me izdao. »Hvala što si ostao uz mene.«

Slegnuo je ramenima. »Stanton je dobar. Nije mi problem nekoliko dana provesti kod njega u stanu. Na kraju ćemo se ipak vratiti kući, zar ne?«

»Ne mogu se zauvijek skrivati.«

»To uvijek kažeš«, promrmljao je. »Ja se volim skrivati. Jednostavno uzeti vražji odmor i zaboraviti na sva sranja.«

»Ali ta će te sranja uvijek čekati kad izađeš iz skrovišta.« Znajući to, uvijek mi je bilo draže suočiti se s problemom ravno u glavu. Maknuti ga s puta i ostaviti iza sebe.

»Pričekaj još malo«, rekao je raskuštravši mi kosu.

Okrenula sam glavu i poljubila ga u obraz. U posljednja tri dana isplakala sam litre i litre suza na njegovu ramenu i noću se sklupčala uz njega. Ponekad mi se činilo da je njegovo naručje jedino što me još drži da se ne raspadnem.

Bože. Sve me boljelo. Bila sam totalna koma, jebeni zombi u živahnom, energičnom New Yorku. Gdje je Gideon sada? Je li bol zbog rastanka počela popuštati? Ili je i dalje slomljen kao i ja?

»Mark me pozvao da prijedem u Cross Industries s njim«, rekla sam tek toliko da se prisilim misliti na nešto drugo.

»Pa, to si predvidjela, zar ne?«

»Mislim da jesam, ali ipak je zvučalo nestvarno kada je to spomenuo.« Uzdahnula sam. »Tako je uzbuđen, Cary. Dobit će pozamašnu povišicu, i to će njemu i Stevenu bitno promijeniti život. Moći će si priuštiti lijepo vjenčanje i dugi medeni mjesec, a potražiti će i bolji stan. Teško mi je i dalje se ljutiti kada vidim koliko je to dobro za njega.«

»Hoćeš li se onda zaposliti kod Gideona?«

»Ne znam. Nisam se šalila kada sam mu rekla da sam bila na pola puta da sama donesem takvu odluku. Ali sada... Dođe mi da se prijavim bilo gdje drugdje samo da mu napakostim.«

Cary podigne šake i zamahne kao da se boksa. »Pokaži mu da ti ne može naređivati.«

»Aha.« I sama sam ubacila koji udarac šakom u prazno, tek toliko da se malo podignem. »Ali i to je glupo. Nikada neću znati jesam li dobila posao zbog sebe same ili zbog njegova imena, bez obzira ispalo to dobro ili loše. U svakom slučaju, imam mjesec dana prije nego što Mark ode. Imam vremena razmisliti o tome.«

»Možda će te Waters Field i Leaman zadržati. Jesi li o tome razmišljala?«

»I to je moguće. Nisam sigurna kako bih reagirala na to. To bi mi prištedjelo potragu za novim poslom, ali ne bih imala Marka, a zbog njega volim svoj posao. Bih li i dalje željela biti ondje bez njega?«

»Još uvijek bi imala Megumi i Willa.«

»To je istina«, složila sam se.

Neko smo vrijeme ležali šuteći.

Onda je rekao: »Znači, izgleda da smo oboje ni na nebu ni na zemlji.«

»Trey će *sigurno* nazvati«, uvjerala sam ga, premda i dalje nisam imala pojma što će reći kada nazove.

»Naravno. On je dobar dečko. Neće me ostaviti u nedoumici.« Cary je zvučao tako umorno.

»Veća je muka to što će reći, a ne *kada*.«

»Znam. Ljubav ne bi trebala biti ovako teška«, požalila sam se.

»Da je ovo romantična komedija, zvala bi se *Ljubav je zapravo koma*.«

»Možda smo se trebali držati *Seksa i grada*.«

»Probao sam i to. Završilo je kao u *Zalomilo se*. Treba sam se možda odlučiti *Junfera u četrdesetoj*, ali već sam preduboko zaglibio.«

»Možemo napisati priručnik o tome kako se riješiti tipa za deset tjedana.«

Cary me pogleda. »Jebeno savršeno.«

*

Srijeda ujutro strefila me poput mamurluka.

Dok sam se spremala za posao u maminu stanu, imala sam osjećaj da mi Gideon zbog toga barem malo manje nedostaje, ali nisam se uspjela distancirati od majke koja me izluđivala neprestanom pričom o vjenčanju. Čak mi je i Stanton, koji je u stanju beskonačno udovoljavati maminim neurozama, uputio suosjećajan pogled kada se našao u blizini.

Ne mogu sada razmišljati o vjenčanju. Ne mogu razmišljati dalje od sljedećeg sata u danu koji traje. Tako preživljavam – sat po sat.

Kada sam iz predvorja zakoračila na ulicu, vidjela sam Angusa kako me čeka s Bentleyem umjesto Raula s Mercedesom. Nasmiješila sam se jer mi je bilo uistinu drago što ga vidim, ali sam se i zabrinula.

»Dobro jutro, Anguse.« Trznula sam bradom prema automobilu i šapnula: »Je li on unutra?« Odmahnuo je glavom i dodirnuo rub svoje starinske šoferske kape. »Dobro jutro, gospođo Cross.«

Kratko sam mu dodirнула rame prije nego što sam kroz otvorena vrata ušla na stražnje sjedalo. Ubrzo smo se ubacili u gust jutarnji promet i zaputili se prema središtu grada.

Nagnula sam se naprijed i upitala: »Kako je?«

»Lošije nego vi, mislim.« Kratko me pogledao, a potom vratio pozornost na promet. »Strašno pati. Prošla noć bila je najgora do sada.«

»Bože.« Utonula sam na stražnje sjedalo, bez ikakve ideje što da napravim.

Nisam željela da Gideon pati. Već je previše propatio.

Izvadila sam mobitel i poslala mu poruku. *Volim te.*

Odgovor je stigao gotovo istog trena. *Zovem te. Molim te, javi se.*

Trenutak poslije mobitel mi počne vibrirati u ruci, a njegova slika pojavi se na zaslonu. Osjetila sam oštar ubod oko srca vidjevši njegovo lice nakon što sam posljednja tri dana nastojala izbjeći bilo kakvu njegovu sliku. Podjednako sam se bojala čuti mu glas. Nisam znala mogu li biti snažna. A nisam još imala odgovore koje od mene očekuje.

Uključi se glasovna pošta i mobitel utihne. Odmah je ponovno počeo vibrirati.

Prihvatila sam poziv i podigla telefon do uha, ali nisam ništa rekla.

Nastupila je duga tišina, u kojoj nijedno od nas nije disalo. »Eva?«

Oči mi zasuze kada sam čula Gideonov glas, tu duboku rašpicu koja je zvučala kao da ga boli grlo. Još gora od toga bila je nada koju sam čula u načinu kako je izgovorio moje ime, očajničku čežnju.

»U redu je ako ne želiš govoriti«, rekao je. »Ja samo...« Izdahnuo je uz glasan drhtaj. »Zao mi je, Eva. Želim da znaš da mi je žao i da ću učiniti sve što želiš. Želim samo sve popraviti.«

»Gideone...« Čula sam njegov nagli, duboki udah kada sam mu izgovorila ime. »Vjerujem da ti je žao što nismo zajedno. Ali vjerujem i da ćeš ponovno učiniti nešto takvo. Pokušavam dokučiti mogu li živjeti s tim.«

Šutnja ispuni liniju između nas.

»Što to znači?« napokon je upitao. »Što bi bila alternativa?«

Uzdahnula sam, odjednom osjetivši silan umor. »Nemam još nikakve odgovore. Zato se držim podalje. Želim ti dati sve, Gideone. Nikada ti ne želim reći *ne*, preteško mi je to. Ali ovog trenutka, bojim se da ću ti, ako pristanem na taj kompromis, ako ostanem s tobom znajući kakav si i da se nećeš promijeniti, jednostavno zamjerati i na kraju te prestati voljeti.«

»Eva... Isuse Kriste. Ne govori to!« Glas mu je pukao. »Rekao sam doktoru Petersenu za Hughu.«

»Molim?« Naglo sam digla glavu. »Kada?«

»Sinoć. Sve sam mu ispričao. O Hughu. O Anne. Pomoći će mi, Eva. Rekao je neke stvari...« Zastao je. »Imale su smisla. O meni i o tome kakav sam s tobom.«

»O, Gideone.« Mogla sam zamisliti kako mu je to bilo teško učiniti. I sama sam jednom izgovorila takvo priznanje. »Ponosim se tobom. Znam da nije bilo lako.«

»Moraš ostati sa mnom. Obećala si. Rekao sam ti da ću zajebati. Opet ću nešto zajebati. Ne znam kog vruga radim, ali... *Volim te.* Volim te tako jebeno puno. Ne mogu ovo bez tebe. Ne mogu živjeti bez tebe. Ubijaš me, Eva. Ne mogu...« Tiho i bolno je zastenjao. »Trebam te.«

»O, Bože, Gideone.« Suze su mi se slijevale niz lice i smočile mi grudi klizeći ispod izreza haljine. »Ni ja ne znam što napraviti.«

»Možemo li to zajedno dokučiti? Nismo li bolji – jači – zajedno?«

Obrisala sam lice premda sam znala da mi je šminka uništena, ali nisam marila.

»Želim da to budemo. Želim to više od ichega. Samo ne znam možemo li to postići. Još nijednom mi nisi dopustio da nešto dokučim zajedno s tobom. Nijednom.«

»Ako bih... ako to učinim – a hoću – hoćeš li mi se vratiti?«

»Nisam te ni napustila, Gideone. Ne znam kako.« Pogledavši kroz prozor, ugledala sam mladi par koji se ljubi na rastanku ispred okretnih vrata neke zgrade prije nego što je on otrčao. »Ali da, kad bismo stvarno mogli biti tim, ništa me ne bi moglo spriječiti da se vratim.«

*

»Čuo sam da ste dobili kampanju za PhazeOne.«

Digla sam pogled s kave koju sam sladila i upitno podigla obrve prema Willu. »Nisam to čula.«

Nacerio se, a oči mu se veselo zacakle iza naočala. Bio je tako sretan dečko, čvrsto usidren u kvalitetnoj vezi koja funkcionira. Zavidjela sam mu na toj spokojnoj vedrini. Osjetila sam je samo nekoliko puta otkako sam s Gideonom i svaki put je bilo... pravo blaženstvo. Kako bi bilo predivno kada bismo to mogli postići i *zadržati*?

»Čuo sam da se šuška o tome«, rekao je.

»Čovječe.« Teatralno sam uzdahnula. »Ja uvijek posljednja saznam.«

Cijeli tjedan glumim kao da se natječem za Oscara. Između Markova uzbuđenja, nadolazeće promjene na poslu, početka mjesečnice i totalne zbrke u privatnom životu, sve i jedan atom energije koji mi je preostao usredotočila sam na pružanje privida smirenosti. Shodno tome, izbjegavala sam sve uredske tračeve, kako bih što manje vremena provodila s drugim ljudima. Nisam bila u stanju odglumiti previše sreće, veselja ili zadovoljstva.

»Mark će me zadaviti jer sam ti rekao.« Will nije djelovao nimalo skrušeno. »Želio sam ti prvi čestitati.«

»Okej. Hvala. Možda.«

»Znaš, jedva čekam da mi taj novi sustav dođe u ruke. Tehnološki blogovi vrve glasinama o karakteristikama PhazeOnea.« Naslonio se na pult pokraj mene i uputio mi pogled pun nade.

Zaprijetila sam mu prstom. »Od mene sigurno nećeš ništa čuti.«

»Dovraga. Morao sam probati.« Slegnuo sam ramenima. »Vjerojatno će te do objave zaključati u neku samicu da nigdje ništa ne procuri.«

»Dođe ti da se zapitaš zašto je LanCorp uopće angažirao vanjsku agenciju, zar ne?«

Namrštio se. »Aha. Valjda. Nisam razmišljao o tome.«

Nisam ni ja. Ali Gideon jest.

Spustila sam pogled na šalicu i odsutno promiješala kavu. »Uskoro izlazi novi GenTen.«

»Čuo sam. Nema tu puno mudrosti. Svi će ga kupiti.«

Istegnuvši prste na rukama zagledala sam se u svoj vjenčani prsten i razmišljala o zavjetima koje sam izrekla kada sam ga prihvatila.

»Imaš planove za ručak?« pitao je.

Podigla sam šalicu i okrenula se prema njemu. »Da, izlazim s Markom i njegovim partnerom.«

»O, dobro.« Krenuo je prema aparatu za kavu kada sam se odmaknula. »Možda bismo jedan dan ovaj tjedan mogli poslije posla otići na piće. Povesti i bolje polovice s nama. Ako je Gideon za. Znam da je vrlo zauzet.«

Otvorila sam usta. Opet ih zatvorila. Will mi je pružio savršen izgovor za Gideona. Mogla sam ga iskoristiti, ali željela sam svoj društveni život podijeliti sa svojim mužem. Željela sam da bude sa mnom. Ako ga počnem isključivati iz svog života, nije li to početak kraja?

»To bi bilo zabavno«, slagala sam zamišljajući večer punu napetosti. »Razgovarat ću s njim o tome. Vidjet ćemo što se može učiniti.«

Will kimne. »Super. Javi mi.«

*

»Imam problem.«

»Da?« Pogledala sam preko stola prema Marku. Kubanski restoran koji je Steven odabrao bio je velik i popularan. Sunce se ulijevalo u prostor kroz masivni stakleni dio krova, dok su zidove ukrašavale freske živopisnih boja s motivima papiga i palmina lišća. Zbog vesele glazbe učinilo mi se kao da sam otišla na odmor na neko egzotično mjesto, a raskošni mirisi začina pobudili su mi želudac po prvi put u nekoliko posljednjih dana.

Protrljala sam dlanove. »Riješimo ga.«

Steven kimne. »Eva ima pravo. Reci što te muči.«

Mark gurne jelovnik u stranu i nalakti se na stol. »Jutros mi je gospodin Waters rekao da počnem pripremati sažetak za LanCorp.«

»Super!« Zapljeskala sam.

»Ne tako brzo. S obzirom na to, morao sam ga obavijestiti da dajem otkaz. Nadao sam se da ću moći pričekati do petka, ali trebaju nekog tko će ostati uz klijenta kroz cijelu kampanju, a ne samo prvih mjesec dana.«

»Imaš pravo«, priznala sam, a osmijeh mi iščezne s lica. »Ipak, šteta.«

»Bilo je neugodno, ali...« Slegnuo je ramenima. »Tako je kako je. Potom je pozvao ostale partnere. Rekli su mi da je LanCorp inzistirao na tome da ja vodim kampanju kada su se prvi put obratili agenciji, pa su partneri zabrinuti da bi mogli izgubiti posao ako je ja ne budem vodio.«

Steven se naceri i pljesne ga po ramenu. »To volimo čuti!«

Mark se skrušeno nasmiješi. »Da, pa, to mi je sigurno podiglo moral. Dakle, ponudili su mi unapređenje i povišicu ako ostanem.«

»Čovječe.« Naslonila sam se. »To je *ozbiljno* dizanje morala.«

»Ne mogu mi ponuditi isto što i Cross. Niti pola, ali budimo iskreni, on je ponudio previše.«

»To ti kažeš«, namršti se Steven. »Vrijediš svakog novčića.«

Kimnula sam, premda sam tek neodređeno naslućivala koliku je sumu Gideon stavio na stol. »Slažem se s tim.«

»Ali čini mi se i da Waters Field & Leamanu dugujem malo lojalnosti.« Mark protrlja čeljust. »Bili su dobri prema meni i žele me zadržati, premda su svjesni da me netko drugi može oteti.«

»Godinama si dobro radio za njih«, proturječio je Steven. »Dosta su dobili od tebe. Ne duguješ im nikakve usluge.«

»Znam to. Nije me mučilo to što ću ostaviti prazan ured za sobom, jer ga oni mogu dovoljno brzo popuniti. Ali muči me ta mogućnost da bi mogli izgubiti kampanju za LanCorp kada odem.«

»Tu odluku ne bi ti trebao donijeti«, naglasila sam. »Ako LanCorp ne zadrži agenciju, to je isključivo njihova odluka.«

»I ja sam to pokušao sugerirati. Ali i dalje ne bih volio da se to dogodi.«

Konobar nam priđe uzeti našu narudžbu. Pogledala sam Stevena. »Možeš li ti nešto odabrati?«

»Naravno.« Pogledao je Marka, koji je kratkim kimanjem potvrdio istu zamolbu. Steven je naručio za sve nas. Pričekala sam da ostanemo sami prije nego što progovorim, ne znajući ni sama

kako reći ono što je trebalo reći. Na kraju sam neuvijeno ispalila: »Ne mogu raditi na kampanji za PhazeOne.«

Mark i Steven zablenu se u mene.

»Obitelji Landon i Cross dugo se poznaju«, objasnila sam, »i između njih postoji zavada. Gideon je zabrinut zbog nekih stvari i razumijem ga. To mi je dovoljno da budem oprezna.«

Mark se namrštiio. »Landon zna tko si. To mu nimalo ne smeta.«

»Znam. Ali sustav PhazeOne prilično je veliki projekt. Pristup sustavu predstavlja određeni rizik i ne želim tome ni na koji način pridonijeti.« Bilo je dovoljno teško priznati da Gideon ima pravo jer sam znala da sam i ja u pravu. To nas je dovelo u slijepu ulicu iz koje ne znam izaći.

Steven se nagne naprijed i pomno me promotri. »Ti to ozbiljno?«

»Bojim se da je tako. Mark, ne želim ni na koji način utjecati na tvoju odluku, ali mislila sam da to trebam obznaniti.«

»Nisam siguran da sam shvatio«, reče Mark.

»Govori ti da ćeš, ako ostaneš na sadašnjem poslu, ostati i bez novca i bez pomoćnice«, pojasnio je Steven. »Ili možeš prijeći u Cross Industries, kao što si već pristao, uzeti lovnu i zadržati Evu.«

»Pa...« Bože. Ovo je teže nego što sam očekivala. Čula sam to i prije, ali sada to osjećam na svojoj koži: Svaka žena koja zbog nekog muškarca izgubi ili napusti posao koji voli bit će nesretna zbog toga... Zašto sam uopće pomislila da bih mogla biti iznimka? »Ne mogu još reći hoću li prijeći s tobom ili ne.«

Mark se leđima nasloni na tamno crvenu plastičnu stijenku separea. »Ovo postaje sve gore.«

»Ne kažem da definitivno neću.« Pokušala sam nemarno slegnuti ramenima, kao da se radi o nečemu nevažnom. »Nisam sigurna da Gideon i ja trebamo raditi zajedno. Mislim, nisam sigurna da bi mi trebao biti šef... ili već nešto drugo. Znae što mislim.«

»Nerado to kažem«, reče Steven, »ali mislim da ima pravo.«

»Ovo mi nimalo ne pomaže«, promrmljao je Mark.

»Žao mi je.« Nisam im mogla reći koliko mi je uistinu žao. Nisam se osjećala pozvanom ni da mu ponudim savjet. Kako mogu biti nepristrana kada je Markova budućnost u pitanju?

»Gledajmo to s pozitivne strane«, rekla sam umjesto toga, »definitivno si tražena roba.«

Steven gurne Marka laktom, cerekajući se. »To sam već znao.«

*

»Dakle« – Cary mi prebaci ruku preko ramena kada sam se sklupčala uz njega – »evo nas opet ovdje.«

Još jedna noć kod mame. Napokon je postala sumnjičava, s obzirom na to da četvrtu noć zaredom spavamo u njezinu stanu. Priznala sam da sam se posvađala s Gideonom, ali ne i zbog čega. Znala sam da ne bi razumjela. Sigurno bi mislila da je za muškarca na Gideonovu položaju savršeno normalno baviti se svim dosadnim, nevažnim detaljima. A što se tiče mog mogućeg gubitka posla? Zašto bih uopće željela raditi ako za to nemam financijskih razloga?

Ona to ne razumije. Neke kćeri žele biti poput svojih majki kada odrastu; ja sam željela obrnuto. Moja potreba da budem anti-Monica glavni je razlog zbog kojeg me Gideonov postupak toliko mučio. Bilo kakav savjet od nje samo bi još više pogoršao stvari. Zamjerala sam joj gotovo jednako kao i njemu.

»Sutra idemo kući«, rekla sam.

Na kraju krajeva, Gideona ću vidjeti najkasnije sutra kod doktora Petersena. Očajnički me zanimalo kako će to proći. Nisam mogla a da se ne nadam da je Gideon došao do značajne prekretnice s terapijom. Ako je tako, možda i mi možemo dosegnuti nove prekretnice. Zajedno.

Stisnula sam fige za sreću.

Uistinu, Gideonu moram odati priznanje jer se uistinu potrudio dati mi prostor koji sam tražila. Mogao me uhvatiti u dizalu ili u predvorju Crossfirea. Mogao je reći Raulu da me odveze k njemu umjesto onamo kamo sam se zaputila. Gideon se *stvarno* trudi.

»Je li ti se javio Trey?« pitala sam.

Zapravo je čudesno kako često se Cary i ja istovremeno nađemo u identičnoj situaciji. Ili možda samo dijelimo isto prokletstvo.

»Poslao mi je poruku da misli na mene, ali da još nije spreman razgovarati.«

»Pa, i to je nešto.«

Dlanom mi je prelazio gore-dolje po leđima. »Je li?«

»Da«, odgovorili. »Ja sam sada u istoj situaciji s Gideonom. Stalno mislim na njega, ali trenutno mu nemam što reći.«

»Što onda slijedi? Kamo dalje krenuti? Kada ćeš odlučiti da mu imaš nešto za reći?«

Malo sam razmišljala o tome, odsutno gledajući Harrisona Forda u lovu na odgovore u *Bjeguncu*, s isključenim tonom. »Kada se nešto promijeni, pretpostavljam.«

»Misliš, kada se *on* promijeni. Što ako se to ne dogodi?«

Nisam još imala odgovor na to i kad god bih pokušala razmišljati o tome, malo bih poludjela.

Stoga sam umjesto toga Caryja upitala nešto drugo. »Znam da dijete želiš staviti na prvo mjesto i to je u redu. Ali Tatiana nije sretna. A nisi ni ti. Trey definitivno nije. Nikome od vas ne odgovara. Jesi li možda razmišljao o tome da budeš s Treyom i da vas dvojica pomognete Tatiani?«

Zagroktao je. »Neće pristati na to. Ako je ona nesretna, i svi ostali moraju biti nesretni.«

»Mislim da to ne bi trebala biti isključivo njezina odluka. I ona je jednako odgovorna za tu trudnoću kao i ti. Ne moraš činiti nikakvu pokoru, Cary.« Položila sam mu dlan na ruku koju je držao u krilu i palcem pažljivo prešla preko svježih ožiljaka na unutarnjoj strani podlaktice. »Budi sretna s Treyom. Usreći ga. A ako Tatiana ne može biti sretna s dva zgodna frajera koji se brinu o njoj, onda... nešto ne radi dobro.«

Cary se tiho nasmijao i utisnuo mi poljubac u tjeme.

»Riješi i svoj problem tako lako.«

»Da bar mogu.« Voljela bih to više nego išta na svijetu. Ali znala sam da neće biti lako.

I bojala se da bi moglo biti nemoguće.

*

Probudilo me vibriranje mobitela.

Kada sam shvatila otkuda dolazi zujanje, počela sam ga naslijepo tražiti, tapkajući rukama po krevetu dok ga nisam pronašla. Do tada sam već propustila poziv.

Škiljeći u blještavo osvijetljeni zaslon, vidjela sam da je tek prošlo tri sata u noći. Gideon je zvao. Srce mi poskoči, a zabrinutost otjera san. I opet sam otišla spavati grleći mobitel jer nisam mogla prestati čitati nebrojene poruke koje mi je bio poslao.

Nazvala sam ga.

»Anđele«, javio se na prvo zvono, promuklim glasom.

»Je li sve u redu?«

»Da. Ne.« Glasno ispusti dah. »Imao sam noćnu moru.«

»O.« Zatreptala sam prema baldahinu koji u tami nisam mogla vidjeti. Moja je majka veliki pobornik nepropusnih zastora jer ih smatra neophodnima u gradu koji nikada nije stvarno u mraku. »Zao mi je.«

Odgovor je bio bezvezan, ali što sam drugo mogla reći? Nije imalo smisla pitati ga želi li razgovarati o tome. Nikada ne želi.

»U posljednje vrijeme imam ih često«, umorno je rekao. »Svaki put kada zaspim.«
Srce me još više zaboljelo. Činilo se nemogućim da može podnijeti toliku bol, ali svaki put bi zaboljelo jače. Odavno sam to shvatila.
»Pod stresom si, Gideone. Ni ja ne spavam dobro.« A onda, jer sam to jednostavno morala reći:
»Nedostaješ mi.«
»Eva...«
»Oprosti.« Protrljala sam oči. »Možda to nisam trebala reći.«
Možda mu šaljem zbunjujući signal koji će mu samo pogoršati stvari. Osjećala sam se krivom zbog razdvojenosti, premda sam znala da imam dobar razlog za to.
»Ne, trebalo mi je to. Bojim se, Eva. Nikada prije nisam osjećao ovakav strah. Bojim se da se nećeš vratiti... da mi nećeš pružiti drugu priliku.«
»Gideone – «
»Isprva sam sanjao o svom ocu. Šetali smo plažom i držao me za ruku. U posljednje vrijeme često sanjam tu plažu.«
S mukom sam progutala, boljelo me u grudima. »Možda to nešto znači.«
»Možda. U snu sam bio mali. Morao sam visoko dizati pogled da vidim tatino lice. Smiješio se, ali takvog ga se jedino i sjećam.
Premda sam ga pred kraj često čuo kako se svađa s mamom, ne mogu se sjetiti nijednog drugog izraza na njegovu licu osim smiješka.«
»Sigurno je uz tebe bio sretan. I ponosan. Vjerojatno se uvijek smiješio kad bi te pogledao.«
Šutio je neko vrijeme i pomislila sam da sam možda pogodila. Onda je nastavio. »Vidio sam te ispred nas na plaži kako se udaljavaš.«
Okrenula sam se na bok, pozorno slušajući.
»Kosa ti je lepršala na povjetarcu, obasjana suncem. Prizor je bio prekrasan. Pokazao sam te tati. Želio sam da okreneš glavu da ti vidimo lice. Znao sam da si prelijepa. Želio sam da te on vidi.«
Suze mi navru na oči i smoče jastuk.
»Pokušao sam potrčati za tobom. Vukao sam ga za ruku, a on me zaustavljao, smijući se zato što tako mali trčim za lijepim djevojkama.«
Jasno sam mogla zamisliti taj prizor u svojoj glavi. Gotovo da sam mogla osjetiti povjetarac u kosi i čuti zov galebova. Vidjela sam Gideona kao dječaka na slici koju mi je pokazao i zgodnog, karizmatičnog Geoffreya Crossa.
Željela sam takvu budućnost. S Gideonom koji šeta plažom s našim sinom koji slični na njega, nasmijanog jer su sve naše nevolje iza nas, a vedra, sretna budućnost pred nama.
Ali nazvao je to noćnom morom pa sam znala da je vidio budućnost drugačiju od one koju sam ja zamislila.
»Svom snagom vukao sam ga za ruku«, nastavio je, »ukopao sam se bosim nogama u pijesak. Ali bio je puno jači od mene. Ti si se sve više udaljavala. Opet se nasmijao. Ali ovaj put to nije bio njegov smijeh. Nego Hughov. A kada sam opet digao pogled, to više nije bio moj otac.«
»O, Gideone.« Jecajući sam izgovorila njegovo ime jer nisam mogla suspregnuti suosjećanje i tugu. I olakšanje zbog toga što napokon razgovara sa mnom.
»Rekao mi je da me ne želiš, da odlaziš jer sve znaš i to ti se zgdilo. Da želiš što brže otići.«
»To nije istina!« Pridigla sam se u krevetu. »Znaš da to nije istina. Volim te. Zato toliko i razmišljam o ovome. O nama.«
»Pokušavam ti dati prostora. Ali čini mi se da bi se lako mogli udaljiti jedno od drugog. Prođe jedan dan, zatim još jedan. Pronaći ćeš novu rutinu bez mene u njoj... Isuse, Eva, ne želim da me ikada preboliš.«

Misli su mi se otkotrljale iz usta. »Postoji način da to prebrodimo, Gideone, znam da postoji. Ali kada sam s tobom, izgubim se u tebi. Samo želim biti s tobom i biti sretna. Pustim da se stvari događaju i ne mislim o njima. Vodimo ljubav i pomislim da ćemo biti dobro jer imamo to i savršeno je.«

»I jest savršeno. Nema ničeg iznad toga.«

»Kada si u meni, kada me gledaš, čini mi se da možemo pobijediti sve. Ali stvarno moramo poraditi na tome! Ne smijemo se bojati suočavanja s problemima jer se bojimo da ćemo izgubiti jedno drugo.«

Tiho je zastenjao. »Samo želim da budemo barem malo zajedno, a da se ne bavimo svim tim sranjima!«

»Znam.« Protrljala sam bolno mjesto u grudima. »Ipak, mislim da to trebamo zaslužiti. Ne možemo samo tako pobjeći na vikend ili tjedan dana.«

»Kako ćemo to zaslužiti?«

Obrisala sam suze s lica. »Ovo noćas bilo je dobro. Nazvao si me i ispričao što si sanjao. To je dobar korak, Gideone.«

»Onda ćemo nastaviti s takvim koracima. Moramo ih raditi zajedno ili ćemo se na kraju razići. Ne dopusti da se to dogodi! Borim se, svim svojim snagama. Bori se i ti, zajedno sa mnom.«

Oči su me zapekle od novih suza. Neko sam vrijeme samo sjedila i plakala, svjesna toga da me čuje i da ga to boli.

Napokon sam potisnula bol i donijela naglu odluku. »Idem na kavu i kroasan u onaj kafić na uglu Broadwaya i Osamdeset pete koji radi cijelu noć.«

Šutio je nekoliko trenutaka. »Molim? Sada?«

»Odmah sada.« Zbacila sam pokrivač sa sebe i spustila noge na pod.

Tada je shvatio. »Dobro.«

Prekinuvši vezu ispustila sam mobitel na krevet i upalila svjetlo. Otrčala sam po torbu i iskopala dugu žutu haljinu koju sam ugurala u nju jer se lako spakira i udobna je za nošenje.

Sada kada sam odlučila naći se s Gideonom, jedva sam čekala da ga vidim, ali nisam zaboravila na svoju taštinu. Pažljivo sam iščetkala kosu i lagano se našminkala. Nisam željela da me vidi nakon četiri dana i zapita se zašto je toliko patio za mnom.

Zujanje mobitela objavi da mi je stigla poruka. Požurivši da je pročitam, vidjela sam da je od Raula: Čekam u autu ispred zgrade.

Prošli su me trnci. I Gideon nestrpljivo čeka da me vidi. Ipak, i dalje misli na sve.

Ubacila sam mobitel u torbicu, obula sandale i požurila prema dizalu.

*

Gideon je čekao na ulici kada je Raul stao uz ivičnjak.

Mnogi izlozi na Broadwayu bili su zatvoreni roletama i mračni, premda je sama ulica i dalje bila dobro osvijedjena. Moj je muž stajao na svjedu koje je dopiralo s platnene nadstrešnice kafića, ruku zabijenih u džepove tamnih traperica i sa šiltericom Yankeesa navučenom nisko preko obrva.

Izgledao je kao bilo koji mladić koji se kasno noću zatekao na ulici. Nedvojbeno privlačan zbog načina na koji je njegovo čvrsto tijelo popunilo odjeću i samouvjerenosti u njegovu držanju. Pogled bi mi se sigurno vraćao na njega. Nije djelovao onako zastrašujuće kao u onim trodijelnim odijelima koje tako dobro nosi, ali je i dalje bio dovoljno mračan i opasan da se suzdržim od ležernog, veselog koketiranja za kakvo vas obično inspirira većina ubojito zgodnih muškaraca.

U trapericama ili Fioravantiu, Gideona Crossa ne smije se olako shvaćati.

Prišao je automobilu gotovo prije nego što se Raul potpuno zaustavio, otvorio vrata i ostao ukopan na mjestu, zureći u mene s takvom plamtećom požudom i posesivnošću da sam ostala bez daha.

Progutala sam knedlu u grlu i jednako gladnim pogledom klizila svuda po njemu. Činio mi se još ljepšim, kao da mu je patnja dodatno izbrusila ionako već savršeno isklesane crte lica. Kako sam preživjela ovih nekoliko dana bez tog lica?

Prihvatila sam njegovu pruženu ruku, uzdrhtala od iščekivanja.

Od dodira njegove kože na mojoj prošli su me trnci, a moje ranjeno srce vratilo se u život jer je ponovno u kontaktu s njim.

Pomogao mi je da izađem i zatvorio vrata, a potom dva puta lupnuo po krovu dajući Raulu znak da može ići. Kada se Mercedes udaljio, stajali smo blizu jedno drugom, a u zraku između nas osjećala se napetost. Taksi projuri kraj nas trubeći drugom automobilu koji je bez gledanja skrenuo na Broadway. Oboje smo se trgnuli na taj prodoran zvuk.

Prišao mi je korak bliže, mračnih i sjajnih očiju ispod ruba kape. »Poljubit ću te«, reče hrapavim glasom.

Potom mi je dlanom obujmio lice, nagnuo glavu i spustio usta na moja. Nježnim, čvrstim i suhim usnama razdvoji moje. Jezik mu klizne duboko i protrlja me po ustima, povuče se, pa ponovno duboko zaroni. Stenjao je kao da osjeća silnu bol. Ili užitak. Ja sam osjetila oboje. Vrući pokreti njegova jezika u mojim ustima bili su poput slatke, polagane ševe. Zналаčki odmjereni, ritmični, umješni, sa savršenom dozom suspregnute strasti.

Zastenjala sam kada su mi iskricе euforije prostrujale tijelom poput pjenušca, tlo mi se pomaknulo pod nogama tako da sam se morala uhvatiti za njega da ne padnem, omotavši dlanove oko njegovih zapešća.

Zajecala sam u znak prosvjeda kada se odmaknuo, usne su mi bile bolne i natečene, a smokvica vlažna od želje.

»Svršit ću«, promrmljao je, ne odoljevši da me još barem jednom ovlaš dodirne usnama. »Na rubu sam.«

»Nema veze.«

Nasmiješio se i otjerao ružne sjene. »Sljedeći put kad svršim, bit ću u tebi.«

Uzdahnula sam uz lagani drhtaj na tu pomisao. Željela sam to, ali sam znala da bi sada bilo prerano. Da bismo prelako pali natrag u prijašnju nezdravu rutinu. »Gideone...«

Vragolasto se osmijehne. »Pretpostavljam da ćemo se za sada morati zadovoljiti kavom i kroasanom.«

U tom sam ga trenutku neopisivo voljela. Slijedeći neki unutarnji impuls, skinula sam mu kapu i sočno ga cmoknula u usta.

»Bože«, dahnuo je gledajući me tako nježno da sam se umalo opet rasplakala. »Tako si mi strašno nedostajala.«

Stavila sam mu kapu natrag na glavu, primila ga za ruku i povelala ga oko male metalne ograde koja je vanjski dio za sjedenje odvajala od pločnika. Ušli smo u kafić i smjestili se za stol uz prozor, Gideon s jedne strane, a ja s druge. I dalje smo se držali za ruke, gladili se i trljali prstima, dodirivali vjenčano prstenje onog drugog.

Naručili smo kada nam je konobarica prišla s jelovnicima, a potom se ponovno okrenuli jedno drugom.

»Zapravo ni ne osjećam glad«, rekla sam.

»Barem ne za hranom«, uzvratio je.

Uputila sam mu tobože ljutit pogled koji mu je izmamio osmijeh. Potom sam mu ispričala o ponudi koju su u Waters Field & Leamanu dali Marku.

Činilo mi se pogrešnim pričati o nečemu tako praktičnom, tako običnom, dok mi je srce opijeno ljubavlju i olakšanjem, ali morali smo i dalje razgovarati. Ponovno povezivanje nije bilo dovoljno; željela sam potpuno pomirenje. Željela sam se useliti u preuređeni *penthouse* s njim, započeti zajednički život. Da bismo to uspjeli, moramo komunicirati o stvarima koje smo tijekom naše veze izbjegavali.

Gideon smrknuto kimne kada sam završila. »Nisam iznenađen. Takav posao treba voditi jedan od partnera. Mark je dobar, ali on je niže rangirani voditelj. LanCorp je morao posebno inzistirati da dobije njega. I tebe. Zahtjev je dovoljno neobičan da partnerima pruži razlog za zabrinutost.«

Sjetila sam se Kingsman votke. »Ti si napravio to isto.«

»Da, jesam.«

»Ne znam što će učiniti.« Spustila sam pogled na naše spojene ruke. »Rekla sam mu da ipak ne mogu sudjelovati u kampanji za PhazeOne čak i ako je on ostane voditi.«

Gideon mi čvršće stisne ruku.

»Imao si dobre razloge za ono što si učinio«, tiho sam rekla, »premda mi se ne sviđaju.«

Udahnuo je polako i duboko. »Hoćeš li doći s njim u Cross Industries ako prijeđe?«

»Nisam još sigurna. Još uvijek sam prilično ogorčena. Ako se to ne promijeni, takav profesionalni odnos ne bi bio dobar ni za jedno od nas.«

Kimnuo je. »U redu.«

Konobarica se vratila s našom narudžbom. Razdvojili smo se kako bi joj napravili mjesta da spusti tanjuriće na stol. Kada se udaljila, bremenita tišina spustila se između nas. Imali smo toliko toga za reći, ali prije toga je još puno toga trebalo razriješiti.

Pročistio je grlo. »Večeras — nakon posjeta doktoru Petersenu

— mogu li te izvesti na večeru?«

»Da.« Gorljivo sam prihvatila, zahvalna što smo prebrodili nelagodu i napravili prvi korak. »Voljela bih to.«

Vidjela sam kako mu od sličnog olakšanja popušta napetost u ramenima pa sam odlučila dati svoj doprinos da ga povećam. »Will me pitao jesmo li za neko piće s njim i Natalie ovaj tjedan.«

Jedva vidljivi smiješak zatitra mu na usnama. »Mislim da bi to bilo odlično.«

Mali koraci. Počet ćemo s njima i vidjeti kamo će nas odvesti.

Odgurnula sam se od stola i ustala. Gideon se brzo digne za mnom, zabrinuto me gledajući. Zaobišla sam stol i sjela kraj njega te čekala da ponovno sjedne kako bih se naslonila na njega. Obgrlio me rukom i prislonio mi glavu uz svoj vrat. Tiho je uzdahnuo kada sam se privila uz njega.

»Još uvijek se ljutim na tebe«, rekla sam mu.

»Znam.«

»I još uvijek te volim.«

»Hvala Bogu.« Naslonio je obraz na moje tjeme. »Sve ostalo nekako ćemo riješiti. Bit ćemo opet kao prije.«

Sjedili smo i zajedno promatrali grad koji se budio iz sna. Nebo se razvedrilo. Ritam života postupno se ubrzavao.

Novi dan sa sobom je donio i novu šansu da pokušamo ponovno.